

فرہنگ

اصطلاحات دیوانی دورانِ مغول

تالیف

شمس شہرکی امین

فرہنگستان ادب ہندوستان

فرہنگستان ادب و ہنر ایران

۱۲

فرہنگ

اصطلاحات دیوانی دورانِ مغول

تالیف

شمیس شہرکیہ امین

پہمن ماہ ۱۳۵۷

پیشگفتار

به نام خداوند جان و خرد

این کتاب ، فرهنگی است از اصطلاحهای دیوانی دورهٔ مغول . دورمای که از نظر تاریخ ایران اهمیت فراوان دارد . زیرا قومی بیگانه — نه تنها از نظر نژاد بلکه از هر جهت نا آشنا به فرهنگ و تمدن ایرانی — نزدیک به یک سده و نیم (۷۵۶-۶۱۶ هـ ق) بر ایران حکم راندند و پس از ایشان تا چندی سرداران شان بر قسمتهای مختلف این کشور حکومت کردند و بالاخره آخرین بازماندگان آنان به دست تیمور و فرزندانش (۸۲۷ هـ . ق) از بین رفتند ؛ هر چند اثر این قوم در دستگاه تیموری تا حدی باقی ماند .

بحث در اینکه مغولان که بودند و از کجا آمدند و چه سان توانستند بر این سرزمین پهناور و فرمانروایانش پیروز گردند ، بارها به وسیلهٔ تاریخنویسان ایرانی و بیگانه به میان آمده و دربارهٔ آن کتابها نوشته شده است . از این رو ضرورتی ندارد که در این گفتار نیز شرحی بنویسیم . پس با بررسی کوتاه زبانشناسی تاریخی ، به توضیح چگونگی تدوین این فرهنگ خواهیم پرداخت .

زبان چنگیز و اروغ او طبعاً " مغولی بود ولی به همراه او گروههای دیگری نیز آمدند که زبان شان ترکی بود . این دو زبان از دستهٔ زبانهای آلتایی هستند که منچو (تونگوز) ، زبان کرهای و به عقیده‌ای زبان ژاپنی نیز در آن قرار می‌گیرند .

زبان مغولی را می‌توان از نظر تاریخی به سه دوره تقسیم کرد :

- (۱) مغولی قدیم (پیش – کلاسیک) که در سده‌های سیزده و چهارده میلادی (سده‌های هفتم و هشتم هجری) زبان چنگیز و فرزندان او بود .
  - (۲) مغولی کلاسیک که از سده پانزده میلادی (سده نهم هجری) به بعد به وجود آمد و در سده‌های شانزده و هفده و هجده (سده‌های دهم یازده و دوازده هجری) بسیاری از آثار بودایی از تبتی به این زبان ترجمه شد . مغولی کلاسیک ، زبان ادبی همه مغولان بجز کالموکیا بود .
  - (۳) مغولی جدید که شامل چندین زبان و گویش است . مانند خالخال (زبان رسمی جمهوری مغولستان خارجی) ، بوریات (زبان جمهوری سوسیالیستی خودمختار بوریات در حوالی دریاچه بایکال) ، اویرات ، خود شامل دو گویش اویرات اصلی (در ناحیه خود مختار ایغوری ایالت سین کیانگ و در جمهوری مغولستان خارجی) و کالموکی (در جمهوری خود مختار شوروی سوسیالیستی کالموک) ، منغوری (در بخش باختری ایالت کانسو ، در شمال خاوری تبت و در حوالی دریاچه کوکونور) ، مغولی افغانستان و غیره .
- زبانهای مغولی از نظر ساختمان شباهت فراوان به زبانهای ترکی دارند اما وقتی نامهای اعداد و واژگان اساسی را با یکدیگر مقایسه می‌کنیم ، صرفنظر از واژه‌های دخیل در یکدیگر ، کوچکترین شباهتی بین آنها دیده نمی‌شود . مسلم است که این نوع مقایسه در لغتها ، دلیل قطعی برای عدم خویشاوندی بین دو زبان نیست ، هر چند این شباهتها بین زبانهایی که بر پایه عوامل فراوان بویژه شناخت مرحله‌های تاریخی به عنوان خویشاوند شمرده می‌شوند ، بسیار گویا هستند . اما تا هنگامی که هیچ وجه مشترکی در گذشته این زبانها پیدا نشده است ، نمی‌توان از یک خویشاوندی ریشمای بین زبانهای ترکی و مغولی سخن گفت .

زبانهای ترکی را دانش پژوهان از نظرهای گوناگون طبقه بندی می‌کنند . برخی

آنها را به چهار گروه باستانی‌ترین ، باستانی ، نو و امروزی تقسیم می‌کنند و دسته‌ای دیگر

این طبقه بندی را بر پایه خصوصیات آوایی قرار می دهند . مثلاً " بر پایه واژه " پا " ، که از این نظر به دو گروه " د " و " ی " بخش می شوند . در گروه " د " واژه " پا " آداق adaq یا آذاق a δ aq گفته می شود و در دسته " ی " ایاق ayaq . بعضیها نیز تقسیم بندی خود را بر پایه دو شاخه عمده شرقی و غربی می نهند که هریک شامل چند گروه می شوند مانند گروههای اوینغوری ، " قرقیز - قیچاقی در شاخه شرقی و گروههای بلغاری یا چوواشی ، قیچاقی ، قارلوقی و اوغوزی در شاخه غربی . اوغوزی خود به اوغوزی - ترکمنی ، اوغوزی - بلغاری و اوغوزی - سلجوقی تقسیم می شود ، (سلجوقی ، عثمانی باستان ، آذربایجانی قدیم ، زبان ترکیه امروز و آذربایجان ایران و شوروی از گروه اخیر است) . در اینجا سخن از خط مغولان نیز بایسته است . آنان از خود خط نداشتند و ظاهراً^۱ برای نوشتن ، در سده دوازدهم میلادی (سده ششم هجری) از خط اوینغورها بهره گرفتند . اوینغورها نیز الفبای این خط را از سغدیان گرفته بودند .

کهنترین اثر مغولی مکتوب ، کتیبهای است بر یک سنگ که یسونگه^۱ - پسر عموی چنگیزخان - به افتخار او در حدود سال ۱۲۲۵ میلادی بنا کرد . - پس از چندی قوبیلان قاآن ار دیشی بودایی به نام هیاکس پا^۲ خواست تا خطی جدید اختراع کند که جانشین خط اوینغوری گردد و او در سال ۱۲۶۹ میلادی خطی که تغییر شکل یافته الفبای تبتی بود ، ابداع و معرفی کرد . ولی به رغم کوششهایی که برای تغییر خط اوینغوری به خط جدید می شد ، این خط پیشرفت چندانی نکرد و پس از چندی فراموش گردید .

ایلخانان ایران بجز خط اوینغوری که در فرمانها و نامهها به کار می بردند ، در روابط خارجی بیشتر از خط عربی بهره می جستند . متأسفانه از برلیغها و نامههای آنان سندهای کمی باقی مانده است . مانند چند سند در موزه ایران باستان که به خط اوینغوری

---

1) Yistingge.

2) Hp'pags-pa.

چهار

و دارای مهر چینی است .

اینک روش نگارش این فرهنگ

نخست باید بگویم درین فرهنگ تنها کلمه‌هایی معنی شده‌اند که در سازمانهای اداری ایران زمان مغول به کار می‌رفتند . پژوهش من محدود به این دوره و نوشته‌های همین زمان است و اگر از کتابی تاریخی نام ببرم که در دوره بعد نوشته شده ، از آن جهت است که نویسنده در باره مغولان سخن رانده است . ولی کوشیدم هیچیک از اصطلاحهای زمان حیات مورخ را که در دوره مورد مطالعه من کاربردی نداشته است ، در این فرهنگ نیآورم .

منظور از اصطلاحهای دیوانی ، لغتهایی است که به گونه‌ای با دستگاه سلطنت ، دیوانهای گوناگون ، سپاه ، شغل‌های حکومتی و درباری ، مالیاتها و مانند آن بسنگی داشته است . پایه دریافت من از این اصطلاحها نخست بر چگونگی کار برد آنها در متنهای تاریخی ، دیوانهای شعر و جز آن است و بعد یاری گرفتن از پژوهشهای دانشمندانی چون دورفر ، بلوشه ، کاترمر ، پوپه ، رادلف ، دهخدا و معین .

این اصطلاحها از زبانهای فارسی ، عربی ، مغولی ، ترکی ، چینی و سندریت یونانی و سنسکریت است . دقیق‌تر بگویم تعداد کل ماده‌های وارده این فرهنگ ۶۶۸ است که ۲۱۶ عدد آن ماده اصلی و ۴۵۲ عدد دیگر ماده ارجاعی است .

ماده‌های اصلی آنهایی هستند که در برابرشان حرف نوشت و ریشه قرار دارد و در زیر هر یک معنی‌های گوناگون و شاهدها نقل می‌شوند . اما در ماده‌های ارجاعی فقط ریشه لغت نوشته می‌شود و خواننده با نشانه — به ماده‌های وارده رهنمون می‌گردد . بررسی ریشه شناسی ماده‌های اصلی نشان می‌دهد که در حدود ۴۸ درصد آنها آلتایی هستند . پس از واژه‌های آلتایی به ترتیب سهم عربی و فارسی در خوردگراست . ضمناً "شش واژه چینی ، یک واژه یونانی و یک واژه سنسکریت نیز در میان آنها وجود

پنج

دارند. البته باید توجه داشت که بر اثر تداخلها و وجود واژه‌های دورگه آلتایی و فارسی و عربی، دادن آمار دقیق در این زمینه ممکن نیست.

توضیح دیگر که از گفتن آن ناگزیرم آنکه، لغت‌های مغولی این فرهنگ بیشتر مربوط به مغولی پیش – کلاسیک است. هر چند که ممکن است در دوره‌های تاریخی بعد واژه‌های مغولی دیگری وارد زبان فارسی شده باشند که بررسی آن بیرون از این کار است. درباره اصطلاح‌های ترکی هم این نکته شایان توجه است که سهم زبان‌های اویغوری، جغتایی، اوغوزی – سلجوقی بیش از دیگر زبان‌ها و گویش‌های گروه ترکی است.

مصوت‌های مغولی و ترکی طبق فرهنگ دورفر و مصوت‌های فارسی و عربی از فرهنگ معین و تلفظ اصلی کلمه‌های چینی از فرهنگ متیوز^۱ و طبق روش آوا نویسی وید^۲ است. ولی برای صامت‌ها روشی ویژه در پیش گرفته‌ام که برای آگاهی خواننده جدول کامل آن در پایان گفتار خواهد آمد.

این فرهنگ از نظر شکل شامل دو بخش است: متن و پا نوشت.

در متن اصطلاح‌های دیوانی، تلفظ، ریشه، معنی و شاهد دیده می‌شود و در پا نوشت مأخذها و گاهی کلمه‌های مغولی، ترکی و چینی که در شاهد‌ها به کار رفته‌اند، برای خواننده معنی شده‌اند. فهرست الفبایی این لغتها در پایان فرهنگ قرار دارد. به سبب فراوانی و تکرار مأخذها در پا نوشتها، با یاری گرفتن از نام کتابها و نویسندگان آنها برای هر یک واژه‌ای برگزیده‌ام که خواننده همواره آنها را در پا نوشتها خواهد دید و برای آگاهی بیشتر دو راهنما ترتیب داده‌ام. یکی برای مرجع‌های فارسی خط و دیگری برای مأخذهای لاتین خط که متضمن فهرست الفبایی نام‌های گزیده و شماره ترتیبشان در کتابنامه است و با رجوع به کتابنامه و یافتن این شماره‌ها می‌توان مشخصات

---

1) Mathews.

2) Wade.

ش

ذقیق هر کتابی را دید .

چند کلمه‌ای در این فرهنگ وجود دارد که گمان می‌برم اصطلاح دیوانی باشند . ولی با همه کوششها ریشه ، تلفظ و معنی آنها بر من روشن نشد . فهرستی از آنها و شاهدهایشان در پایان متن قرار دارد .

در پایان بر خود فریضه می‌دارم سپاس فراوانم را به پیشگاه استادان گرانقدر و بی همتایم جناب آقای دکتر سید جعفر شهیدی که مرا در انجام دادن این پژوهش – پایان نامه دکتري زبان و ادبیات فارسی – رهنمون گشتند و با نهایت صمیمیت و مهربانی در همه مرحله ها یاریم کردند و جناب آقای دکتر عباس زریاب خویی که نارساییهای این فرهنگ را به من نمودند ، تقدیم دارم .

بذل توجه استاد گرانمایم جناب آقای دکتر پرویز نائل خانلری به این کتاب آرزوی چاپ آن را برآورد . امیدوارم سپاسگزاری عمیق مرا بپذیرند .

یاد همه دوستان و سرورانی که هریک به نوعی در به انجام رسانیدن این پژوهش مرا یاری کرده‌اند ، همیشه در قلب من خواهد بود .

چاپ این کتاب با همه ریزه کاریها و دشواریهای بیشمارش تنها با همکاری بیدریغ و علاقه‌مندی بیحد خانم فتانه خواجه ممکن و حتی آسان شد . سپاسگزاری من از ایشان کمترین حد پاسخ به اینهمه محبت است .

شمیس شریک امین

بهمن‌ماه ۱۳۵۷

شیوه حرف نویسی لاتین صامت‌ها

z	ض	,	همزه
t	ط	b	ب
z	ظ	p	پ
‘	ع	t	ت
γ	غ	θ	ث
f	ف	j	ج
q	ق	č	چ
k	ک	h	ح
g	گ	x	خ
l	ل	d	د
m	م	δ	ذ
n	ن	r	ر
v	و	z	ز
w	واو معدوله	ž	ژ
h	ه	s	س
y	ی	š	ش
		š	ص

– همزه را در آغاز مصوت‌ها نشان نداده‌ام

– حرف "ث" (θ) در ماده‌های وارده این فرهنگ وجود ندارد.

آغا / مغولی / — آقا

آغچه / ترکی / — آچه

آغروق / ترکی / — آغروق

آغروق / ترکی / — آغروق

آقا (āqā) / مغولی / ، آغا^۱

برادر بزرگتر: ^۲

"گفته که از زبان جوجی قسار بدوید که بسیار جهد کردم تا از عقب آقای خود

جینکیزخان بروم وید و پیوندم . ار و اشری نیافتم . " ^۳

"وپیغام ارغون ، آن بود که من چگونه در روی آقای خود / احمد نکودار / شمشیر

(۱) و صاف ، ص ۴۵۱ . سنگلاخ ، 43v . تورک . Doerfer, Bd.1 . Pavet, p. 27.

(۲) Doerfer, Bd.1 . سنگلاخ ، 43v . تورک .

(۳) جامع روس ، ج ۱ ص ۵۴۵ . جامع ، ص ۱۵۵ .

کشم. " ۱

۱۱ بزرگتر (از نظر سال)، مسن تر: ۲

"و آروق وقورومشی گفتند: یورت ۳ بزرگ، جوشکاب دارد و او به سال آقا است. اوسزاوار است. " ۴

۱۱ رئیس، بزرگ قوم: ۵

"دیگر روز، مبارکشاه و جوای و قیان با تمامت — امرای هزاره و تومان بیامدند و قایدو را زانوزدند و گفتند: بعد از امروز، قایدو آقا، آقای ماست و بر هر آنچه فرماید، مطیع و منقاد باشیم. " ۶

"بامداد زود، قیان و بوقوونقو از آن جانب به کنار آب رسیدند و بانگ زدند که چرا بر چنین کار اقدام نمودید؟ مرا جواب دادند که به فرمان آقای تو، آبا فاخان کرده ایم. " ۷

۱) جامع روس، ج ۳ ص ۱۸۳ و نیز ص ۸۷، ۱۰۱، ۱۷۶. جامع یان، ص ۵۳. جامع، ص ۲۸۵. جهانگشا، ج ۳ ص ۲۰، ۵۵.

2) Doerfer, Bd. 1.

۳) یورت (yurt) / ترکی / مسکن، محل زندگی، ارا بهای نمادی که با گاوهای نر کشیده می شدند و بر راحتی بر چیده می شدند. (pavel, p. 544)

جامع کاترم، ص ۵۴. سنگلاخ، 342v. جهانگشا، ج ۱ ص ۳۷. نظام، ص ۷۰ — ۶۹. ایران، ج ۲ ص ۲۴۸ — ۲۴۹. (Doerfer, Bd. 4)

۴) جامع روس، ج ۳ ص ۱۹۱. جامع بلوشه، ص ۲۲۵، ۲۷۵. جامع یان، ص ۴۹.

۵) Doerfer, Bd. 1 معین.

۶) جامع روس، ج ۳ ص ۱۳۸. جامع یان، ص ۲۷، ۵۷.

۷) جامع روس، ج ۳ ص ۱۴۲ و نیز ص ۱۱۳، ۱۱۹. جامع بلوشه، ص ۱۴۳.

۱۸۳، ۳۱۹، ۳۳۴، ۳۹۷، ۶۰۱. جامع یان، ص ۷، ۱۵. جامع، ص ۲۴۱. ۲۷۴، ۲۸۰. و صاف، ص ۴۵۱.

۱۱ گاه مجرد لقب به صورت پسوند:

"و بیست و هشتم صفر از قونقور اولانک کوچ کرد و ارمنی خاتون و ← آوردوها را بگذاشت و سونجاق آقا را ملازم او گردانید." ۲

«نشانه» تعظیم، مواقعی خان برای احترام بعضی از نزدیکان خود را "آقا" می خواند:

"و بعد از جینککیزخان در حیات بوده و اوکنای قآں او را آقا می گفته و بالای منکوکآں با پسران / او/ به هم می نشست و ملازم فرزندان تولوی خان و سرقوقیتی بیکی بوده." ۳

آغا واینی / مغولی + ترکی / ← آقا واینی

آقا واینی (*āqā v īnī*) / مغولی + ترکی /، آغا واینی^۴، آقا واینی^۵، اقا واینی^۶
برادران بزرگتر و کوچکتر^۷، برادران یک خانواده^۸، برادران. (ترکیب عطفی از آقا + اینی):

(۱) کوچ (*kōč*) / ترکی / خدمتی که بنده برای ارباب (حاکم) انجام می دهد، قدرت، نیرو، کار، در فارسی کوچ دادن: نیرو دادن برابر است با بندگی کردن، بیگاری کردن، مساعدت نظامی و اسالها به خان، مهاجرت.

(Doerfer, Bd. 3. *Pūr-i Bahā*, p. 268)

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۱۸۲ و نیز ص ۱۱۳، ۱۳۸، ۳۷۹.

(۳) جامع روس، ج ۱ ص ۱۷۹. جامع بلوشه، ص ۴۳۱. جامع یان، ص ۱۶، ۱۷، جامع، ص ۶۳.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۸۷. جامع یان، ص ۱۳، ۲۳، ۲۴. تورک.

(۵) جامع کاترم، ص 392,390. جامع سلطنتی، ص ۱۲۸.

(۶) جامع بلوشه، ص ۱۹۰، ۴۲۱.

(۷) جامع کاترم، ص 121. جامع بلوشه، ص ۲۲۴. Doerfer, Bd. 1

(۸) جامع بلوشه، ص ۲۲۴.

"اول آنکه جینگیزخان فرمود که اگر از اوروغ^۱ ماکسی — یاسادگرگون کند،
 آن را با تمام آقاوایینی با اتفاق و کنکاج^۲ ناکرده قصد او نکنند." ^۳
 "بعد از آن، آقاوایینی ساین تکین رفته‌اند و آن چرقل قام را کشته و بدان سبب
 میان قوم تاتار و ایشان خصومت با دید آمده." ^۴
 "قضیهٔ ایشان چنان است که به وقت آنکه ایشان با قوم تایجیوت بوده‌اند، پدر
 و آقاوایینی ایشان را بکشتند." ^۵
 "... و این زمان فرزندان و آقاوایینی او آنجا اند." ^۶
 البررگتر و کوچکتر، بزرگ و کوچک:
 " — قآن دانست که سخن چینگ تیمور راست است، او را رها کرد و بانمات
 شهزادگان، آقاوایینی کنکاج کرده فرمود که بولغه سیتیچی سخنان اوکنای قآن و
 مونککا قآن شنیده، او را زنده رها کنیم." ^۷
 "از طرف بایدو، طغاجار و طولادای و قنچقبال و ایلجیدای و از جانب شهزاده
 غازان، نوروز و نورین و قتلشاه و سوتای، در وسط صفوف بر رقعۀ میعاد معرکه،
 از اسبان پیاده شدند و آقاوایینی یکدیگر را تنگ در بر گرفتند." ^۸

(۱) اوروغ (urūγ) / ترکی /، خلف یک جد معین و ساخته (نه افسانه‌ای) مخصوصاً

خلف جنگیزخان. (Doerfer, Bd. 2).

(۲) کنکاج* (kengâc) / ترکی /، کنکاج. یعنی مشورت.

• (Doerfer, Bd. 3)

(۳) جامع روس، ج ۱ ص ۱۴۱. جامع، ص ۵۱.

(۴) جامع روس، ج ۱ ص ۱۶۷. جامع، ص ۵۹، ۱۹۳. Doerfer, Bd. 1

(۵) جامع روس، ج ۱ ص ۵۶۳. جامع، ص ۱۶۰.

(۶) جامع روس، ج ۱ ص ۴۶۹. جامع، ص ۱۳۸ و نیز ص ۲۶۶.

(۷) جامع، بلوشه، ص ۴۲۸.

(۸) جامع روس، ج ۳ ص ۵۹۷.

||برادر خوانده (کوچک و بزرگ) :|

"ساریق خان گفت: ای برادر کوچکین من که مغولانند، هرگز با یکدیگر قودا^۱ مشوید. چه همچنان که کسی که از آن سوی بشته باشد، دور باشید. آلا^۲ انده^۳ شوید تا آقاوایینی یکدیگر باشید." ۳

||اعمام و عمزادگان :|

"و او/یسوکای بهادر / پادشاه بسیاری از اقوام مغول بود و آقاوایینی او یعنی اعمام و عمزادگان، جمله مطیع و متابع." ۴

||اخویشان یعنی رؤسای هریک از خاندانهای یک قبیله که از یک ابوگه^۵ مشترک باشند،^۶ خانواده^۷ :|

"تولوی خان بعد از وفات پدر، خدمت و مراعات برادران و آقاوایینی خود بران وجه کرد که تمامت ازو شاکر بودند." ۸

"وهرچند اصل قورولاس آن است که از التان قود و قه یعنی بستوی زرین زاده اند

۱) قودا (*qūda*) / مغولی / برادر زن، برادر شوهر. همچنین وقتی که کسی از قبیله‌ای همسر بگیرد، افراد آن قبیله قودای او خواهد بود.
(Doerfer, Bd. 1)

۲) اندا (*andā*) / مغولی / ادای، ایده. برادر قسم خورده.

(Doerfer, Bd. 1)

۳) جامع روس، ج ۱ ص ۲۰۳. جامع، ص ۷۱.

۴) جامع، ص ۲۰۳.

۵) ابوکده (*ebūka*) / مغولی / پدر بزرگ، نیای یک دودمان.

(Doerfer, Bd. 1)

6) Doerfer, Bd. 1.

۷) جامع لوشد، ص ۲۲۴.

۸) جامع لوشه، ص ۲۱۸.

و باقنقرات و ایکیراس از یک اصل منشعب گشته و آقا و اینی همدیگر بوده‌اند.^۱ "معنی این سخن آن است که اقوام بسیار مانند قنقرات و تاتار و درلکین که به ما هیچ تعلق نداشتند، جمله با ما متفق و دوست شدند، ما که آقا و اینی و خون یکدیگریم، متفق گردیم و دوست شویم."^۲

"هولاکو خان به خدمت — قآن پیغام داد که از روی — یاساق چگونه شاید که اجازت دهند که اوروق ما بدین صورت نکشمیشی^۳ کند، آقا و اینی ما را عیبیت کنند."^۴

"و گفته: — خان! — خان! خان دیدی که آقا و اینی من به گنجشگان ماند که از بیلاق روی به قشلاق^۵ نهاده باشد، یعنی چنگیز خان خویش من است، عزم گریختن دارد و من همواره گفته‌ام که گنجشک توام."^۶

(۱) جامع روس، ج ۱ ص ۴۰۷. جامع، ص ۱۲۵.

(۲) جامع روس، ج ۱ ص ۴۷۷. جامع، ص ۱۴۱.

(۳) تگیشمیشی (*tegišmīši*) / ترکی / به نزد خان بار یافتن و در ضمن هدیه‌ای رای او بردن. (Doerfer, Bd. 2).

(۴) جامع بلوشه، ص ۴۲۱.

(۵) قشلاق (*qishlāq*) / ترکی /، قیشلاق، قشلاغ، قیشلاغ، مقر زمستانی. (Doerfer, Bd. 1)

(۶) جامع، ص ۲۷۰ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۲۲۰، ج ۳ ص ۱۶، ۲۰، ۲۲.

جامع بلوشه، ص ۳، ۱۳۴، ۱۳۶، ۱۵۲، ۲۲۴، ۲۳۲، ۴۳۰، ۴۳۱، ۴۳۲.

جامع کاترمر، ص ۳۹۰. جامع یان، ص ۱۳، ۲۴، ۲۵، ۲۷، ۵۸.

جامع روس، ج ۳ ص ۸۷، ۱۱۰، ۱۲۹، ۱۳۴، ۱۳۷. غازانی، ص ۵۹.

جامع، ص ۶۶، ۱۴۲، ۱۷۶، ۱۹۲، ۱۹۵، ۲۰۴، ۲۳۲، ۲۴۶، ۲۷۴.

۴۰۹، ۴۱۹، ۴۲۴، ۴۲۵، ۴۳۹، ۱۰۷۴. و صاف، ص ۷۶، ۱۳۹، ۳۱۷.

۴۷۶، ۵۷۵. بناکنی، ص ۳۹۱، ۴۵۲. هرات، ص ۱۹۴. منتخب، ص

۷۰، ۱۳۲. روضه، ج ۵ ص ۴۲۶. حبیب، ج ۳ ص ۵۴.

۱۱ بزرگتر و کوچکتری:

"وایشان را — یاساق و — یوسون و شیوهء داروگیر آموختی و میان ایشان مرتبهء آقاوایینی و ازده قودای معین فرموده." ۱

۱۱ شاهزادگان خانوادهء سلطنتی ۲، شاهزادگان سلسلهء چنگیزی: ۳
 "تمامت آقاوایینی و امرا و — نوینان متفق اللفظ و متسق الکلمه شده‌اند که شهزاده به مرکز دولت خرامد و تاج و تخت که ارثا" و مکتسبا" به وی می‌رسد، به جلوس مبارک، مزین و محلی گرداند." ۴

"در وقت مقام اهر حکم این — یرلیغ به آقا وایینی و خواتین ۵ و امرا رسانیدند." ۶

"چون مونککوخان در موضع قراقورم و کلوران که بیورت و تختگاه جینککیزخان است، بعد از اجتماع تمامت آقاوایینی و امرا و اتفاق جمهور بر تخت نشست." ۷
 ۱۱ خویشاوندی:

"باتوبه وقت واقعهء کیوکخان به درد پای مبتلا بود و از راه آقاوایینی به همهء

(۱) غازانی، ص ۸. جامع روس، ج ۳ ص ۲۵۱. جامع، ص ۸۴۶.

(۲) جامع کاترم، ص ۱۲۱.

3) Doerfer, Bd. 1.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۹۱.

(۵) خاتون (xōiūn) / ترکی، از مغولی qatun /، ملکه، شاهدخت، همسر زن.

(Doerfer, Bd. 3. Grønbech, p. 92. Lessing)

(۶) و صاف، ص ۲۷۰.

(۷) جامع روس، ج ۳ ص ۲۰. جامع سلطنتی، ص ۴۲. جامع کاترم، ص

۱۱۴ و نرس 392,128. جامع روس، ج ۳ ص ۱۱۵، ۱۳۰، ۱۳۱، ۱۳۳

۲۸۵. جامع بلوشت، ص ۱۷۱، ۱۸۳، ۱۹۰. جامع بان، ص ۱۶، ۲۳،

۲۵. جامع سلطنتی، ص ۴۴، ۱۲۸. و صاف، ص ۱۰۵، ۲۷۰.

جوانب به استحضار عشایر و اقارب، — ایلچیان متعاقب فرستاد. " ۱
 — حضور آقاوینی در قوریلتهای برای تصمیم در باره امور مهم مملکتی خصوصا
 به خانی نشستن یکی از شاهزادگان، واجب بود و اگر بی کنگاچ ایشان، کاری
 انجام می گرفت، مسبب مورد بازخواست قرار می گرفتند. ۲

آقاوینی / مغولی + ترکی / — آقاوینی

آقچه / ترکی / — آقچه

آل (ā) / رایج در ترکی و مغولی /

سرخ، گل بهی: ۳

"اوردو بوقا از خدمت گیخاتورسید، با چند خروار — چاو و آلات آن، کاغد
 سفید و آل و غیره. " ۴

المهر سرخ ۵، مهر:

" — خزاین نارین بدو سپرد و آل به دست وی داد و ار جمله امرای بزرگ
 شد. " ۶

"فرمود. پادشاهی چون ارغون... مملکتی را به — مقاطعه معین فرموده

(۱) جامع بلوشه، ص ۲۷۴.

(۲) جهانگشا، ج ۱ ص ۲۲۰، ج ۳ ص ۲۲. غازی، ص ۵۹. جامع، ص
 ۱۷۶، ۲۰۳. و صاف، ص ۱۰۵. یداکسی، ص ۳۹۱. منتخب، ص
 ۷۰. حبیب، ج ۳ ص ۵۴.

3) Doerter, Bd. 1. Lessing.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۹۲ و ۲۸۷. جامع، ص ۸۸۳.

(۵) سنگلاخ، ۴۹. Doerter, Bd. 2

(۶) جامع روس، ج ۳ ص ۱۵۳. جامع یان، ص ۳۷ و نیز جامع روس، ج ۳

ص ۲۸۰، ۶۰۴.

باشد و بدان — مفاصات با آل داده. "۱
 "ایشان را از — یرلیغ و — یاسای چنگیزخانی مکتوبی با آل دادند. "۲

— گاهی خان هنگام سیورغامیشی^۳، همراه وسایلی مانند چتر و سنقر^۴ و پایزه و شمشیر، "آل" هم می داد. "۵
 شکل "آل" که بر نامه‌ها و پایزه‌ها می زدند، پیش از غازان مربع بود و پس از اسلام آوردن او به صورت دایره درآمد و در میان سکه لاله الا الله محمدا" رسول الله نقش شد. "۶

✓ — آل زدن، به آل رسانیدن. مهر کردن، مهر زدن:

"و فرمود که — آلهیان به علت آل زدن هیچ چیز از کس نسناسد و راستی آنکه به نسبت آنچه پیش ازین طمع می داشتند، بسیار کم کرده اند. "۷
 "آنگاه باتفاق — بتیکچیان مغول لفظاً" به لفظ برخوانده به محل عرض رسانند... بعد از آنکه بیاض کنند، دیگر باره عرضه دارند و بعد از آن به آل رسانند. "۸

(۱) و صاف، ص ۳۳۷.

(۲) و صاف، ص ۵۷۰ و نیز ص ۲۶۸، ۳۲۷، ۳۴۰.

(۳) سنقر (sonqur) / ترکی / نوعی باز. (Doerfer, Bd. 3).

✓ (۴) سیورغامیشی (soyūr γāmīši) / مغولی / کسی را مورد مرحمت قرار دادن، لطف کردن. (Doerfer, Bd. 1).

(۵) سمطص ۷۹، ۸۹.

(۶) و صاف، ص ۳۲۵.

(۷) غازانی، ص ۲۹۳. جامع ص ۱۰۶۲.

(۸) غازانی، ص ۲۹۲.

آلتمغا (*āltamγā*) رایج در ترکی و مغولی + مغولی^۱، التمغا^۲، آل تمغا^۳، آل طمغا^۴،

آل طمغی^۵، ال طمغی^۶، تمغای آل^۷

آل: سرخ + تمغا: مهر

مهر سرخ، مهر مربعی که به تقلید از روی مهر چینیان ساخته شد^۸. این مهر را با مرکب سرخ می‌آلودند و بر فرمانها و مکتوبات می‌زدند^۹. هنگام سلطنت غازان خان، به مناسبت مسلمان شدن او، "آلتمغا" را به صورت دایره درآوردند و بر آن نام خداوند و رسول او محمّد را نقش کردند.

"نوروز زانو زده عرضه داشت که التمغاها که بر مضامین امثله و فرامین می‌نهند چون صورت آن در چاغ نقاب اسلام و حجاب ایمان بود والحاله هذه پادشاه به سمت سنن اسلام موسوم گشته و دین حنفی را متقلد و ملتزم گشته اگر فرمان

(۱) کشاورزی، ص ۲۷۵. جامع بلوشه، ص ۲۴۷. *Lessing, Gironbech, p, 94*

(۲) جهانگشا، ج ۱ ص ۱۱۴، ۱۱۶، ۱۷۱، ۲۱۱، ج ۲ ص ۲۴۸، ج ۳ ص ۸۸. غازانی، ص ۹۶. جامع، ص ۴۷۱، ۹۱۸، ۱۰۲۵. هرات، ص ۴۱۹، ۷۷۱. و صاف، ص ۳۴۴. بناکتی، ص ۳۶۸، ۴۵۹. اولجا تو، ص ۱۱. ذیل جامع، ص ۷۵. حبیب، ج ۳ ص ۴۷، ۹۱، ۱۴۶. آثار، ص ۲۸۵. یورسها، ورق ۸.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۲۷۳. جامع بلوشه، ص ۲۴۷، ۲۵۴. غازانی، ص ۳۰. جامع، ص ۸۶۱. و صاف، ص ۶۵۴. روضه، ج ۵ ص ۱۵۴، ۴۸۱. مجمل، ج ۲ ص ۳۷۷، ج ۳ ص ۲۳.

(۴) رشیدی، ص ۲۹، ۱۲۲، ۱۷۰. دهخدا.

(۵) دهخدا.

(۶) دهخدا.

(۷) جامع روس، ج ۳ ص ۳۴۲. غازانی، ص ۱۳۴. جامع، ص ۹۴۵.

(۸) جامع بلوشه، ص ۲۴۷.

(۹) فرهنگ و صاف. دهخدا. جهانگشا، ج ۱ ص یط (پانوشت). این—

بطوطه (ترجمه) ص ۳۷۷. سنگلاخ، 50r.

نافذ شود تا آن را به اسماء الله تعالی و نام رسول الله صلی الله علیه و سلم

مزمین و مطهر گردانند اولی باشد و شکل مربع **آلتما** مدور شود، " ۱

— معمولاً " یرلیغها را، بتکچیان دیوان، آلتما می زدند. ۲

" تا ————— بیتکچی خطت ————— یرلیغ خوبی بنوشت

رد برو چشم من از خون جگر **آلتما** " ۳

— در زمان بعضی از خااااا مغول، یرلیغ موشح به آلتمای خان متوفی به حدی

معتبر بود که دستور می دادند بی آنکه به پادشاه نشان دهند و او آن را صحه

بگذارد برای صاحب یرلیغ دوباره بنویسند و تجدید کنند. مانند کیوک خان

که چنین حکمی در باره یرلیغهای پدر خود اوکنای قاآن صادر کرد. ۴

معمولاً آلتما بر هر نوع یرلیغی (فرمان) زده می شد. مانند: سیردن حکومت

ناحیه ای به کسی ۵، تفویض صاحب دیوانی ممالک ۶، عهدنامه ها و فتحنامه ها ۷،

فرمان بعضی از مشاغل مانند فقاقت ۸ و امیر تومانی ۹، یرلیغ خراج از زمینها ۱۰.

(۱) غازانی، ص ۹۶. جامع بلوشه، ص ۲۴۷ (پانوشت). جامع روس، ج ۳

ص ۶۱۸. جامع، ص ۹۱۸ و نیز حبیب، ج ۳ ص ۱۴۶.

(۲) جهانگشا، ج ۳ ص ۸۸. غازانی، ص ۳۵. جامع، ص ۸۶۱.

(۳) پوربها، ورق ۸.

(۴) جهانگشا، ج ۱ ص ۲۱۱. جامع بلوشه، ص ۲۴۷، ۲۵۴.

(۵) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۲۳. جامع بلوشه، ص ۳۹. جامع، ص ۴۷۱.

مجله، ج ۲ ص ۳۷۷.

(۶) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۲۳. غازانی، ص ۱۳۴. جامع، ص ۹۴۵.

بناکتی، ص ۴۶۳. آثار، ص ۲۸۵.

(۷) و صاف، ص ۶۴۵. حبیب، ج ۳ ص ۴۷، ۹۱.

(۸) دستور، ج ۲ ص ۳۶۸.

(۹) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۴۸.

(۱۰) و صاف، ص ۶۳۱.

براتها^۱ و مانند آن.

۱۱ فرمان (بنا بر اراده جزء به کل) :

"... به ساختن مهمات و مصالح ملک مشغول شد و آلتها را به اطراف روانه گردانید." ۲

"باز به افاقت راحت و خیرات، آلتها را به انهای ممالک روان کرد." ۳

"به تجدید، آلتها نوشت که هیچ ملک و امیر در هفت — تومان هرات برخلاف حکم ملک شمس الدین نرود." ۴

"نوروز بیک التمنای درین باب بنویسد و به خط در آنجا ذکر کند که..." ۵

"زلطف عارضت آورد آلتمای که با رخت نکند آفتاب و مه التاق" ۶

آل تمغا / رایج در ترکی و مغولی + مغولی / — آلتما

آلتونتمغا / مغولی + مغولی / — التون تمغا

آلتون تمغا / مغولی + مغولی / — التون تمغا

(۱) جهانگشا، ج ۱ ص ۱۷۱. جامع، ص ۴۹۳. بناکتی، ص ۳۸۹.

روحه، ج ۵ ص ۱۵۴. حبیب، ج ۳ ص ۵۳ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۱۱۶.

وصاف، ص ۶۵۴. هرات، ص ۱۹۶. روضه، ج ۵ ص ۴۸۷. مسامره،

ص ۳۰۴. محمل، ج ۳ ص ۲۳.

(۲) جامع بیان، ص ۸۴. جامع، ص ۸۳۲.

(۳) وصاف، ص ۲۴۳.

(۴) هرات، ص ۱۸۹.

(۵) وصاف، ص ۳۴۴.

(۶) پوربها، ورق ۳۷ و نیز جامع بلوچه، ص ۷۰. جامع بیان، ص ۶۹.

جامع روس، ج ۳ ص ۲۱۰، ۳۴۲، ۴۳۲. رشیدی، ص ۵۶، ۱۲۲، ۱۵۹.

۱۷۰. جامع، ص ۱۰۲۵. روضات، ج ۱ ص ۴۲۸. هرات، ص ۳۸۴.

۴۲۰، ۷۸۳. سمط، ص ۶۵. بناکتی، ص ۳۶۸. ذیل جامع، ص ۷۵.

حبیب، ج ۳ ص ۶۵. اولجایتو، ص ۱۱. روضه، ج ۵ ص ۴۸۱.

آلجی / رایج در ترکی و مغولی / — آلچی

آلچی (ālčī) / رایج در ترکی و مغولی / ، آلجی^۱

مهر دار: ۲

"و فرمود که آلچیان به علت آل زدن هیچ چیز از کس نستانند و راستی آنکه

به نسبت آنچه پیش ازین طمع می داشتند ، بسیار کم کرده اند . " ^۳

آل طمغا / رایج در ترکی و مغولی + مغولی / — آلتمغا

آل طمغی / رایج در ترکی و مغولی + مغولی / — آلتمغا

آیداجی / مغولی / — ایداجی

آینی / ترکی / — آینی

---

(۱) غازیانی ، ص ۲۹۳ . جامع ، ص ۱۰۶۲ .

2) Doerfer, Bd. 2.

(۳) جامع روس ، ج ۳ ص ۵۰۱ .

اتابک (atabük) / ترکی /

پدر بزرگ و -المجاز لالا و مربی اولاد سلاطین^۱ (مربک از "اتا" : پدر و "بک" :
بزرگ) :

" و در آن زمان از نسل کاملبان کسی لایق پادشاهی نماده بود و ترکمانی ،
حاکم شده و چون او نماد ، پسر طغل داشت محمّد نام . او را به جای پدر
نشانده و قودور اتابک او بود ."^۲

" و آن امیر راه اتابکی او کنای قآن داشته ."^۳

" گفت : در اوان صبا که لالا و اتابک آن سلطان بودم ، در اوقات عروج خود ،
بسیست کرت بیشتر حضرت او را برگردن خود گرفته ، بالای عرش برده ام ."^۴

(۱) تورک . دهخدا . سنگلاخ ، ۳۷ . Dozler, Bd. 2

(۲) جامع روس ، ج ۳ ص ۷۱ .

(۳) جامع روس ، ج ۳ ص ۲۳۵ . جامع ، ص ۷۹ .

(۴) مناقب ، ص ۸۵ .

"وسید به رسم لالا و اتابک دم به دم حضرت خداوندگار را بردوش برمی گرفت

و می گردانید." ^۱

اتاوه (etāve) / عربی /

خراج ^۲، باجی که به زور ستانند، رشوه و خراج ^۳:

"وقتی که منکوقاآن بر سریر خانیت استقرار و روزگار به فر دولتش استظهار

یافت، در موافقت صاحب پلواج به شرف بندگی مشرف شد. ← قاآن در

حق وی شفقت و سیورغامشی فرموده، ← یرلین داد به سلطنت کرمان و

← باسقاقان را جهت استخراج مال مقرر و اتاوه^۴ مقدر معین فرمود." ^۴

— گاه مرادف و همراه کلمه^۵ "خراج" است.

"و هر سال به اسم ← خراج و اتاوه ← حملی، شرطی، محمول قضیه مطاوعت

گردانند." ^۵

اختاجی / مغولی / ← اختاچی

اختاجی (axtāčī) / مغولی /، اختاجی، اختجی ^۶، اقتاجی ^۷

میرآخور، مهتراسب ^۸، اسبدار سلطنتی ^۹، اصطیل دارخان ^{۱۰}:

(۱) مناقب، ص ۵۸ و نیز ص ۸۴۸. الاوامر، ص ۶۵۷.

(۲) معین. فرهنگ و صاف. سیرت، ص ۲۶.

(۳) لسان، ج ۱۴ ص ۱۷.

(۴) و صاف، ص ۲۸۹.

(۵) و صاف، ص ۳۹۷ و نیز ص ۴۷۲. سیرت، ص ۲۱۶، ۲۳۱.

(۶) اویس، ص ۱۳۹.

(۷) جامع روس، ج ۱ ص ۵۶۴، ج ۳ ص ۱۶۸. و صاف، ص ۴۶۹.

(۸) جامع کاترمر، ص ۱۰۸. سنگلاخ، ۳۳۷. Dozy. *Pūr-i Bahū*, p. 271.

9) Doerfer, Bd.1.

10) *İlhanîlerde*, p. 189.

"و معهود چنان شد که آنچه بسپارند ← یافته ← قورچیان و اختاچیان به ← دیوان برند." ^۱

"و اختاچیانی که جهت جنایب خاص لجام مرصع پروین و ستام مکوکب هفتورنگ و رکاب زرین هلال را از سبز خنگ دور فرو گشایند." ^۲

"اختاچی سیاست ارغمچی ^۳ اجل درگردن عدوی تویندد به چلبیری ^۴ ۵
- سازمانی که اختاچیان در آن کار می کردند، اختاچی خانه یا اختاخانه نام داشت که در آن زین و لگام و سایر آلات نیز ساخته می شد. ۶

اختجی / مغولی / ← اختاچی

اخجه / ترکی / ← اقچه

اخراجات (*extrāṭ*) / عربی /

مالیات فوق العاده غیر مستمر و اتفاقی: ^۷

"چون به وطنی مألوف و مسکن معروف خود متوجه بود / قاضی محمد بن حسن /

(۱) غارانی، ص ۳۱۳. برای "اختاچی" رجوع کنید به ص ۱۸، ۳۳۰ و ۳۳۲.

جامع، ص ۱۶۰، ۷۸۴، ۱۰۴۵، ۱۰۷۷، ۱۰۹۱. و صاف، ص ۴۱۶.

جامع بان، ص ۴۴. جامع کانرمر، ص ۱۰۸. سنکلاخ. 33r.

دهخدا. *Dary. Rudloft, Bd. I, S. 137*

(۲) و صاف، ص ۴۷۵.

(۳) ارغمچی (*arḡumī*) / مغولی / ارغمچی. دهنه اسب، افسار اسب.

(*Doerfer, Bd. I. Pūr: ĪBaha, p. 272*)

(۴) چلبور (*čilbūr*) / مغولی / چلبور. تسمه افسار اسب (*Doerfer, Bd. I*)

(۵) مونس. ج ۱ ص ۲۷۷.

(۶) غارانی، ص ۳۳۰، ۳۳۸. جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۴. دستور، ج ۲ ص

۱۹۴.

(۷) کشاورزی، ج ۲ ص ۲۸۲ - ۲۸۱. معین.

در زمان تودیع و اوان تفریق عرضه داشت کرد که قری و مزارع در بلدهء سمان و خوار و دامغان دارم / که / از توازیع و — تکلیفات و اخراجات دیوانی بکلی خراب و بایر شده و از تخم و عوامل مستأصل گشته است. " ۱

" اگر رای شریف سلطانی به — متصرفان و — تمغاجیان حکم مطاع ارزانی فرماید تا ایشان را بزیادت از — تمغای مقرر که در زمان قدیم معهود بوده، مطالبت نکنند و به زواید و عوارض و اخراجات و — تکلیفات دیوانی مخاطب نگردانند، به ارسال ایشان اشارت رود. " ۲

" و — ادرارات و — مرسومات عمله و اخراجات مقرری ولایت که آبادانی ولایت بدان تواند بود و بی آنها کارهای ملکی متمشی گردد. " ۳

" و مال تمامت ممالک را معین گردانید و اخراجات مقرری را که در اکثر مواضع فرو آرند و ترتیب آن بروجیهی که در فصول دیگر بیاید، معین فرمود. " ۴

۱۱ مخارج و هزینه:

و اگر اخراجات — ایلچیان را نیز که بدان واسطه می افتاد در حساب آرند، عשרی از آن نباشد. " ۵

"... و او را با لشکری در کیش جای داد و هر سال دوازده هزار دینار احمر، اخراجات لشکری را از مال خاصه تعیین کرد. " ۶

(۱) رشدی، ص ۲۸.

(۲) دستور، ج ۱ ص ۵۳۵ و نیز ج ۲ ص ۱۹۷، ۴۶۷. رشدی، ص ۱۵۹.

جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۹، ۵۴۶.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۵۵.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۳۹۲ و نیز ۴۶۳.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۵۳۶.

(۶) و صاف، ص ۲۹۷.

"فرمود که امیر عالم را اخراجات بیشتر است، او را بیشترک دهید." ^۱
 "همان روز پروانه هم به زیارت مولانا آمده، فرمود که معین الدین شیخ را
 اخراجات بسیار است و معیشت پادشاهانه می‌کند." ^۲

ادرار (edrār) / عربی /

پیوسته گردانیدن عطا^۳، آنچه بر سبیل انعام کسی دهند استمرار^۴ و توریتا^۵،
 وجهی است که پادشاهان در حق کسی از مستحقان انعام فرمایند و بعد از دیر
 (ظاهرا "وی) بر اولاد و احفاد او ابدی، مقرر و مسلم دارند^۵، عایدی زمینهای
 مزروعی و خراج ولایات که به نام کسی مقرر می‌شد و معمولاً "سالیانه"^۶ (گاهی سه
 ماه یکبار^۷) به او پرداخت می‌گردید:

"درین وقت خواستیم تا او را به مزید عاطفت و عوارف به تجدید، مخصوص
 کنیم و از صدقات و مبار به رسم ادرار از حاصل کرمان وجهی تعیین کنیم." ^۸
 "مبلغ سیمد و شصت دینار زر رایج از مال و ← متوجّهات نخجوان برسیل
 ادرار به نام بنده مجری و مقرراست و به دفاتر درآمده." ^۹

(۱) مناقب، ص ۷۹.

(۲) مناقب، ص ۴۳۹ و نیز ص ۳۸۷، ۴۳۰، ۷۵۱. جامع روس، ج ۳ ص
 ۴۶۵، ۴۸۲، ۵۰۵، ۵۲۴. رشیدی، ص ۱۸۱، ۲۶۱.

(۳) اخوان. تاج.

(۴) نغایس، ج ۱ ص ۳۲۷.

(۵) دستور، ورق a ۲۲۲ - b ۲۲۲ (از کشاورزی، ج ۲ ص ۶۷).

(۶) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۷۷. رشیدی، ص ۲۵۶. سراج، ورق ۳۳، ۶۶.

(۷) دستور، ج ۱ ص ۳۰۱.

(۸) رشیدی، ص ۱۶۷ و نیز ص ۲۶۱. دستور، ج ۱ ص ۲۹۶. جهانگشا، ج

۳ ص ۲۱۴. و صاف، ص ۱۱۰.

(۹) دستور، ج ۲ ص ۵۰۲.

— گاهی "ادرار" به صورت اموال جنسی و وجه نقد، توأمًا بود.

"و جماعت مرتزقه هر یک را هر سال جبهه صوف و یک پوستین بره و دو خروار غله و صد دینار ← اقچه، خارج ← مرسوم مدرسه که مقرر کرده ایم بر سبیل ادرار مجری دارد." ^۱

"و مقرر کرده ایم که فرزند جلال... به جناب مولوی، هر سال استری مع سرج والفی دینار ← اقچه ارزنجانی و صد خروار غله بالعراقی و یک دست جامه مع فروه سنجاب روی صوف مربع، بر سبیل ادرار بدهد." ^۲

— در عهد بعضی ایلخانان، برای رسیدگی دقیق به امر ادارات و معایش و جدا کردن آنها از مرسومها و وظیفه ها و جامگیها، خزانه ای جداگانه وجود داشت و خازن و ناظر و مشرفی معین به امور این خزانه می پرداختند. ^۳

اردو (ordū) / مقولی ^۴ /، آوردو، اردویه ^۵، آورده ^۶

چادر سلطنتی ^۷، قصبة الملك. و منه سمیت بلدة کاشغر، اردو کند "ای بلدة الإقامة و قصبة الملوک" ^۸ :

(۱) رشیدی، ص ۱۷۳.

(۲) رشیدی، ص ۱۷۳ و نیز جامع روس، ج ۳ ص ۴۲۵.

(۳) دستور، ج ۱ ص ۲۹۹، ۳۶۷، ۳۶۸ و نیز جهانگشا، ج ۲ ص ۲۷۷، ج ۳ ص

۲۱۴. سیرت، ص ۲۶۲. جامع روس، ج ۳ ص ۹۱، ۴۲۵، ۶۰۶.

جامع سلطنتی، ص ۱۳۳. جامع کاترمر، ص ۴۰۲. جامع، ص ۱۰۲۷.

رشیدی، ص ۱۶۷، ۲۵۵، ۳۱۸. دستور، ج ۱ ص ۲۵۱، ۲۸۲.

وصاف، ص ۱۱۰، ۲۷۰، ۳۴۹، ۴۵۸. یزد، ص ۷۹. مناقب، ص ۴۳۸.

۵۱۵. کشاورزی، ج ۲ ص ۶۶.

4) Doerter, Bd. 2. Lessing. Grønbech. p. 98.

5,6) Doerfer, Bd. 2.

7) Doerter, Bd. 2. Pavet, p. 54.

"و دوشنبه بیست و پنجم ماه مذکور به کوینلامیشی^۱ به هفت فرسنگی قزوین به
 اوردوی بزرگ فرود آمد و یک هفته طوی^۲ کردند. "۳
 "و صاحب آن، متفکر برادر اردو نشسته تا سخن او کس به سمع مبارک پادشاه
 رسانید یا نه. "۴
 "یاری چند بستان و راست به اوردوی خان برو و آن خرینده^۵ مسکین را دریاب^۶
 "در زمانی که قازان خان بنوی پادشاه شده بود، حضرت چلبی عارف راهوسی
 شد که ممالک عراق عجم را تفرج کند و اکابر آن دیار را دریابد، همانا که با
 جماعتی مقبل، عزیمت اردو فرموده، روانه شدیم. "۶
 ۱۱ محل زندگی زبان خان^۷ و شاهزادگان:

(۱) کونینکلامیشی* (*künyangilāmīši*) / ترکی / جشن سال نو مغولان.

(Doerfer, Bd. 1)

(۲) طوی (*ṭū*) / ترکی / جشن، مهمانی. (جامع کاترمر، ص ۱۳۹).

(Dozy, Doerfer, Bd. 3. Pavet, p. 383)

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۳۶. برای "اوردو" رجوع کنید به جامع روس، ج ۳
 ص ۱۱۵، ۲۴۷، ۲۸۶، ۴۹۶. جامع کاترمر، ص ۳۱۰، ۹۴. جامع
 سلطنتی، ص ۳۳. جامع بلوشه، ص ۱۳۲، ۴۳۸، ۶۰۳. جامع یان، ص

Pavet, p. 54. ۲۴

(۴) جهانگشا، ج ۱ ص ۱۷۸.

(۵) مناقب، ص ۸۵۹.

(۶) مناقب، ص ۸۴۴ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۱۵۴، ۱۸۶، ج ۲ ص ۲۱۷، ج
 ۳ ص ۴۱. جامع روس، ج ۳ ص ۲۴۷، ۲۸۶. جامع، ص ۱۰۷. جامع
 کاترمر، ص ۳۱۰. جامع بلوشه، ص ۶، ۸۴، ۲۱۸. جامع یان، ص ۲۴.
 رشیدی، ص ۱۷۱، ۳۲۶. مسامره، ص ۹۴. اویس، ص ۱۵۱. سمط
 ص ۷۹، ۸۳.

تورک 7) Pavet, p. 54.

"و هولاکوخان مراعات خاطر او را، تربیت و اعزاز آن طایفه فرمودی تا غایت که در تمامت ممالک، کلیسامحدث ساختند و هر در آوردی تقوز خاتون همواره کلیسیازده و ناقوس زدندی." ^۱

"در عهد دولت — قآن او را در اردوی تورکینا خاتون آمد شدی بودی." ^۲
 "همان شب براق بمرد، چون کسی پیش نمی آمد، فرستاد و تفحص نمود. براق بتحقیق مرده بود، قایدو به آوردی او در آمد و تعزیت داشت." ^۳
 "او را به آوردی چغتای بردند و بعد از آنکه بروی گناه ثابت کردند، — به یاسا رسانیدند." ^۴

اردویه/ مغولی / — اردو

استخراج/ عربی / — مستخرج

اشراف/ عربی / — مشرف

اغرغ/ ترکی / — اغروق

اغرق/ ترکی / — اغروق

اغروغ/ ترکی / — اغروق

(۱) جامع کاتمر، ص ۹۴. جامع سلطنتی، ص ۳۳. جامع، ص ۶۲.

(۲) جهانگشا، ج ۱ ص ۲۰۰.

(۳) جامع بلوشه، ص ۱۷۲.

(۴) جامع بلوشه، ص ۲۵۸ و نیز ۱۳۲، ۳۹۹، ۴۳۸، ۵۹۳، ۶۰۳.

جامع یان، ص ۲۷. جامع روس، ج ۳ ص ۱۱، ۱۱۵، ۲۵۳، ۴۹۶.

جهانگشا، ج ۱ ص ۱۹، ۱۴۴، ۱۹۵، ج ۲ ص ۲۴۳، ۲۵۸، ج ۳ ص ۷۰.

دستور، ج ۲ ص ۱۹۳. سمط، ص ۹۱.

اغروق (aγruq) / ترکی / ، اوغروق^۱ ، اغرغ^۲ ، اغرق^۳ ، آغرق^۴ ، اقروق^۵ ، آغروق^۶ ،
اغروع^۷

در اصل به معنی چادر و بعد به معنی خیمه گاه، اردو و مجموعه چادرها با هر چه در آنها باشد. گاهی به علت شتاب، اغروق را به جا می گذاشتند و خود می رفتند. ولی اغلب آن راجلوترمی فرستادند تا هنگام رسیدن لشکر آماده باشد^۸، بار، تدارکات^۹، احمال و اثقال^{۱۰}:

"و بعد از یک ماه هزیمتیاں لشکر بالغو رسیدند و اوبا اغروق، به هم کوچ کرده، روی به جانب سمرقند نهاد." ۱۱

"و زمستان قشلامیشی^{۱۲} در حدود مازندران کرد و چون اغروق هلاکوخان برسد، استقبال ایشان کرد." ۱۳

"وزن و فرزند و خانه و اغروق ایشان بر انداختند." ۱۴

(۱) جامع بلوشه، ص ۱۳۲، ۲۲۱، ۴۳۹. جامع کاترم، ص ۲۶۴. جامع هولاکو، ص ۵۲. جامع، ص ۱۵۳، ۱۵۶، ۱۵۹، ۵۲۲، ۵۵۹.

Doerfer, Bd. 2. 2,3,4,5)

(۶) جامع، ص ۳۰۶، ۳۲۲، ۳۳۲، ۳۷۸، ۳۴۵. آل مظفر، ص ۵۸. حبیب، ج ۳ ص ۲۰۵. سنگلاخ، ۴۳۷.

(۷) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۳۱.

(۸) جامع کاترم، ص ۹۸.

Doerfer, Bd. 2. 9)

(۱۰) سنگلاخ، ۴۳۷.

(۱۱) جامع بلوشه، ص ۴۱۳.

(۱۲) قشلامیشی (qışlāmīši) / ترکی /، به مقر زمستانی رفتن.

(Doerfer, Bd. 3.)

(۱۳) جامع یار، ص ۱۰.

(۱۴) اولجایتو، ص ۲۳۵ و نیز جهانگشا، ج ۲ ص ۲۳۱. جامع بلوشه،

اقاواینی / مغولی+ترکی / آقا وایینی

اقتاجی/مغولی / — اقتاجی

اقچه/ترکی / — اقچه

اقچه (aqča) / ترکی / ، اخچه^۱ ، آقچه ، آغچه^۲ ، اقچه^۳

متماثل به سفیدی^۴ ، سکه نقره‌ای ، نوعی سکه ، بطور کلی پول^۵ :

"و بسیار درویشان و مستحقان و مشایخ که به وی رسیدندی و به التماس یا غیره

— براتی به پانصد دینار جهت آن شخص بنوشتی که هرگز صد آقچه ندیده

بودی و آن را سخاوت نام نهادی ."^۶

"و آقچه روم که به نسبت از دیگر مواضع بهتر می بود ، به جایی رسید که درده

دینار ، دو دینار نقره ، زیادت عیار نداشت ."^۷

→ ص ۱۸۲ ، ۲۲۱ ، ۴۳۹ . جامع کاترمر ، ص 280 ، 284 . جامع

یان ، ص ۱۶ ، ۵۱ ، ۷۶ . جامع ، ص ۱۵۳ ، ۳۵۶ ، ۳۷۸ ، ۴۳۱ ، ۵۲۲

۷۴۵ . جامع هولاکو ، ص ۵۲ . سناکتی ، ص ۳۷۱ ، ۴۶۲ . آل مظفر ،

ص ۵۸ . حبیب ، ج ۳ ص ۲۰۵ . جامع کاترمر ، ص 312 .

(۱) سراج ، ورق ۴۰ .

(۲) سنگلاخ ، 43 .

(۳) ذیل جامع ، ص ۲۰۹ .

4) Radloff, Bd. I, S. 121, 123, 125.

5) Doerfer, Bd. 2. Radloff. Bd. I, S. 121, 123, 125.

(۶) جامع روس ، ج ۳ ص ۴۵۷ . جامع ، ص ۱۰۲۸ .

(۷) جامع روس ، ج ۳ ص ۴۹۱ . برای "آقچه" رجوع کنید به جامع روس ، ج

۳ ص ۴۸۹ ، ۴۹۱ . جامع ، ص ۱۰۵۲ . عبید ، ص ۱۶۲ ، ۱۲۷ .

Radloff, Bd. I, S. 121, 123, 125.

"و از حاصل قریه، زاهد آباد به رسم — ادراره ۵ جریب غله بالمناصفه و دو هزار دینار اقچه تسلیم دارندگان مشارالیه کنند." ^۱

— اقچه انواعی داشت:

اقچه رکنی: "و ایشان را هر سال، هر یک نفر را اقچه رکنی صد دینار و هر روز یک من نان معین گرداند." ^۲

اقچه طلغم: "و امرا فلان و فلان را با بیست هزار سوار مسلح و بیست تومان اقچه طلغم، جهت ترتیب مصالح عساکر منصوره، بدان حضرت ارسال کرد." ^۳

اقروق/ترکی / — اقروق

اقطاع (ʿiqṭāʿ) / عربی /

زمینی که حکمران به رسم تیول به کسی واگذارند تا از آن او گردد. این گونه زمینها را قطائع می گویند که مفردش قطیعة است. ^۴ بخشیدن ملک یا قطعه زمینی به کسی تا از درآمد آن زندگی کند: ^۵

"... بیش از کفایت خود از رعیت طمع ندارد و به — مرسوم و اقطاعی که از — دیوان او را معین و مقرر شده باشد، قناعت کند." ^۶

"و آن جمعی امرا و لشکریان اند که از پادشاه — مرسوم و — جامگی یا در عوض آن اقطاع می ستانند تا مملکت را از تعرض یاغیان و مخالفان صیانت

(۱) رشیدی، ص ۲۵۹.

(۲) رشیدی، ص ۴۲، ۱۸۲.

(۳) دستور، ج ۱ ص ۴۵۱ و نیز رشیدی، ص ۲۴۹. و صاف، ص ۶۳۱، ۶۳۷.
مونس، ج ۲ ص ۹۳۵. منتخب، ص ۱۳۵، ۲۳۴.

(۴) مفاتیح، ص ۶۲.

(۵) معین.

(۶) رشیدی، ص ۱۱۹.

کند .^۱

— در اوایل سلطنت غازان، برای لشکر اقطاع و جامگی تعیین شد ولی در این کار ضابطه‌ای نبود چون اغلب امرا به نام افرادی جامگی می‌گرفتند که اصلاً وجود نداشتند. بنابراین پس از مدتی، غازان دستور داد تا نامه‌های سپاهیان صده و هزاره را اعم از سوار و پیاده بر دفتری بنویسند و هر سه ماه یکبار تعداد ایشان و سلاحهایشان را بازدید کنند و به عرض او برسانند^۲. آنگاه برای هر هزاره قطعه زمینی از اراضی اینجو، دالای و مزارع آبادان و خراب— بر طبق آنچه در دفاتر ثبت بود — به نام اقطاع تعیین کرد و برای آنها احکام و شروطی معین گردانید. از جمله:

رعابایی که در مواضع متعلق به اینجو و دیوان زراعت می‌کردند، می‌بایست بهره و قبچور و سایر مالیات دیوانی را به لشکر بدهند .

لشکریان نمی‌توانستند دیه‌ها و مزارع خراب دیوانی را که داخل یورت ایشان بود، شخم بزنند و یا دیه‌های دیگر را با اسیران و غلامان و گاو و بذر خود زراعت کنند و همه محصول را بردارند .

اگر کسی بر موضع خرابی که به اقطاع لشکریان در آمده بود، ادعای مالکیت می‌کرد و مطابق شرع حق او ثابت می‌شد و لشکریان آنجا را زراعت کرده بودند، ده یک آن را می‌بایست به پادشاه دهند و بقیه را خود بردارند .

دیه‌های خراب و آبادان که مدت سی سال به شماره و قانون درنیامده بود، پیش‌تر کس که بود، لازم می‌آمد که بارگردانند و اگر رعیت ولایت دیگر نیز پیش ایشان بود، آنها را نیز برگردانند و رعایای ولایات دیگر را سرد خود راه ندهند و همچنین

(۱) دستور، ج ۱ ص ۳۰۶.

(۲) غازانی، ص ۳۱۱-۳۱۰. جامع، ص ۱۰۷۵.

نمی‌بایست رعایایی را که از ده هوجاور^۱ به آنها داده شده بود، به‌ده‌های دیگر ببرند و بگویند که هر دو مزرعه و دیه، اقطاع ماست و آنان رعیت ما هستند. رعایای هر ده می‌بایست در محل خود زراعت کنند و سپاهیان نمی‌توانستند بگویند که رعایای این مواضع را هم به اقطاع به ما داده‌اند و اسیر ما هستند. هر لشکری وظیفه داشت که مقدار پنجاه من تبریز از محصول زمین اقطاعی خود به انبار خاص برساند و بجز آن وجهی از ایشان طلب نمی‌شد. به جز این، غازان، بتکچی و پسرهای را به نام "عارض" از دیوان، به اقطاعات اعم از خراب و آبادان می‌فرستاد تا آنها را بین هزاره تقسیم کند و گروهی مطلع همراه او بودند تا حصه هر یک از صده و دهه را بر دفتر بنویسند و عارض یک نسخه را به دیوان بزرگ و دیگری را به امیر هزاره می‌سپرد و دفاتر صده و دهه را به امرای آنان می‌داد تا هر سال تفحص کنند و بدانند چه کسی در زراعت کوشیده و کدامیک کوتاهی کرده است، تا آن که کوشیده، سیورغامیشی یابد و دیگری مجازات شود.^۲

اگر کسی از لشکریان فوت می‌کرد، یکی از پسران یا آقاوانینی (خویشاوندان) او را مقرر می‌کردند و اقطاع متوفی را به او می‌دادند و اگر فرزند و خانواده‌ای نداشت بر غلام او مقرر می‌شد و اگر غلامی هم نبود، در میان صده به کسی که شایسته بود، می‌دادند.

اگر کسی در صده و دهه از یاسا سرپیچی می‌کرد امرای هزاره و صده، اقطاع او را به دیگری می‌دادند.

هنگام برنشتن لشکر، بتکچی، دفتر حاوی اسامی لشکریان را نخست به امیر

(۱) هوجاور (*hūjāvur*) / مغولی /، خاستگاه، مبدأ، منشأ، از تخمه کسی

بودن، از قدیم الایام تابع خان معینی بودن. (*Doerter, Bd. 1*).

(۲) غازانی، ص ۳۰۸ - ۳۰۶.

صده و بعد به امیر هزاره و سپس به امیر تومان نشان می‌داد و با اقطاعهای آنان مطابقت می‌کرد و اگر دفتر امیر هزاره درست بود، کار را به همین جا خاتمه می‌دادند.

اگر کسی از لشکریان زیاده از آنچه در دفتر قانون بود، از رعایا چیزی می‌ستد و مواضعی را که جزو اقطاع آنان نبود، متعرض می‌شد و یا مقدار محصول زمیهای زراعتی و علفخوارهای گاو و گوسفند و تعداد دامهای خود را بدرستی عرضه نمی‌داشت و یا اگر اقطاع خود را می‌فروخت یا می‌بخشید یا به یاران و خویشاوندان خود، کابین می‌داد، گناهکار بود و سزاوار مرگ.^۱

التمعا/ رایج در ترکی و مغولی + مغولی / — آلتتمعا

التون بیلکا (altūn bīlkā) / مغولی^۲ + ترکی^۳ /

التون: طلایی + بیلکا: امکان دارد صورتی دیگر از بیلکویا همان ریشه باشد به معنی تمغا، نشان، علامت.^۴

مهر طلایی:^۵

"در مدت سه سال، ابتدای آن شهورسته^۶ ثمان و تسعین و ستمائه الهلالیه به مبلغ هزار تومان زر — مقاطعرا — مؤامره به التون بیلکا و — مفاصات با — آل دادند."^۶

(۱) غازانی، ص ۳۰۹-۳۰۸ و نیز وصاف، ص ۱۶۹. جامع روس، ج ۳ ص ۳۷۱، ۴۶۹. سیرت، ص ۳۲. مالک، ص ۱۸۶-۱۸۴. کشاورزی، ج ۲ ص ۶۶-۴۵.

2) Lessing. Grönbech, p. 61. Poppe, p. 19.

(۳) فهرست لغات الترك، ص ۹۲.

(۴) سنگلاخ، 149 v. Pavet, p. 190.

5) İhanflerde. p. 198.

(۶) وصاف، ص ۳۴۹.

فرمان زر نشان^۱ که مخصوص مالیات و محاسبات دیوانی و امور مالی باشد^۲ :
 "و هر چند وجوهات ← مقاطعه در محاسبه اصحاب بلوک به موجب التون
 بیلکا مستغرق شده و مصارف معین گشته ..."^۳
 "بدین مصالح ← ایلچیان نازک مصحوب آلتون بیلکاها به جوانب ممالک
 انحدار کردند. از آن جمله بیست ← تومان مسمی و مفصل بر شیراز حواله
 رفت."^۴
 "در عقب به حکم التون بیلکا سعدالدین حبش که جیش تختس و ادبارداشت،
 برای تمشیت این مهمات و تحصیل وجوهات ← مقاطعه بلوکات و توفیرات نو
 و کهن برسید."^۵

التون تمغا (altūn tamγā) / مغولی + مغولی / ، آلتون تمغاء ، النون طمغاء^۶ ،

آلتونتمغا^۷

التون .زروزرین^۸ + تمغا : مهر

مهری که سلاطین ترک با مرکب طلایی یا آب زر بر فرمانها می زدند^۹ :

"و از حکم ← یرلیغ با آلتون تمغا نایی از جهت مخدوم ← صاحب دسواں

(۱) فرهنگ و صاف . دهخدا .

(۲) سنگلاخ ، 50 r . تورک . Pavet, p. 31

(۳) و صاف ، ص ۳۵ .

(۴) و صاف ، ص ۴۱۴ .

(۵) و صاف ، ص ۳۶۳ و نیز ص ۴۱۵ .

(۶) رشیدی ، ص ۱۷۳ .

(۷) مسامره ، ص ۲۳۰ ، ۳۰۲ .

(۸) Doerfer, Bd. 2 . سنگلاخ 50 v . لغات الترك . دهخدا .

فزونینی ، ج ۱ . ایس مهتا ، ص ۱۷۸ . سراج ، ورق ۸۴ .

سنگلاخ ، 50 t . Pavet, p. 31 . Doerfer, Bd. 2 . 9)

ممالک ... با نورالدین بن صیاد با هم به حکومت بحر و سواحل را معین شد. " ۱

"وجهی که به موجب احکام ← برلیغ به التون تمغای همایون جهت ارباب حوالات تعیین فرموده اند. " ۲

— از این مهر بیشتر برای فرمانهای مربوط به امور مالی استفاده می شد :
 "در اول سال ← برات ← متوجهات به موجبی که به قانون در آمده، دیه به دیه مستی و مفصل می نویسد و ← نواب ← دیوان بزرگ نشان می کنند و به التون طمغاء مؤکد گردانیده به ولایت می فرستند. " ۳

"و بعد از اقامت دو ساله در ← اردو و وقوع ← اخراجات بی منتهی بیرون از آنچه در ← اردو به التون تمغاء رسانیده بود، چهل و پنج ← تومان باقی ماند. " ۴

"و/غازان/ التون تمغایی کوچک ساخته که بر ← بروات ← خزانة ولایت و ← یافته و ← مفاصات و مکتوبات ← دیوانی که جهت معاملات وآب و زمین نویسد، زنند. " ۵

— بعضی از فرهنگ نویسان معتقدند: التون تمغاء بر فرمانهایی زده می شد که مربوط به اسب و حیوان بارکش بود. ظاهراً این نظر از آنجا سر چشمه می گیرد که در زمان غازان " ← برلیغ شد که در راههای معظم ضروری به هر سه فرسنگ ←

(۱) و صاف، ص ۴۰۵.

(۲) دستور، ج ۲ ص ۴۹۷.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۳.

(۴) و صاف، ص ۳۴۹ و نیز ص ۳۹۰. جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۲، ۵۴۹.

غازانی، ص ۲۶۰. جامع، ص ۱۰۳۲، ۱۰۳۸، ۱۱۰۰.

(۵) جامع روس، ج ۲ ص ۵۰۱.

یامی بنهند و پانزده سراسپ فربه در آن بسته و در بعضی مواضع که چندان
 ضرورت نبود کمتر و فرمود که تا نشان به خط مبارک والتون تمغا خاصه نباشد ،
 آن اولاغ^۱ به کسی ندهند . " ۲
 فرمان زر نشان : ۳

" و فرمان زرین نشان که آن را ایشان آلتون تمغا خوانند . . . روان شد . " ۴
 " و شیخ محمود فرصت جسته سخن امرایی که پیش باید و می بودند و با غازان
 خان یکدل ، عرضه داشت و پیغام هر یک بگذارد و در باب جواب ، التون تمغاها
 بستد . " ۵

التون طمغاء / مغولی + مغولی / — التون تمغا

الچی / مغولی / — ایلچی

الخان / ترکی / — ایلخان

الدوچی / مغولی / — ایلدوچی

الدوچی / مغولی / — ایلدوچی

ال طمغی / رایج در ترکی و مغولی + مغولی / — آلتمغا

الغ بتکچی / ترکی + ترکی / — الغ بتکچی

≤ (۱) اولاغ (ulāγ) / ترکی / ، اسب چاپار و بعدها به معنی خر . (Doerfer, Bd. 2).

(۲) غازانی ، ص ۲۷۴ . جامع روس ، ج ۳ ص ۴۸۳ ، ۴۸۴ . جامع ، ص ۱۰۴۸ .

حبیب ، ج ۳ ص ۱۷۲ .

(۳) دهخدا . فرهنگ و صاف .

(۴) و صاف ، ص ۴۰۶ برای " آلتون تمغا " رجوع کنید به ص ۳۹۰ ، ۴۰۵ .

جامع روس ، ج ۳ ص ۴۷۲ ، ۴۸۳ ، ۵۰۱ . حبیب ، ج ۳ ص ۱۷۲ ، ۱۸۲ .

سنگلاخ ، ۵۰۷ . دهخدا . تورک

(۵) غازانی ، ص ۸۰ و نیز ص ۲۵۹ ، ۳۴۴ . جامع روس ، ج ۳ ص ۲۹۱ ، ۳۰۱ ،

الف بتکچی (uluγ bitikčī) / ترکی + ترکی / الف بتکچی^۱، الف بتیکچی^۲ الف بتیکچی^۳

الف :بزرگ^۴ + بتکچی :محاسب

محاسب بزرگ، حسابرس بزرگ :

"و ← صاحب دیوان، خواجه شمس الدین حسین علکانی را به راه الف بتیکچی
و استدراک محاسبات و استخراج توفیرات بفرستاد." ^۵

"سید قطب الدین و معین الدین غانجی منصب الف بتکچی و استيفادر ←
دیوان اعلی... داشتند." ^۶

"بریک دست او، مولانا وجیه الدین نسفی بایستاد و بر دیگری کرای طغایوگاهه
هم در آن روز به هرات آمده بود و ← یرلیغ آورده که الف بتیکچی هرات
باشد." ^۷

الف بتیکچی / ترکی + ترکی / ← الف بتکچی

الف بتیکچی / ترکی + ترکی / ← الف بتکچی

الف نویان (uluγ nōyān) / ترکی + مغولی / الف نوئین^۸، الف نویی^۹

(۱) دهخدا.

(۲) دستور، ج ۱ ص ۴۸.

(۳) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۶۰. غازانی، ص ۹۶. جامع روس، ج ۳ ص ۶۱۸.

جامع، ص ۹۱۸. هرات، ص ۴۹۰. ابرو، ورق ۱۳۴.

(۴) Pavet, p. 80. Doerfer, Bd. 2 ابن مهتا، ص ۱۴۵، ۱۵۳. دهخدا.

(۵) و صاف، ص ۱۹۵. ابرو، ورق ۱۳۴.

(۶) و صاف، ص ۴۱۹.

(۷) هرات، ص ۴۹۰ و نیز دستور، ج ۱ ص ۴۵، ج ۲ ص ۱. و صاف، ص ۴۳۹.

مسامره، ص ۲۹۱. پوربها، ورق ۱۴. مونس، ج ۱ ص ۲۷۶.

(۸) و صاف، ص ۵۷۴، ۵۷۶.

(۹) جهانگشا، ج ۳ ص ۳، ۱۱۷، ۱۴۲، ۱۴۵، ۱۴۶، ۱۴۷، ۱۵۰، ۱۵۱،

۱۵۲.

الغ: بزرگ + نویان: امیر

امیر بزرگ^۱. بنابراین یاسای مغول پسر کوچکتر از خاتون بزرگتر، لقب الغ نویان می‌گرفت. همانطور که چنگیز، تولوی خان، کوچکترین پسر معتبر خود را "الغ نویان" لقب داده بود و رسیدگی به یورت‌ها، اردوها و لشکر و خزانه به عهده او بود: "جایگاه پدر به حکم — یاسا و آیین مغول، به پسر اصغر می‌رسد که از خاتون بزرگتر باشد و الغ نویان پسر کهنتر بود از خاتون بزرگتر"^۲

"تولوی خان که لقب او یکه نویان و الغ نویان است، خداوند خانه و یورت اصلی پدر خود آنجا بود."^۳

"و مادر او خاتون بزرگ بورته فوجین که سه برادر مهمین نیز از او بوده‌اند و لقب او یکه نویان و الغ نویان بوده یعنی امیر بزرگ."^۴

— بعدها بعضی از امرای بزرگ دوره ایلخانی نیز لقب "نویان اعظم" گرفتند: "نویین اعظم اعدل تقی نویان که به جانب روم اعلی رفته بود."^۵

"در عرض این ایام جمعی از اکابر یزد... رقعهای مشتمل بر اضغات و اکاذیب مشحون به صنوف اباطیل به خدمت نویین اعظم امیر پیر حسن رفع کردند."^۶

الغ نویین / ترکی + مغولی / — الغ نویان

الغ نویین / ترکی + مغولی / — الغ نویان

(۱) جامع بلوשה، ص ۱۹۹. جامع، ص ۵۵۲. جامع کاترمر، ص ۷۶ (پانویس).

(۲) جهانگشا، ج ۳ ص ۳.

(۳) جامع بلوשה، ص ۱۶ و نیز ص ۱۹. جامع، ص ۵۵۲. جهانگشا، ج ۳ ص ۱۱۷، ۱۴۲، ۱۵۲. و صاف، ص ۵۷۴، ۵۷۶.

(۴) جامع بلوשה، ص ۱۹۹.

(۵) رشیدی، ص ۲۷۷.

(۶) مواهب، ص ۱۴۲ و نیز شیرازنامه، ص ۹۳. مسامره، ص ۲۴۵.

الوس / مغولی / — امیر اولوس

امیر اولوس (amīr e ūlūs) / عربی + مغولی / ، الوس^۱

امیر: فرمانده اولوس: رعایای یک حاکم، وحدتی که به سبب شخص حاکم بین قبایل گوناگون وجود دارد، در اولوس بر خلاف قراچو^۲ امکان دارد که افراد به طبقات ممتاز بستگی داشته باشند، به قسمتی از حکومت، امپراطوری و کشور نیز اولوس گفته می شود: ^۳

"و جلال الدین پسر دواتدار کوچک را بر کشیده بود و بزرگ گردانیده و او خود را در نظر پادشاه چنان فراموده که در همه اولوس پادشاه از و مشفق تر کسی نیست." ^۴

"مصلحت اولوس و لشکر و رعیت و ما شهزادگان در آن است که او را به — قاآنی بنشانیم." ^۵

"کوکچین خاتون، مادر — قاآن گفت: در ممالک ختای و تنکیاس، اولوس ما

(۱) جامع روس، ج ۱ ص ۱۷۷، ج ۳ ص ۳۴۴، ۶۱۸. جامع کاتمر، ص ۹۸،

404. جامع سلطنتی، ۱۳۴، ۳۵. جامع، ص ۸۸۰. دستور، ج ۱

ص ۴۷، ۱۴۹، ج ۲ ص ۱، ۲۵۰. سبط، ص ۵۶. بناکشی،

ص ۳۹۲. آل مظفر، ص ۵۷. اولجایتو، ص ۲۰۶. هرات، ص ۳۲۲.

اویس، ص ۱۳۷، ۱۴۶. منتخب، ص ۸۹، ۱۳۱. حبیب، ج ۳ ص ۱۲،

۵۵. گزیده، ص ۶۱۵. ابرو، ورق ۳۹۴.

(۲) قراچو (qarāḥū) / مغولی /، مردم عادی، غیر جنگیزی، تحت تابعیت، مردم سرگردانی که محل تابتی ندارند. (Pavet, p. 417. Doerler, Bd. I).

(۳) Pavet, p. 34, 79. Doerler, Bd. I. تورک. دهخدا. فرهنگ و صاف.

سنگلاخ، 86 r. نظام، ص ۱۵۹. ظفرنامه، ص 263.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۹۲.

(۵) جامع بلوشه، ص ۲۷۷.

بسیار است.^۱

— کسانی که ادارهء اولوسها را از جانب خان بر عهده داشتند^۲، "امیر" یا "پادشاه" می نامیدند.

"هر که از آن لشکر به حضرت برسیدند، نیک نامی و مردانگی او می گفتند و در دل سلطان اثر کرد. او را امیرالوس نصب کرد و نام در — یرلیغ آوردند.^۳"
 "و با آنکه بوقا — چینگسانگ که امیرالوس و کار ساز جهانیان و مدبر اقالیم ایران بود، با او اعتنایی تمام داشت، — نوابش رابه ضربات عنیف و سیاط عذاب سخن پرسیدند.^۴"

"و چون رایات همایون بدان حدود رسید و به دربند نزدیک است، توقتا، پادشاه الوس، منهزم شد.^۵"

"... و ساریان با نوموغان با لشکر درسو آمده بود و با شیرکی متفق شده و نوموغان را گرفته پیش مونککا تیمور برده که پادشاه الوس با تو بود، فرستاد.^۶"

(۱) جامع بلوשה، ص ۶۱۱ و نیز ص ۹، ۹۲، ۱۵۹، ۳۹۲، ۵۹۳. جامع کاترم، ص 404، 98. جامع یان، ص ۷، ۶۷. جامع روس، ج ۱ ص ۱۷۷ ج ۳ ص ۹، ۱۰۱، ۵۱۱. جامع، ص ۳۲، ۱۴۳، ۳۸۵، ۵۰۷. بناکتی، ص ۳۸۳، ۴۰۵، ۴۵۶. نسائم، ص ۱۰۵. اویس، ص ۲۳۷.

(۲) نسائم، ص ۱۰۱، ۱۱۲. اویس، ص ۱۵۹. گزیده، ۶۱۵. حبیب، ج ۳ ص ۴۹. ابرو، ورق ۳۹۴.

(۳) اویس، ص ۱۴۶.

(۴) سمط، ص ۵۶ و نیز اویس، ص ۱۴۶، ۱۵۳. دستور، ج ۱ ص ۴۷، ۱۴۹،
 ج ۲ ص ۱، ۲۵۰. نسائم، ص ۱۰۸، ۱۱۲.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۳۴۴.

(۶) جامع بلوשה، ص ۲۶۶ و نیز ص ۹۳. حبیب، ج ۳ ص ۸۲.

امیر تومان (*amīr e tūmān*) / عربی + مغولی /

امیر، فرمانده + تومان: ده هزار

فرماندهی که از جانب خان برای امارت برده هزار نفر سپاهی تعیین می شد:
 "بایجونویان در استخلاص بغداد سعی تمام نمود و کوچ نیکو داده امیری تومان
 بر وی مقرر فرمود." ^۱

"امرای تومان و هزار و صد و ده با — چریکی که در اهتمام ایشان بودند و
 یورتها و علفخوارها در هر نفر و هر کوره هم بران نسق و هم بران و تیره مقرر
 و ممتد گشت." ^۲

— مواقعی با سپردن پنج هزار سوار، خان لقب "امیر تومان" به کسی می داد.
 "پادشاه اسلام خلد الله ملکه او را سیور غامیشی فرموده و پنج هزار سوار داده،
 آنجا امیر تومان گردانید." ^۳

— امیر تومان را "تایشی"^۴ هم می گفتند^۵ و گاه به جای کلمه "امیر" "ویان" به کار
 می بردند.

"... و غیر ایشان از نوینان تومان در حضور خان، بحث ایشان فرمودند." ^۶
 — تقسیم سپاه در بین مغولان بر دهه و صده و هزاره و تومان بود. به این ترتیب
 که افراد را ده ده می کردند و از هر ده نفر یکی را "امیر" می کردند و از میان هر

(۱) جامع روس، ج ۱ ص ۱۵۲.

(۲) و صاف، ص ۶۲۰.

(۳) جامع روس، ج ۱ ص ۵۶۲. جامع، ص ۱۵۹.

(۴) تایشی (*taishi*) / مغولی، از چینی *t'ai-shih*، رئیس قبیله، عالی ترین
 رتبه افسری (*Lessing, Barthold, p. 391. Howorth, vol. 3, p. 159*).

(۵) جامع، ص ۴۰۷.

(۶) جهانگشا، ج ۳ ص ۵۹.

ده امیر، یکی "امیر صده" تا به امیر هزاره و تومان می‌رسید.

هرگاه مصلحتی پیش می‌آمد اول به امیر تومان مراجعه می‌کردند و بعد به امرای هزاره و صده و دهه.^۱

برای رسیدن به امیری تومان، اشخاص مراحمی را می‌گذرانیدند. بعضی از امارت دهه و صده و هزاره شروع می‌کردند تا به امارت تومان برسند^۲ و برخی دیگر کارشان از بکاولی و باورچی و امیری کزیک آغاز می‌شد^۳ و گروهی نخست امیر کزیک بودند و بعد به امیری تومان ارتقا می‌یافتند.^۴

چنگیز برای امرای تومان و هزاره، اهمیتی بسیار قائل بود و اعتقاد داشت که آنان هنگامی می‌توانند بخوبی بر لشکر سروری کنند که هر سال بیایند و بیلک‌های^۵ را بشنوند، در غیر این صورت حالشان چون سنگی است که در آب بیفتد و تنها اثرش، ناپدید شدن است.^۶

امیر دست چپ (*amīr-e dast-e čāp*) / عربی + فارسی + فارسی /

یکی از ماصب بزرگ لشکری در عهد مغول:

(۱) جهانگشا، ج ۱ ص ۲۳.

(۲) جامع روس، ج ۱ ص ۵۵۳. جامع، ص ۱۵۷.

(۳) جامع روس، ج ۱ ص ۴۳۸. جامع، ص ۱۳۲، ۴۰۱.

(۴) جامع، ص ۱۳۲، ۱۴۷، ۴۰۰.

(۵) بیلک (*bīlik*) / ترکی /، بیلک، بِلک، از ریشه "ترکی (حفتایی) *bilik* و

biliq، کلمه "قصیره"، گفته "حکیمانه"، یک حاکم.

(*Doerfer, Bd. 2*)

(۶) جامع، ص ۴۳۵ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۲۵، ج ۳ ص ۴۸. جامع بلوشه،

ص ۲۴۵، ۴۵۳، ۵۷۵. جامع روس، ج ۱ ص ۱۵۱. جامع، ص ۵۴،

۱۳۶، ۹۱۴. و صاف، ص ۱۰۷، ۶۳۶. دستور، ج ۱ ص ۴۷، ۱۴۹، ج

۲ ص ۱. هرات، ص ۳۷۷. مسامره، ص ۸۵. پورسها، ورق ۸.

۱' و از امرای معروف بزرگ ازیں قوم بارین در عهد چینکیزخان، امیری بوده نام او نایاقانوین، از جمله امرای دست چپ به یک مرتبه از موقلی کویانک فروتر. "۱
 "و از امرای دست چپ پسر سودون نوین بورچه و پسر قورچی ایچیل و هردو
 — ترخانان و تمامت — امرای دست راست، جمله جمع شدند. "۲

امیر دست راست (*amīr e dast e rāst*) / عربی + فارسی + فارسی /

یکی از مدارج بزرگ لشکری در زمان مغول که مقامش از امیر تومان بالاتر بود:
 "از امرای بزرگ این قوم در عهد چینکیزخان یکی بورغول نوین بوده و در
 بندگی چینکیزخان اول — بوکاول و — باورچی بوده و بعد از آن —
 کریکتو شده و از آن پس — امیر کریک گشته و آنگاه — امیر تومان و من
 بعد امیر بزرگ معبر دست راست. "۳

"و از پسران سودون نوین که با هولاکوخان به اران زمین آمدند، سونحاق نوین
 بود به راه — یار عوجی و امیر دست راست و — امیر کریک. "۴
 "و لشکری که با من بودند طعاجارو بیسونککه و نارین قدان و لشکری دست
 چپ دهد و به لشکری دست راست که با موککا قاآن رفته بودند و آن زمان
 با موکه و قدان واسوتای و جاوتو که امرای دست راست اند، دهد. "۵

امیر دهه / عربی + فارسی / — دهه

امیر صده (*amīr e şade*) / عربی + فارسی /

فرمانده صد نفر سپاهی:

(۱) جامع روس، ج ۱ ص ۵۲۰.

(۲) جامع بلوше، ص ۳۹۰.

(۳) جامع روس، ج ۱ ص ۴۳۸. جامع، ص ۱۳۲.

(۴) جامع روس، ج ۱ ص ۴۵۴.

(۵) جامع بلوше، ص ۳۸۴. جامع، ص ۱۳۵.

"اگر در میان — صده و — دهه کسی — یاساق دیگرگون کند، امرای — هزاره و صده او را در گناه آورده، — اقطاع او به دیگری دهند که کوچ تواند کرد." ۱

"و — امیری تومان ایشان به پولاد جینکسانک داد و امرای — هزاره و صده از مقربان حضرت معین گردانید." ۲

"و هم در راه طایفه‌ای از پیادگان عبدوئی راه ایشان گرفتند و به زخم تیر — باران چند سوار انداخته و میری صده را به قتل آورده." ۳

امیر قورچی / عربی + مغولی / — قورچی

امیر کزیک / عربی + مغولی / — کشیک

امیر کشیک / عربی + مغولی / — کشیک

امیر مساس / عربی + مغولی / — دیوان مساس

امیر هزاره (*amīr e hezāre*) / عربی + فارسی /

فرمانده هزار نفر سپاهی:

"نیم شب با امرای هزاره اتفاق کرده متوجه جانب باید و گشت." ۴

و دیگر روز مبارک شاه و جوهای و قبا با تمامت امرای هزاره و — تومان بیامدند." ۵

"امرای هزاره و — صده او هر کسی به مقام خود مراجعت نمود." ۶

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۶.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۹.

(۳) وصاف، ص ۲۷۰ و نیز جامع روس، ج ۱ ص ۳۳۰، ج ۳ ص ۴۲۹، ۵۱۱،

۵۱۵. جامع، ص ۱۰۵، ۴۱۱ - ۴۰۰. وصاف، ص ۲۰۱.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۲۴۳.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۱۳۸.

(۶) هرات، ص ۳۷۷.

— هزاره هابه دست راست و چپ تقسیم می شدند و فرماندهانشان به امیر هزاره دست راست یا دست چپ شهرت داشتند.

"و در زمان جینککیزخان از جمله امرای هزاره دست راست که ملازم بودند بلا نویان بوده." ۱

"و اوراسه پسر دیگر بودند همه امرای بزرگ و معتبر و هر یک — هزاره ای دانسته. یکی را نام تولون — چربی و دیگر را سوکتو — چربی و ایشان هر دو از جمله امرای هزاره دست راست بوده اند و..." ۲

"و توقولقو چربی که امیر هزار دست چپ بوده برادر بورجی نویان بود." ۳
و در زمان جینککیزخان، دو برادر از این قوم بوده اند، هر دو امیر هزاره دست چپ. ۴

امیر یارغو (amīr e yārǵu) / عربی + مغولی، امیر یارغو

قاضی:

"چون به — اردوی الغ ایف رسیدند، امرای یرغو بنشستند و — یارغو آغاز نهادند." ۵

"شیرامون و باقو... به اتفاق امرا و — نوئیان عربیت ندگی نمودند و نه

(۱) جامع روس، ج ۱ ص ۱۴۵.

(۲) جامع روس، ج ۱ ص ۴۲۳. جامع، ص ۱۲۸ و نیز ج ۳ ص ۳۹۳.

(۳) جامع روس، ج ۱ ص ۴۳۱. جامع، ص ۱۳۰.

(۴) جامع روس، ج ۱ ص ۵۲۸. جامع، ص ۱۵۱ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۲۰۵.

۱۹۰، ج ۲ ص ۲۵۸، ۲۶۱، ج ۳ ص ۹۴. جامع روس، ج ۱ ص ۱۴۸، ج

۳ ص ۲۲۸، ۳۱۹، ۴۷۹. جامع، ص ۵۵، ۱۱۸، ۴۳۵، ۹۱۴. و صاف

ص ۵۴، ۱۰۷، ۴۶۶، ۶۳۷. دستور، ج ۱ ص ۱۴۹. هرات، ص ۷۳۹.

آل مظفر، ص ۵. ابرو، ورق ۲۱۹.

(۵) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۴۱.

نه تکشمشی کردند و انواع سلاح از خود جدا کرده به — اردو در آمدند .

امرای یارغو سخن پرسیده ، بر کرده اقرار آوردند . " ۱

اناق / مغولی / — ایناق

انجو / مغولی / — اینجو

انداجی / مغولی / — ایداجی

اوتوک (*ötük*) / ترکی ، اوتوکه ۲

عریضه‌ای که به خان داده می‌شود . ۳

" مجدالملکنا امید شد و اوتوکی شوش که چون پادشاه در حق — صاحب‌دیوان

سیورغامیشی فرمود ، او بنده را یک زمان امان ندهد . " ۴

" و چون پادشاه خاتون به تلقین و تقریر بی‌بی ترکان و اعوان و مولانا عمادالدین

ظافر اوتوکی مشتمل بر شکوه از بوقا — چینگسانک بنوشت و بر دست بوساقا

گورگان به بدگی حضرت ارغون خان عرضه داشت ، بوقا — چینگسانک متعیر

شد . " ۵

" چند اوتوک نوشت سراسر سرسری سرای نه سزای سروری و لایق مردم سری . " ۶

اوتوکه / ترکی / — اوتوک

اوداجی / مغولی / — ایوداجی

(۱) و صاف ، ص ۵۷۸ و نیز ص ۲۷۰ . جهانگشا ، ج ۲ ص ۲۳۳ ، ۲۵۹ .

سمط ، ص ۲۲ .

(۲) جامع یان ، ص ۳۹ . جهانگشا ، ج ۱ ، ص " ما " .

ابن مهتا ، ص ۱۵۶ . 3) Doerter, Bd. 2.

(۴) جامع روس ، ج ۳ ص ۱۵۹ . جامع ، ص ۷۷۶ .

(۵) سمط ، ص ۵۶ و نیز ص ۶۱ .

(۶) و صاف ، ص ۲۷۰ .

اودچی / مغولی / — ایوداچی

اودیچی / مغولی / — ایوداچی

اوردو / مغولی / — اردو

اورده / مغولی / — اردو

اورکلک / ترکی / — اوروکلوک

اورکلوک / ترکی / — اوروکلوک

اوروکلوک (*örüklük*) / ترکی / ، اورکلک^۱ ، اورکلوک

اجازه ورود آزاد به اردوی لشکر:^۲

"غازان/ با امرا کنگاج فرمود و از سر تهور خسروانه بدان التفات نفرمود و

مولای ویغیش را به رسالت نزد بایدو فرستاد که ما به نفس مبارک خویش

می‌رسیم یکدیگر را کجا خواهیم دید؟ و اورکلوک خواست." ^۳

اغروق / ترکی / — اغروق

اولدوچی / مغولی / — ایلدوچی

اولوس / مغولی / — امیر اولوس

اویماق ایلچی (*öjmaqēlči*) / مغولی + ترکی /

اویماق: نژاد، خاندان^۴، قبیله^۵ + ایلچی: سفر

نماینده قبیله. ظاهراً "مأمورانی که از جانب خان برای گزینش مالیات به

ولایت‌های رفتند:

1) Doerfer, Bd. 2.

2) Doerfer, Bd. 2.

۳) غازانی، ص ۵۷. جامع روس، ج ۳ ص ۲۸۷.

۴) سنگلاخ، ۸۰۷. Doerfer, Bd. 1

۵) سنگلاخ، ۹۲۷. دهخدا. فرهنگ و صاف.

"و چون همواره — ایلچیان و — محصلان بسیار که کار ایشان ساخته نمی شد، حاضر می بودند، حاکم بهانه می آورد که چندین اویماق ایلچی بر سر من نشسته است، کار ایشان می باید ساخت." ۱

"و بدین واسطه هر سال پانصد اویماق ایلچی و — محصل از ولایت مندفع شد." ۲

"در مساق این امور سه اویماق ایلچی با سید و بیست و پنج سرالاغ از پیش تقنای شاهزاده به راه در بند برسیدند." ۳

ایاغچی / ترکی / — ایاقچی

ایاقچی (ayāqçi) / ترکی / ،ایاغچی

ساقی، شرابدار. ۴

"و امرا و ایاقچیان به معاطات راح اشتغال نمودند." ۵

"... و ایاقچیان مشتری کاس و — ایداجیان قمرقرص قدر قدر هفتورنگ شیره به نوبت بر حسب رتبت کاسه می گرفتند." ۷

ایداجی / مغولی / — ایداجی

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۵۶. غازی، ص ۲۴۶. جامع، ص ۱۰۲۷.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۴. غازی، ص ۳۳۹. جامع، ص ۱۰۹۶.

(۳) و صاف، ص ۳۹۸ و نیز جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۲. غازی، ص ۳۳۶. جامع، ص ۱۰۹۴.

(۴) Radloft, Bd. 1, S. 21. Doerfer, Bd. 1. سنگلاخ، ۵۷۲. تورک.

فرهنگ و صاف.

(۵) و صاف، ص ۵۵۷.

(۶) شیره (širä) / مغولی /، میز کوچک. (Doerfer, Bd. 1).

(۷) و صاف، ص ۴۶۹ و نیز ص ۳۳۵.

ایداجی (*idācī*) / مغولی / ، انداجی^۱ ، ایداجی ، ایدجی^۲ ، آیداجی^۳ ، ایدچی^۴
متصدی غذا^۵ ، وکیل خرج^۶ :

"وایداجیان به علت ساختن — تگارو آش^۷ و ساورین^۸ چندان —
ایلچی به ولایتها می فرستادند که دواوین شهرها ازیشان پر بود ."^۹
و هر چند وجه آش چندان معین نبود که هر آفریده که آن کار کند ، او را چندی
کس دیگر را وجه کفاف توفیر بودی ولیکن چون بهنگام نمی رسید ایداجیان قرض
می کردند به مرابحه^{۱۰} تمام و شراب که صد من به ده دینار قیمت کرده بودند و
اگر به تدبیر ترتیب کنند به پنج دینار حاصل شود ، گاه می بود که صد من ،
بیست دینار تا چهل دینار می خریدند ."^{۱۱}
"و به هر وقت ایداجیان از شرابداران شراب قرض می کردند و گوسفند از
قصابان ."^{۱۱}

"و پیش ازین بواسطه شراب خریدن ایداجیان از شرابداران ، نرخ آن بعایت

(۱) و صاف ، ص ۶۱۴ . حبیب ، ج ۳ ص ۱۸۵ .

2) Doerfer, Bd. 1.

(۳) سنگلاخ ، 57۲.

4) Doerfer, Bd. 1.

5) Doerfer, Bd. 1.

6) İltihâtilerde, p. 189.

۷) آش (*āš*) / ترکی / ؟ ، غذا ، بخصوص غذای مردم . (Doerfer, Bd. 2).

۸) ساوری (*sāvurī*) / مغولی / ، ساووری ، ساورین ، ساورنک ، تخت ، هدیه ،
خوراکی (غذایی) که هنگام عبور سلطان از شهری به او تقدیم می شود .

(Doerfer, Bd. 1).

(۹) جامع روس ، ج ۳ ص ۴۸۰ . غازانی ، ص ۲۷۱ .

(۱۰) غازانی ، ص ۳۲۷ .

(۱۱) جامع روس ، ج ۳ ص ۵۳۵ . غازانی ، ص ۳۲۸ . جامع ، ص ۱۰۸۹ .

گران بودی و این زمان در بازارها کاسد می‌باشد. ^۱

ایدچی / مغولی / — ایداجی

ایراختای / ترکی ، از چینی / — ایراخته

ایراخته (*ērāxta*) / ترکی . از چینی / ، ایراختای ^۲ ، ایراخته ^۳ ، ایرواخته ^۴ ، ایرواخته ^۵

این لغت ترکی از اصل چینی *rén-mā* به معنای تحت اللفظی "مرد - اسب"،

"نرینه - اسب" است. ^۶

لفظاً "اسب جنگی اخته شده، نیروی سواره ^۷، اسب مخصوص سواره نظام:

"تولوی خان اکثر اوقات ملازمت پدر می‌نمود و چینکیرخان را در جمیع ابواب

مشاورت مهمات و مصالح کلی و جزوی با او می‌بوده و او را نوکار ^۸ می‌گفته و

یورت و — آوردوها و اموال خزینه و ایراخته و امرا و لشکر خاص چینکیرخان

جمله بدو تعلق داشته. ^۹

"چه اگر چوپان آغا این لشکر بر تقابل و تقابل اقدام نماید بواسطه تغییر

مقاید و تغایر رایبها این کار پر پیچ چون زلف بتان دراز گردد و سیار ایراخته

(۱) عارسی، ص ۳۲۹ و نرسز ۰۲۷۰، ۳۳۸. جامع روس، ج ۳، ص ۲۴۹، ۵۳۴.

وصاف، ص ۲۷۱، ۴۵۶، ۶۱۴. سمط، ص ۷۶. اویس، ص ۱۴۰.

(۲) سمط، ص ۷۶.

(۳) جامع یان، ص ۳۹. جامع، ص ۷۷۶.

(۴) اویس، ص ۱۶۶.

(۵) اویس، ص ۱۷۷.

6) Doerfler, Bd. 2.

7) Doerfler, Bd. 2.

(۸) نوکر (*nōkār*) / مغولی /، نوکار. در اصل یعنی پیرو و بعدها به معنی مستخدم

حواری، دوست، رفیق (*Doerfler, Bd. 1*).

(۹) جامع بلوشه، ص ۲۱۳. جامع، ص ۵۵۵.

تباه شود.^۱

"و محاربت در پیوست، عاقبت بروی ظفر یافتند و ایراخته او را اولجا^۲ گرفت.^۳"
 "پس اجتماع ← قوریلتهای را ← ایلچیان به احضار شهزادگان روان
 فرمود. به زمان میعاد از دور و نزدیک قرا به هزار و چهار صد و اند شهزاده^۴
 قباد نهاد اورنگ رنگ دارارای که جمله ایراخته مفرد و نواحی مفروز داشتند.^۴"

ایراخنه / ترکی، از چینی / ← ایراخته^۵

ایرواخته / ترکی، از چینی / ← ایراخته

ایرواخته / ترکی، از چینی / ← ایراخته

ایلچی (ēlčī) / مغولی^۵ /، الچی^۶

سفیر^۷، فرستاده‌ای که از کشوری به کشور دیگر می‌رفت یا برای امور مختلف
 مملکتی به ولایات سفر می‌کرد:^۸

"و ایلچیان به ممالک رفتند تا جهت علوفه^۹ حشم ← تغارهای آرد و چهار-
 پای بسیار از ذبایح و مراکب ترتیب سازند و روان کنند.^۹"

(۱) و صاف، ص ۶۴۲.

(۲) الحا (olā / مغولی /، اولجا، اولجای، اولجه، الحه. مشتق از ol-
 به معنی یافتن، اموال عارتی. (Doerfer, Bd. 1).

(۳) و صاف، ص ۵۱۳ و نیز ص ۵۱۶. جامع یلوشه، ص ۱۸۹. جامع روس،
 ج ۳ ص ۱۶۰.

(۴) و صاف، ص ۵۰۳.

5) Grönbech, p. 85.

(۶) روضات، ج ۱ ص ۴۵۲.

(۷) Pavet, P. 730. Doerfer, Bd. 2. سنگلاخ، 112۷. ظفر نامه، ص 263.
 و صاف، ص ۱۱۰. فرهنگ و صاف. دهخدا.

8) Doerfer, Bd. 2.

(۹) جهانگشا، ج ۳ ص ۱۱۲.

بعد از بیست روز ناگاه به حوالی آن شهر بدو پیوسته‌اند و اهل شهر از سر عجز ایلچیان به وی فرستاده‌اند و به ایللی در آمده. "۱

"هولاکوخان به وقت انصراف از شام ایلچی مغول را با چهل نوکر به رسالت مصر فرستاد. "۲

"و اما قصه صاحب فخرالدین علی بدان انجامد که به استحضار اواز حضرت — اردوایلچیان به طلب آمدند و او را بردند. "۳

"در این میان پادشاه ایلچی به خلیفه فرستاد به طلب مال و لشکر. "۴

— به جز شخص خان، شاهزادگان، خاتوسها، امیران، تومان، هزاره، صده، دهه و شحنگان و خلاصه هر کس که شغلی داشت، برای انجام کارهای خود ایلچی به ولایتها می‌فرستاد. این وضع باعث شده بود که دیواسهای شهرها از ایلچیان بی‌رباشد و حتی در جاده‌ها تعداد ایلچیان بیشتر از کاروانیان و مسافران بود و اگر در هر بام پنج هزار اسب می‌بستند، کفاف آنان را نمی‌کرد و بناچار اسبان مردم را می‌گرفتند و می‌بردند. ۵

رفت و آمد ایلچیان در شهرها، کم‌کم برای مردم مصیبتی شده بود، چون در خادهایشان فرود می‌آمدند و شراب و غذا می‌خواستند، اگر دستورشان اجرا می‌شد، صاحب خانه را به زخم جوب و شکنجه می‌گرفتند و گاه بعضی اشخاص در زیر شکنجه ایشان هلاک می‌شدند و هنگام بیرون رفتن از خانه، مقداری

(۱) جامع بلوشت، ص ۳۸۲.

(۲) جامع کاترمر، ص ۳۴۰.

(۳) مسامره، ص ۹۴.

(۴) نجارب، ص ۳۵۷.

(۵) عزازی، ص ۲۷۲ - ۲۷۵. جامع، ص ۱۰۴۷ - ۱۰۴۵.

لوازم مانند زیلو و طشت را با خود می بردند.^۱ بتدریج وضع چنان شد که دیگر کسی حرئت نداشت برای خود خانه ای بسازد و اگر هم می ساخت، نام مدرسه و رباط بر آن می نهاد. مع هذا این هم فایده ای نداشت.

بسیاری از مردم مجبور شده بودند در خانه های خود را گل بگیرند و از زیرزمینها بگذرند، ولی ایلچیان چهار پایان خود را به چربیان می سپردند و ایشان مأموری می فرستادند تا دیوار باغها را خراب کند و چهارپایان را در آنجا رها کند. گاه گاه در زمان سلطنت بعضی از پادشاهان مغولی چون منکو قاتآن و غازان خان به اصلاحات ناپایداری در این باب بر می خوریم، که متأسفانه پس از مرگ آنان بزودی فراموش می شود.

مثلاً به فرمان منکو قاتآن ایلچیان حق نداشتند برای رفتن از یامی به یام دیگر بیش از چهارده رأس الاغ استفاده کنند و یا در شهر و دهی که مأموریتی ندارند، پا بگذارند. آنان می بایست در همه حال به همان مقرری خود اکتفا کنند و مزاحم مردم نشوند.^۲ عاران خان نیز بر همین اعتقاد بود و فرستادن ایلچیان را جز برای امور ضروری و مهم، لازم نمی دانست.^۳ وجه مخارج آنان را به اندازه ای در نظر گرفته بود که فقط صرف رفت و برگشتشان می شد و این وجوه نقداً از خزانه به ایشان داده می شد.^۴ استراحت و اقامتشان هم به آن حد بود که غذایی به عجله بخورد یا اسب خود را عوض کنند. برای ایلچیان که مأموریتشان طولانی تر بود، دستور داده بود در شهرها ایلچی خانه بسازد و

(۱) دستور، ج ۱ ص ۱۸۹ - ۱۸۷.

(۲) جهانکشا، ج ۳ ص ۷۶. جامع بلوشه، ص ۳۱۲ - ۳۱۱. روضه، ج ۵ ص ۱۸۳.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۹. جامع، ص ۱۰۴۵.

(۴) غازانی، ص ۳۷۶.

لوازم مورد نیاز آنان را در آنجا فراهم کنند^۱ تا دیگر مزاحمتی برای مردم فراهم نیاورند.^۲

در زمان غازان، به جز شخص او، دیگری حق نداشت ایلچی بفرستد و اگر کسی از جانب خود، ایلچی به ولایتها روانه می‌کرد، به او غذا و مایحتاج نمی‌دادند و حکام آنجا، او را دستگیر و زندانی می‌کردند.^۳

متأسفانه بعد از مرگ غازان، این اصلاحات چندان نپایید و تطاول و تعدی ایلچیان بار دیگر آغاز شد و نامه‌ها بود که به درگاه خاں می‌رسید تا ایلچیان در خانه‌های رعایا فرود نیایند و برایشان ایلچی خانه ساخته شود.^۴

ایلچی یارالتو (*ēlči e yārāltū*) / مغولی + مغولی / ، ایلچی یارالتو^۵

پیک سریع^۶، غرض از ایلچی یارالتو آن است که زود رسد.^۷

"در سال اول فرمود که ما را — یامی مفرد نابد که ایلچیان یارالتو جهت معظمت امور ملک و مهمات ثغور بدان روند و هیچ آفریده دیگر بر آن اسبان

(۱) غازانی، ص ۳۶۰-۳۵۶. جامع ص ۱۱۱۱-۱۱۰۸. جامع روس، ج

۳ ص ۵۶۷-۵۶۳. حبیب، ج ۳ ص ۱۶۷، ۱۶۸، ۱۷۲.

(۲) و صاف، ص ۳۸۸.

(۳) غازانی، ص ۲۷۶.

(۴) دستور، ج ۱ ص ۱۹۴، ۳۳۱، ج ۲ ص ۴۶۶، ۴۷۴ و نیز جهانگشا، ج ۱

ص ۲۰، ۲۲۰، ج ۲ ص ۲۱۶، ج ۳ ص ۱۳۶. جامع بلوشه، ص ۲۸،

۲۹۲. مسامره، ص ۶۵، ۳۱۷. و صاف، ص ۹۷، ۲۲۰، ۶۳۴.

هرات، ص ۶۷، ۴۳۴، ۶۶۹. شیراز نامه، ص ۶۷. نسائم، ص ۱۰۰.

ابرو، ورق ۲۱۳.

(۵) غازانی، ص ۳۶۰. جامع، ص ۱۰۶۴، ۱۱۱۰.

6) Doerfer, Bd. 1.

(۷) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۴. غازانی، ص ۲۷۵. جامع، ص ۱۰۴۹.

ننشیند تا آن — ایلچیان از دیگران ممتاز باشند و زود به مقصود رسد.^۱

"با آنکه در هر — یامی پانصد سراسپ بیستندی، هرگز دو اسپ فره که

ایلچی یارالتو برنشیند، موجود نبود. ^۲

ایلچی یارالتو / مغولی + مغولی / — ایلچی یارالتو

ایلخان (ēlḫān) / ترکی /، الخا^۳

عنوان فرمانروای قسمتی از امپراطوری مغول باستانای خانهای بزرگ: ^۴

"و بعد از ایشان — یرلیغ ایلخان بزرگ ارغون خان به امضای آن احکام

پیوسته. ^۵

"چون ایلکانویان امیر — آوردوها بود و در خدمت ایلخان مدتها طریق

هواداری و خدمتکاری سپرده آباقاخان را آتش و شراب داد. ^۶

"چون این سخن — ایلچیان به سمع همایون ایلخان رسانیدند، اندک و

بسیار تغییری در باطن او ظاهر شد. ^۷

ایلدوجی (īldūcī) / مغولی /، الدوجی^۸، الدوجی^۹

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۳. غازی، ص ۲۷۴. جامع، ص ۱۰۴۸.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۲. غازی، ص ۲۷۳. جامع، ص ۱۰۴۷ و نیز

ص ۱۰۶۴. جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۴، ۵۶۶. غازی، ص ۲۹۶، ۳۶۰.

3,4) Doerfer, Bd. 2.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۴۳۳.

(۶) جامع روس، ج ۳ ص ۱۰۰.

(۷) جهانگشا، ج ۳ ص ۱۳۰ و نیز ص ۱۳۶. جامع روس، ج ۳ ص ۱۰۱.

۱۶۴، ۱۷۳. غازی، ص ۲۲۴. جامع سلطنتی، ص ۳. دستور،

ج ۲ ص ۵۵، ۵۶. عید، ص ۱۷۱. حسب، ج ۳ ص ۱۰۴.

وصاف، ص ۴۵۶. 8) Doerfer, Bd. 1.

9) Doerfer, Bd. 1.

شمشیردار، شمشیربر:^۱

"اورا سیورغامش فراوان و تربیت فراوان کرد و شمشیر و تشریف خاص ارزانی داشت،

راء الدوجی که از معظمت مناصب و نازکترین اموریادشاهی است بدو تفویض کرد."۲

ایناق (īnāq) / مغولی ۳ / اناق، ۴، اینق، ۵، عناق، ۶.

مشاور معتمد امیر^۷، مقرب و ندیم^۸:

"و چون به مبارکی به شهر تبریز وصول افتاد اجازت خواسته، آن مرغ را به

حضرت — خان برده بغایت مقبول حضرت شد و از مقربان و ایناقان —

قان گشته."۹

"و آن امیر حافظ هم شراب می داد و ندیمی می کرد تا خود را از ایناقان

گردانید."۱۰

"... منصب ایناقي و اختصاص و مرتبت قربت و مكانت يافت."۱۱

1) Doerfer, Bd. 1.

۲) مواهب، ص ۳۶.

3) Poppe, P. 21. Lessing.

۴) جامع روس، ج ۳ ص ۶۰۰. جامع، ص ۹۱۵.

5,6) Doerfer, Bd. 2.

7) Doerfer, Bd. 2.

۸) سنگلاخ، ۱۱۷۷. فرهنگ و صاف. دستور، ج ۲ ص ۱. نظام، ص ۱۵۴.

۹) مناقب، ص ۸۴۶.

۱۰) جامع بلوچه، ص ۵۱. جامع، ص ۴۸۰.

۱۱) سبط، ص ۹۹ و نیز ص ۳۲، ۵۱. جامع یان، ص ۵۷. جامع، ص ۱۳۰.

۷۶۳، ۹۱۵. دستور، ج ۱ ص ۲۰۰، ۳۳۳، ج ۲ ص ۱۹۴، ۴۵۵.

و صاف، ص ۲۳۱، ۳۳۹. بناکتی، ص ۴۲۴. اویس، ص ۱۴۱.

نسائم، ص ۱۰۴. مناف، ص ۸۴۹. حبیب، ج ۳ ص ۱۳۳.

اینجو (*enju*) / مغولی^۱ /، اینجو، انجو^۲

زمینهای خالصه، سلطنتی: ^۳

"اگر حکم — یزلیغ با — خراج و ابراز آن نغاذ یابد، اینجوی پادشاهرا ده باشد. " ^۴

"لیکن چون — قآن فرمود که بنویسد، بدان دلیری این قدر بنوشم، — قآن را خوش آمد و عذر او مسموع داشت و آن ولایت را به اینجوه جمعی داد. " ^۵
— زمینهای اینجوه ارث از پدر به پسر می رسید.

"آبا قاخان در جواب فرمود که این ملک از پدر سیکو به من مرث رسیده و اینجوی ماست و امروز به شمشیر داریم. " ^۶

"و طرف مغرب از کنار آمویه تا منتهای شام و مصر، آباء و برادران او به حکم اینجویی پدر گرفته اند. " ^۷

— قسمتی از این زمینها از مصادره، املاک بزرگان کشور که مورد سمهری قرار می گرفتند، به دست می آمد.

"بعد از واقعه — صاحب دیوان تمام املاک او را در جمیع ممالک به اینجو

(۱) کشاورری، ج ۲ ص ۱۳. *Gronbech, p. 86* دور فرآں را ترکی می داد.

(*Doerter, Bd. 2*)

(۲) رشیدی، ص ۱۶۸. وصاف، ص ۵۱۸.

(۳) *Doerter, Bd. 2.*

(۴) وصاف، ص ۲۳۵.

(۵) جامع یلوشه، ص ۱۹۶ و نیر جامع روس، ج ۳ ص ۱۰۵۵. ۲۹۱. غازی .
ص ۶۶. جامع، ص ۴۵. وصاف، ص ۴۰۴. ۵۷۷. الاوامر. ص ۷۲۲.

(۶) جامع روس، ج ۳ ص ۱۱۰، ۱۱۳. جامع یان، ص ۱۵. جامع، ص ۴۱۵.
۷۴۹.

(۷) جامع یان، ص ۱۳.

در آوردند. "۱

"و در عوض پانصد تومان زر تو فیروا مالک که التزام نموده بود، خانه‌های او و — نواب سغبه، استلاب شد و املاک و اسباب در اطراف، داخل اینجو گشت. "۲

— اداره، زمینهای اینجوبه عهده، مأموران دولتی بود.

"مجد الدین مؤمنان قروینی که متصرف اینجوهاى عراق بود، بیامد. "۳

— گاهی مسئولیت زمینهای اینجودر همه کشور به عهده یک نفر بود.

"طفاچار — امیر اولوس گشت و امارت اینجوهاى مالک، مفردا" بد و متعلق شد. "۴

"نواحی مالک اینجو در سیط مالک... در اهتمام خسرو جوابخت حسن — بیک کرد. "۵

— هر وقت خان اراده می کرد مبلغی برای املاک حواله می کرد.

"سیر به هر طرف از اطراف — الحیان را جهت تحصیل مال —

برلیعها روان فرمود. ار جمله صد تومان زر بر اینجوى شیراز حواله فرمود. "۶

— و موافقی برای سیور عامیشی قسمتی از زمینهای اینجو را به یکی از اطرافیان خود می بخشید.

(۱) و صاف، ص ۱۴۲.

(۲) و صاف، ص ۵۳۸.

(۳) جامع - ان، ص ۷۴ و سیر ص ۷۰.

(۴) ساتم، ص ۱۰۹.

(۵) و صاف، ص ۴۷۱ و سیر ص ۲۳۱، ۲۶۵. جامع روس، ج ۳ ص ۲۱۱.

مسامرد، ص ۱۸۰.

(۶) و صاف، ص ۳۱۷ و سیر ص ۱۲۶، ۳۳۰. جامع روس، ج ۳ ص ۲۱۸.

جامع، ص ۸۲۰. روضه، ج ۵ ص ۳۸۰.

"پادشاه اسلام چون بر سریر سلطنت متمکن گشت، به حکم حق گذاری او را بنواخت و سیورغامیشی تمام فرمود و از جملهٔ مقربان حضرت گردانید و دیه زیر آباد که اینجو بود، به وی بخشید." ۱

— اغلب مناطق اینجو را به مقاطعه می دادند.

"سایدو — یزلیغ داده بود که ملک کمال الدین ابراهیم حاصلات اینجوی فارس را که در اهتام — مقاطعه، او بود به — ایلچیان شهزاده غازان برساند." ۲

"و ممالک سلیمان فارس — دلا و — اینجوی بزر و بحر از مبتدای شهورسنه، اثنین و تسعین و ستمائه مدت چهار سال به مبلغ یک هزار تومان بر شیخ — الاسلام حمال الدولة و الدین ابراهیم بن محمد الطیبی ... مقرر فرمود: " ۳
۱۱ خاص، بنده:

"و چون مجدالدین بن الاثیر اینجوی کیخاویود، بدان سبب او از آروق برنجید." ۴

"مجد الملک در اثنای آن حال به خدمت شهزاده ارغون پیغام فرستاد که من اینجوی توام و صاحب دیوان بدرت را زهر داد." ۵

"و معتاد شده بود که مردم ولایات پسران خود را به اینجویی و اورتاقی ۶ به

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۲۶۲. جامع، ص ۸۵۳. اردو، وری ۱۵۰.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۶۰۳. و صاف، ص ۲۱۹. مسامره، ص ۱۳۴.

(۳) و صاف، ص ۲۶۸ و سز ص ۲۶۳، ۴۴۵.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۲۰۶. جامع یان، ص ۶۷. جامع، ص ۸۱۲.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۱۷۱. جامع یان، ص ۴۶.

(۶) ارتاق (ortāq) / ترکی، / اورتاق. بازرگان، بازرگانی که با اعتبار، معاملات

خود را انجام می دهد، پیرو، خواری. (Doerler, Bd. 2).

خواتین و شہزادگان و امرا می دادند و اندک چیزی قبول می کردند. " ۱

۱۱ لشکر خاص:

"و مجموع آن لشکر که با سالی نوپا می بودند، این زمان هر جا که هستند

تمامت بحق الارث اینجوی پادشاه اسلام عازان خان اند. " ۲

"بعد از این لشکرها مذکور معین فرمودند که از تمامت لشکرها جینکیز -

خان که بر فرزندان و برادران و برادرزادگان قسمت کرده بودند به هر ده نفر

دو نفر که در شمار نیامده باشد بیرون کنند و به اینجوی هولاکو خان دهند تا

با او به هم بیایند. " ۳

- اینجوی خاص: مواردی املاک خاصه سلطان: ۴

"تدارک چنان فرمود که جهت هر - اوردویی از مواضع اینجوی خاص،

ولایتی معین گردانیده از - دیوان مفروز کنند و با تصرف ایشان دهند. " ۵

"بہانہ را - ایلچی فرستاد و التماس - تومانات عراق و شیراز کہ اکثر

بہ اینجوی خاص اختصاص داشت، در میاہ انداخت. " ۶

۱۱ لشکر خاص سلطان:

"چون آن معنی در بندگی غاران عرضه داشتند، فرمود کہ طغا جار را نیز با

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۹. جامع، ص ۴۱۶، ۱۰۴۵.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۲۲. جامع سلطنتی، ص ۴۴. جامع هولاکو، ص ۲۷.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۲۲. جامع سلطنتی، ص ۴۴. جامع کاترمر، ص ۱۳۰.

(۴) کشاورزی، ج ۲ ص ۲۰.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۵۳۷. جامع، ص ۱۰۹۰.

(۶) و صاف، ص ۱۲۶ و نسر ص ۴۰۴.

یک — نوماں قراونه که اینجوی خاص ارغون خان اند، باز سیارد. "۱

اینچو / مغولی / — اینجو

اینق / مغولی / — ایناق

اینی (*īnī*) / ترکی / ، آینی^۲

برادر کوچکتر: ۳

"امیر نوروز اینی خود حاجی طرغون را به حکم — یرلیغ جهت تحصیل مال

— چریک خراسان به کرمان فرستاد. "۴

"... گفت راه — قاآنی قبلا راست. اینی / آریغ بوکا / با وجود — آقا

چگونه خیال تفوق بندد. "۵

۱۱ خویشاوند کوچکتر: ۶

"من جهت تو، — آقای خود را بکشم و اینی را هلاک کردم. اگر گویند

ایشان کیستند؟ سجه بیگی که — آقای من بود و تایجو قوری که اینی من

بود، ایشان اند. "۷

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۲۹۱. بناکتی، ص ۴۵۲ و نیز غازی، ص ۲۰.

۳۰۵، ۳۱۲. جامع روس، ج ۱ ص ۱۸۹، ج ۳ ص ۱۱۰، ۲۱۱، ۴۶۲.

۵۵۹. جامع لوشه، ص ۱۹۶. جامع، ص ۷۴۹، ۱۰۳۱، ۱۰۷۱.

وصاف، ص ۲۱۱. حیب، ج ۳ ص ۱۷۷ - ۱۷۶.

(۲) هرات، ص ۶۶۳. حیب، ج ۳ ص ۶۴.

(۳) Pavet, p. 142. Doerfer, Bd. 2. سنگلاخ، 118r. فرهنگ و صاف.

تورک. دهخدا.

(۴) سمط، ص ۸۱.

(۵) و صاف، ص ۱۱ و میر جامع لوشه، ص ۲۵۱، ۳۹۷. جامع، ص ۲۸۵.

۴۳۴. هرات، ص ۱۰۷، ۶۶۳. حیب، ج ۳ ص ۶۴، ۱۰۱.

6) Doerfer, Bd. 2.

(۷) جامع، ص ۲۸۵.

— این جمله پیغامی است که چنگیز وسیلهٔ ایلچی برای اونک خان می‌فرستد و می‌گوید که به خاطر او آقا و اینی یعنی پسر عموهای^۱ خود را کشته است.

ایواغلام / ترکی / — ایواغلان

ایواغلان (*ēvoγlān*) / ترکی /، ایواغلان^۲، ایواغلام^۳، آیواوقلان، ایواغلام^۴، ایواغلن^۵

مرکب از ایوا: خانه + اوغلان: پسر

مستخدمی که برای خدمت به همسر خان در قصر سلطنتی، معین شده است^۶، پسر خدمتگزار^۷ :

"و در آن میانه ایواغلانان خاتون معظمه بولوغان شیخ هورقاسون و جمعی دیگر از بایدو جدا شده به ندگی پیوستند." ^۸

"شخصی از ایواغلانان خاتون جغتای آنجا رسیده، نام اوسرتاق کچاو." ^۹

"پنجم سایلون از توداکو خاتون و او را به قراجیه دادند از ایواغلانان — آوردی اوروک خاتون." ^{۱۰}

(۱) جامع، ص ۲۴۸.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۵۹۸. جامع، ص ۳۹۹. منتخب، ص ۲۰۴.

(۳) و صاف، ص ۴۵۶. جامع، ص ۲۴۳.

و صاف، ص ۴۵۶. Doerfer, Bd. 2. 4)

(۵) ابرو، ج ۲ ورق ۸۲۶.

6) Doerfer, Bd. 2.

7) Howorth, vol. 3, p. 385.

(۸) جامع روس، ج ۳ ص ۲۹۰، ۵۹۸.

(۹) جامع روس، ج ۱ ص ۳۱۸.

(۱۰) جامع یان، ص ۴۳ و نیز ص ۲۴. جامع روس، ج ۱ ص ۵۱۷، ج ۳ ص

۱۳۳. جامع، ص ۲۴۳، ۷۶۱.

المستخدم :

"و اکثر — اغروقتها و ایواوغلانان و ایسن بوقا که امیر آن — آورد و بود و تمامت — خزاین جهت غازان همانجا بماند .^۱

"و شب بیست و پنجم ساتی و قوبان و توداجو بگریختند و عازم روم شدند تا به خدمت شهزاده کیخاتو پیوندند و دیگر شب ایواغلانان — آوردوها نیز برفتند .^۲

ایواغلن / ترکی / — ایواغلان

ایواوغلان / ترکی / — ایواغلان

ایواوغلان / ترکی / — ایواغلان

ایواوغلان / ترکی / — ایواغلان

ایوداجی / مغولی / — ایوداجی

ایوداجی (eyūdācī) / مغولی / ، ایوداجی ، اوداجی^۳ ، اودجی^۴ ، اویچی^۵

دربان :^۶

"پسند نظر پادشاه آمد ، او را نوازش فرمود و راه — بیساولی و ایوداجی بدو تفویض رفت .^۷

(۱) جامع روس ، ج ۳ ص ۲۵۴ . غارانی ، ص ۱۲ . جامع ، ص ۸۴۸ . برای

"ایواوغلان" رجوع کنید به جامع بلوشه ، ص ۱۶۳ .

(۲) جامع روس ، ج ۳ ص ۲۲۸ . جامع ، ص ۸۲۶ و نیز جامع روس ، ج ۳ ص

۳۳۵ ، ۵۳۷ . غارانی ، ص ۸۱ ، ۳۳۰ . جامع ، ص ۳۹۹ ، ۱۰۹۰ .

سناکتی ، ص ۳۷۵ ، ۴۶۱ .

(۳) و صاف ، ص ۶۱۴ . Doerfer, Bd. 1

4,5) Doerfer, Bd. 1.

6) Doerfer, Bd.1.

(۷) آل مظفر ، ص ۵ .

"یوغدای ایوداجی از خدمت کیخاتو برسید و حال مخالفت باید و امرا
تقریر کرد." ۱

---

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۲۸۵. برای "ایوداجی" رجوع کسد به آل مظفر، ص
۶۰. اوپس، ص ۱۷۳.

ب

بارسچی (bārsčī) / ترکی / ، پارسچی^۱

کسی که از پلنگ شکاری سلطنتی مواظبت می‌کند^۲، جانوردار^۳:

"پیش‌ازین — قوشچیان و بارسچیان در ولایات جانور می‌گرفتند." ^۴

"کار مبارکشاه به جایی رسید که او را مقدم بارسچیان خود گردانید." ^۵

— کار بارسچیان آن بود که هر سال به مناطق معین برای گرفتن جانور بروند و هر چه می‌یابند به پیشگاه خان بیاورند و علوفه و جامگی خود را دریافت دارند اما آنان هر سال وجوهی بیشتر از مقرر می‌طلبیدند و حتی مزاحم مردم هم می‌شدند. چون به هر شهر و ده و یام که می‌رسیدند، مرکوب و اسب می‌خواستند و مایحتاجشان را از رعایا و راهگذریان فراهم می‌آوردند. و کم‌کم کار بدانجا

(۱) غازی، ص ۲۷۷. جامع، ص ۹۶۵، ۱۰۴۵. و صاف، ص ۴۱۴.

دهخدا Doerfer, Bd. 2.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۷.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۶. جامع، ص ۹۶۵.

(۵) جامع بلوشه، ص ۱۷۴، ۱۸۹.

(۶) غازی، ص ۳۴۳ — ۳۴۱.

رسید که به ظلم و ستم رعایا بسنده نمی‌کردند و با باسقاقان و حکام نیز پنجه در می‌افکندند و مواقعی همانند شاهزادگان و خواتین و امرای لشکر برای کارهای شخصی خود، ایلچی به اطراف می‌فرستادند.^۱

این وضع تا زمان غازان ادامه یافت تا آنکه او برای رفع این مزاحمتها چنان اندیشید که فراهم کردن یک هزار جانور و سیصد قلاده یوز در هر سال کافی است و به امرای بارسچی دستور داد تا افراد لایق را بر این کار بگمارند و نام ایشان را بنویسند تا دیگری نتواند به این کار پردازد و مقرری هم برای آنان تعیین کرد و به هر یک یرلیغ با التون تمغا داد.^۲

باروان قار / مغولی / — برانغار

بارون قار / مغولی / — برانغار

بازقاق / ترکی / — باسقاق

باژ / فارسی / — تتقاو

باسقاق / ترکی / — باسقاق

باسقاق (bāsqāq) / ترکی / ، بازقاق^۳ ، باسقاق^۴ ، باشقاق^۵

شحنه^۶، حاکم نظامی :

"در آن وقت اغلب وقتلغ بتکچی از حکم — یرلیغ هلاکوخاں بر ممالک

(۱) غازانی، ص ۲۷۰. جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۹. جامع، ص ۱۰۴۵.

حبیب، ج ۳ ص ۷۰.

(۲) غازانی، ص ۳۴۴.

(۳) رشیدی، ص ۱۴۵.

(۴) دهخدا.

(۵) جامع بلوشه، ص ۳۷. جامع، ص ۴۶۹. هاب، ص ۵۲. ابرو، ورق

۱۳۳، ج ۲ ورق ۸۹۳.

(۶) سنکلاخ، ۱۲۲۷. فرهنگ و صاف. دهخدا.

شیراز باسقاق بودند. روز دیگر چون قضیه نامرضیه فاش و فاتحه ابواب استیحا شد، مرا بدین حرکت انکار کردند و با آنکه در ارتکاب این جرمه، سلجوق شاه در حضرت ایلخانی به معاذیر مقبول متمسک توانستی شد، هنوز در سکر غرور بود و از طریقه صواب اندیشی نفور. چون باسقاقان به خدمت آمدند، ایشان را توهمی افتاد که سلجوق شاه قصدی خواهد پیوست بی اجازت بر مرکب سوار گشتند و روان شدند. سلجوق شاه را از مراجعت مرا خبر کردند، از سرطیش و خفت... گریز زرین در دست داشت. بر جنیبت درگاه یک سواره از عقب شحنگان به رکض الخیل براند. نزدیک وثاق ایشان اول به اغلبک رسید...^۱

"و دلیل بر این حالت، حکایت محمد ایداجی است که از ابتدای جلوس کیخاتوخان به حکومت و باسقاقی اصفهان موسوم بود.^۲

"چون اول کسی از لشکر ایلخانی که به بغداد درآمد علی بهادر بود که دروازه حلبه را مسخر گردانید، او را سیورغامیشی فرموده، باسقاقی بغداد و ابن عمران را که در مدت عمرآن آرزو در خاطر نگذرانیده بود، راه حکومت ارزانی داشت.^۳

"نصرت ملک را به راه باسقاقی و سپهداری و عم خواجه نصرالدین نصیرالملک را به راه حکومت و بتیکچی آنجا فرستادند.^۴

گاهی باسقاقی منطقهای به عهده چند نفر بود.

"سید عمادالدین ابوالعلی که در شجاعت و مروت حیدر کرار و حاتم روزگار

(۱) و صاف، ص ۱۸۵.

(۲) و صاف، ص ۲۹۳.

(۳) و صاف، ص ۴۱. حبیب، ج ۳ ص ۹۶.

(۴) سمط، ص ۴۷.

بوده، درین حال بلوک گرفت و باسقاقی ملک بر محمد بیک و توتیاق و بولوغان مقرر فرمود. "۱

"در آن وقت اغلب وقتل و بتکچی از حکم — یرلیغ هلاکوخاں بر ممالک شیراز باسقاق بودند. "۲

"و نوبت دوم که از بندگی حضرت مراجعت نمود، امرای بزرگ جارغوتای و آغوتای و سواتو و نارادای و قراوقابه راه باسقاقی مصاحب و همراهش به کرمان آمدند. "۳

II مامور وصول مالیات: ۴

" — قاآن در حق وی شفقت و سیور غامیشی فرموده — یرلیغ داد به سلطنت کرمان و باسقاقان راحت استخراج مال مقرر و — اتاوه، مقدر معین فرمود. "۵

"باسقاقان و ملوک برای این مصلحت باشند که به موسم خود بی آنکه ثقلی بر رعایا نشینند یا از آن شناعتی برخیزد، اموال — خزانه به تحصیل رسانیده مستصحب ثقات و امانه صوب حضرت متواصل دارند. "۶

(۱) و صاف، ص ۱۹۵.

(۲) و صاف، ص ۱۸۵.

(۳) سمط، ص ۳۷ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۸۲، ۱۰۶، ج ۲ ص ۲۱۸، ج ۳ ص ۲۶۲. جامع روس، ج ۱ ص ۲۳۰، ج ۳ ص ۱۷۸، ۴۲۷. جامع بلوشد، ص ۳۷. جامع سان، ص ۵۰، ۷۰. و صاف، ص ۱۴۰، ۲۳۰، ۶۲۴. هرات، ص ۵۲، ۱۹۶. سمط، ص ۳۸، ۷۶. شرار نامه، ص ۶۵. بورسها، ورق ۰۸، ۳۶، ۳۷. مونس، ج ۱ ص ۲۷۵. ابرو، ورق ۱۳۳، ج ۲ ورق ۷۹۹. حبیب، ج ۳ ص ۱۶۹. روصه، ج ۵ ص ۹۶، ۴۲۶.

4) Doerler, Bd. 2. Rudloff, Bd. 4, S. 1533.

(۵) و صاف، ص ۲۸۹.

(۶) و صاف، ص ۲۳۸ و نیز ص ۲۶۸. جهانگشا، ج ۲ ص ۲۴۷. غارانی، ص ۲۶۷. رشدی، ص ۱۴۵. سمط، ص ۲۲، ۳۸.

اکسی که از جانب خان بازرس اعمال شاهزاده‌ای بود و همراه او به مقر حکومتش می‌رفت: ۱

"چون امور ممالک خراسان و عراق بر کورکوز مقرر شد، امیر ارغون را بر کورکوز باساقی فرمودند." ۲

"... / منکوقاآن / سلطنت آن طرف / کرمان / بدو ارزانی داشت و به اسم باساقی مغولی با او به هم فرستاد." ۳

باشقاق / ترکی / ← باسقاق

باکاول / ترکی / ← باکاول

بالش (bāleš) / ترکی / ۴، بالشت ۵

کاترمر بالش را ارمنی می‌داند^۶ ولی در فرهنگ ارمنی آچاریان برابر *bališ* ذکر می‌گردد که از ترکی شرقی وارد این زبان شده است. (این نکته نیز جای تأمل است که *ὄβολός* یونانی در فارسی پول و در عربی فلس و فلوس و در ارمنی پیغ شده است. آیا بین بالش و *ὄβολός* چنین رابطه‌ای را می‌توان متصور داشت؟)

نوعی سکه مغولی که نخست بر دو نوع بود: بالش زر و بالش نقره و بعداً "بالش چاو هم به آن اضافه شد. وزن بالش زر و نقره پانصد مثقال^۷ و بالش چاو

1) Doerfer, Bd. 2.

۲) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۴۳.

۳) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۱۶.

۴) برهان، از اسلام. آچاریان.

۵) منهاج، ج ۲ ص ۱۵۲.

۶) جامع کاترمر، ص ۳۲۰.

۷) جهانگشا، ج ۱ ص ۱۶. و صاف، ص ۲۲.

پنجاه سیر^۱ بود. بالش زر به ارزش دویست بالش چاو یا دو هزار دینار بود و بالش نقره برابر بیست بالش چاو و معادل دویست دینار^۲ یا هفتاد و پنج دینار رکنی به عیار چهار دانگ^۳ بود. ارزش بالش متغیر بود. مثلاً در دربار چین جواهرات و متاعهای ارتاقان غازان را "هر — تومانی ده هزار بالش و هر بالشی موازی شش دینار^۴" می خریدند و کمی بعد قیمت هر بالش زر، هشت دینار و دو دانگ و هر بالش نقره، هشت درهم و دو دانگ^۵ بود. ساراب می توان گفت که بالش در نزد مغولان یک سکه واقعی نبود بلکه شمش از طلا و نقره بود که وزن زیادی داشت و کم کم در طول زمان به یک سکه رایج تبدیل شد.^۶

"اولاً — خراستی که هولاکوخان از بغداد و ولایات ملحد و شام و دیگر ولایات آورده بود و در قلعه مله و شاهها سپاده، خزانه داران تدریج می در دیدند و بالشهای زر سرج و مرصعات بد سازرگانان می فروختند."^۷

"صاحب چون لجاج مجد الدین مشاهده کرد، استرضای او را منشور حاکمی سوارس با یک بالش زر و یک پاره لعل شمس و — براتی به ده هزار دینار بر صاحب روم ده وی فرستاد."^۸

"او را ده بالش زر و سی بالش نقره و هزار بالش — چاوسیور غامشی

(۱) وصف، ص ۲۲.

(۲) وصف، ص ۲۲. سیکلاج، ۱۲۷۱.

(۳) حیانکسا، ج ۱ ص ۱۶.

(۴) وصف، ص ۵۰۶.

(۵) روضه، ج ۵ ص ۱۵۰. حسب، ج ۳ ص ۵۳.

(۶) جامع کاسرمر، ص ۳۲۰.

(۷) جامع روس، ج ۳ ص ۳۹۰. عارابی، ص ۱۸۲.

(۸) جامع روس، ج ۳ ص ۱۵۶، ۱۵۷، ۱۵۸.

کرد. "۱

"کیخاتو صورت آن حال از پولاد ← جینکسانک استکشاف فرمود. تقریر کرد
که ← چاو کاغذی است که ← تمغای پادشاه بر آنجاست و در تمامت ختای
به جای درم مسکوک می‌رود و نقد آن بالش است و به ← خزانه عامره
می‌رسد. "۲

بالشت / ترکی / ← بالش

باورچی / مغولی / ← باورچی

باورچی (*bāvarčī*) / مغولی / ، باورچی^۳

آشپز، طبّاخ: ۴

"... چون رسیده اسب و گوسپند تسلیم باورچیان کرده تا به طبخ مشغول
شده‌اند. "۵

"بر شیره سخای تو آتش عطا نهند باورچیان به کاسه زرین مشتری. "۶

(۱) و صاف، ص ۵۰۲.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۲۳۹ و سبز ص ۱۷۰، ۳۹۴. جامع بلو شد، ص ۶۵.

۵۰۲، ۵۱۸، ۶۱۴. جامع کاتمر، ص ۳۱۸. جامع بیان، ص ۴۵.

حباکشا، ج ۱ ص ۵۸، ۱۶۹، ۲۱۴، ج ۲ ص ۲۱۵، ج ۳ ص ۸۰.

و صاف، ص ۱۳۴، ۵۷۵. مسامره، ص ۱۳۴. روصه، ج ۵ ص ۶۳.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۱۶۷، ۲۴۹. جامع سلطنتی، ص ۴۵. جامع، ص
۴۰۱.

ابن مهنا، ص ۱۵۶. *Doerter, Bd. 1. Radloff, Bd. 4, S. 1433. Pavet, p. 155.*

(۵) جامع روس، ج ۱ ص ۲۶۲. جامع، ص ۹۰.

(۶) موسس، ج ۱ ص ۲۷۶ و نیر جامع روس، ج ۳ ص ۲۲، ۱۶۷، ۲۴۹، ۵۳۸.

عازایی، ص ۳۲۲. جامع، ص ۵۶، ۳۲۱، ۴۸۰. جامع سلطنتی، ص

۴۵. حباکشا، ج ۳ ص ۷۲، ۹۵. و صاف، ص ۵۵۷. اولحایتو، ص

۳۳. حسب، ج ۳ ص ۱۸۶.

۱۱ شرایدار:

"باورجیان جهت مادر چنگیزخان، اولون ایکه و جهت سجه بیگی و جهت مادر-
بزرگ سجه بیگی... یک تنگ بزرگ چوبین قمیز ۱ بنهادند و جهت مادرکوچک
سجه بیگی... یک تنگ قمیز بنهادند." ۲

بایزه/مغولی، از چینی / — پایزه

بائزه/مغولی، از چینی / — پایزه

بنکچی/ترکی / — بتکچی

بنکچی (bitikçi) / ترکی / ، بینکچی ، بتیکچی ، بیتیکچی ۲ ، بیتیکوچی ۴ ، بتکچی ۵ ، بینکچی ۶ ،
بتیکچی ۷ ، تبیکچی ۸ ، بنکچی ۹ ، پینکچی ۱۰ ، بتکچی
محاسب ، حسابرس ، منشی جمع و خرج ۱۱ :

"سوکوراکه برادر من است و در علم بتکچی مرد جلد محاسب ، با خود به هرات
برم." ۱۲

(۱) قمر (qimız) / ترکی ، شیر مادیان تخمیر شده . (Doerfer, Bd. 2)

(۲) جامع . ص ۲۴۸

(۳) جامع لوشد . ص ۵۶ ، ۵۷ ، ۴۰۴ ، ۴۲۰ ، ۴۵۳ ، ۶۰۳ . جامع ، ص ۴۸۴ ، ۶۲۸

(۴) سنکلاخ . ۱۴۳۱ . Pavet, p. 181

(۵) عسد . ص ۱۵۷

(۶) جامع روس ، ج ۳ ص ۱۷ . جامع ، ص ۱۳۸

(۷) جامع روس ، ج ۳ ص ۲۱۷ . دستور . ج ۲ ص ۴۱۹

(۸) وصال ، ص ۷۶ ، ۲۲۴ ، ۴۳۷ ، ۴۵۶

(۹) روصات ، ج ۲ ص ۱۱۳ ، ۱۱۹

10) Radloff, Bd. 4, S. 1344.

(۱۱) مغول ، ص ۲۸۶

(۱۲) هرات ، ص ۱۱۷ . روصات ، ج ۲ ص ۱۱۳

"و صدرالدین بتیکچی محاسبه جمع و خرج را به قلم محفوظ و مضبوط دارد تا خطبی اتفاق نیفتد." ^۱

"و چنان مضبوط است که اگر تا صد سال دیگر خواهند که آن را استیفا و اعتبار کنند، محاسبه بتیکچیان را با آلات که به کار برده اند، مقابله کنند." ^۲

"و فرمود تا به هر ولایتی بتیکچی جلد برود و مجموع آن ولایت را دیه دیه مفصل بنویسد و به موجب شماره‌های پیشین — قوپچور بسویت مقرر گرداند." ^۳

"و — متصرفان و بتکچیان را به غور رسیده، محاسبه سنوات قدیم بستاند و مال رعیت را بر قانونی که ما نهاده‌ایم در وجه نهدوبه — خزانه عامره فرود آورد." ^۴

ادبیر، دبیر دیوانی ^۵، نویسنده ^۶:

"بعد از آنکه آنها را به موجب — پروانه، بتیکچیان — دیوان نوشته باشند و به علامات رسیده، مختصری به خط مغولی بر ظهر آن نویسند." ^۷

(۱) دستور، ج ۲ ص ۴۱۹.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۱۱. جامع، ص ۹۹۳.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۲. جامع، ص ۱۰۳۱. برای "بتیکچی" رجوع

کنید به جهانگشا، ج ۲ ص ۲۲۳، ۲۵۶، ج ۳ ص ۲۷. جامع روس، ج ۳

ص ۴۱۱، ۵۳۳. جامع بلوشه، ص ۶۶، ۷۰. و صاف، ص ۴۳۹، ۴۹۸.

بناکتی، ص ۴۲۴. هرات، ص ۱۷۳. سمط، ص ۴۷، ۵۹. سنگلاخ، 7r.

(۴) رشیدی، ص ۱۷۱ و نیز ص ۳۴، ۱۲۲، ۲۵۲. جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۸،

۵۳۳. غازانی، ص ۲۴۷، ۳۲۶. جامع بلوشه، ص ۴۵۳، ۶۰۳.

جامع، ص ۱۰۲۷، ۱۰۸۷. و صاف، ص ۴۳۹.

جهانگشا، ج ۱ ص "کو" (پانوش) Doerfer, Bd. 2.

(۶) ابن مهناء، ص ۱۵۷. جامع کاترمر، ص ۱۱۳ (پانوش). سنگلاخ، 7r.

143 v. Radloff, Bd. 4, S. 1344. Pavet, p. 181. Howorth, vol. 3, p. 153.

(۷) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۱.

"و بیتکچی را معین فرموده که هر — یرلیغ که — به آل رسد، سواد آن بر دفتر نویسد لفظاً" به لفظ و ذکر کند که کدام روز — تمغا زدند و که نوشت و که عرضه داشت. "۱

"هر چند در — برات مفصل نبشتن هر ولایتی بتیکچی در — دیوان بزرگ نصب کرده‌ایم تا — بروات نبشته، — نواب به علامات — دیوایی موشح می‌گردانند و — آلتون تمغای ما می‌زنند. "۲

"بتکچی خط تو — یرلیغی بهشت ترا

که — باسقاق تویی در ولایت عشاق. "۳

— بتکچی عارض: محاسبی که زمینهای مزروعی را بین سپاهیان تقسیم می‌کرد:

"و این بتیکچی را که به اسم عارضی توسامیشی^۴ کرده‌ایم، حصّه هر یک — صده و — دهه مفرد و مسّی، خراب و آبادان بر دفتر ثبت کند و نگاه دارد و یک نسخه به — دیوان بزرگ و یکی به امیر هزار سپارد و دفاتر — صدها به — امرای صده دهند و بعد از آن بتیکچی عارض هر سال تفحص

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۵۰. برای "بتکچی" رجوع کنید به ص ۲۷. جامع سلطنتی، ص ۴۱. جامع کاترمر، ص 418, 394, 296. جامع بلوشه، ص ۱۹۷، ۳۱۶. جامع یان، ص ۷۵، ۶۶. غازانی، ص ۳۰، ۲۴۷. ۳۲۶. سمط، ص ۴۷. نسائم، ص ۱۱۴. پورسها، ورق ۸. روضه، ج ۵ ص ۱۵۳.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۱.

(۳) پورسها، ورق ۳۶ و نیز ورق ۸. جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۲. و صاف، ص ۴۹۸.

(۴) توسامیشی (tūsāmīšī) / مغولی /، توسامیشی، توسامیشی. از tušu, tusā (?) نفویض فرماندهی یک قسمت (شاید تومان) از لشکر و مشاغل مانندان به

کسی. (Doerter, Bd. 1).

کرده اسم آن کس که در زراعت اجتهاد نموده و یا آن کس که تقصیر کرده باشد و خرابی و آبادانی هر حصه معین نوشته، به ما عرضه دارد. "۱

بتیکچی / ترکی / — بتکچی

بتیکچی / ترکی / — بتکچی

برآت / عربی / — برات

برات (barāi) / عربی /

حواله کنی :

"در لغت به معنی بیزار شدن باشد از چیزی و به اصطلاح اهل — دیوان عبارت است از مکتوبی موشح به علامات و توقیع، مشتمل بر آنکه عامل یا صاحب تحویل، بعضی از آنچه او را با — دیوان جواب می باید گفت، بدان مکتوب بدهد و اگر چنانچه این مکتوب موشح نباشد به علامات و توقیع، آن را ذکر و تعلیق خوانند و باید که کاتب در اول برات و تعلیق، نام عامل را ذکر کند به اجمال، به اسم معین و بعد از آنکه مالی که حواله می رود، ذکر کند از کدام وجه است و بعد از آن جهت حواله را ذکر کند که کدام حواله از مواجب و غیر آن، و بعد از آن، اسناد آنکه به چه سبب این برات نوشته شد به خط حاکم یا — دیوان یا به اشاره او به مشامه یا به رسالت فلان ذکر کند و ذکر تسلیم به همه حال نباید کرد که به که تسلیم می رود و بعد از آن مبلغ حواله بنویسد. "۲

"بایدو خان بیچاره به فریب و حیل او فریفته شد، او را سیورغامیشی کرد و به مبلغ هزار دینار برات بر مال یزد نوشت. "۳

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۵. جامع، ص ۱۰۷۳.

(۲) نفایس، ج ۱ ص ۳۱۱.

(۳) غازی، ص ۷۵.

"و بربرآت — دیوان و امثله و مکتوبات سلطانی نشان و — قراتمفا کردند و زدند." ۱

"و پروات اصحاب واجبات را بروه مذکور — نواب — دیوان بر ایشان نویسند." ۲

— موجب اشخاص، ادرارها، خرجی، بهای اموالی که بازرگانان به خان می فروختند بایرات پرداخت می شد و اغلب این حواله ها را بر اموال ولایات می نوشتند. "و امارت یزد از قبل باید و به پسرش سلطان شاه مقوض شد و به ده هزار دینار برات جهت او بریزد نوشتند." ۳

"حالیا چون دارنده، مکتوب تعجیل داشت به جهت خرجی مشارالیه براتی بر اموال قیصریه نوشته ایم، چنان کنند که آن وجه زودتر بدو واصل گردد تا نفقه عیال گذاشته، متوجه گردد." ۴

"حکام و — نواب آن طرف، بتخصیص فرزند جلال، می باید که چون بر حکم مطلع شوند این — ادرارات که عارفه، ابدی و صدقه، سرمدی است... از وجوهات و اموال ارزجان حواله فرمایند چنانچه برات راجع نگردد." ۵

"چون تجار از اقطار به خدمت کیوک خان تردد می نمودند و معاملات سنگین با — نواب او می کردند و پروات بر ولایات می ستدند، بواسطه واقعه او وجوه ایشان در تعویق می افتاد و نمی رسید." ۶

(۱) سمط، ص ۸۴.

(۲) دستور، ج ۱ ص ۲۹۹.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۲۹۴. غارای، ص ۷۵.

(۴) رشیدی، ص ۱۴۵.

(۵) رشیدی، ص ۱۷۳ و ص ۲۶۲.

(۶) جامع بلوئند، ص ۳۱۵.

"و تجار از جوانب انواع متاعها به خدمت او آوردندی. هر چه بودی بستدندی و قیمت یکی را چند باره بهای آن مضاعف بدادی و بر سلاطین روم و شام و غیر آن از بلاد برات و ← یرلیغ فرمودی.^۱

— به جز اموال ولایات، گاهی به بهانه، آنکه املاک فلان شخص شاید دیوانی دارد، بر اموال او برات می نوشتند.

"بی توجیه برات می نوشتند که فلان به علت آنکه املاک او شایبه ← دیوانی دارد یا به طریق استمداد از ارباب طراف و تلاد یا بواسطه ← بقایا که از عهد اشتغال او باز، در ولایتی بر اعمال باقی آمده، این مبلغ برساند." ^۲

— گاهی براتها باقرانمقا^۳ یا آلتنمقا^۴ مهر می شد. در زمان غاران برای مهرردن براتها التون تمقای کوچک درست کردند و هر وقت که سنگجیار دیوان، براتی می نوشتند آن را با نشانه های دیوانی موشح می کردند و بر پشت آن به خط مغولی، مختصری می نوشتند و آنگاه مهر می زدند. ^۵

(۱) جهانگشا، ج ۱ ص ۲۲۲ و نیز ج ۳ ص ۸۳. جامع بلوشه، ص ۲۴۹، ۳۴۸-۳۴۹.

(۲) وصاف، ص ۲۲۵. ابرو، ورق ۱۳۹.

(۳) سمط، ص ۸۴.

(۴) جهانگشا، ج ۱ ص ۱۷۱. جامع بلوشه، ص ۷۵. جامع، ص ۴۹۳. بناکتی، ص ۳۸۹. اولجایتو، ص ۱۹۴.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۵۵۱. جامع، ص ۱۰۶۲ و نیز جهانگشا، ج ۲ ص ۲۴۹. جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۵. جامع بلوشه، ص ۲۴۶. جامع بان، ص ۳۸. غازانی، ص ۲۴۴. رشدی، ص ۲۷۵. دستور، ج ۱ ص ۳۶۷. وصاف، ص ۳۳۸، ۳۴۹. هرات، ص ۱۸۳. اولجایتو، ص ۸۳، ۱۹۸. مناقب، ص ۶۶۲. عسک، ص ۱۱۹، ۱۵۷. پوربها، ورق ۱۴. حافظ، ص ۱۲۴، ۳۰۸.

برانغار (*barānγār* / مغولی / ، براون قار ، براون غار^۱ ، براونقار^۲ ، براونغار^۳ ، برانقار^۴ ،
برانگار^۵ ، بارون قار^۶ ، برانکغار^۷ ، برنغار^۸ ، برونغار^۹ ، بهراوون قول^{۱۰} ، براوون
قار^{۱۱} ، بهراوون قول^{۱۲}

دست راست لشکر: ۱۳

"پادشاهزادگان از صلب چنگیز خان در برانغار یعنی دست راست ... و
شهرزادگان نوادگان و نبیره جوجی قسر برادر چنگیزخان در — جوانغاری یعنی
دست چپ . " ۱۴

"براون قارو — جوانغارو — منغلاو — کجگاه معبر از دست راست و
دست چپ و پیش و پس لشکر تسویت پذیرفت . " ۱۵

برانقار / مغولی / — برانغار

برانکغار / مغولی / — براعار

برانگار / مغولی / — راعار

براون غار / مغولی / — برانغار

براونغار / مغولی / — براعار

براونقار / مغولی / — براغار

1,2,3,4,5,6,7,8,9) Doerfer, Bd. 1.

10) Doerfer, Bd.1. Pavet, p. 180.

سنگلاخ ، 127 r

۱۱) بناکتی ، ص ۳۷۵ . Doerfer, Bd. 1

۱۲) و صاف ، ص ۵۱۰ . Doerfer, Bd. 1

۱۳) Pavet, p. 180. Doerfer, Bd. 1 . سنگلاخ ، 127 v, 121 v

فرهنگ و صاف . و صاف . ص ۵۰۳ ، ۵۱۰ . بناکتی ، ص ۳۷۵ .

حسب ، ج ۳ ص ۹ .

۱۴) و صاف ، ص ۵۰۳ .

۱۵) و صاف ، ص ۶۴۳ و بر حسب ، ج ۳ ص ۲۵ ، ۸۶ ، ۱۸۶ . روضه ، ج ۵ ص

۱۲۹ ، ۲۹۴ ، ۳۰۵ .

براون قار/ مغولی / — برانغار

براوون قار/ مغولی / — برانغار

برجال/ مغولی / — بولجار

برنغار/ مغولی / — بولجار

بروات/ عربی / — برات

برونغار/ مغولی / — برانغار

بقایا (baqāyā) / عربی /

باقیمانده، مالیات: ^۱

"بعضی رعایای عاجز که طاقت مکررات دادن نداشتند، ترک دیه و خانه کرده، می‌گریختند یا قویدستی و معززی که مانع قسمت رواید شدیدی، رضای ایشان بدان حاصل کردند که این قسمت آخرین از شما نخواهیم یا یک نیمه تخفیف کیم... از آن قسمت آخرین چیزی باقی نماند و آن را بقایا نام نهاده." ^۲

"... و نیز بر عمال بغداد بقایای بی اندازه متوجه است آن را نیز مستخلص گردانید. اوردوقیا در سدکی ارغون خان عرضه داشت. سؤال فرمود که بقایای بغداد چند باشد؟ سعدالدوله گفت: پانصد تومان. پادشاه را کفایت و تقریر سعدالدوله خوش آمد و ایشان را سیورغامیشی فرموده با — برلیع و — پایزه جهت استخلاص بقایا و تحصیل اموال — حزانه بغداد فرستاد." ^۳

بکاول (bökövül) / ترکی / ، بوکاول ، بوکاوول ^۴ ، بکاوول ^۵

(۱) معنی.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۵۷ - ۴۵۶. جامع، ص ۱۰۲۷.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۲۵۹ و سر ص ۲۱۵، ۲۱۷، ۲۱۹. جامع بیان، ص

۶۸، ۶۹. و صاف، ص ۲۵۵، ۲۵۶، ۲۲۵. ابرو، ورق ۱۳۵.

چاشنی گیر: ۱

"وچون بیشتر کوچورنویان از قوم بیسوت بوکاول و — باورچی بوده و پیر و

ضعیف شده بورغول نویان به جای اوبوکاول و — باورچی شده." ۲

"و به زبان نایمان، بوکاول را قیسات گویند یعنی — قنشمیشی کردن." ۳

بکاول / ترکی / — بکاول

بکلریک / ترکی / — بیکلریگی

بکلاریک / ترکی / — بیکلریگی

بگلریک / ترکی / — بیکلریگی

بلجار / مغولی / — بولجار

بنجیک / ترکی / — بنچیک یام

بنچک / ترکی / — بنچیک یام

بنچیک یام (*binçik yām*) / ترکی + آلتایی / ، بنچیک ۴ ، بینجک ، بنچیک ۵ ، بینچک ۶ ،

بینجیک ، بنچک ۷ ، یام بنجیک ۸ ، یام پنچیک ۹ ، یام بنچیک ۱۰

1) Doerfer, Bd. 2. Radloff. Bd. 4, S. 1437, 1581, 1877. Pavet, p. 158.

۲) جامع روس، ج ۱ ص ۴۶۱. جامع، ص ۱۳۷.

۳) جامع روس، ج ۱ ص ۴۶۲. جامع، ص ۱۳۷. برای "بوکاول" رجوع کنید

به جامع بلوشه، ص ۵۷۸. جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۸. جامع، ص ۱۳۱،

۴۰۱، ۱۰۶۸. غازانی، ص ۳۰۱. برای "بکاول" رجوع کنید به جامع

بلوشه، ص ۵۰. جامع، ص ۴۷۹. روضه، ج ۵ ص ۱۴۴. سنگلاخ، 7r

.126r,

۴) غازانی، ص ۲۹۶، ۳۶۰. جامع، ص ۱۰۶۴. و صاف، ص ۴۷۶.

سنگلاخ، 150r. فرهنگ و صاف.

5,6) Doerfer, Bd. 2.

۷) غازانی، ص ۲۷۶. جامع، ص ۱۰۵۰.

۸) جامع روس، ج ۳ ص ۵۶۶. غازانی، ص ۳۶۰. جامع، ص ۱۱۱۰.

چاپارتندرو:

"چه ← ایلچیان که به بینجک یام می‌دوانند شبانروزی در قطع مسافت می‌باشند و ایشان را پروای اندک غذایی خوردن نه." ^۱

"اما جهت ← ایلچیان که بینجیک یام روند ← پایزه^۲ دراز فرموده بر سر آن شکل ماه کرده و هم برین قاعده می‌دهند و می‌ستانند و چون امرای سرحد را فرستادن ← ایلچیان بینجیک یام ضروری می‌باشد بزرگان ایشان را پنج عدد ← پایزه چنان از مس زده‌اند." ^۲

بنکچی / ترکی / ← بتکچی

بورجال / مغولی / ← بولجار

بوزاختاچی (*bōz axtdāčī*) / ترکی + مغولی /

بوز: اسب خاکستری مایل به آبی ^۳ + اختاچی: مهتر اسب

مهتر اسب خاکستری:

"رنبویه راه بوزاختاچی منضم به قربت ← ایناقی دستور جهانیان، خواجه

تاج‌الدین علی‌شاه به ساختن مصالح امور سلطنت و تجهیز عساکر... " ^۴

(۹) و صاف، ۴۶۲.

(۱۰) گزیده، ص ۶۰۳.

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۵. غازانی، ص ۲۷۶. جامع، ص ۱۰۵۰.
(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۴. غازانی، ص ۲۹۶. جامع، ص ۱۰۶۴ و نیز
و صاف، ص ۶۲۳.

3) Pavet, p. 168.

(۴) و صاف، ص ۶۱۴.

بوکاؤل / ترکی / — بکاؤل

بوکاوؤل / ترکی / — بکاؤل

بولجار (böljār) / مغولی / ، بلجار^۱، بولجر^۲، بورجال^۳، برجال^۴، مرچال^۵، ملجار^۶،
ملجور^۷، مورچل^۸، مورچال^۹، ملجاور^{۱۰}، مولجر^{۱۱}

محلّی که برای ملاقات تعیین شده^{۱۲}، محلّی معین برای اجتماع لشکر^{۱۳}:

"حکم شریف برایشان خواند تا لشکریان خود را مرتب داشته، به بولجاری که

اشارت همایون صدور یابد، به — چریک منصور برنشینند." ۱۴

"اگر قرار برین ملکه ناپسندیده اصرار و استمرار می نماید و به هیچ حال مرتدع

و منجز نمی گردد میقات ملاقات و بولجار محاربات تعیین فرماید تا در آن

تاریخ و مقام اتفاق وصول افتد." ۱۵

بولجر / مغولی / — بولجار

بهراوون قول / مغولی / — برانغار

بهرائون قول / مغولی / — برانغار

بیتکچی / ترکی / — بتکچی

بیتکچی / ترکی / — بتکچی

بیتیکچی / ترکی / — بتکچی

(۱) ذیل جامع، ص ۲۲. منتخب، ص ۱۵۱.

2,3,4,5,6,7,8,9,10,11) Doerfer, Bd. 1.

12) Doerfer, Bd. 1.

13) Radloff, Bd. 4, S. 1674, 1854. Pavet, p. 175. سنگلاخ، 141۲

(۱۴) دستور، ج ۲ ص ۴۹۴.

(۱۵) دستور، ج ۱ ص ۵۰۰ و نیز ص ۳۹۸. ذیل جامع، ص ۲۲۲.

منتخب، ص ۱۵۱.

بیتیکوچی / ترکی / — بتکچی

بیدون / مغولی / — خزانه

بیکلارییکی / ترکی / — بیکلربیگی

بیکلربیکی / ترکی / — بیکلربیگی

بیکلربیگی (*bēklār bēgī*) / ترکی / ، بیکلارییکی^۱ ، بکلریک ، بیکلربیکی ، بکلریگ^۲ ،

بکلاریک^۳

امیرالامرای: ^۴

"سونج نوئین به راه بیکلربیکی و سیلاوسون در خدمت رکابش رواں شود." ^۵

"قتلغشاه نوئین را بقاعده منصب بیکلربیکی ارزانی فرموده در مکتوبات با

— آل ، نام او مقدم داشت." ^۶

"امارت بکلریکی بر شرف الدین مسعود بن الخطیر که سپهدار کبیر و در شهامت

و شجاعت بی نظیر بود ، مقرر گشت." ^۷

بینچک / ترکی / — بنچیک یام

بینچیک / ترکی / — بنچیک یام

بینچک / ترکی / — بنچیک یام

بینچیک / ترکی / — بنچیک یام

(۱) و صاف ، ص ۲۸۴.

(۲) مثنوی ، ج ۵ ص ۱۵۶.

(۳) صبح ، ج ۴ ص ۴۲۳.

4) Doerfer, Bd. 2.

صبح ، ج ۴ ص ۴۲۳. معین

(۵) و صاف ، ص ۶۱۴.

(۶) و صاف ، ص ۴۷۰.

(۷) مسامره ، ص ۷۴ و نیز ص ۶۵ ، ۱۴۵.

پ

پارسی / ترکی / — بارسی

پائزه / مغولی، ازجینی / — پایزه

پائیزه / مغولی، ازجینی / — پایزه

پایزه (pūjza) / مغولی، ازجینی^۱ / pūitzū، پائزه^۲، پایزه^۳، پائیزه^۴، پائیزه^۵،

پائزه

لوحه‌ای از زر یا نقره یا چوب که بر آن نام خان نقش شده بود و روی بعضی از آنها سر شیر یا گریه نیز کنده شده بود. این لوحه با نوشته خان و به مثابه

شاسنامه افراد صاحب مقام بود: ۶

(۱) جامع بلوشه، ص ۲۴۶ (پانوش) . Doerfler, Bd. 1

(۲) و صاف، ص ۲۵، ۸۱.

(۳) و صاف، ص ۵۷۶.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۲۱۰، ۲۹۸. جامع بلوشه، ص ۲۴۶. ساکتی، ص

۴۱۵.

(۵) جامع، ص ۵۶۹، ۵۷۰. سمط، ص ۲۸. هرات، ص ۳۲۰. دهخدا.

(۶) Doerfler, Bd. 1 قزوینی، ج ۴. جامع بلوشه، ص ۲۴۶ (پانوش).

"و — قاضی شمس‌الدین سب آنکه وقت وصول یمه نویی به خدمت استقبال و ترتیب ترغو^۱ تلقی کرده بود . . . و از چنگزخان پایزه^۲ چوبین یافته^۳ .
 "این جماعت را پایزه^۴ سر شیر داد و دیگران را بر حسب مقدار هر یک پایزه^۵ زر و نقره دادند . "۳

"و ملکی خراسان و اسفراین و جوین و . . . بر ملک بهاء‌الدین مقرر فرمود و هر یک را پائزه^۶ زر و دو مثال به — التمعا داد . "۴
 "همه کس را در آن وقت — یرلیغ و پایزه فرمود و مهمات بدیشان حواله و ایشان را به پایزه های سرشیر و یرلیغ مخصوص گردانید . "۵
 " . . . و نصب و صرف امرای حشم به مصلحت حویی سید موقوف و به پایزه^۷ سر شیر و گربه سیور غامیشی یافت . "۶

— در زمان غازان پایزه‌هایی که خان به مناصب مختلف کشوری می‌داد ، از نظر

جامع کاترمر ، ص ۱۷۷ (پانوش) . معین . فرهنگ و صاف . جهانگشا ، ج ۱ ص "ط" (پانوش) .

Dozy. pūr-i Bahū, p. 270. İltihunîlerde, p. 202-206.

- ۱) ترغو (torγoū) / ترکی / بارچه‌اثر شمی ظریف ، ابریشم قرمر . (جامع بلوشه ، ص ۵۱۱ (پانوش) (Doerter, Bd. 2).
- ۲) جهانگشا ، ج ۱ ص ۱۲۴ و سز روضه ، ج ۵ ص ۱۱۳ .
- ۳) جهانگشا ، ج ۲ ص ۲۵۵ .
- ۴) جامع بلوشه ، ص ۳۹ . جامع ، ص ۴۷۱ . جهانگشا ، ج ۲ ص ۲۲۳ و نیز بناکتی ، ص ۳۸۶ . هراب ، ص ۱۲۵ .
- ۵) جهانگشا ، ج ۱ ص ۲۱۲ .
- ۶) و صاف ، ص ۲۱۲ و نیز ص ۸۱ ، ۹۲ . سمط ، ص ۲۸ ، ۵۹ . حبیب ، ج ۳ ص ۱۱۲ . جهانگشا ، ج ۲ ص ۲۵۵ .

نوع و شکل مشخص شد.

پایزه^۱ سلاطین و ملوک بزرگ و گرد بود و بر آن سر شیر و نام حامل نوشته می شد.

پایزه^۲ شنگان و ملوک متوسط، کوچکتر از پایزه^۳ گروه قبل بود و نقشی مخصوص داشت و بر آن نام شخص نوشته بود.

تا زمانی که دارنده^۴ پایزه بر مصدر کار بود، پایزه را در دست داشت و پس از عزل آن را از او می گرفتند؛ چون این پایزه از آن ولایتی معین بود و آن را برای مطلقای دیگر نمی دادند. در صورتیکه پیش از اعزاز، اگر در مدت بیست سال، بیست حاکم به ولایتی می رفتند، به هر کدام پایزه ای جداگانه می دادند و هر یک، آن پایزه را از آن خود می دانست و پنهانی، از آن استفاده ها می کرد.

پایزه^۵ ایلچیاپی که لا الاغ به سفر می رفتند گرد بود و بر آن "پایزه خزانه" نوشته بود و پایزه^۶ ایلچیاپی تدریجاً دراز بود و بر آن تصویر ماه نقش شده بود. نام هر ایلچی که به او پایزه می دادند، در دفتر ثبت می شد و او می بایست هنگام بازگشت از مأموریت، پایزه را باز گرداند.^۱

— کسانی که از خان به گرفتن پایزه سایل می شدند، عبارت بودند از: حاکمان ولایات یا مناطق بزرگ، امیران لشکر، صاحب دیوان ممالک، مشرف ممالک، ایلچیاپی، مأموران وصول مالیات و در زمان بعضی از الخانات، تجار.

"و حکومت بغداد برقرار به حکم — میرلیغ صاحب علاءالدین را مفوض شد و

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۳. غازانی، ص ۲۹۶-۲۹۵. جامع، ص ۱۰۶۴.

حسب، ج ۳ ص ۱۸۴-۱۸۳.

زیادت از معهود سلطان او را سیور غامیشی کرد و خلعت خاص و پایزه داد.^۱
 "... به سیور غامیشی فراوان مشرف گشت و به تجدید حکومت ممالک فارس و
 امارت لشکر عراق و لر بزرگ و کوچک و کرمان — یرلیغ و پایزه و خلعت و
 شمشیر خاص میدول افتاد.^۲

"و بعد از آن به تقریر قاعده — صاحب دیوانی به نام پدر و سراج اندیس
 که از قبل یکی بتیکی بود و بعد از او آن مقام به اریغ بوکا تعلق گرفته، —
 یرلیغ و پایزه گرفتند.^۳

" — یرلیغ باخذ شد که — مشرف ممالک باشد... و برین احکام پایزه
 سرشیری داد که با غایت هیچ سلاطین و ملوک را نداده بودند.^۴

"هر — ایلچی که با — یرلیغ و پایزه به تبریز می رود تا — آلتغای
 یوقا نیست، امیر علی که والی آنجاست قطعاً به وی التفات نمی کند.^۵

"... و ایشان را سیور غامیشی فرموده با — یرلیغ و پایزه جهت استخلاص
 — بقایا و تحصیل اموال — خزانه به بغداد فرستاد.^۶

"و در عهد گذشته پیش از جلوس او ارتاقان معتبر را — یرلیغ و پایزه

۱) و صاف، ص ۱۵۹ و نبرص، ۸۱۰۲۵، ۳۴۰. جهانکشا، ج ۱ ص ۱۲۴، ۱۱۲.
 ح ۲ ص ۲۲۳، ۲۶۰. جامع بلوچه، ص ۳۹. جامع روس، ح ۳
 ص ۲۹۸. جامع، ص ۴۷۱، ۵۷۰. روضه، ج ۵ ص ۱۱۳. حسب
 ج ۳ ص ۵۶. سمط، ص ۲۸. ساکی، ص ۳۸۶. منتخب، ص ۲۳.
 اسرو، ورق ۲۵۹.

۲) و صاف، ص ۴۴۴ و نبرص ۲۱۲. جهانکشا، ح ۲ ص ۲۳۶.

۳) جهانکشا، ج ۲ ص ۲۵۶ و — بر ص ۲۲۳.

۴) و صاف، ص ۹۲ و نبرص حسب، ح ۳ ص ۱۱۲.

۵) جامع روس، ح ۳ ص ۲۱۰. هرات، ص ۳۴۰. حسب، ح ۳ ص ۸۲.

۶) جامع روس، ح ۳ ص ۲۵۹. جامع، ص ۸۱۴.

بودی و هیچ صنف از ایشان محترم تر و محتشم تر نه. " ۱

پاییزه/مغولی، از چینی / ← پاییزه

پنکچی/ترکی / ← بتیکچی

پروانچه/فارسی / ← پروانه

پروانه (parvāne) /فارسی /، پروانچه

اجازه، حکم، فرمان، حکم نامه، برات، حواله: ۲

"و چون این حکم به نفاذ پیوست که حکام ولایات ← برات بنویسد. ملک

رود را ور از اعمال همدان آن را چون احکام پیشین پنداشت پروانه دادنا ←

بتیکچی ← براتی چند بر ولایت نوشت. " ۳

"بعد از آن فرمود تا هیچ ملک و ← باسقاق و ← بتیکچی قطعاً" به ←

برات و حوالت قلم بر کاغذ ننهند و اگر ← براتی بنویسد حاکم را که

پروانه داده باشد ← به یاسا رسانند. " ۴

"بعد از آنکه آنها را به موجب پروانه، ← بتیکچیان ← دیوان نوشته

باشند و به علامات رسیده مختصری به خط مغولی بر ظهر آن نویسد. " ۵

(۱) جهانگشا، ج ۳ ص ۸۷ و نیز ج ۱ ص ۲۱۱. ج ۲ ص ۲۴۵. منهاج، ج ۲

ص ۱۶۳. جامع روس، ج ۳ ص ۳۷۱. جامع کاتمر، ص ۴۰۶، ۳۲۶، ۱۷۶.

جامع سلطنتی، ص ۱۰۵، ۶۴. جامع، ص ۵۶۹. هرات، ص ۱۲۵.

۵۲۷. سمط، ص ۵۹. مسامره، ص ۱۳۴. بناکتی، ص ۴۱۵.

وصاف، ص ۵۷۶.

(۲) معین. دهخدا.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۳.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۲، ۵۵۴. جامع، ص ۱۰۳۲ و نیز عسک، ص ۱۲.

حافظ، ص ۴۷، ۲۲۹.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۱.

"و نیز بسیار بودی که امرای بزرگ متفق گشته، — یزلیفی معین مقرر جهت شخصی عرضه داشته، پروانه دادندی." ^۱

"... — متصرفان ولایات مذکوره هر سال این مقدار بی قصور و احتباس تسلیم وکلای او نمایند و پروانه جدید و — برات نو نطلبند و به قبض وکلای او اکتفا نمایند." ^۲

"و اگر چنانچه یک سر موی از فرموده، ما حاور کد، پروانچه، ما بعد از آنکه شرح احوال آن طرف به عرض بندگی حضرت رسایم، اصدار خواهد شد که او را بند کرده به — اردوی اعظم آورد." ^۳

"و فرمود تا آنچه از آن خرج رود، وزیر پروانه می نویسد و عرضه می دارد تا به قلم مبارک نشان می فرماید و نایب وزیر بر دفتر ثبت می کند و می دهد و تا آن نشان نباشد هیچ به هیچ آفریده ندهد... و سبب آنکه تا هر لحظه پروانه را نشان نباید کرد هر ماه آنچه خرج می فرماید وزیر بر وفق فرموده پروانه می نویسد." ^۴

— پروانه مطلق؛ فرمان مؤکد، دستور قطعی:

"و هر آنچه زرسرخ بود و جامه های خاص که در کار خانه های باز ولایات دور به تنکسوق^۵ آرند بر قاعده وزیر معصل سوسد و هم در عهده آن دو

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۵. جامع. ص ۱۰۶۶ و نیز جامع روس، ج ۳ ص

۵۰۲. پوربها، وری ۱۴، ۷۲.

(۲) رشیدی، ص ۲۶۱.

(۳) رشیدی، ص ۱۷۱ و نیز جهاگشا، ج ۳ ص ۱۰۸. جامع روس، ج ۳ ص

۳۳. رشیدی، ص ۱۹، ۴۲، ۷۰. دستور، ج ۲ ص ۴۴۰.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۰ و نیز عوس، ج ۲ ص ۴۴۰. عید، ص ۱۵۷.

حسیب، ج ۳ ص ۱۸۶

(۵) تنسوق (tansūq) / مغولی /، تنکسوی، ناکسوق، تنسوخ. هدیه بسیار

شخص مذکور باشد و تا پادشاه اسلام پروانهٔ مطلق نفرماید قطعا "هیچ از آن

خرج نکنند." ۱

پیتکوجی / ترکی / — بتکجی

گرانها که در سرزمین حار سدا می‌شود. (جامع بلوشه، ص ۵۲۳.

(Doerfer, Bd. 2).

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۳۹. جامع، ص ۱۰۹۲.

ت

تابغور/ترکی / — تاپقور

تابقور/ترکی / — تاپقور

تاپقور (täpqūr) /ترکی / ، تابقور ، تابغور ، تبغور

مالیات فوق العاده^۱، مالیات اضافی که برای مقاصد گوناگون از مردم می‌گرفتند^۲،

فرع خراج^۳، تحمیل و تکلیف زاید بر خراج^۴، خراج اضافی^۵:

"اگر حکم در باب اسخراج سیورغتمش نفاذپذیرد، صد تومان بروی ثابت

گردانم که زیادت و تابقور از ولایت و رعیت گرفته است." ^۶

"... و فرمان آسمان دوزان شنواید که تا جهت ساختگی — چریک منصور

... که به حفظ ثغور مغول بودند، برسبیل تبغوریه غور رسیده، هر ده دینار

— خراج را دیناری سرون از فرع مقرر بدهد." ^۷

(۱) کشاورزی، ج ۲ ص ۲۶۹.

2) Doerfer, Bd. 2.

(۳) معر.

(۴) سکلاخ، ۱۵۱۷.

5) Pavet, p. 192. Howorth, vol. 3, p. 482.

(۶) مطب. ص ۵۹. برای "تابقور" رجوع کنید به جامع روس، ج ۳ ص ۴۱۰.

جامع، ص ۹۹۳.

(۷) و صاف، ص ۴۳۸. برای "نغور" رجوع کنید به ص ۴۳۹.

"و رعایا را بیرون از آنچه مقرر و معین کرده‌ایم به زواید و مساعدت و —
 تکالیف و تابغور که امروز آن را باسرها مرتفع گردانیده بود، مزاحم نشوید.^۱"

تایان ماه / ؟+آلتایی / — تایان یام

تایان یام (tāyānyām) / ؟+آلتایی / ، تایان ماه

ظاهراً "چاپار خانه عمومی، عادی (مقابل نارین یام: چاپارخانه خاصه):^۲
 "فرمود تا بر کنار آب اورقون شهری معظم بنا نهادند و قراقروم نام کردند و
 از ولایات ختای تا آن شهر، — یامی به غیر از تایان یام نهادند و —
 نارین یام نام کردند.^۳"

"و به سبب آنکه تردد — ایلچیان هم از شهزادگان و هم از حضرت —
 قآن پیش ایشان جهت مصالح و مهمات ضروری واقع می‌شد، در تمامت ممالک
 — یامها بنهادند و آن را تایان ماه خواندند.^۴"

تبغور/ترکی / — تاپقور

تتقاوول/مغولی / — تتقاوول

تتقاوول (totqāvul) / مغولی / ، تتقاوول^۵ ، توتقاوول^۶ ، تتقاوول^۷ ، تتقاوول^۸ ، تتقاوول^۹ ،

(۱) و صاف، ص ۴۵۷.

(۲) در دهخدا/مغولی / .

(۳) ترکستان، ص ۹۷۱.

(۴) جامع بلوشه، ص ۴۹. جامع، ص ۴۷۸.

(۵) جامع بلوشه، ص ۴۲.

(۶) جامع بلوشه، ص ۶۱۴. جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۹، ۵۳۹. غازی،

ص ۲۸۱، ۳۳۲. جامع، ص ۶۷۹، ۱۰۵۳، ۱۰۹۲.

7) Doerfer, Bd. 1. Pavet, p. 222.

(۸) حبیب، ج ۳ ص ۱۷۳.

(۹) جامع بلوشه، ص ۵۲۹.

تطاؤل^۱، تقطاؤل^۲، توقتاوؤل^۳، توسقاؤل^۴، توسقاوؤل^۵، توسقاوؤل^۶،
توقتاؤل^۷

راهدار^۸، نگهبان جاده: ۹

"وای بسا کاروان که راههای مجهول بغایت دور و پر مشقت اختیار کردند تا
از دست شناقص تتقاؤلان و — راهداران خلاص یابد." ۱۰

"و/غازان/جملهء — راهداران را به امیر بورالغی پسر امیر جنقور سپرد که
در دورارغون خان، امیر بزرگ تتقاؤلان بود." ۱۱

"تتقاؤلان عدل تو در راه مملکت بستند دست فتنه و جور و ستمگری" ۱۲
— با آنکه تتقاؤلان برای حفاظت راهها و رقاء حال مسافران گمارده بودند،
ولی بیشتر اوقات به سبب نابسامانی اوضاع نه تنها وظایف خود را بخوبی
انجام نمی دادند، بلکه به مال و منال مسافران دست درازی می کردند و به نام
تتقاؤلی از آنان باج می گرفتند^{۱۳} و چه بسیار کاروانهایی که برای خلاصی از

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۲۳۸.

(۲) و صاف، ص ۵۱، ۴۶۴.

(۳) سنگلاخ، ۱۸۱ r. Pavet, p. 238

(۴) سنگلاخ، ۷r.

5) Pavet, p. 233.

6) Radloff, Bd. 3, S. 1155. Pavet. p. 238.

7) Radloff, Bd. 3, S. 1153.

8) Doerfer, Bd. 1.

9) pūr-iBahā, p. 270.

(۱۰) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۸. جامع، ص ۱۰۵۲.

(۱۱) غازانی، ص ۲۸۰. حبیب، ج ۳ ص ۱۷۳.

(۱۲) مونس، ج ۱ ص ۲۷۶.

(۱۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۷، ۴۸۹. غازانی، ص ۲۷۹، ۲۸۰.

دست راهداران، راههای دوز و پر مشقت را اختیار می‌کردند^۱ و هرگز از دزدان به آن حد ظلم و تعدی نمی‌دیدند که از راهداران^۲.

در سلطنت کوتاه غازان، تاحدی این ناراحتیها مرتفع شد. به این ترتیب که به دستور او نزدیک موضعی که دزدان معمولاً حمله می‌کردند، خیلخانه‌ها ساختند و یافتن دزدان آن نواحی را بر عهده^۳ راهداران معینی گذاشتند. آنان موظف بودند در همه حال و همه وقت اعم از شب و روز و سوار و پیاده، عقب دزدان بروند و ایشان را دستگیر کنند. اگر کسی از خیلخانه‌ها یا دیه‌ها و شهرها با دزدان متحد می‌شد، به یاسا می‌رسید.

سپس در تمام راههای کشور، تتقاوانی معین شدند که از کاروانها، در مقابل هر چهار سر دراز گوش با بار، نیم اقچه و در برابر هر دو سر شتر نیم اقچه به نام "باژ" بگیرند ولی از چهارپایان بیبار و آنها که غله و خوار بار حمل می‌کردند، چیزی گرفته نمی‌شد.^۴

در محلهایی معین هم میلهایی از سنگ و گچ ساخته بودند و بر لوحی به نام لوح عدل، نام و تعداد راهداران آن ناحیه را نوشته بودند تا بیرون از آن مواضع و آن افراد مشخص، دیگری خود را راهدار نخواند و زیاده از مقرر از مردم نگیرند و هرکس که خارج از این جایها می‌نشست، دزد محسوب می‌شد.^۴ آنگاه فهرست کامل نامهای راهداران و امیران آنان را که نزدیک به یک تومان بودند، نزد امیری که برای این کار معین شده بود، آوردند. حکم شد که آنان

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۸. جامع، ص ۱۰۵۲.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۹. جامع، ص ۱۰۵۲.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۹. جامع، ص ۱۰۵۲. حبیب، ج ۳ ص ۱۷۳.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۹. جامع، ص ۱۰۵۳ - ۱۰۵۲.

فقط محافظت مسافران و اموالشان را برعهده گیرند و به کاری دیگر نپردازند.^۱ با این وصف باز هم گاهی بازرگانان شکایت می‌بردند که دزدان برایشان حمله کرده‌اند. و مقداری از مالها و چهارپایانشان را برده‌اند و راهداران کمکی نکرده‌اند.^۲ خصوصاً بعد از مرگ غازان که گاه کار بدانجا می‌کشید که نوکران صاحب مقامی، در راه مزاحم نوکران شخصی دیگر می‌شدند و حوایج آنان را می‌گرفتند و کسی نبود که به فریادشان رسد.^۳

ترخان (tarxān) / ترکی / ، درخان^۴ ، طرخان^۵

آزاد: ۶

"و می‌گویند جینکیزخان از قوم بارین، شخصی را اونکقون رها کرده، مانند آنکه اسب و دیگر حیوانات را اونکقون می‌کنند یعنی کسی به آن تعلق نسازد و آزاد و ترخان باشد."^۷

"جماعت قصابان در پی رسیده، سر نهادند، فرمود که این را شاید کشتن، آزادش کنید، قبول کرده، آن جانور را آزاد کردند و از قتل رهیده، ترخان‌ش گذاشتند."^۸

(۱) غازانی، ص ۲۸۱.

(۲) دستور، ج ۲ ص ۳۸۸.

(۳) دستور، ج ۲ ص ۳۷۰-۳۶۹ و نیز ج ۱ ص ۵۰. غازانی، ص ۳۳۲. جامع بلوچه، ص ۵۲۹، ۶۱۴. و صاف، ص ۵۱، ۴۶۴. هرات، ص ۷۸۲. حبیب، ج ۳ ص ۱۷۴.

4) Doerfer, Bd. 2.

5) Doerfer, Bd. 2. Našīrat-Dīn, p. 763.

(۶) فرهنگ و صاف.

(۷) جامع روس، ج ۱ ص ۵۲۷. جامع، ص ۱۵۱.

(۸) مناقب، ص ۱۷۵.

۱۱ کسی را می‌گفتند که از همه تکالیف دیوانی معاف بود و هنگام حضور در لشکر اگر غنیمتی به چنگ می‌آمد، حق او مسلم بود و هر گاه که اراده می‌کرد، می‌توانست بی اجازه نزد خان برود و تا زمانی که نه گناه از او سر نزده بود، پرسشی از او نمی‌کردند و تا نه بطن از فرزندانش، از پرداخت مالیات دیوانی معاف بودند: ۱

"او را با متعلقان و منتسبان او از — قلان و — قبیورو زحمات و عوارضات — دیوانی بیرون آورد و مثال ترخانی داد." ۲

"و آن — قوبجور که اکنون به حکم — یاسای بزرگ می‌ستانند، نستندی و اکنون هم به حکم — یاسق از پنج کس نمی‌گیرند، اول از مردم طرخان که پادشاه ایشان را طرخان کرده باشد. چون دانشمند / ان / وارکاون ۳، ... ۴"

"ناگاه یکی از — قوشچیان صعوه‌ای که مغول آن را قرجه خواند، صید کرد و در موقف عبودیت جوک ۵ زده عرضه داشت ... چنگیزخان بدان تغال کرده آن رابه‌قبول مقابل فرمود و — جانور دار را ترخان کرد." ۶

(۱) Pavet, p. 213. Doerfer, Bd. Bd. 2 سن‌گلاخ، 155r. فرهنگ و صاف.

جهانگشا، ج ۱ ص ۲۷. حبیب، ج ۳ ص ۱۸۲. روضه، ج ۵ ص ۴۰. قزوینی، ج ۲.

(۲) هرات، ص ۱۸۵.

(۳) ارکاون (erkāvün) / مغولی / ارکون. کشتن مسیحی.

(Doerfer, Bd. 1).

4) Našīral-Dīn, p. 763.

(۵) چوک (čök) / ترکی /، چک. زانوزدن برای احترام به خان.

(Doerfer, Bd. 3).

(۶) و صاف، ص ۴۵۳ و نیز ص ۳۷۳. جهانگشا، ج ۳ ص ۷۰. غازانی، ص ۲۰، ۲۸۰. جامع روس، ج ۳ ص ۲۸۶، ۵۴۷. جامع بلوشه، ص ۳۰۸.

ترغاق (turṡāq) / ترکی / ، ترقاق^۱ ، طرقاق ، تورقاق ، طرقاق^۲ ، ترغاک^۳ ، تورغاق^۴ ،
نگهبان روز^۵ ، نگهبان^۶ :

"شخصی در روز طوی که جملهء تورقاقان مست افتاده بودند ، کاسهء زرین از
— اردویدزدید . " ^۷

"دیگر روز دزد قدح آورد . او را گفته است به چه سبب این حرکت کردی ؟ گفت :
تا پادشاه جهان — قاتان را تنبیهی باشد و بر محافظان که ایشان را طرقاقان
گویند ، اعتماد نفرماید . " ^۸

ترغاک/ ترکی / — ترغاق

ترقاق/ ترکی / — ترغاق

تطغاول/ مغولی / — تتغاول

→
۰۴۰۶ . روضات ، ج ۱ ص ۰۳۳۷ . حبیب ، ج ۳ ص ۰۲۰ ، ۰۱۳۵ .
روضه ، ج ۵ ص ۰۱۲۸ .

(۱) جامع بلوشه ، ص ۰۳۸۴ . جامع ، ص ۰۲۸۳ ، ۰۶۱۸ .

(۲) جامع بلوشه ، ص ۰۷۸ . Doerfer. Bd. 2

3) Doerfer, Bd. 2.

4) Doerfer, Bd. 2.

5) Doerfer, Bd. 2.

(۶) معین . جهانگشا ، ج ۱ ص ۱۹۲ (پانوش) .

(۷) جامع بلوشه ، ص ۰۷۷ . جامع ، ص ۰۴۹۷ . برای "تورقاق" رجوع کنید به
جامع بلوشه ، ص ۰۲۷ ، ۰۳۸۳ ، ۰۳۸۵ .

(۸) جهانگشا ، ج ۱ ص ۰۱۸۲ . جامع بلوشه ، ص ۰۷۸ . برای "طرقاق" رجوع
کنید به جهانگشا ، ج ۱ ص ۰۱۹۲ .

تغار (taḡār) / ترکی / تغار^۱، طغار^۲، تغاره^۳

ظرف: ۴

"و از تمامت ممالک به هر سری یک تغار آرد و یک خیک شراب، جهت علوفه لشکر آماده دارند." ۵

"چون آب را در تغار کرد و پیش سگ نهاد، سگ روی بگردانید." ۶

"و — ایلچیان به ممالک رفتند تا جهت علوفه حشم تغارهای آرد و چهار — پای بسیار از ذبایح و مراکب ترتیب سازند و روان کنند." ۷

۱۱ میزانی که ۸۳/۴ کیلوگرم = ۱۰۰ من است^۸، صدمین تبریز^۹:

"بدان سبب فرمودیم تا در تمامت ممالک کیله متساوی باشد و هر کیله به وزن تبریز، ده من که هر یک من از آن دویست و شصت درم است و ده کیله از آن یک تغار." ۱۰

"و من بعد به هیچ نوع و علت در تمامت ممالک از آب آمویه تا مصر، بیرون از

(۱) جامع بلوشه، ص ۱۸۶. Doerfer, Bd. 2

(۲) و صاف، ص ۵۵۶. روضه، ج ۵ ص ۴۰۵.

3) Doerfer, Bd. 2.

4) Doerfer. Bd. 2. Pavet, p. 216. (پانوش) 138 جامع کاترمر، ص

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۲۲. جامع سلطنتی، ص ۴۵. جامع هولاکو، ص ۲۸.

(۶) مناقب، ص ۶۷۱.

(۷) جهانگشا، ج ۳ ص ۱۱۲ و نیز جامع بلوشه، ص ۴۲. مناقب، ص ۶۹. مونس، ج ۱ ص ۲۷۴. و صاف، ص ۵۵۳.

8) Doerfer, Bd. 2. جامع کاترمر، ص 138 (پانوش)

9) pūr-i Bahā, p. 267.

(۱۰) جامع روس، ج ۳ ص ۴۹۸.

کیله ده منی و تغار صدمنی هیچ کیله وقفیز و جریب نباشد و اگر باشد، اعتبار ننهند. " ۱

۱۱ غله: ۲

"و در اوایل تابستان جهت آنکه در خراسان تغار یافت نبود، حکم شد که شهزاده بایدو و لشکرها که از عراق و آذربایجان رفته بودند، مراجعت نمایند." ۳

"خصوصاً — چریک مغول و تجار و غربا را به هر ولایت که می‌رسند در قبض کردن تغار دیوانی و خریدن آن با رعایا مقاتلت می‌افتد." ۴

"و تغارها که به لشکر و ساوری دادندی و می‌بایست که صدمن قبان باشد هفتاد من یا شصت من و کمتر نیز برآمد و قویدستان به زخم چوب تمام و زیادت نیز می‌ستدند." ۵

۱۱ وجه معاش لشکر، آذوقه لشکر: ۷

"یا ساول نوین پادشاهزادگان را علیحده یورتهای مفرد و تغار و آذوق — چریک بر حسب مصلحت وقت و فراخور حال تعیین کرد." ۸

"پیش از این عموم لشکر مغول را — مرسوم و — جامگی و — اقطاع و

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۹۹ و نیز ص ۳۷۱. و صاف، ص ۴۱۳. حبیب، ج ۳ ص ۱۷۵.

معین 2) Doerfer, Bd. 2.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۲۶۷. غازانی، ص ۲۳. جامع، ص ۸۵۶.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۴۹۸.

(۵) غازانی، ص ۲۸۷ و نیز ص ۳۰. جامع، ص ۶۰۰.

(۶) فرهنگ و صاف.

7) Doerfer, Bd. 2. Pavet. p. 216.

سنگلاخ، 157r

(۸) و صاف، ص ۵۱۲.

تغار نبود. بعضی بزرگان بقدر تغار می‌ستدند و بیشتر نه. "۱
 "و بر وفق فرمان با بیهق مراجعت نمود تا ترتیب مال و تغار لشکر کند. "۲
 — تغار لشکریان از اموال ولایات تأمین می‌شد و مردم ملزم به تهیه آن بودند
 و اگر این مال بسهولت به دست نمی‌آمد، ممکن بود حتی شهرها را غارت کنند تا
 تغار لشکر فراهم شود.

"چون آن تغارها بر ولایت حواله می‌رفت و — متصرفان به دادن اموختال،
 مغولان بر سر ایشان می‌رفتند و به علت مطالبه تغار، ولایات را زور می‌رسانید
 و... رعایا که تغار بریشان می‌نوشتند، از دست ایشان به جان می‌رسیدند و مع
 هذاز یادت تغاری به لشکر نمی‌رسید. "۳

"جهت ساختگی مایحتاج لشکر و تغارات ایشان، / براق/ فرمود تا بخارا و
 سمرقند را غارت کنند. "۴

تغاره/ ترکی / — تغار

تغری/ ترکی / — طغرا

تغمه/ ترکی / — تمغا

- (۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۸.
- (۲) جامع روس، ج ۳ ص ۲۶۴. غازانی، ص ۲۰. جامع، ص ۸۵۴.
- (۳) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۸. غازانی، ص ۳۰۱. جامع، ص ۱۰۶۸.
- (۴) وصاف، ص ۷۱ و نیز ص ۴۲، ۲۶۶، ۵۱۳. جامع روس، ج ۳ ص ۲۴۲،
 ۲۷۶، ۶۰۹. جامع بلوچه، ص ۱۸۶، ۳۱۸. غازانی، ص ۲۶۹، ۲۳،
 ۳۰۵. جامع، ص ۳۲۹، ۸۳۶. رشیدی، ص ۱۷۷. هرات،
 ص ۲۲۹، ۳۱۴. مسامره، ص ۶۸، ۱۴۵. نسائم، ص ۱۱۴.
 دستور، ج ۱ ص ۱۹۹. پوربها، ورق ۳۰. ذیل جامع، ص ۱۰۶.
 منتخب، ص ۱۳۹. حبیب، ج ۳ ص ۱۷۸، ۲۰۳. روضه، ج ۵ ص
 ۴۰۵. کشاورزی، ج ۲ ص ۲۶۹.

تقار / ترکی / — تقار

تقاؤل / مغولی / — تتقاؤل

تقاوی (taqāwī) / عربی /

مساعده دادن به کشاورز: ^۱

"و رعایا را از اطراف بلدان و اکناف ثغور دیار بکر و دیار ربیعہ... جمع کند و همه را تخم و عوامل و تقاوی و مواکله بدهد تا از سر فراغ بال و رفاهیت احوال... به زراعت و عمارت مشغول گردند." ^۲

"پس مثال به اعمال فرستاد تا به نظر امعان احتیاط کرده مقدار خسارت — خراج و مستهلکات... را ثبت کنند و مطالبت نمایند و رعایا را به تخم و تقاوی مدد دهند." ^۳

تقطاؤل / مغولی / — تتقاؤل

تکالیف دیوانی / عربی + فارسی / — تکلیفات دیوانی

تکلیفات دیوانی (taklīfāt e dīwānī) / عربی + فارسی / ، تکالیف دیوانی

مالیات فوق العاده: ^۴

"منهیان اخبار به گوش ما رسانیدند که بر اهالی و متوطنان بم آن فرزند، دست تغلب دراز کرده... و به سبب تفاوت و تکلیفات دیوانی و توانر حوالات سلطانی و واسطه — قلان و — قبحورو — چریک و — اخراجات متفرقه مستأصل شده اند." ^۵

(۱) معین.

(۲) رشیدی، ص ۲۴۴.

(۳) وصاف، ص ۵۰۷ و نیز ص ۱۶۱، ۶۳۳، ۶۵۲. رشیدی، ص ۱۲، ۱۸۱، ۲۶۴.

(۴) معین. کشاورزی، ج ۲ ص ۲۶۲.

(۵) رشیدی، ص ۱۱.

"اگر رای شریف سلطانی به — متصرفان و — تمغاچیان حکم مطاع ارزانی فرماید تا ایشان را به زیادت از — تمغای مقرر که در زمان قدیم معهود بوده، مطالبت نکنند و به زواید و عوارض و — اخراجات و تکالیف دیوانی مخاطب نگردانند، به ارسال ایشان اشارت رود." ^۱

تما (*tamā*) / مغولی /، تمه ^۲، نما ^۳ / تصحیف "تما" /

لشکر کمکی :

"جورماغون را با چهار — تومان لشکر تما معین کرده بدین جانب روانه کردند و لشکر تما آن باشد که بر لشکرها تخصیص کرده از — هزاره و — صده بیرون کنند و به ولایتی فرستند تا آنجا مقیم شوند." ^۴

"و مقرر فرمود که لشکری که با بایجو و جورماغون پیش از آن جهت تما فرستاده بودند تا مقیم ملک ایران باشند و لشکری که هم به جهت تما با طیر بهادر به جهت کشمیر و هند فرستاده بودند، همه از آن هولاکوخان باشد." ^۵

تمار / مغولی / — نماری

تمان / مغولی / — تومان

تمغا (*tamγā*) / مغولی /، تمغاء ^۶، تغمه ^۷، تمغه ^۸، طمغه ^۹، طمغا

(۱) دستور، ج ۱ ص ۵۳۵ و نیز ص ۲۰۱. جامع کاترمر، ص ۱۴۲. جامع بلوشه، ص ۳۱۳. روضات، ج ۱ ص ۵۰۴. رشیدی، ص ۱۲، ۱۴۶، ۱۷۹.

(۲) جامع، ص ۴۵۵.

(۳) جامع، ص ۵۴.

(۴) جامع روس، ج ۱ ص ۱۵۱ — ۱۵۰. جامع، ص ۵۴.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۲۱. جامع کاترمر، ص ۱۲۸. جامع سلطنتی، ص ۴۴ و نیز جامع روس، ج ۳ ص ۲۰۸.

مهری که هم بر فرمانها می زدند و هم حیوانات را با آن داغ می کردند: ^۱

"و هریک را نشانی و تمغایی باشد که فرمانها و — خزاین و گله و رمه بدان نشان و تمغا مخصوص گردانند." ^۲

"روی را زان ابلق ایام توسن طبع را در میان اختگان شاه طمغا کرده اند." ^۳

"ازین گونه — یرلیغی در قلم آمد و آن را تمغا زده در قلعه فرستادند." ^۴

"و امان اهل شهر و قلعه و ولایت — یرلیغهای محکم به عبارت عربی در قلم آمد و مشحون به تمغای مبارک به ایشان تسلیم رفت." ^۵

— تمغا انواعی داشت: آل تمغا، التون تمغا، قرا تمغا، کوک تمغا. در زمان غازان چند تمغای دیگر نیز افزوده شد. تمغای یشم بزرگ برای امرا و ملوک بزرگ، تمغای یشم کوچک برای قضات و ائمه و مشایخ، تمغای بزرگ زرین برای امور کم — اهمیت سلطنت و تمغایی مخصوص از زر برای بر نشستی و فرود آمدن لشکر که در حواشی آن شکل کمان، چماق و شمشیر نقش شده بود، ^۶ تمغای پیکانی که نامه های مهم ولایات با آن مهر می شد و تمغای سواری که در اختیار امیران مرزی بود و با آن نامه های فوری را تمغا می زدند. ^۷

1) Doerfer, Bd. 2. Pavet, p. 217. Radloff, Bd. 3, S. 1003. Pūr-iBahā, P. 208.

فرهنگ و صاف. سنگلاخ، ۱۶۱.

(۲) جامع روس، ج ۱ ص ۱۱۵. جامع، ص ۳۷.

(۳) عبید، ص ۱۰.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۳۵۵. غازانی، ص ۱۴۶. جامع، ص ۹۵۳.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۳۵۶ و نیز ص ۲۳۹، ۵۰۱. غازانی، ص ۲۹۳.

جامع، ص ۳۶۷، ۱۰۶۲. و صاف، ص ۳۸۸. مونس، ج ۱ ص ۲۷۵.

حبیب، ج ۳ ص ۱۸۳.

(۶) غازانی، ص ۲۹۳. جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۱. جامع، ص ۱۰۶۲.

حبیب، ج ۳ ص ۱۸۳.

(۷) غازانی، ص ۲۷۵. جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۴. جامع، ص ۱۰۴۹.

۱۱ فرمان (بنا بر اراده جزء به کل) :

"در جمعهٔ رابع عشر ذیقعدہ سنہ ثلاث و سبعمائہ چون احکام آن تمغا به شیراز رسید، مخبر از وفات پادشاه اسلام، غازان..."^۱
 الگمرک، عوارضی که بازرگانان برای وارد کردن اجناس خود به شهری می‌پرداختند:^۲

"و اما اهل مال و تجارت در بیشتر اوقات ازیشان چیزی نخواسته‌اند، الا آنکه گفته‌اند از اصل مال چیزی به پادشاه بدهند، چنانکه از دویست و چهل دینار، یک دینار گرفته‌اند و آن را مال طمغا مقرر کرده‌اند و بعد از زمان چنگیزخان به تمغا مشهور شده."^۳

"درین مدت که تجار و قوافل از آن ولایات منقطع شدند، علت تامه این معنی آن بوده که — متصرفان و — تمغاجیان به مخاطبات نا وارد و مطالبات نا واجب، ایشان را مخاطب و مطالب می‌گردانیدند و اضعاف تمغاه معهود توقع داشته، جبرا" و قهرا" می‌ستدند."^۴

"توقع است که فرمان مطاع نافذ گردد که بعد الیوم تجار و قوافل بی تمسک بی هیچ عذر، امتعه و اقمشه و مطعومات و ملبوسات و مفروشات بدین مملکت آورند و به قیمتی که مناسب وقت و حال باشد، بفروشند و ازین ولایت متاع آن مملکت آنجا برند و مقرر شده که بیرون تمغاه معهود، از هیچ آفریده از تجار

(۱) و صاف، ص ۴۵۹.

2) Doerfer, Bd. 2. Pūr-i Bahā, p. 208. Howorth, vol. 3, p. 500.

معین. سنگلاخ 161 v.

3) Naṣīrat-al-Dīn, p. 761.

(۴) دستور، ج ۱ ص ۵۳۵.

مطالبت نرود. "۱

۱۱ مالیاتی که کسبه به دولت می پرداختند:

"در بغداد خلیفه عباسیان الناصرالدین الله بود و در این سالهای مذکور حق البیعی که می ستدند - مثل تمغای این زمان - از خلق اسقاط کرد . . . و سبب آن بود که دختر شرابی وفات یافت و گاوی خریدند جهت صدقه. به وقت حساب ذکر تمغای آن برآمد. خلیفه فرمود که من بعد قطعا" ازهیچ آفریده تمغا نستانند. "۲

" . . . و بهای آن که دو هزار هزار و دویست هزار دینار باشد واکثر آن ازفاضلات حاصلات موقوفات بتخانه و تمغاء جواری که وقف اند بر کنائس و معابد آن، کفره، فجره، و به فاحشه مشغول، جوالث رفتی. "۳

"حاکمان در دم ازو - قیجر و تمغا خواهند

عنکبوت ار بنهد کار که جولاهی. "۴

۱۱ مالیاتی که بر اجناس گوناگون می بستند:

"و حاصل تمغاء نمک هرروز هفتصد بالش - چاو است. "۵

"و تمغاهای انواع مطعومات الا جو و گندم بریده گشت. "۶

"و فرموده ایم که رسمهای محدث چون طمغای چوب و صابون و فواکه و اقمشه که

(۱) دستور، ج ۱ ص ۵۳۴ و نیز ص ۲۵۶، ۵۳۲، ۵۳۷. جامع بلوشه، ص ۵۲۳. جامع روس، ج ۳ ص ۲۴۱، ۵۶۹. جامع یان، ص ۸۷. جامع، ص ۶۵۵، ۸۳۶. و صاف، ص ۴۹۸. عبید، ص ۱۰۲.

(۲) جامع، ص ۳۴۰.

(۳) و صاف، ص ۳۰۲.

(۴) فرغانی، ج ۱ ص ۱۷۳.

(۵) و صاف، ص ۲۱.

(۶) و صاف، ص ۱۶۲.

در اصفهان می‌سازند، بکلی براندازند. "۱

۱۱ مالیاتی که دولت از مردم شهرها می‌گرفت:

"صحیفه‌ای از مس ساخته‌ایم و اسامی بعضی بلوکات تستر که بر آن وقوف یافته‌ایم بر آن نقش کرده و مال آن را بعد از آنکه به غور رسیده‌ایم، قرار داده هر چه طمعا و — تمار است بکلی معاف کرده‌ایم و هر چه — خراج است از ده یک مقرر شده مشروط بر آنکه به جنس بستانند تا موجب خرابی نباشد. "۲

"و هر سال دو سه — قویچورو تمغاء شهر در وجه — اخراجات و تعهدات — ایلچیان تلف شدی. "۳

— از مال تمغا به مستحقان وظیفه و مرسوم می‌دادند.

"درین وقت چنان نمودند که وجوهی از جمع اموال به نام جمعی از مستحقان به هر اسم و رسم که مجری می‌گردد و در دفاتر اثبات می‌یابد بر تمغاوات / ظاهر": تمغاءات / حواله می‌کنند. "۴

"و مقرر گشت که اموال آن تمغارا که در آن وجه/جهت واجبات مستحقان / مستغرق باشد، نوکران ایشان به تحصیل رسانند و در — خزانة محفوظ باشد و به هر سه ماه قسطی مقرر به مستحقان جواب گویند چنانکه واجب هر کس در یک سال به تمام و کمال به چهار قسط بدو رسد. "۵

— حقوق دیوانی بعضی از ولایات از مال تمغا به دست می‌آمد.

"... و ولایات بسیار از توابع کوفه است و حقوق دیوانی آن شهر به تمغا مقرر

(۱) رشیدی، ص ۳۴.

(۲) رشیدی، ص ۱۲۱.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۵۵.

(۴) دستور، ج ۱ ص ۲۹۷.

(۵) دستور، ج ۱ ص ۳۶۸ و نیز ص ۲۹۴، ۲۹۹، ۳۰۰، ۳۶۶.

است. ۱"

"حقوق — دیوانی آن/ساوه/به تمغا مقرر است و دو — تومان و نیم

ضمانی آن ولایت. ۲"

تمغاء / مغولی / — تمغا

تمغاچی / مغولی / — تمغاچی

تمغاچی (tamγāčī) / مغولی / ، تمغاچی ۳

گمرکچی ، مأمور وصول عوارض از مال التجاره: ۴

"درین مدت که تجار و قوافل از آن ولایات منقطع شدند ، علت تامه این معنی

آن بود که — متصرفان و تمغاچیان به مخاطبات ناوارد و مطالبات ناوایب ،

ایشان را مخاطب و مطالب می گردانیدند و اصعاف — تمغاء معهود توقع داشته ،

جبرا" و قهرا" می ستدند. ۵"

"... تا تمامت تجار که از اطراف رسند هر قوم از آن دروازه که بدان صوب

منسوب باشد ، در آیند و در آن کاروانسرای نزول کنند و تمغاچی قماشات ایشان

را ضبط کند و به حمام در آمده ، در شهر می روند آنجا فرو آیند تا تمغاچی

احتیاط بارها کند. ۶"

۱) نزهة، ص ۳۱.

۲) نزهة، ص ۶۳ و نیز ص ۵۶، ۶۲. جامع روس، ج ۳ ص ۴۵۳. جامع ،

ص ۱۰۲۴

۳) غازی، ص ۲۰۶، ۲۴۶، ۲۷۳. جامع ، ص ۹۹۶، ۱۰۲۶، ۱۰۵۹.

مونس، ج ۱ ص ۲۷۵. Radloff, Bd. 3, S. 1005

معین 4) Doerfer, Bd. 2. Radloff, Bd. 3, S. 1005.

۵) دستور، ج ۱ ص ۵۳۵.

۶) جامع روس، ج ۳ ص ۴۱۴. غازی، ص ۲۰۶.

"درین وقت ملک التجار جمال الدین بغدادی . . . آنجا آمده و چند خروار قماش آورده است. بنا بران این مکاتبه سابع رمضان از مقام معلوم سمت تحریر یافت تا چون به مطالعه رسد و او آن اقمشه را در بیع آورد نگذارده که تمغاچیان بیرون — تمغایی که در زمان قدیم معهود بوده ازو مطالبت نمایند و توقعی دارند." ^۱

تمغای آل / مغولی + رایج در ترکی و مغولی / — آلتمغا

تمغه / مغولی / — تمغا

تمقا / مغولی / — تمغا

تمن / مغولی / — تومان

تمه / مغولی / — تما

تنغاک / مغولی / — تنکغال یرلیغ

تنغال / مغولی / — تنکغال یرلیغ

تنقاک / مغولی / — تنکغال یرلیغ

تنقال / مغولی / — تنکغال یرلیغ

تنکغال یرلیغ (*tungyal yarliγ*) / مغولی + مغولی / ، تنکقال ^۲ ، تونکال ^۳ ، تنغال ، تونکقال ^۴ ،

تنغاک ^۵ ، تنقاک ^۶ ، تیغال ، تنقال ^۷ ، تنکقال ^۸

- (۱) دستور، ج ۲ ص ۳۶۵ و نیز ج ۱ ص ۲۹۷، ۵۳۵، ج ۲ ص ۳۶۶. جامع روس، ج ۳ ص ۱۸۹، ۴۹۸. اویس، ص ۱۳۸. عبید، ص ۱۵۷، ۱۰۲. حبیب، ج ۳ ص ۱۷۶.

2,3) Doerfer, Bd. 1.

Doerfer, Bd. 1

(۴) دستور، ج ۱ ص ۵۰.

(۵) سنگلاخ، 164r.

(۶) سنگلاخ، 164r.

7) Doerfer, Bd. 1. Pavet, p. 218.

(۸) و صاف، ص ۴۷۵.

تنکفال: اعلامیه از *runya* به معنی اعلام کردن^۱، فراخواندن، دعوت و

احضار^۲ + یرلیغ: فرمان

حکم کلی: ۳

"و همت بر ساختن مهمات موقوف گشت به اول تنکفال یرلیغ یعنی حکم کلی رفت و تعظیم او امر شرع محمدی." ۴

"اگر حکمی جزئی یا کلی از قانون تیغال یرلیغ منحرف باشد برآن باز خواه رود و فرماینده را منشور عزل دهد." ۵

"چون ← ایلچی به خدمت ← قاآن رسید و بر مضمون رساله و فحوای الوکه^۶ وقوف یافت رأی توا را آفرین فرمود و بدین مهادت همداستان شد. ← ایلچی را سیورغامیشی کرد و برین شرایط یرلیغ تنفال به مبالغت و ایغال نفاذ داده." ۷

تنکفال / مفعولی / ← تنکفال یرلیغ

توتقاوول / مفعولی / ← تتقاوول

توتقاوول / مفعولی / ← تتقاوول

توتقاوول / مفعولی / ← تتقاوول

تورغاق / ترکی / ← ترغاق

1) Doerfer, Bd. 1.

2) Pavet, P. 218.

۳) سنگلاخ، 164۲. فرهنگ و صاف.

۴) و صاف، ص ۴۷۰.

۵) و صاف، ص ۴۹۸.

۶) الوکه (؟) / مفعولی، پیغام مکتوب. این کلمه به صورت *alūka* یعنی نامهو

عنوان باید از *alaka* مشتق باشد. (Doerfer, Bd. 1).

۷) و صاف، ص ۴۵۴.

تورقاق/ترکی / — ترغاق

توسقاوول/مغولی / — تتقاوول

توسقاوول/مغولی / — تتقاوول

توغرا/ترکی / — طغرا

توقتاوول/مغولی / — تتقاوول

توقتاوول/مغولی / — تتقاوول

توقساوول/مغولی / — تتقاوول

توقیع (towqī) / عربی /

امضا، طغرای شاهی^۱، نشان حکم باشد و علامت نشانها^۲:

"و ملک فخرالدین — داماد او — فرمود تا نامه‌ای پیش ملک نوشت که می‌باید

که این کار را تدبیر کنی و الا شهر هرات و تمامت ملک خراسان در سراین قضیه

رود و به توقیع امیر، موشح گشته بر دست جاسوسی در شهر فرستادند." ^۳

"و بر عقب آن مثال سلطان، موشح به توقیع و — طغرا و محشی به جبن و

عجز رسید." ^۴

تولیت اوقاف (towliyat e owqāf) / عربی+عربی، ترکیب فارسی /

سرپرستی موقوفات و مزارات:

"و آن بقعه مذکور که سالهاست که روی به خرابی نهاده بدو تفویض کردیم تا

(۱) ابن مهتّا، ص ۱۴۶. معین.

(۲) نفایس، ج ۱ ص ۳۲۷.

(۳) جهانگشا، ج ۱ ص ۱۲۰.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۳۲۰ و نیز سیرت، ص ۷۲، ۲۶۳، ۲۸۱. رشیدی،

ص ۱۶۶. و صاف، ص ۱۶۳، ۱۷۸. شمس، ج ۱ ص ۵. پوربها، ورق

۰۷۷. ابرو، ورق ۸۲، ۱۳۲، ۲۰۹.

به یمن قدم و حضور پر نور خویش آن مشرف گرداند و تولیت اوقاف دارالشفای مذکور به تمامی مهمات و مصالح آنجا به عهده امانت و دیانت او کردیم.^۱ "و/هولاکو/تولیت اوقاف تمامت ممالک بسیطه در نظر صائب او/خواجه نصیر/ فرمود و — یرلیغ داد تا چندان مال که مؤنت استعمار و مکت مصالح و اسباب آن را کافی باشد از — خرا نه واعمال بدادند.^۲ "

— گاهی متولیان اوقاف، تولیت خود را به دیگری می فروختند. از این رو به فرمان غازان در تولیت هر کس شبهتی مشاهده می شد، در فرمان او کاملاً دقت می کردند و اگر از واقف اجازه نداشت، تفویض (فرمان) او را باطل می کردند و تفویض نامه را در طاس عدل می شستند.^۳

تومان (tūmān) / مغولی^۴ /، تومن^۵، تمان^۶، تمن^۷

عدد ده هزار:^۸

— برای شمارش لشکر.

"و به جانب شهرکنت امیری با یک تومان لشکر روان شد و آن را مستخلص کرد.^۹ "

(۱) رشیدی، ص ۲۵۵.

(۲) و صاف، ص ۵۱.

(۳) غازانی، ص ۲۳۶ — ۲۳۵. جامع روس، ج ۳ ص ۴۴۵. جامع، ص ۱۰۱۹ — ۱۰۱۸ و نیز مسامره، ص ۸۸، ۳۰۴.

4) Grønbech, p. 97. Poppe, p. 54.

5,6) Doerfer, Bd. 2.

(۷) اوپس، ص ۱۳۶.

(۸) 2. Doerfer, Bd. 2. Pavet, p. 426. سنگلاخ، 185 r. جهانگشا، ج ۱ ص "مد". معین.

(۹) جهانگشا، ج ۱ ص ۷۰.

"چون آنجا رسید ← قآن سی تومان لشکر مغول و هشتاد تومان لشکرختای ترتیب فرمود. " ۱

— در تقسیم بندی کشوری، ناحیه‌ای که کوچکتر از ولایت باشد. ۲
 "از ملوک ناصرالدین علی ملک را که در حکم شریک امیر ارغون بود و در تمامت ممالک و بخصوصیت تومان نیشابور و طوس و تومانیهای اصفهان و قم و کاشان بدو مفوض کرد. " ۳

"تومان سلطانی و فروین، اگرچه در اول این تومان به قزوین منسوب بود. " ۴
 "و تومانات عراق عجم ولربا لواحق طولادای ایداجی را توسامیشی کرد. " ۵
 — برای دینار و پول.

"و آنچه پیش از آن، گدایان به ده تومان که صد هزار دینار باشد، راضی بودند، به جایی رسید که به صد تومان راضی نمی شدند. " ۶
 "و چون زمان پاییز بود و مجال عمارت مضیق، عجاله الوقت را پنج تومان زر از ← متوجهات شهورسنه اثنی و سبعمائ باثمان آلات و استعمال عمله صرف کند. " ۷

(۱) جامع بلوشه، ص ۴۸۸ و نیز ص ۴۳، ۳۰۲، ۴۲۷. جامع یان، ص ۸۴.
 جامع سلطنتی، ص ۱۲۴. جامع روس، ج ۳ ص ۱۴۱، ۳۱۱. جامع،
 ص ۵۴، ۱۳۰، ۳۶۵، ۴۷۴. جهانگشا، ج ۱ ص ۱۱۲، ۱۵۱، ج ۳ ص
 ۵۳، ۷۰. و صاف، ص ۲۰، ۴۶. اویس، ص ۱۳۶.

2) Pavet, p. 462.

(۳) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۵۵.
 (۴) نزهة، ص ۵۵.
 (۵) و صاف، ص ۲۸۴ و نیز ص ۱۲۶. جامع بلوشه، ص ۳۷۱. جامع، ص ۳۲۲.
 (۶) جامع روس، ج ۳ ص ۵۲۲. جامع، ص ۱۰۷۸.
 (۷) و صاف، ص ۳۸۵ و نیز هرات، ص ۱۷۰. دستور، ج ۱ ص ۲۹۷.

— برای بالش .

"روزی به — خزانہ در آمد . یک دو تومان — بالش دید . " ۱

"امرا و وزرا و دلالان حاضر شدند و به مبلغ شصت تومان — بالش قیمت کردند و بها از — خزانہ بستند . " ۲

نومن / مغولی / — تومان

تونجنیون (tūn|nyuvan) / از چینی t'ung'cheng yüan تونگ جنک . یوآن /

تحت اللفظی به معنی ادارهٔ دولتی ارتباطات ، عنوان یکی از اداره‌های مخصوص

در چین زمان مغول ، اداره‌ای که به امور پست رسیدگی می‌کرد ۳ :

" و بعد از آن به — دیوان چهارم فرستند که نام آن تونچنیون است و کارهای

— یام و قاصدان به آن — دیوان تعلق دارد . " ۴

تونکال / مغولی / — تنکفال یرلیغ

تونکفال / مغولی / — تنکفال یرلیغ

تیغال یرلیغ / مغولی + مغولی / — تنکفال یرلیغ

(۱) جهانگشا ، ج ۱ ص ۱۶۹ .

(۲) جامع بلوשה ، ص ۶۱۴ .

(۳) Doerfer, Bd. 2. جامع بلوשה ، ص ۴۸۰ (پانویس)

(۴) جامع بلوשה ، ص ۴۸۰ . جامع ، ص ۶۴۳ .

ج

جاساق / مغولی / — یاسا

جاساول / مغولی / — یساول

جامگی (jāmegī) / فارسی / ، جامگیات

آنچه به خدمتگزاران و سربازان دهند، وظیفه، راتبه، مستمری: ^۱

"لشکرهای تازیک معین فرمود و همه را جامگی و — اقطاع داد. ^۲"

"و جماعت — امرای تومان و — هزاره و — صده که وظایف و جامگیات گرفته و مواضع ولایات به — اقطاعات در تصرف دارند، با سر معاملات و — مقاطعات خود می‌روند. ^۳"

"و به قدر رتبت هر کس از — باسقاق و عمال و کتبه تشریف و نواخت می‌داد و بر رسوم مقرر و جامگیات معین، مزید می‌کرد. ^۴"

"و هر موضع را به اهتمام یکی از نوکران تعیین کنند و مال و — متوجّه و

(۱) معین.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۸. جامع، ص ۱۰۷۵. غازی، ص ۳۱۰.

(۳) دستور، ج ۲ ص ۱۸۷.

(۴) و صاف، ص ۱۹۳.

بهرهٔ محصولات و ارتفاعات را به وجه جامگی او مستغرق گردانند. " ۱

جامگیات / فارسی + پسوند عربی / — جامگی

جاندار (jāndār) / فارسی /

نگاهبان، اسلحه دار: ۲

" و در شبی سه جاندار به فرمان آنجا رفتند و — وزیر را به قتل آورده و

سرش از جثه جدا کرده به خدمت سلطان جلال الدین بردند. " ۳

"قرب یک ماه کمابیش محاربه بود. عربشاه بهادر و عمر شاه جاندار را در فندق

/ظاهرا " خندق / بکشتند. " ۴

جانوردار / فارسی / — بارسچی

جاو / چینی / — چاو

جاونقار / مغولی / — جوانقار

جاون قار / مغولی / — جوانقار

جاوونقار / مغولی / — جوانقار

جرگا / مغولی / — جرگه

جرکه / مغولی / — جرگه

جرگ / مغولی / — جرگه

جرگا / مغولی / — جرگه

(۱) دستور، ج ۱ ص ۳۳۲ و نیز، ص ۲۰۰، ۲۴۴، ۲۹۲، ۲۹۴، ۲۹۹، ۳۶۶.

۳۹۴، ج ۲ ص ۱۹۴، ۴۹۵. جامع روس، ج ۳ ص ۴۵۶. اسدی، ص

۰۶۱

(۲) معین. Dozy

(۳) نسائم، ص ۹۹.

(۴) اوپس، ص ۱۷۶.

جرگه (jergä) / مغولی / ، جرگا، حیرگا^۱، جرگ^۲، جیرکه، جیرگه^۳، نرگه^۴،
نرکه، جرکه^۵، یرکه^۶، یرکا^۷، جرکا^۸، جرگه^۹، چرکه^{۱۰}، چیرکه^{۱۱}
دایره^{۱۲}، حلقه راندن شکار^{۱۳} :

"و حلقه شکار یک ماهه و دو ماهه و سه ماهه فرو گیرند و شکاری را بتدریج و آهستگی می رانند و محافظت می نمایند تا از حلقه بیرون نروند . . . و اگر مثلاً" صف راکه نرکه خوانند راست ندارند یا قدمی پیشتر یا باز پس نهند در تاء دیب او مبالغت کنند. " ۱۴

"/ هولاکو/ چون از آب / جیحون / بگذشت بر طرف رودخانه به جهت تفرج طوفی می فرمود. از میان بیشه شیران پیکار پیشه ظاهر شدند. فرمان داد تا سواران بر مدار ایستاده جرگا کشیدند و چون اسبان از شیران می رمیدند بر بختیان مست

1) Doerfer, Bd. 1.

- (۲) جهانگشا، ج ۱ ص ۹۹.
- (۳) جامع روس، ج ۳ ص ۲۷، ۲۸، ۳۳.
- (۴) جهانگشا، ج ۱ ص ۲۰، ج ۳ ص ۵۱، ۵۴، ۱۰۰، ۱۱۱، ۱۲۲. جامع، ص ۶۹۵، ۷۴۴. جامع هولاکو، ص ۳۸. جامع کاترم، ص 282, 210.
- جامع سلطنتی، ص ۶۱، ۸۹. و صاف، ص ۴۵۰، ۵۷۰.
- (۵) جامع روس، ج ۳ ص ۲۱۳.
- (۶) جامع بلوشه، ص ۵۰، ۳۰۱ - ۳۰۰. جامع، ص ۴۷۵. ابرو، ورق ۸۶۵.
- (۷) ابرو، ج ۲ ورق ۸۶۵ - ۸۶۴.
- (۸) جامع کاترم، ص 154. جامع سلطنتی، ص ۵۰.
- (۹) جامع یان، ص ۷۱.
- (۱۰) جامع بلوشه، ص ۲۰، ۴۴، ۴۶، ۵۰، ۵۴.
- (۱۱) جامع بلوشه، ص ۲۱، ۵۰، ۴۰۶.
- (۱۲) جامع کاترم، ص 165 (پانوش).
جامع بلوشه، ص ۱۰۲.
- (۱۴) جهانگشا، ج ۱ ص ۲۰ - ۱۹.

13) Doerfer, Bd. 1. Pūr-iBahā, p. 268.

سوار شدند و ده شیر را شکار کردند. ^۱

"و بعد از آن لشکرها جیرکه کردند و شکاریان را در میان آن دیوار می‌رانندند. ^۲

ا در ارتش یک آرایش دایره‌ای یا نیم دایره‌ای برای محاصره دشمن ^۳؛
"و فرمود تا در حوالی قلعه خندقی ببریدند و پیرامون آن دیوار استوار
برآوردند و لشکر در قفای آن دیوار به جرگه فرود آمدند و پیرامون لشکر دیواری
و خندقی دیگر بقایت عمیق و بلند کشیدند. ^۴

"و لشکر مغول چون مور و ملخ از جمیع جوانب و حوالی در آمدند و پیرامون
باروی بغداد نرکه کردند و دیوار نهادند. ^۵

"کردند نرکه بربل جیحون چشم من خیل خیال تو چو — چریک تکووری ^۶
II دایره نگهبانان محافظ زندانی .

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۲۶. جامع کاتمر، ص ۱۵۴. جامع سلطنتی، ص ۵۰. جامع، ص ۶۸۹.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۳۴۵ و نیز ص ۱۸۱، ج ۱ ص ۵۵۲. جامع بلوше، ص ۵۰. جامع یان، ص ۵۲. جامع، ص ۱۵۷، ۲۴۵، ۲۸۷. و صاف، ص ۹۸، ۵۷۰. حبیب، ج ۳ ص ۴۵.

3) Doerfer, Bd. 1.

(۴) جامع کاتمر، ص ۱۷۰. جامع روس، ج ۳ ص ۲۷. جامع سلطنتی، ص ۵۲.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۵۵.

(۶) مونس، ج ۱ ص ۲۷۵ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۹۹، ج ۳ ص ۱۰، ۱۰۰، ۱۲۲. جامع روس، ج ۳ ص ۲۸، ۲۱۳. جامع کاتمر، ص ۲۸۲، ۲۰۶. جامع بلوше، ص ۲۰، ۴۰۶. جامع یان، ص ۹، ۷۱. جامع سلطنتی، ص ۶۰، ۸۹. جامع هولاکو، ص ۳۸. جامع، ص ۲۶۹، ۴۳۰، ۶۹۵، ۷۴۴. و صاف، ص ۳۷۰، ۴۵۰.

"و بوقاشبانه با سه سوار در میان نرکه رفت... و یکی را نرم نرم در خیمه فرستاد تا ارغون را بیدار کرد و گفت اینک بوقابه وفاداری تو شهزادگان و امرا را لشکرها در نصرت تو یکدل گردانیده، آمده است تا ترا بیرون برد... و ارغون را بر نشاند. چون به نرکه سوم رسیدند مغولی گفت که شما در رفتید چهار/سوار/ و پنج بیرون می آید، چگونه است؟^۱

جنگسانک/چینی/ ← چنگسانک

جواز (javāz) /عربی/

پروانه، اجازه نامه:^۲

"نوعی فرماید که ← تمغاجیان سلطانیه وجوازیان به مجرد رسم جواز قناعت نمایند و او را مانع نشوند تا قماش را به تبریز آورد."^۳

"← ترخان جنگسانک عرضه داشت که امرا با طایفه حوچانک یعنی مغولان شهر منزی، ساکنان ناحیت سنچو متفق اند و در جزیره آنجا ← چاومی زنند و کشتیها را بی جواز و فرمان روان گردانند ← تمغا نمی دهند."^۴

جوانغار (javān-gār) /مغولی/، جونغار^۵، جیونقار، جاوونقار^۶، جاونقار^۷، جاونقار^۸، جونقار^۹، جوانغار^{۱۰}، جوونقار^{۱۱}، جاونقار^{۱۲}، جاونقار^{۱۳}، جاونقول^{۱۴}

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۱۸۸. جامع یان، ص ۵۶. ابرو، ج ۲ ورق ۸۶۴-۸۶۵.

(۲) معین.

(۳) دستور، ج ۲ ص ۳۶۶.

(۴) و صاف، ص ۴۹۸ و نیز حافظ، ص ۱۷۷. عبید، ص ۵۱.

5,6) Doerfer, Bd. 1.

(۷) ذیل جامع، ص ۲۲۴.

8,9,10,11,12,13) Doerfer, Bd. 1.

14) Pavet, p. 289.

دست چپ لشکر: ۱

"پادشاهزادگان در صلب چنگیزخان در — برانغار یعنی دست راست . . .
و شهزادگان نوادگان و نبیره جوجی قسر برادر چنگیزخان در جوانغار یعنی
دست چپ . " ۲

"و — براون قار و جوانغار و — منغلاو — کجگاه معبر از دست راست
و دست چپ و پیش و پس لشکر تسویت پذیرفت . " ۳
"چنگیزخان را صدو بیست و نه هزار نفر مرد لشکری بود . آنچه به — قول
و — براون قار و جیون قار یعنی قلب و جناح تعلق داشته‌اند و از راه میراث
به تولوی خان رسیده ، صدو یک هزار نفر بودند . " ۴

جوان غار / مغولی / — جوانغار

جوانقار / مغولی / — جوانغار

جوانقول / مغولی / — جوانغار

جوانکقار / مغولی / — جوانغار

جونغار / مغولی / — جوانغار

جونقار / مغولی / — جوانغار

جوونکغار / مغولی / — جوانغار

جیرکه / مغولی / — جرگه

جیرگا / مغولی / — جرگه

1) Doerfer, Bd. 1. Pavet, p. 289.

سنگلاخ ، 215 v.

۲) و صاف ، ص ۵۰۳ .

۳) و صاف ، ص ۶۴۳ .

۴) بناکتی ، ص ۳۷۵ و نیز روضه ، ج ۵ ص ۱۴ ، ۴۱ ، ۵۰۳ . حبیب ، ج ۳

ص ۱۸۶ ، ۸۶ .

جیرگه / مغولی / — جیرگه

جیروجبه (jër v jebä) / مغولی / ، چیروجبه

تجهیزات جنگی: ۱

"... مقرر شده بود که جهت مساعدت لشکر منصور دو — تومان مردلشکری

با جیروجبه و اسلحه و آزوق^۲ تمام ، مرتب گردانیده ، برنشانند . " ۳

"امیداست که به — بولجاری که از جناب همایون ... اشارت رسد مرتب و

مستعد با چیروجبه و اسلحه و آزوق تمام حاضر گردند . " ۴

"می باید که چون واقف گردد دست او در تصرف و تدبیر امور و مهمات آن —

هزاره قوی دارد تا او به ضبط مصالح ایشان قیام نموده چنان سازد که به وقت

احتیاج به چیروجبه و آزوق تمام بزودی حاضر توانند . " ۵

چنکسان / چینی / — چنکسانک

جینکسانک / چینی / — چنکسانک

جیون قار / مغولی / — جوانقار

1) Doerfer, Bd. 1.

۲) آزوقه (āzūqa) / ترکی / ، آذوقه ، آزوق ، آذوق ، ازق ، آزوگه . توشه^۱
راه (Doerfer, Bd. 2).

۳) دستور ، ج ۲ ص ۴۱۲ .

۴) دستور ، ج ۲ ص ۴۹۴ .

۵) دستور ، ج ۲ ص ۴۰۷ .

ج

چاو (čāv) / چینی / جاو^۱

پول کاغذی، اصل آن چینی است و از قرن نهم میلادی در آن کشور به کار می‌رفت و مغولان در قرن دوازدهم میلادی، آن را پس از فتح چین به کار بردند.^۲

"حکم رفت تا چاوی که در ممالک چین ابواب و معاملات بدان مفتوح بودی، بیاوردند و از — خزانہ زر و جواهر و ثیاب عوض داد/قبلا قاآن/ و درشهر/خانبالغ/منادی ندا کرد که ملک ملک — قاآن است و چاو چاو فغفور. بعد از مدتی/قبلا قاآن/فرمود تا چاوی که در ممالک — قاآن چون نقد عدل و بذل او جاری و رایج بود، بیرون آوردند و باز منادی برنشانند که ملک ملک — قاآن و چاو چاو — قاآن است."^۳

— چاوچینی، کاغذی را می‌گفتند که تمغای پادشاه بر آن بود و به جای درم و

---

(۱) و صاف، ص ۲۷۲، ۲۷۳.

2) Doerfer, Bd. 1.

(۳) و صاف، ص ۲۲.

دینار به کار می‌رفت و نقد آن بالش بود که در خزانه نگهداری می‌شد.^۱
 (یک بالش زر مساوی با دویست بالش چاو یا به عبارت دیگر دوهزار دینار بود
 و یک بالش نقره برابر بیست بالش چاو یعنی دویست دینار.)^۲
 در ایران چاو، زمان سلطنت گیخاتو به علت تهی شدن خزانه از زر، رواج یافت.
 بدین معنا که صدرالدین زنجانی وزیر، صلاح در آن دید که مردم به جای دینار
 و درهم با چاو معامله کنند و اول چاو در سال ۶۹۳ هجری در شهر تبریز به
 جریان افتاد^۳ و بلافاصله امرایی به نواحی مختلف کشور مانند عراق عرب و
 عجم، دیار بکر، موصل، خراسان و کرمان فرستادند تا چاو خانه‌هایی در آن
 جایها بنیاد کنند و کارمندانی از قبیل متصرفان، بتکچیان و خزانه داران
 بگمارند، ولی پس از زمانی کوتاه، به سبب مخالفت‌های مردم و رکود بازار و
 معاملات، گیخاتو مجبور شد چاو را منسوخ کند و از نو دینار و درهم به جریان
 افتاد.^۴

چاو ایرانی، کاغذی مستطیل شکل بود که به خط‌خطایی چند کلمه‌ای پیرامون
 آن نوشته بودند و بر هر دو سوی بالای کاغذ، لااله الا الله محمد" رسول الله
 نقش شده بود و پایین‌تر از آن، کلمهء ایرینجین تورجی (گوهر گرانبها) — که
 لقب گیخاتو بود — نوشته بودند. دایره‌ای نیز بیرون از مرکز کشیده بودند و

(۱) جامع‌یان، ص ۸۷. جامع، ص ۸۳۵.

(۲) و صاف، ص ۲۲.

(۳) Doerfer, Bd. 1 الجامعه، ص ۴۷۷. جامع‌یان، ص ۸۶، ۸۷. جامع،

ص ۸۳۵، ۸۳۶. و صاف، ص ۲۲. بناکتی، ص ۴۴۸. مجمل، ج ۲

ص ۳۶۸. اویس، ص ۱۴۱. منتخب، ص ۱۴۹ — ۱۴۸. حبیب، ج

۳ ص ۱۳۸ — ۱۳۷.

(۴) جامع‌یان، ص ۸۸. جامع، ص ۸۳۶ — ۸۳۵. بناکتی، ص ۴۴۸.

در زیر آن این جمله‌ها به چشم می‌خورد: "پادشاه جهان در تاریخ سنهٔ ثلث و تسعین و ستمائه این چاو مبارک را در ممالک روانه گردانید، تغییر و تبدیل-کننده را با زن و فرزند — به یاسا رسانیده و مال او را جهت — دیوان بردارند." ^۱

چاو از نیم تا ده دینار بود ^۲ و هرگاه چاوی کهنه می‌شد، می‌توانستند آن را به چاو خانه ببرند و در مقابل هر ده دینار، نه دینار چاو بگیرند. ^۳

"آدینه بیست هفتم شعبان، آقبوقا و طغاچار و صدرالدین و تماچی ایناق به جهت اجرای چاویه جانب تبریز شدند و نوزدهم رمضان آنجا رسیدند و — یرلیغ رسانیدند و چاو بسیار ترتیب کردند و روز شنبه نوزدهم شوال سنهٔ ثلث و تسعین و ستمائه در شهر تبریز چاو بیرون آوردند و روان کردند و فرمان چنان بود که هر آفریده که نستاند در حال او را — به یاسا رسانند. یک هفته از بیم شمشیر می‌ستادند اما بعوض آن زیاده چیزی به کسی نمی‌دادند و بیشتر مردم تبریز از راه اضطرار سفر اختیار کردند." ^۴

چییون (čubiyuvan) / ترکی، از چینی / *shu mi yüan*

تحت اللفظی به معنی دیوان مهرباری سلطنتی در سلسلهٔ سونگ (۹۶۰-۱۲۷۸). ^۵ دیوانی در چین، تقریباً به معنی وزارت جنگ: ^۶

(۱) و صاف، ص ۲۷۲.

(۲) و صاف، ص ۲۷۲. روضه، ج ۵ ص ۳۷۰. حبیب، ج ۳ ص ۱۳۸-۱۳۷. سنگلاخ، ۲۰۹۷.

(۳) و صاف، ص ۲۷۳.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۲۴۰. جامع یان، ص ۸۷ و نیز غارانی، ص ۵۶. جامع، ص ۲۴۵، ۸۳۴، ۸۸۳. و صاف، ص ۲۱، ۲۷۴.

5) Mathews.

6) Doerfer, Bd. 2. جامع بلوше، ص ۴۸۰ (پانوش)

"و با آن بلارغو^۱ به هم به — دیوان لوشه فرستند که به مرتبه بالاتر از آن است و از آنجا به — دیوان سوم فرستند که آن را چبیون گویند." ^۲

چپر (čapar) / ترکی /

سنگرندی^۳، طارمی محافظ که بخصوص در فتح قلعه‌ها به کار می‌رفت^۴، دیوار:
 "و/هولاکو/فرمود تا گرد بغداد دیوار کردند که مغول آن را چپر می‌گویند^۵."
 "لشکر مغول پیرامن شهر فرو آمدند و چپر بستند و از جوانب منجنیق راست کردند." ^۶

چپروجبه / مغولی / — جپروجبه

چربی (čerbī) / مغولی / ، چربی^۷

حاجب^۸، مأموری که کارش تعیین محل سکونت ایلچیان در خانه‌های مردم بود:
 "چربی‌ان را صنعت آن بود که به هر وقت که — ایلچی رسیدی پیشرو او را در پیش گرفته به در خانه‌ها می‌رفتند که اینجا فرو می‌آیند و چیزی می‌ستند." ^۹

(۱) بلارغو (bulārγū) / مغولی /، شیء پیدا شده‌ای که نگهداری شود.
 (Doerfer, Bd. 1)

(۲) جامع بلوشه، ص ۴۷۹. جامع، ص ۶۴۳.

(۳) جامع کاترم، ص ۳۳۵ (پانوش).
 (۴) Doerfer, Bd. 3.

(۵) جهانگشا، ج ۳ ص ۲۸۶.

(۶) جامع کاترم، ص ۳۸۲. جامع سلطنتی، ص ۱۲۵. جامع، ص ۷۲۹ و نیز
 ص ۶۲۶. جامع کاترم، ص ۳۳۴. جامع بلوشه، ص ۲۰. جامع،
 ص ۴۵۶.

(۷) غازانی، ص ۲۵۰. جامع، ص ۱۰۲۹.

(۸) منهاج، ج ۲ ص ۱۰۷.

(۹) جامع روس، ج ۳ ص ۵۶۳. غازانی، ص ۳۵۶. جامع، ص ۱۱۰۸.

"و ← ایلچیان چهار پایان را به چربیان سپردندی و ایشان که می فرستادند تا دیوار باغات مردم خراب می کردند و چهار پایان را در آنجا می کرد و همان روز که ← ایلچی از خانه بر نشستی یکی دیگر را فرو آوردندی." ۱

چربی / مغولی / ← چربی

چرکه / مغولی / ← چرکه

چرگه / مغولی / ← چرگه

چریک (čerik) / مغولی ۲ / ، چیریک

لشکر به معنی اعم ، سپاه: ۳

"دیگر قدقه از قوم مرکیت امیر بزرگ است و مقدم ← بوکاولان و کارچیریک به دست اوست." ۴

"و وجوهی که از حکم ← یرلیغ در وجه چریک خراسان معین شده بود ، تمامت بیکنوت و چریک او را ارزانی داشت." ۵

"و ← یاسا شد که چریک از هر ده نفر ، پنج نفر برنشینند و هر نفری از لشکریان پنج اسب با ساز و عدت تمام و آزوق ششماهه مرتب گردانند." ۶

(۱) جامع روس ، ج ۳ ص ۵۶۴ و نیز ص ۴۶۰ ، ۵۶۶ . غازانی ، ص ۲۵۰ ، ۳۶۰ . جامع بلوشه ، ص ۲۶ . جامع ، ص ۱۰۲۹ ، ۱۱۱۱ . منهاج ، ج ۲ ص ۱۵۵ .

کشاوری ، ج ۲ ص ۳۰۰ . 2) Poppe, p. 165. Grønbech, p. 84.

(۳) Radloff, Bd. 4, S. 209. Doerfer, Bd. 3 ابن مهنا ، ص ۱۴۵ ، ۲۲۵ .

جامع کاترمر ، ص ۳۸۰ (پانوش) . فرهنگ و صاف .

(۴) جامع بلوشه ، ص ۵۷۸ .

(۵) و صاف ، ص ۶۲۲ .

(۶) و صاف ، ص ۳۷۳ و نیز ص ۴۲ ، ۲۳۰ ، ۳۹۷ ، ۵۲۳ . جامع روس ، ج ۳

ص ۴۱ ، ۱۵۱ ، ۲۳۸ ، ۴۹۸ ، ۵۱۲ . جامع بلوشه ، ص ۴۷ ، ۱۷۷ ، ۵۸۳

۱۱ لشکر آراسته، لشکر آماده کار زار:

"صد هزار سوار از لشکر التان خان مقدم ایشان قداى رنکو و قمر نکودر با چند امیر دیگر در صحرا و دامن کوه از آن جانب لشکر — چپر بسته و یاسامیشی^۱ کرده به چریک ایستاده بودند، متر صد جنگ." ۲
۱۱ سرباز، سرباز غیر رسمی ۳:

" — قاتان — ایلچی نزدیک طغاچار می فرستاد و چریک جمع کرد و خویشتن و طغاچار و هولاقور پسر ایلچی تای و یکه قدان با لشکرهای که داشتند در پیش بودند." ۴

"او از دربند گذشته به ظاهر شروان نزول کرد. هولاکوخان چون واقف شد، فرمود تا از تمامت ممالک ایران چریک بیرون کردند." ۵
۱۱ یک سرباز، یک لشکری:

"چریک از اعوان او/بوقا/ در مواجهه گفت: فلان روز مرا فرستادی تا — اردو

۵۹۶. جامع کاترمر، ص 392, 230. جامع یان، ص ۳۵، ۸۹. جامع سلطنتی، ص ۷۰، ۱۲۴. رشیدی، ص ۱۲۱. سمط، ص ۵۸، ۹۰. بناکتی، ص ۴۵۳. اولجایتو، ص ۱۶۹. مونس، ج ۱ ص ۲۷۵. حبیب، ج ۳ ص ۲۹.

۱) یاسامیشی (*yāsāmīšī*) / ترکی /، آراستن قشون. (ظفر نامه، ص ۳۰۷)، ترتیب دادن، تدارک. (*Pavet, p. 526*)، به نظم در آوردن.

(*Doerfer, Bd. 4*)

۲) جامع بلوشه، ص ۲۰. جامع، ص ۴۵۶.

3) *Doerfer, Bd. 3.*

۴) جامع بلوشه، ص ۳۹۹. جامع، ص ۶۲۴.

۵) جامع روس، ج ۳ ص ۸۷. جامع کاترمر، ص ۳۹۲. جامع سلطنتی، ص ۱۲۹.

احتیاط کرده، لشکر کشیم و همه را برداریم." ^۱

۱۱ سربازانی که حاکم دست نشانده ملزم بود به خان بدهد:

"غرض از تسطیر این تحریر و تدوین این تقریر آن بود که منهیان اخبار به گوش ما رسانیدند که براهالی و متوطنان بم، آن فرزند دست تغلب دراز کرده و ایشان را در بوته آذر آتش نیاز می‌گدازند و به سبب تفاوت و — تکلیفات دیوانی و تواتر حوالات سلطانی و واسطه — قلان و — قبحور و چریک و — اخراجات متفرقه مستأصل شده‌اند." ^۲

۱۱ جنگ:

"بهر چریک، لشکر دی ماه بر نشست

وز برف و زمهریر همی ریزدش — تفار ^۳"

— به چریک بر نشستن، به جنگ رفتن، آماده جنگ شدن:

"بعد از آن مونککا قآن فرمود که قوبیلای قآن هر چند رنجور است دیگر نوبت به چریک برنشسته، این زمان این چریک به تغاچار بگذارد و به جای او برنشیند. چون — یرلیغ رسید، قوبیلای قآن پیغام داد که پای من بهتر شد، چگونه شاید که — آقای من به چریک برنشسته باشد و من در خانه ساکن؟" ^۴

"و سیزدهم ربیع الاول — ایلچیان رسیدند و از جانب در بند خبر وصول لشکر یاغی دادند. فرمان شد تاتوکال و شیکتورنویان و قونجبال به چریک

(۱) و صاف، ص ۲۳۳.

(۲) رشیدی، ص ۱۱.

(۳) پوربها، ورق ۳۰.

(۴) جامع بلوشه، ص ۳۳۴ — ۳۳۱.

برنشتند. "۱

چنسانک / چینی / — چنکسانک

چنکسان / چینی / — چنکسانک

چنکسانک (ċingsāng) / چینی / ch 'êng hsiang ، چنکسان^۲ ، چنکسانک ، چنسانک^۳ ،

چنسانک^۴ ، چنکسان^۵ ، چنکسانک ، چنکسانک^۶ ، چنکسان^۷ ، چنکسانک^۸

اصطلاح باستانی "دبیر کشور" ، نخست وزیر ، نایب پادشاه: ۹

"امرای بزرگ که ایشان را راه نیابت و وزارت باشد ، ایشان را چنکسانک گویند. "۱۰

"و بیست و هفتم ذی الحجه سنه اربع ، اوردو قیا از بندگی — قآن رسید و — یرلیغ آورد که ارغون خان به جای پدر — خان باشد و بوقارا چنکسانک لقب باشد. "۱۱

" — قآن خسرو معاشرت به مصالح جمهور و مناجح امور و اشاعت عدل و بذل پرداخت. اول منصب نیابت و چنکسانکی بر نمودار ارزانی داشت. "۱۲

(۱) جامع روس ، ج ۳ ص ۲۲۱ و نیز ص ۴۰۰ . جامع بلوشه ، ص ۱۲ ، ۲۲۰ ، ۳۱۹ ، ۳۷۹ . جامع یان ، ص ۷۶ . غازی ، ص ۱۹۱ ، ۳۲۴ . جامع ، ص ۴۰۶ ، ۴۶۹ ، ۶۰۲ .

2,3,4,5) Doerfer, Bd. 1.

(۶) جامع روس ، ج ۱ ص ۵۱۸ ، ج ۳ ص ۲۰۵ . سنگلاخ ، ۲۲۱ ص .
(۷) جامع ، ص ۱۴۹ .

8) Pavet, p. 311.

9) Doerfer, Bd. 1. Pavet, p. 311. سنگلاخ ، ۲۲۱ ص

(۱۰) جامع بلوشه ، ص ۴۷۰ .

(۱۱) جامع یان ، ص ۶۶ . جامع روس ، ج ۳ ص ۲۰۵ .

(۱۲) وصاف ، ص ۵۰۴ و نیز ص ۲۲۹ ، ۵۰۲ . جامع بلوشه ، ص ۲۱ ، ۵۰ ، ۴۰۶ ، ۵۷۸ . حبیب ، ج ۳ ص ۶۷ .

چیرکه / مغولی / — جرگه

چیریک / مغولی / — چریک

چینسانک / چینی / — چنکسانک

چینگسان / چینی / — چنکسانک

چینگسانک / چینی / — چنکسانک

چینگسانک / چینی / — چنکسانک

ح

حجّت (hojjat) / عربی /

سند: ۱

"درین ایام استماع رفته که جمعی از ملازمان محاکم شریعت به اتفاق طایفه‌ای از اعیان مملکت حجّتهای مزور می‌نویسند که فلان متمول را از تاریخ بیست یا سی سال یا کمتر یا بیشتر چندین هزار دینار به فلان شخص می‌باید داد. " ۲

" — صاحب‌دیوان استعانت به اولجای خاتون برد و حجّتی نوشت که تمامت املاک که درین مدت خریده، حق و ملک پادشاه است. خاتون بر سر آن حجّت حال او عرضه داشت. " ۳

"باید که کسانی که حجّت و — قبالات مایعات املاک نویسند، کتاب — دارالقضا باشند، دیگری ننویسد. " ۴

"اگر بایع از ملک طلق خود حصه‌ای بفروشد و بعضی از آن در ملکیت او باقی ماند

---

(۱) معین.

(۲) دستور، ج ۱ ص ۲۵۹.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۱۵۹.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۴۳۷.

آن مقدار که فروخته باشد بر ظهر حجت او به حضور — قضا و عدول بنویسند که ازین ملک که در ضمن حجت مذکور است این مقدار در فلاں تاریخ به فلاں شخص فروخته شده است. "۱

حزر (hazr) / عربی /

برآورد کردن و تخمین زدن مقدار محصول زراعت. ۲ این ارزیابی برای گرفتن مالیات انجام می‌پذیرفت. همچنین حقی که حین تعیین مرز اراضی و برآورد مقدّماتی محصول، به سود مسّاح گرفته می‌شد. ۳:

"بعد از آن فرمود که چون در ممالک حزر و — مقاسمه باطل گردانیم، حصه — دیوانی بایرات به موجبی که در هر ولایت مبصران به قیاس تعیین کنند مقرر و معین گردانند تا به اسم — خراج می‌رسانند. "۴

"و خواجه سعدالدین را جهت تحصیل اموال خراسان و مازندران و قومس و ری و ضبط آن و حزر ولایات و تعیین — تغار لشکر معین فرمود، متوجه تبریز گشت. "۵

حکومت اوقاف (hokūmat e owqāf) / عربی + عربی، ترکیب فارسی /

ظاهراً "ریاست دیوان وقف، کسی که از جانب خان به امور وقف رسیدگی می‌کرد: "عرضه می‌دارند که چون بکرات حکم جهان مطاع نفاذ یافته که جمعی را که

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۳۷ و نیز ص ۴۲۹، ۴۳۶، ۵۴۶. دستور، ج ۱

ص ۱۴۷، ۳۰۹، ج ۲ ص ۳۷۹، ۳۸۱. و صاف، ص ۱۶۳.

(۲) مفاتیح، ص ۶۳. دهخدا. معین.

(۳) کشاورزی، ج ۲ ص ۲۵۱ - ۲۵۰، ۲۸۵.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۶۱. غازانی، ص ۳۵۴.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۲۷۹ و نیز ص ۳۷۱، ۴۶۹، ۴۷۶، ۵۶۲، ۵۸۱.

غازانی، ص ۳۷، ۲۵۹. جامع، ص ۱۱۰۸. دستور، ج ۱ ص ۴۵.

و صاف، ص ۳۸۶، ۶۳۱.

استحقاق تقلد منصب قضا و حکومت اوقاف و احتساب و امر معروف و نهی منکر باشد، به عزّ عرض رسانند. " ۱

"پس از حکم ————— بربلیغ منصب ————— قاضی القضاتی در ممالک محروسه و حکومت اوقاف و بیت المال و نظر در ابواب البر و صدقات عمیمه و رجوع مصالح دینی و امور شرعی به برادرش قطب الدین احمد تفویض رفت. " ۲

حمل (heml) / عربی /

خراج، چیزی از محصول عایدات کشور که برای حاکم یا پادشاه می فرستند: ۳
 "و آن چندان مال که از رعیت می ستند، هرگز حملی به ————— خزانه نفرستادندی و اموال ولایات به ————— اخراجات مقرری و حوالاتی چند متفرق و مستغرق شدی. " ۴

"و هر سال به اسم ————— خراج و ————— اتاوه حملی شرطی محمول قضیه مطاوعت گردانند. " ۵

(۱) دستور، ج ۲ ص ۴۷۷.

(۲) وصاف، ص ۲۶۶ و نیز دستور، ج ۲ ص ۱.

(۳) مفاتیح، ص ۶۴. جامع کاترمر، ص ۲۴۰ (پانوش).

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۴۵۳. جامع، ص ۱۰۲۵.

(۵) وصاف، ص ۳۹۷ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۲۰۵. سیرت، ص ۳۲، ۲۳۱.

جامع روس، ج ۳ ص ۶۱.

خ

خالصات (xāleṣāt) / عربی /

جمع خالصة. ملک دولتی^۱، زمین متعلق به دولت^۲، زمینهای خان، — دیوان خالصات:

"و اگر همان طرف خراسان و مازندران بیشتر می‌خواهی. عراق و کرمان و فارس بر آن مزید کنیم و — اردوهای پدر و عم و خواتین و — اینجوها و خالصات، تمامت برای تو مقرر و مفوض داریم." ^۳

"و حال آن است که امروز به کفایت کفات و سعی دهات — خراج کربال — دلای و — اینجو و خالصات و ارباب به مبلغ چهل و دو هزار خروار مقنن شده." ^۴

"هم امروز کیفیت آن را به حضور یکدیگر باز رانند تا شهادت شاهانه^۵ او رایه

---

(۱) دهخدا.

(۲) معین.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۵۹۶.

(۴) و صاف، ص ۴۴۵.

املاک — اینجو و خالصات اموال استرضا کند. "۱

— به املاک شخصی بزرگان کشور هم خالصات گفته می‌شد.

"و از خالصات اموال خود مبالغی صرف کرد و — منصب استیفای ملک سلیمان

فارس از حکم — یرلیغ بروی مقرر شد. "۲

" / شمس‌الدین محمد جویینی / در تمامت ممالک ایلخانی از خالصات املاک

نامیه و اموال خاصه، — دیوانی مفرد و — نواب کافی معتمد، معین

فرمود. "۳

— گاهی به حکم خان املاک و ضیاع مردم را جزو خالصات در می‌آوردند.

"پس حکم — یرلیغ شد که تمامت املاک و ضیاع و مخلفات صاین قاضی در

حوزه خالصات آوردند. "۴

خان (xān) / مغولی /

خان، قآن، قآن، قان و خاقان همه صورتهای مختلف فارسی از کلمه مغولی

خاقان (qaγan) هستند که در ترکی فقط به صورت "خان" می‌آید.

و در فارسی کنونی نیز به شکل "خان" باقیمانده است. صورتهای "قآن" و

"خان" بتناوب برپادشاهان مغولی اطلاق می‌شد. اوکتای قآن، قوبیلای قآن،

منکوقآن، چنگیزخان، غازان خان. کلمه "خاقان" در ادبیات فارسی بیشتر در

رابطه با امپراطوران چین به کار رفته است.

در لهجه خالخال (مغولی جدید) که اکنون زبان رسمی در جمهوری خلق مغولستان

(۱) و صاف، ص ۲۴.

(۲) و صاف، ص ۳۳۳.

(۳) و صاف، ص ۵۶.

(۴) و صاف، ص ۴۲۵.

خارجی است، کلمه *qaγan* به *(xān)* یا *(xaan)*^۱ تبدیل یافته است، یعنی "q" به "x" بدل شده، "γ" حذف گردیده و مصوت "a" طولانی شده است.^۲

شاه، امیر، فرمانروا:^۳

"اما احمد، — آقاست و اگر او در آن بلاد خان شده است، بحمدالله و مَنه تو نیز درین دیار فرمانده و پادشاهی." ^۴

"تبیین جواب داد که این ولایات به — آقای من آباخان تعلق می دارد که خان ایران زمین است." ^۵

"و بیست و هفتم ذی الحجه سنه اربع اوردوقیا از بندگی — قآن رسید و — یرلیغ آورد که ارغون خان به جای پدر خان باشد و بوقارا — چینکسانک لقب باشد." ^۶

— با آنکه پادشاهان مغول بر سرزمینهای وسیعی حکومت می کردند ولی مانند شرقیها القاب پرطنطنه بر خود نهادند و به همان لقب "خان" یا "قآن" اکتفا می کردند. جویی درین باره می نویسد: "هرکس که بر تخت خانی نشیند یک اسم در افزایند خان یا — قآن و بس، زیادت از آن ننویسند و دیگر پسران و برادران او را به همان اسم موسوم به هنگام ولادت خوانند، مشافهه و مغایبه خاصو عام."^۷

1) *Khalkha*, S. 175.

(۲) رجوع کنید به ادیب سلطانی، ۴/۲۵/۵، تبصره.

(۳) *Doerfer, Bd. 3* سنگلاخ، 222۷. ابن بطوطه (ترجمه) ص ۲۱۹.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۱۷۶.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۱۱۳.

(۶) جامع یان، ص ۶۶.

(۷) جهانگشا، ج ۱ ص ۱۹. جامع کاتمر، ص ۸۴ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص

خراج (*xarā*) / از یونانی /

خراج احتمالا^۱ از ریشه^۲ *χρηγία* یونانی است که از طریق آرامی به زبان پهلوی وارد شده / شکل‌های خراج *xarāg* و خراج *xarāc* / و سپس به زبان عربی رفته است.^۳

مالیات، باج،^۴ مالیات زمین^۵:

"و خراج ولایتها را قانونها باشد در هر ولایتی، که بدان کار کنند، و به هر موضع نوعی باشد که لایق آن ولایت باشد، و این مال جهت مصالح پادشاهی شناسند." ۴

"... خراب قدیم، که یک قرن که عبارت از سی سال باشد، سه سال مرفوع القلم دانند و چیزی نستانند و بعد از آن نصفی خراج تا ده سال مقرر دانند، تا در آبادانی مستمر باشند، و به رغبت مردم باشد، و اگر در آن نزدیک خراب بوده باشد و عمارت کنند ملاحظه در واجب خراج او کنند." ۵

خزانه (*xazāne*) / عربی / ، خزینه، خزاین

۲۰. جامع روس، ج ۳ ص ۲۰۵. مونس، ج ۲ ص ۶۸۴. مناقب، ص ۷۹۷.

فره‌وشی. مصاحب. کشاورزی، ج ۲، ص ۲۴۵. 1) *Islam. Liddell.*
دهخدا.

(۲) معین.

(۳) مفاتیح، ص ۶۱.

4) *Naṣīral-Dīn*, p. 761.

5) *Naṣīral-Dīn*, p. 760.

و نیز جهانگشا، ج ۳ ص ۷۹-۷۷. جامع، ص ۱۰۳۳. رشیدی، ص ۳۴-۳۳، ۱۲۱، ۱۷۹. و صاف، ص ۳۸۹، ۴۳۵، ۴۳۸. هرات، ص ۶۴۹. مسامره، ص ۱۵۲.

جایی که اموال و نقود را در آن نگاهداری می‌کنند.^۱

"باید که خازن مال کسی گردانی که هشیار و بی‌طمع و باامانت باشد و باید که حکام را سه خزینه باشد: اول خزینه مال، دوم خزینه سلاح، سوم خزینه مأكولات و ملبوسات."^۲

"فرمود تا از خزانه خاص قبا و کلاه و کمر و موزه بیاوردند و درو پوشانیدند."^۳ — در آغاز حکومت مغولان، معمول نبود که حساب خزانه را بنویسند. فقط چند خزانه دار مأمور بودند، هر چه از اطراف به درگاه می‌رسد، تحویل بگیرند و همه را در یک جا بنهند و هر چه برای خرج لازم است، بدهند و وقتی چیزی در خزانه نماند، به اطلاع خان برسانند. این نابهنجاری تا بدانجا بود که حتی برای گذاشتن اموال، خیمه‌ای نبود و آنچه از اطراف مملکت می‌رسید، در صحرا رویهم می‌ریختند و با نمدی آنها را می‌پوشانیدند.^۴ بعد از مدتی هم که جایی برای زر و جواهر ترتیب داده شد، بعضی از خانان چون اوکتای قاآن و کیوک خان با بخششهای بیحد و حصر خود، خزانه را از مال تهی کردند.^۵ بجز آنان، به هنگام رسیدن مال و زر از ولایات، امرا و دوستان خزانه‌داران، نزد ایشان می‌رفتند و باریقو^۶ می‌خواستند و آنان به هر کدام، مقداری می‌دادند. بدین ترتیب روشن است که هر سال چه اندازه از اموال خزانه تلف می‌شد.^۷

(۱) معین.

(۲) رشیدی، ص ۱۱۹.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۲۸۹.

(۴) غازانی، ص ۳۳۱. جامع، ص ۱۰۹۱.

(۵) جهانگشا، ج ۱ ص ۱۰۹، ۱۵۶.

(۶) باریقو (bāriqū) / مغولی / سهمی از گنجینه سلطنتی که به عنوان هدیه

گرفته شود. (Doerfer. Bd. 1).

(۷) غازانی، ص ۳۳۲. جامع، ص ۱۰۹۲.

خلاصه آنکه وقتی غازان به تخت خانی نشست، خزانه‌ها از مالی تهی بود و ولایت‌ها خراب و اموال دیوانی در معرض تلف و به دست آوردن مالیات ناممکن. زیرا خزانه‌ای را که هولاکو از بغداد و شام و دیگر ولایات به چنگ آورده بود، خزانه داران بتدریج دزدیده بودند و آنچه که مانده بود، احمدتکودار برای استقرار پادشاهی خود و جنگ با ارغون، به لشکر داده بود و گیخاتو هم نه تنها چیزی به دست نیاورد، بلکه آنچه را هم که ارغون جمع کرده بود، از دست داد.^۱ از این‌رو، غازان در آغاز پادشاهی خود با این مشکل بزرگ رو برو بود و بالاخره با تدابیر فراوان توانست خراجهای مقرر هر ولایت را مشخص کند و از این راه خزانه را پر کند.

آنگاه خزانه را به دو بخش تقسیم کرد: نارین (*nārīn*) / مغولی^۲ / و بیدون (*bīdūn*) / مغولی^۳ /

نارین یعنی خاصه، مخصوص^۴. پرازش‌ترین مالها چون زر سرخ و مرصعات و جامه‌های خاص که در کارخانه‌ها می‌بافتند یا از ولایات دور به هدیه می‌آوردند، در این خزانه نگهداری می‌شد. این خزانه صندوقی بود که پادشاه بر آن قفلی زده و با مهر خویش آن را نشان کرده بود و یکی از خزانه داران با خواجه سرابی از آن محافظت می‌کردند و تا پادشاه پروانه^۵ مطلق صادر نمی‌کرد، چیزی از این خزانه خرج نمی‌شد.

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۳۹۰. جامع، ص ۹۸۱.

2,3) Doerfer, Bd. 1.

(۴) Pavet, p. 508 سنگلاخ، 302 v. قزوینی، ج ۷.

(۵) Doerfer. Bd. 1 جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۰. غازانی، ص ۳۳۳.

جامع، ص ۱۰۹۲.

بیدون یعنی عام که رابطه خاصی با خان نداشت.^۱ قسمتی از اموال کم ارزش تر مانند زر سفید و جامه های کم بهتر در این خزانه نهاده می شد و خزانه دار و خواجه سرایی معین از آن نگاهبانی می کردند. این خزانه زیر نظر وزیر بود و هر چه مال از اطراف می رسید، در دفتری ثبت می کرد و هر چه از آن خرج می شد، پروانه ای می نوشت و به خان نشان می داد تا با قلم خود آن را امضا کند.^۲

خزانچی / عربی + پسوند مغولی / — خزانه چی

خزانه چی (*xazāneči*) / عربی + پسوند مغولی / ، خزانچی

خزانه دار، نگهبان خزانه، — خزانه:

"او در این حال در عداد خزانه چیان معدود بود و در قربت مجدود."^۳
 "خزانه ای مشحون به قناطر زر و سیم و عقود جواهر و درّ بیتیم و اقطاع لعل آبدار... در دست تصرف خزانچیان شاهزاده آمد."^۴

خزاین / عربی / — خزانه

خزینه / عربی / — خزانه

1) Doerfer, Bd. 1.

۲) جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۰. غازانی، ص ۳۳۳. جامع، ص ۱۰۹۲ و نیز

جامع یان، ص ۳۷. و صاف، ص ۱۲۳. مسامره، ص ۲۳۰. حبیب،

ج ۳ ص ۱۸۷ - ۱۸۵.

۳) و صاف، ص ۲۰۷.

۴) و صاف، ص ۴۷ و نیز ص ۵۷۸. جامع روس، ج ۳ ص ۳۹۲، ۵۳۸، ۵۳۹.

دارالقضا (dār-ol-qazā) / عربی /

دیوان قضا، اداره‌ای که در آن سندهای املاک نوشته می‌شد و به اختلافات مردم بر سرزمین و ملک رسیدگی می‌کرد:

"و اسامی عدول مزگی را به — روزنامه‌چہ دارالقضا ثبت کنند و اجازت تحریر — قبالات و — صکوک ایشان را دهند." ^۱
 "باید که کسانی که — حجت و — قبالات مبیعات املاک نویسند، کتاب دارالقضا باشند. دیگری ننویسد." ^۲

"و/غازان/فرمود تا هفت نسخهٔ وقفیه بنویسند و جمله مسجل گردانند تا یکی در دست متولی باشد و یکی به کعبه شریف و یکی در دارالقضای دارالملک تبریز و یکی در دارالقضای مدینة السلم بغداد... ." ^۳

دالای (dālāi) / مغولی / ، دلائی ، دلا

(۱) و صاف، ص ۳۸۹.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۳۷.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۲۴ و نیز ص ۴۲۸، ۴۴۳، ۴۴۹. جامع، ص ۱۰۱۲.

دستور، ج ۱ ص ۴۶، ۵۲.

لغتاً" به معنی شمول، عمومیت، دنیا^۱، دریا^۲، و در اصطلاح املاک و زمینهای شخصی خان^۳، اموال دولتی^۴:

"بنابرین مقدمات فرمودیم تا در ممالک دیه ها آب و زمینی مواضعی که هر یک نزدیک و مناسب ایشان باشد از — اینجو ودالای و مزارع آبادان و خراب ایلغامیشی^۵ کرده به موجبی که در دفاتر و قوانین مثبت است، به اسم — اقطاع در هر — هزاره معین گردانند و تسلیم ایشان کنند." ^۶

"و بر و بحر کرمان و توابع از دالای و — اینجوها بدو تفویض رفت و حل و عقد کلیات و جزویات این ولایت در قبضه تصرف او آمد." ^۷

"چه جمعی اکابر شیراز دربندگی — دیوان حضرت به شرف عرض رسانیده — موچلکاه دادند که شیخ الاسلام جمال الدین از — مقاطعه معامله سبع و ثمان و تسعین، دویست و هشتاد و سه تومان مال جواب گفته از خارج مال — مقاطعه در دلا و — اینجو بیست و دو تومان به اسم توفیر بر کار — خزانہ نشانیم." ^۸

— گیخاتو املاک دالای و اینجو را یکی کرد.

"/گیخاتو/ به ادله عاقلانه — اینجو را با دلا مضاف فرمود و این امتیاز

1) Doerfer, Bd. 1.

2) Doerfer, Bd. 1. Radloff, Bd. 3, S. 1633. Pavet, p. 316. 224 v, سنگلاخ

3) Doerfer, Bd. 1 کشاورزی، ج ۲ ص ۲۰.

4) Doerfer, Bd. 1.

۵) ایلغامیشی (īlγāmīšī) / مغولی /، ایلغارمیشی. برگزیدن، انتخاب قوای نخبه برای حمله غارتگرانه سریع. (Doerfer, Bd. 1).

۶) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۳. غازانی، ص ۳۰۵. جامع، ص ۱۰۷۲.

۷) سمط، ص ۶۱ و نیز و صاف، ص ۳۴۰، ۳۸۴، ۴۰۴، ۴۴۵.

۸) و صاف، ص ۳۶۳.

از میان برداشت. "۱

درخان/ترکی / ← ترخان

دلا/مغولی / ← دالای

دلای/مغولی / ← دالای

دوشاخ/فارسی / ← دو شاخه

دوشاخه (do-sāxe) /فارسی / ، دو شاخ

یکی از آلات شکنجه، و آن چوبی است دارای دو شعبه که برگردن مجرمان گذارند: ۲

"مجدالملک را گرفته هم بدان قید مقید کردند و به اعوان صاحبی سپرد . . .
و قید حدیدنه از سرغدر از پی عذر در پایش که نیک در بایست بود، افتاد. دو-
شاخ از سرگرانی و چشم خود بینی نه از سر آرزوی دل نگرانی هر دو دست در
گردنش تنگ آورد. "۳

"چون شب شد، او را از آب برآورد و دو شاخه از گردن او برداشت و به خانه برد. "۴
"قید حدید برداشتند و در عوض آن، دو شاخ مخشوب از عداد و شاح در
گردن او انداختند. "۵

"برگردن مخالف و بر پای دشمنت

نکبت کند دوشاخی (دوشاخه) و محنت کلندری ۶

۱) و صاف، ص ۲۶۸. برای "دلا" رجوع کنید به ص ۳۶۴. ابرو، ورق ۹۰.

۲) معین.

۳) و صاف، ص ۱۰۷.

۴) بناکتی، ص ۳۶۳.

۵) و صاف، ص ۱۰۰.

— مواقعی شخص گناهکار را مدتی با دو شاخه نگاه می‌داشتند، بدون اینکه او در این حالت بمیرد و حتی ممکن بود کسی با دو شاخه فرار کند.

"اتفاق چنان افتاد که ترغوتای قریلتوق پادشاه قوم تایجیوت که خصم او بود، بدو رسید و او را بگرفت و دو شاخه کرده، نگاه می‌داشت و در آن زمان عادت نبود که گرفتگان را زود کشند." ^۱

"بعد از مدتی جینککیزخان روزی فرصت یافت و با دو شاخ بهم بگریخت." ^۲

دهه (dahe) / فارسی /

ده نفر سپاهی که زیر نظر امیری انجام وظیفه می‌کردند:

"و این — بتیکچی را که به اسم عارضی توسامیشی کرده‌ایم، حصه هر یک

— صده و دهه، مفرد و مسمی، خراب و آبادان بر دفتر ثبت کند." ^۳

"اگر در میان — صده و دهه کسی — یاساق دگرگون کند، — امرای

هزاره و صده او را در گناه آورده — اقطاع او به دیگری دهند." ^۴

دینار رکنی (dīnār e roknī) / فارسی + عربی + پسوند فارسی /

سکه طلا منسوب به رکن‌الدوله دیلمی. بعضی آن را منسوب به "رکن" نام

(۱) جامع روس، ج ۱ ص ۴۴۳. جامع، ص ۱۳۳. بناکتی، ص ۳۶۲.

(۲) جامع روس، ج ۱ ص ۴۴۴. بناکتی، ص ۳۶۲ و نیز جهانگشا، ج ۲ ص

۲۳۵، ۲۷۲. جامع روس، ج ۳ ص ۱۷۵، ۴۸۸. جامع یان، ص ۴۹.

جامع بلوشه، ص ۵۲۶. غازانی، ص ۲۸۰. جامع، ص ۱۰۵۲.

هرات، ص ۱۷۵، ۲۱۲، ۷۳۹. و صاف، ص ۱۰۰، ۲۱۹. شیرازنامه،

ص ۶۹. مجمل، ج ۲ ص ۳۴۹.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۵.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۶ و نیز ص ۵۸، ۱۱۳، ۴۲۹. جامع، ص ۲۴۳.

۴۳۵. جهانگشا، ج ۱ ص ۶۲، ۷۱، ۹۵. حبیب، ج ۳ ص ۹۰.

کیمیا گری دانسته‌اند: ^۱

"عاقبت مقرر کردند که برده نفر هفتاد دینار رکنی چون شماره کنند، بریده گردانند." ^۲

"و سرایی، اول روز به دو دینار و نیم رکنی بفروخته بودند." ^۳

دیوان (dīvān) / فارسی /

وزارتخانه، اداره: ^۴

"و آن دیوان را ← دیوان خالصات نام نهاد." ^۵

۱۱ دفتر حساب: ^۶

"در بندگی ارغون خان عرضه داشتند که بوقاتمارض ساخته ← یرلیغ شد تا دیوان و دفتر از خانه او بیاوردند." ^۷

۱۲ وزارتخانه‌ای که بر دیگر دیوانها برتری داشت وزیر نظر مستقیم ایلخان اداره می‌شد و دستورها، از آنجابه ولایتها ابلاغ می‌گردید، ← دیوان بزرگ، دیوان اعلی، شینک:

"و هرگز چنانچه عادت است که از دیوان دانند که اصل مال هر ولایتی چند است و بر کجا ← برات می‌توان نوشت تا حاصل شود، هیچ آفریده برین واقف نبودی." ^۸

(۱) معین.

(۲) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۵۶.

(۳) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۳۸ و نیز وصاف، ص ۲۲۵.

(۴) معین.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۵۶۲.

(۶) معین.

(۷) جامع روس، ج ۳ ص ۲۱۱.

(۸) جامع روس، ج ۳ ص ۴۵۴.

"مقرر شد که — بتيكجي معتمد از ديوان بدان ولايت آيد و به استخراج تصرفات — متصرف مشغول گردد. " ۱

"و هر کس را که از ديوان به حکومت و متصرفي و مقاطعي وقفی تعيين می کنند، آن وقف را ملک خود می داند. " ۲

ديوان استيفا (*dīvān e estīfā*) / فارسی+عربی /

اداره‌ای که در آن به امور مالی کشور رسیدگی می شد، — مستوفي، منصب استيفا:

"اصحاب ديوان استيفا با همه استيلا و استعلا غير از — مرسوم خود که بی یخس و نقصان هر یک به استيفا تصرف نمود، هیچ کس محاسبه مستوفا نپرداخت. " ۳

"فاما از راه فرط فضل و کمال کرم و خط خوش و عبارت دلکش بر صاحب ديوان استيفا... در آن وقت مقدم داشتند. " ۴

ديوان اشراف (*dīvān e ešrāf*) / فارسی+عربی /

اداره بازرسی، — مشرف:

"و ديوان اشراف به خواجه قوام الدين يحيی و منصب — نظر به خواجه مجدالملک تاج الدين ابوبکر شاه مفوض شد. " ۵

ديوان اعلي (*dīvān e a'īā*) / فارسی+عربی /

(۱) دستور، ج ۲ ص ۴۵۴.

(۲) دستور، ج ۱ ص ۱۷۶ و نیز، ۲۲۵، ۳۰۲، ج ۲ ص ۱۴۵، ۲۰۰، ۳۸۰.

۴۸۳. جامع روس، ج ۳ ص ۳۳۷، ۴۷۳، ۵۱۳، ۵۴۳.

(۳) مسامره، ص ۱۸۱.

(۴) سمط، ص ۴۶ و نیز مسامره، ص ۲۲۸. طبرستان، ص ۳۵.

(۵) سمط، ص ۳۷.

دیوان بزرگ، — دیوان اعلی، شینک، دیوان:

هیچ آفریده را از امرای بزرگ و — ایلچیان و نوکران ایشان، قدرت آن نبود که بیرون حکمی که از دیوان اعلی جهت — اخراجات ایشان بر — متوجهات — دیوانی نوشتندی، به یک دانگ زر و یک من گاه از رعایا توقع داشتندی. "۱

"هر تاریخ انتقالی که مدت آن پنجاه سال باشد از محکمه شریعت بر صحت آن مکتوب مسجل معلم به نشان وکیل — دیوان وکالت دهند تا بر ظهر آن امضا را مثال دیوان اعلی موشح به — توقيع ارزانی داشته آید. "۲

دیوان انشا (*dīvān e enšā*) / فارسی + عربی / ، دیوان رسائل ، دیوان رسالت

دیوان رسائل ، اداره‌ای که در آن مکاتبات دولتی انجام می‌گرفت: ۳
"دبیر و — منشی — دیوان جلال یکی خواجه شرف الملک تاج الدین المشی پسر خواجه جمال الدین یحیی دستور خطی یزد که در عهد ترکان خاتون به کرمان آمد و دیوان انشا بدو حواله رفت. "۴

"این دولتخواه از عنفوان شباب الی یومنا هذا هرگز موثر ملازمت هیچیک از سلاطین و امرا و وزرا نشده است بلکه ایشان به مبالغت تمام او را از بقاع و بلاد طلبیده به تقلد دیوان انشا که متعین او را دانسته، امر فرموده‌اند، "۵

(۱) دستور، ج ۲ ص ۴۶۵.

(۲) وصاف، ص ۱۶۳ و نیز ص ۴۱۹. جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۶. حبیب،

ج ۳ ص ۱۶۷.

(۳) معین.

(۴) سمط، ص ۶۵.

(۵) دستور، ج ۱ ص ۲۴ و نیز سمط، ص ۶، ۷۴. سیرت، ص ۱۴۰. یزد،

ص ۱۵۷.

دیوان اوقاف (*dīvān e owqāf*) / فارسی + عربی / ، دیوان وقف

دیوانی که موقوفات کشور را اداره می کرد :

"و خود کدام گواه از — دیوان پادشاه معتبرتر در حساب آید . حصّه دیوان اوقاف خواص را هم از نسبت این تکثیر داخل جمع پیرشانیها کرد و آنچه از حاصل حصّه مذکور متوجه دیوان اوقاف خاص بود ، در خرج مجری داشت ." ^۱

" — مرسومات — نواب و عمله دیوان اوقاف ابواب البّر مذکوره که موسوم است به اوقاف خاص به موجب شرط واقف بیرون اعمال ولایات و مواضع ." ^۲

"به موجب حکم — آلتفای همایون و مثال دیوان وقف در مدرسه صدریه به فقاہت مثبت است ."

دیوان اینجو (*dīvān e ēnjū*) / فارسی + مغولی /

اداره ای که بر امور زمینهای خالصه سلطنتی نظارت می کرد ، — اینجو :

"چنانچه امروز ارتفاعات دیوان اینجو به مبلغ ششصد هزار دینار رایج به سبیل — مقاطعه مقرر است ." ^۴

"القصه چهار — مستوفی در — دیوان مناشیر مهمات شغل قلمی ولایت بودند ، دو نفر در — دیوان دلای و (ثانی اشین) دیگر در دیوان اینجو ." ^۵

دیوان بزرگ (*dīvān e bozorg*) / فارسی + فارسی /

(۱) و صاف ، ص ۶۳۱ .

(۲) جامع روس ، ج ۳ ص ۴۲۳ . جامع ، ص ۱۰۵۰۲ .

(۳) دستور ، ج ۲ ص ۳۶۸ و نیز جامع روس ، ج ۳ ص ۴۴۵ — ۴۴۴ . جامع ، ص ۱۰۱۸ . نفایس ، ج ۱ ص ۵۵۸ — ۵۵۴ . حافظ ، ص ۳۱ . مسامره ، ص ۱۳۷ .

(۴) و صاف ، ص ۲۳۱ .

(۵) مسامره ، ص ۲۲۸ و نیز ابرو ، ورق ۸۷ .

اداره‌ای که بر دیوانهای دیگر ریاست داشت، — دیوان اعلی، دیوان، شینک:

"و هم در این سال مولانا تاج‌الحق قاضی خوف را... به بندگی گیخاتو و دیوان بزرگ فرستاد." ^۱

"و جهت هر ولایتی یک — بتیکچی را معین فرمود که اینجا ملازم دیوان بزرگ باشد و در اول سال — برات — متوجهات به موجبی که به قانون در آمده دیه به دیه مستی و مفصل می نویسد و — نواب دیوان بزرگ نشان می کنند..." ^۲

"و اگر وقتی یکی از مردمان به هزار زحمت و مشقت به — اوردو افتادی و عرضه داشتی و از دیوان بزرگ مکتوب سندی که وجوه پیشتر از همه مجری داشته‌ایم، چرا نرسانیده‌اید؟ حاکم بهانه آوردی که مال بر ولایت باقی است، بدان سبب نداده‌ام." ^۳

دیوان پنجم / فارسی + فارسی / — ژوشینائی

دیوان چهارم / فارسی + فارسی / — تونجینیون

دیوان خالصات (*dīvān e xāleṣāt*) / فارسی + عربی /

اداره‌ای که برای احیای زمینهای خالصه به وجود آمد، — خالصات:

"و از حکم — یرلیغ مقرر شد که بیست هزار فدّان در سایر ممالک جهت دیوان خالصات خاصه پادشاه را در آورند. از آن جمله سه هزار جفت در بغداد و

(۱) سمط، ص ۷۵.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۳ — ۴۶۲، ۵۵۴.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۵۶ و نیز ص ۴۶۵. سمط، ص ۵۷، ۵۹. دستور،

ج ۱ ص ۳۰، ۴۷، ۳۱۸، ۳۳۲، ج ۲ ص ۱، ۱۴۷، ۴۵۰، ۴۷۳، ۴۹۱.

اعمال مفرر گردانند و سه هزار فدان در ولایت شیراز برکار کنند . . . و در سالی هر یک فدان را عوض ارتفاع شصت و یک دینار و چهار دانگ منفرد با دیوان خالصات جواب گویند .^۱

— در زمان غازان برای آباد کردن مزارع خراب و بایر خالصه، آنها را به سه دسته تقسیم کردند :

اول — زمینهایی که دارای آب بودند .

دوم — مزارعی که کشت در آنها محتاج به کندن جوی بود .

سوم — کشتزارهایی که برای آبیاری آنها می‌بایست پل ببندند .

و بعد با این شرایط، زمینها را در اختیار کشاورزان گذاشتند :

در سال اول، زارع چیزی از محصول به دیوان خالصات ندهد و در سال دوم، دو دانگ از شش دانگ از آن دیوان باشد و بقیه از آن کشاورز و در سال سوم، مقررات هر یک از زمینها تا حدودی با هم تفاوت داشت . به این ترتیب که به موجب حقوق دیوانی، چهار دانگ و نیم از زمین نوع اول به دیوان تعلق داشت و یک دانگ و نیم را زارع بر می‌داشت و حقوق دیوانی زمین نوع دوم چهار دانگ بود و حق زارع دو دانگ و از محصول زمین نوع سوم، نیمی حقوق دیوانی و نیمی از آن کشاورز بود .^۲

دیوان دلای (*dīvān e dalāi*) / فارسی + مغولی /

اداره رسیدگی به زمینهای خاصهء خان :

"القصة چهار — مستوفی در دیوان مناشیر مهمات شغل قلمی ولایت بودند،

(۱) وُصاف، ص ۳۴۹.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۵۶۱. غازانی، ص ۳۵۴. جامع، ص ۱۱۰۷ و نیز

جامع روس، ج ۳ ص ۴۱۲، ۵۶۲. غازانی، ص ۲۰۴.

دو نفر در دیوان دلای و (ثانی اثنین) دیگر در — دیوان اینجو.^۱

"خواجه بیمین الملک قوام الدین . . . را که از قدیم الزمان باز کدخدای اعمال و اموال خاص او بودند و چند گاهی — مشرف دیوان دلای و اینجوی کرمان و از بطانه و خواص یگانه، برکشید." ^۲

دیوان رسائل / فارسی + عربی / — دیوان انشا

دیوان رسالت / فارسی + عربی / — دیوان انشا

دیوان سوم / فارسی + فارسی / — جبین

دیوان شرع و یارغو (*dīvān e šar'v yārγū*) / فارسی + عربی + مغولی /

دیوانی که به استنطاق و مجازات گناهکاران می پرداخت :

"و اگر آن جماعت از سفله و اراذل باشند و از سالیان بسیار این حرکت ذمیمه را صنعت کرده و به ثبوت رسد، — نواب دیوان شرع و یارغوبی توقف آن جماعت را — به یاسا رسانند." ^۳

دیوان ششم / فارسی + فارسی / — سنویشه

دیوان طغرا (*dīvān e tuγrā*) / فارسی + ترکی /

اداره‌ای که در آن طغراها را می نوشتند، — طغرا :

"و — وزیر شمس الدین ابونجیب، دیوان طغرا و انشا را به خال زاده خود قوام الدین بن قوام الدین وزیر داد." ^۴

دیوان عرض (*dīvān e 'arz*) / فارسی + عربی /

(۱) مسامره، ص ۲۲۸.

(۲) سمط، ص ۶۴.

(۳) دستور، ج ۱ ص ۲۱۲.

(۴) نسائم، ص ۸۳.

وزارت جنگ^۱، دیوانی که به کار لشکر رسیدگی می‌کرد:

"و امروز چهار صد و هفتاد و پنج هزار لشکری مرابط غازی، اسامی ایشان در قلم دیوان عرض آمده است." ۲

"هفتاد ← تومان لشکر و هفتاد ← تومان رعیت را شماره در دیوان عرض و اوراق دفاتر ثبت گشته." ۳

دیوان عمارت (*dīvān e 'emārat*) / فارسی+عربی /

ادارهای که برای آبادانی مملکت به وجود آمد:

"و کار ← خزانه بزرگ و دیوان عمارت و کارخانه^۴ معمور و اخترگان خاص و ← کرک یراق و ← مساس که پشت دست لامساس بر روی زراد خانه^۵ مریخ تواند زد هم بر رای ملک آرای او مفوض گشت." ۴

دیوان قضات ممالک (*dīvān e qozāt e mamālek*) / فارسی+عربی+عربی /

دارالقضا:

"و مقرر کرد که من بعد ماه به ماه رفوع محاسبات اوقاف به دیوان قضات ممالک آرند و به عرض رسانند." ۵

دیوان کرکیراق (*dīvān e kerākyarāq*) / فارسی+ترکی /

دیوانی که برای کمک به لشکر و فراهم آوردن ساز و برگ لازم از مردم مالیات می‌گرفت، ← کرکیراق:

"وجوهات ← کرکیراق بر ولایتی که حوالت رفته، بیش از آن در وجه مواجب

(۱) معین.

(۲) و صاف، ص ۵۲۸.

(۳) و صاف، ص ۲۱.

(۴) و صاف، ص ۶۲۵.

(۵) دستور، ج ۱ ص ۳۲۸.

جمعی از امرا و لشکریان نهاده بودند و ایشان تصرف کرده به فلان موضع به اشارت همایون رفته‌اند، — بروات دیوان کرکیراق راجع. گردانیده بر مواضع دیگر حواله رفت. "۱

دیوان لوشه (*dīvān e luša*) / فارسی + چینی *lu-szū*

دیوانی در چین^۲، دیوان راهها و ارتباطات: "و عادت چنان است که ناییبی باشد که دروازه‌ها بدو تعلق دارد و بلارغوی را نیز که بگیرند، پیش آن نایب برند و او بپرسد و نام آن — دیوان لیشه است و چون پرسیده باشد، صورت حال بنویسند و با آن بلارغوبهم، به دیوان لوشه فرستند که به مرتبه بالاتر از آن است. "۴

دیوان لیشه (*dīvān e līša*) / فارسی + چینی *li-szu*

دیوانی در چین^۵، احتمالاً "دیوانی که به کارمندان و عاملان مربوط است، یا دیوان سنن^۶، اداره‌ای که بر دروازه‌های شهر نظارت دارد: "و عادت چنان است که ناییبی باشد که دروازه‌ها بدو تعلق دارد و بلارغوی را نیز که بگیرند، پیش آن نایب برند و او بپرسد و نام آن دیوان لیشه است. "۷

دیوان مساس (*dīvān e mesās*) / فارسی + مغولی

دیوان: وزارت، اداره + مساس: شمشیرها، مسلح شدن، اسلحه. *mesās* جمع کلمه^۸

(۱) دستور، ج ۲ ص ۴۱۱.

2) Doerfer, Bd. 4.

(۳) جامع بلوشه، ص ۴۷۹ (پانوشته).

(۴) جامع بلوشه، ص ۴۷۹. جامع، ص ۶۴۳.

5) Doerfer, Bd. 4.

(۶) جامع بلوشه، ص ۴۷۹ (پانوشته).

(۷) جامع بلوشه، ص ۴۷۹. جامع، ص ۶۴۳.

اداره‌ای که در زمان غازان برای بهبود وضع اسلحه سازان ایجاد شد، — مساسچی:

"... چون واقف گردد، دفاتر دیوان مساس را که در عهده اوست با — بروات که جهت وجوهای مساس از — دیوان بر ولایات اطلاق رفته، بزودی اینجا آرد." ۲

"کمترین بندگان عرضه می‌دارد که اشارتی که در باب دفاتر دیوان مساس و — بروات آن که بر ولایات اطلاق رفته، صادر شده بود، چون بنده را درواز آن حضرت عارضه‌ای روی نموده دفاتر و — بروات را بر دست صدر فخرالدین احمد به بندگی فرستاد." ۳

— پیش از غازان، در هر شهر و ولایت، صنعتگرانی بسیار از کمانگرو تیر تراش و قربان ساز و شمشیرگر و غیره بودند که هر یک از سلاحها را می‌ساختند و از دولت مرسوم و موجب می‌گرفتند. معمولاً "حقوق و مقدار هزینه" کارخانه‌های اسلحه سازی معین بود و وجوه آن از مال ولایات به دست می‌آمد و نواب امیران قورچی بر این امور نظارت داشتند. ولی به سبب هرج و مرج کشور اغلب از هر بیست حواله وجهی که مطالبه می‌شد یکی هم به دست نمی‌آمد و گاه مخارج ایلچسانی که برای به دست آوردن وجوه براتها به ولایتها می‌رفتند، بیش از اصل آنها می‌شد و با این حال براتها در دست متصرفان کهنه می‌شد. از سوی دیگر، به سبب طمع و تصرفهای نواب و بتکچیان مساس و زیادی امرایی که بر

1) Doerfer, Bd. 1.

۲) دستور، ج ۲ ص ۴۳۹.

۳) دستور، ج ۲ ص ۴۴۱.

سر این کار بودند و هر کدام دخل و تصرفی در آن می‌کردند، آنگونه که سزاوار بود، این صنعتگران وظایف خود را انجام نمی‌دادند و وقت آنان که می‌بایست به کار بگذرد، صرف خصومت می‌شد. گاه منازعه‌ء ایشان به جایی می‌رسید که امر را مجبور به دخالت می‌شدند و با یکدیگر در می‌افتادند و چه بسیار نواب و بتکچیان مساس که بر سر این ماجراها کشته شدند و خان و مانهایشان بر باد رفت.

تا آنکه به فرمان غازان، اسلحه سازان هر شهری را گرد آوردند و از ایشان خواستند، با سرمایه دیوان سلاح بسازند و بر سر هر گروه، شخصی امر و آگاه منصوب کردند تا هر سال وجوه معین را بگیرد و سلاح را به موجب مقرر برساند و رسید دریافت کند و برای تأمین این وجوه، مال یک ولایت معین شد تا دیگر، ایلچیان به این سبب به شهرها نروند و مقرر شد که هر سال مساسچیان، سلاح کامل ده هزار لشکری را آماده کنند، درحالیکه پیش از آن هرگز کسی دوهزار مرد مسلح نمی‌دید.^۱

دیوان مظالم (*dīvān e mazālem*) / فارسی + عربی /

دادگستری، اداره رسیدگی به شکایات مردم:

"حکم شد که — قضا و حکام در دیوان مظالم به غور رسیده، بر وجه شریعت و معدلت به قطع رسانند و حقوق را بعد از ثبوت، از غاصبان استخلاص نموده، بر مستحق مقرر دارند." ^۲

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۴ — ۵۴۲. جامع، ص ۱۰۹۶ — ۱۰۹۴.

حبیب، ج ۳ ص ۱۸۱ — ۱۸۰. و نیز جامع روس، ج ۳ ص ۳۷۲، ۵۲۳،

۵۲۴. جامع، ص ۱۰۸۰. دستور، ج ۲ ص ۱۹۳. و صاف، ص ۵۵۴،

۰۶۲۰.

(۲) دستور، ج ۲ ص ۴۸۷.

"وهر یک را علیحده مثال عالی . . . در معنی آنکه از کل عوارضات و زحمات
 — دیوانی معاف و مسلم باشند، داد و در قضایای شرعیه و امور دیوانیه به
 حضور — قاضی وقت و علمای اسلام و اصحاب دیوان مظالم شروع کرد/۴".^۱

دیوان نظر (*dīvān e nazar*) / فارسی+عربی /

اداره نظارت بر اعمال دیگر دیوانیان :

"و دیوان نظر برضیاء الملک خواجه نصیرالدین یوسف پسر خواجه ظافر الدین
 وزیر حواله افتاد . " ^۲

دیوان وقف / فارسی+عربی / — دیوان اوقاف

دیوان وکالت (*dīvān e vekālat*) / فارسی+عربی /

دارالقضا :

"هر تاریخ انتقالی که مدت آن پنجاه سال باشد، از محکمه شریعت بر صحت
 آن مکتوب مسجل معلم به نشان وکیل دیوان وکالت دهند تا بر ظهر آن امضا
 را مثال — دیوان اعلی موشح به — توقیع ارزانی داشته آید . " ^۳

دیوان یام (*dīvān e yām*) / فارسی+التابی /

اداره پست، اداره برید، — دیوان چهارم، تونجیون
 "این زمان پسرش یکه فنجان به جای او نشسته است و دیوان یامها، او بسیار
 می داند . " ^۴

دیوان یوسامیشی (*dīvān e yošamīšt*) / فارسی+مغولی /

ظاهراً "یوسامیشی از کلمه یوسون مشتق شده است .

(۱) هرات، ص ۷۸۲.

(۲) سمط، ص ۷۴.

(۳) وصاف، ص ۱۶۳.

(۴) جامع بلوشه، ص ۵۳۱. جامع، ص ۶۵۷.

ادارهٔ قوانین :

"و امیرزادگان حضرت و نام یافتگان دولت، هریک موسوم به راهی در بندگی
 رکاب آسمان سای تعیین رفت. بدین تفصیل: سای قتلغ پسر قتلغشاه سرور —
 تومان — براون قار . . . قارتوکال پسر استیقتلغ به اتفاق رستم پسر ملای
 بر سر دیوان یوسامیشی." ^۱

دیوانی (*dīvānī*) / فارسی /

مصادره کردن اموال مردم به نفع خان :

"پیش ازین ملاک این مملکت را که اکنون به تملک و تصرف آن حضرت مشرف
 است، قاعده چنان بوده که لایزال به استکشاف احوال متمولان و مستظهران
 مشغول بودند و به هر بهانه ایشان را گرفته، محبوس کردند و اموال و اسباب
 ایشان را خاص — دیوان گردانیدند و آن بیچارگان را به صعبترین حوالتی
 از پیش برداشتند و مملکات ایشان را به نوکران خود دادند." ^۲

"اکنون مشارالیه را فرموده‌ایم تا تمامت احشام مذکور را کوچ کرده به صحرای
 قره تپه و رود خانه آله بران فرود آورد و اگر چنانچه من بعد در صحرای
 مشکوک و دو بندار فرود آیند، اجازت داده‌ایم که مشارالیه ایشان را دست بسته
 به — اردوی اعظم فرستد و مال ایشان دیوانی کرده به وجه مرسومات لشکر
 آنجا نشاند." ^۳

"بیست و چهارم، اموال عجزه که — بتکچیان متمرّد و — نواب مسلط،

(۱) و صاف، ص ۶۱۴.

(۲) دستور، ج ۱ ص ۳۰۲.

(۳) رشیدی، ص ۱۷۸.

دیوانی کرده‌اند، استرداد کن. " ۱

۱۱ متعلق به دولت: ۲

"در بندگی ارغون خان عرضه داشتند که بوقا تمارض ساخته، — یرلیغ شد تا — دیوان و دفتر از خانه او بیاوردند و — نواب و متعلقان او از اعمال دیوانی معزول شدند. " ۳

"اهالی نخجوان بعد از تقدیم وظایف دولتخواهی عرضه می‌دارند که در زمان قدیم مال و — متوجهات ایشان بر مبلغی معین که تا غایت در دفاتر دیوانی مثبت و مسطور است، مقرر بود. " ۴

"و جمعی را که قوت ملازمت نبود و از اشتغال به طاعت و عبودیت حق تعالی، پروای مهمات دیوانی نداشتند، از مباشرت اشغال معاف گردانیده شد. " ۵

(۱) رشیدی، ص ۸۸، و نیز آل مظفر، ص ۷۰۷، یزد، ص ۳۱. جدید یزد، ص ۸۸.

(۲) معین.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۲۱۱.

(۴) دستور، ج ۲ ص ۴۶۷.

(۵) دستور، ج ۱ ص ۳۶۰، و نیز جامع روس، ج ۳ ص ۵۵۹، ۵۶۲. دستور،

ج ۱ ص ۱۱، ۱۶۹، ج ۲ ص ۴۶۶. هرات، ص ۵۷۹. و صاف، ص ۲۶۹.

راهدار/فارسی / ← شتقاوول

روزنامهچه (*ruznāmče*) / تصحیف شکل معرب " روزنامه " به قیاس تصغیر " روزنامه " /

دفتری که حساب یا احوال وقایع هر روز در آن نوشته می شد : ۱

" واسامی عدول مزگی را به روزنامهچه ← دارالقضا ثبت کنند و اجازت

تحریر ← قبالات و ← صکوک ایشان را دهند . " ۲

" دیگر می باید که مردی معتمد متدین نصب کند تا تاریخ ← حجتها نویسد

و روزنامه داشته باشد . " ۳

روزنامه/فارسی / ← روزنامهچه

---

(۱) دهخدا . مفاتیح ، ص ۵۷ .

(۲) و صاف ، ص ۳۸۹ .

(۳) جامع روس ، ج ۳ ص ۴۳۰ ، و نیز و صاف ، ص ۲۱ . دستور ، ج ۲ ص ۶۲ .

ژ

ژوشتائی / ازچینی / — ژوشتائی

ژوشتائی (*zūshītāi*) / از چینی *yü shih t'ai* "یوشه‌تای" / ژوشتائی

در چینی: ادارهٔ سانسور و در امپراطوری چین زمان مغول تقریباً "وزارت مسائل شخصی/کارگزینی" / وظیفهٔ این دیوان تشخیص کارکنان لایق از نالایق در سازمانها بود: ۱

"و بعد از آن به — دیوان پنجم برسد که آن را ژوشتائی گویند و کار لشکر سازند." ۲

---

1) Doerfer, Bd. 3.

۲) جامع بلوשה، ص ۴۸۰. جامع، ص ۶۴۳.

س

سکورچی / مغولی / — شکورچی

سکورچی / مغولی / — شکورچی

سنویشه (?sanvīša) / از چینی /

اداره‌ای که در زمان حکومت مغولان در چین به صدور یرلیغ و پایزه می‌پرداخت:

"و بعد از آن به — دیوان ششم که نام آن سنویشه است و همه — ایلچیان

و بازرگانان و آینده و شونده آنجا باشند و — یرلیغ و — پایزه به آن

— دیوان تعلق دارد." ^۱

سوسن / مغولی / — شوسون

سوسنچی / مغولی / — شوسونچی

سوسنچی / مغولی / — شوسونچی

سوسون / مغولی / — شوسون

سوسون / مغولی / — شوسون

سوسونچی / مغولی / — شوسونچی

سوسیچی / مغولی / — شوسونچی

سوسیچی / مغولی / — شوسونچی

سوکورچی / مغولی / — شکورچی

سونچی / مغولی / — شوسونچی

سونچی / مغولی / — شوسونچی

سویرغال / مغولی / — سیورغال

سویورغال / مغولی / — سیورغال

سیورغال (soyūrγāl) / مغولی / ، سویرغال ، سویورغال ، سیورغالی^۲

زمینی که پادشاه به کسی می‌بخشد ، اقطاع :

"اما املاک شام و یمن که بعضی سیورغال ملک الناصر پادشاه مصر و سیورغال ملک اشرف پادشاه یمن است و بعضی وکلای این ضعیف به وکالت شرعی خریده‌اند . " ۳

"و اما املاک توران بعضی سیورغال سلاطین است و بعضی وکلای این ضعیف خریده‌اند . " ۴

— بجز زمین ، سیورغال به اموال دیگر هم گفته می‌شد .

"وتشریف خاص و استرنگ‌بسته و هزار مثنال طلا که عادت سیورغال پادشاهان

1) Radloff, Bd. 4, S. 536. Pavet, p. 363.

(۲) اویس ، ص ۱۶۳ .

(۳) رشیدی ، ص ۲۳۳ .

(۴) رشیدی ، ص ۲۳۳ و نیز ص ۱۶۶ . دستور ، ج ۱ ص ۱۶۶ ، ج ۲ ص ۲۵۱ ،

۲۵۳ ، ۴۹۰ . اویس ، ص ۱۴۵ . منتخب ، ص ۱۸۶ ، ۲۰۶ ، ۲۲۲ .

ابرو ، ورق ۱۶۲ ، ۱۷۵ . حبیب ، ج ۳ ص ۵۷ ، ۱۶۷ . ذیل جامع ، ص

۲۰۴ . دولت‌شاه ، ص ۲۶۱ . روضه ، ج ۵ ص ۵۷۹ .

قدیم چنان بود، جهت استظهار مولانا وحیدالدین به قلعه فرستاد. " ۱

"خلعت خاص بر سبیل سیورغال فرستاده شد. " ۲

۱۱ بخشش، احسان: ۳

"اما به حضرت آمدند و به انواع سیورغال مشرف گشتند. " ۴

سیورغالی / مغولی / سیورغال ←

---

(۱) دستور، ج ۱ ص ۲۶۸.

(۲) دستور، ج ۲ ص ۴۲۳.

سنگلاخ، 5r. Pavet, p. 363. Radloff, Bd. 4, S. 536. 3)

(۴) اوپس، ص ۱۶۳ و نیز کشاورزی، ج ۲ ص ۷۵ - ۷۲.

ش

شحنگی / عربی + پسوند فارسی / ← شحنة

شحنة (šehne) / عربی / ، شحنگی

مراقب ، محافظ: ۱

"چفتای امیری را به اسم شحنگی جهت محافظت او معین گردانید تا نگدارد

که زیاده از چند کاسه معین نخورد." ۲

|| مراقب لشکر:

"و چون اسوتای را از سر لشکر بیاوردند ، علمدار را به اسم امیری و شحنگی برسر

لشکر فرستادند تا از راه اعتماد ایشان را محافظت کرده لطف نماید تا متفرق

نشوند." ۳

|| مراقب اردوی خان:

"و اولدور قورجی که چهار ← آوردوی بزرگ جینککیزخان را شحنة بوده." ۴

---

1) Doerfer, Bd. 3.

(۲) جامع بلوشه ، ص ۵۱ .

(۳) جامع بلوشه ، ص ۳۸۹ .

(۴) جامع روس ، ج ۱ ص ۱۴۹ .

۱۱ مراقب شهر، حاکم نظامی^۱ شهر — باسقاق :

"و به جانب شهر کنت امیری با یک — تومان لشکر روان شد و آن رامستخلص کرد و شهنه‌ای بگذاشت . " ۲

"و بایدو — ایلچیان را به شهر بغداد فرستاد تا محمد سکورچی را که به حکم — یرلیغ کیخانو شهنه بغداد بود ، بکشند . " ۳

"و پیش از حادثه آباغاخان نادر اختاجی که شهنه تبریز بود به طلب شهزاده ارغون رفته بود . " ۴

شکورچی / مفولی / — شکورچی

شکورچی (šükürčī) / مفولی ، شوکورچی^۵ ، سوکورچی^۶ ، سکورچی^۷ ، سکورجی ،
شکورچی^۸ ۵۷

1) Doerfer, Bd. 3. Dozy. Howarth, vol. 3, p. 152-153.

اخوان ، المرقاة .

۲) جهانگشا ، ج ۱ ص ۷۰ .

۳) جامع روس ، ج ۳ ص ۲۴۲ . جامع یان ، ص ۸۸ . جامع ، ص ۸۳۶ .

۴) جامع روس ، ج ۳ ص ۱۶۸ . جامع یان ، ص ۴۴ و نیز سیرت ، ص ۱۷۳ .

منهاج ، ج ۲ ص ۱۲۱ ، ۱۹۹ . رشیدی ، ص ۱۸۱ . و صاف ، ص ۴۲ ،

۱۵۷ ، ۳۸۰ . هرات ، ص ۵۵ ، ۲۸۹ ، ۳۸۴ . بناکتی ، ص ۴۴۴ .

دستور ، ج ۲ ص ۱۴۰ ، ۴۵۷ . سبط ، ص ۲۲ . روضات ، ج ۲ ص ۵۹ .

پورسها ، ورق ۲۰ ، ۹۰ ، ۹۳ .

۵) جامع روس ، ج ۳ ص ۲۷۱ Radloff, Bd. 4, S. 1035

6) Doerfer, Bd. 1.

۷) غازانی ، ص ۳۳۸ . جامع یان ، ص ۴۴ ، ۶۸ . جامع ، ص ۷۸۴ ، ۸۱۴ ،

۱۰۹۴ . و صاف ، ص ۴۵۶ ، ۴۶۹ . ابرو ، ج ۲ ورق ۸۷۷ .

8) Doerfer, Bd. 1.

چتردار^۱، چتردار سلطنتی^۲:

"و همچنین میان اوزان^۳ که آلاتی چند می ساختند که تعلق به سکورچیان و

— ایداجیان دارد و آن رانیز به موجب مذکور تدارک فرمود." ^۴

"و فرمود تا سکورچیان و — اقتاجیان و — قورچیان و جمعی مقربان که

خواص آباقاخان بودند، برقاعده ملازم شهزاده باشند." ^۵

شنگ / چینی / — شینگ

شوسون (šūsūn) / مغولی / ، سوسون^۶، سوئسون^۷، سوسون^۸

در لغت به معنی آبدوغ و مایعی که در ته ظرف شیر جمع شود ^۹، مایعات^{۱۰} و

در اصطلاح غذای سفر و آذوقه برای پیکهای (ایلیچیان) کشوری و دیگر خدمتگزاران^{۱۱}

که مردم می بایست آن را فراهم کنند نه حکومت، مالیات^{۱۲}:

(۱) جامع بلوشه، ص ۵۳۲ (پانوش) . قزوینی، ج ۵.

2) Doerfer, Bd. 1.

۳) اوز (ūz) / ترکی /، صنعتگر، ممکن است ūz از ū به معنی توانایی مشتق

شده باشد. (Doerfer, Bd. 2).

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۴. غازانی، ص ۳۳۸. جامع، ص ۱۰۹۶.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۱۶۸. جامع یان، ص ۴۴. جامع، ص ۷۸۴.

برای "سکورچی" رجوع کنید به جامع روس، ج ۳ ص ۲۰۸. سمط، ص ۸۹.

اولجایتو، ص ۸۸. اویس، ص ۱۴۱.

(۶) غازانی، ص ۲۱۸. جامع، ص ۱۰۰۵. سمط، ص ۵۹. منتخب، ص

۱۰۸. Radloff, Bd. 4, S. 783.

7,8) Doerfer, Bd. 1.

(۹) سنگلاخ، ۲۴۳ v. Pavet, p. 350.

10) Radloff, Bd. 4, S. 783.

(۱۱) Doerfer, Bd. 1 کشاورزی، ج ۲ ص ۲۸۸.

(۱۲) نظام، ص ۱۸۸. Pūr-i Bahā, p. 271.

"و چون حکم — یزلیغ بزرگ حینکیزخان چنان است که — قضا و دانشمندان و علویان — قلان و — قوبجور ندهند، فرمودیم که بر آن موجب معاف و مسلم باشند و مال و — قوبجور ایشان نستانند و اولاغ و شوسون اربشان نگیرند." ۱

"و هر — قلان و اولاغ و شوسون و انغراجا ۲ و ارغمجی و غیره که تمامت لشکرها دهند، — هزاره جینکیزخان و آنچه به خاصه نفس او تعلق داشته همه براستی ادا می کرده." ۳

شوسونچی (*šūsūnčī*) / مغولی /، سوسونچی ۴، سوسنچی ۵، سوسیچی ۶، سونچی ۷، سوسنجی، سونجی ۸، سوسیچی
مأ مور رسیدگی به وضع غذاها: ۹

"یک نوبت آروق به رسالت به بندگی — قاآن رفته — کوک تمغا از آنجا آورده و اینجا سوسنجیان را تمامت بدو توسامیشی رفته." ۱۰

"سوسیجیان طوی تو چون داشتند ایاق کرد آفتاب ساغری و ماه منغری ۱۱" ۱۲

شوفنجان (*šūfinjān*?) / ترکی، از چینی /

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۲۷. غازی، ص ۲۱۸. جامع، ص ۱۰۰۵.

(۲) انقراق (*inqirčāq*) / ترکی /، قسمت چوبی زین. (Doerfer, Bd. 2).

(۳) جامع روس، ج ۱ ص ۳۲۷. جامع، ص ۱۰۴.

(۴) و صاف، ص ۴۵۶.

5,6,7) Doerfer, Bd. 1.

(۸) جامع، ص ۵۲.

9) Doerfer, Bd. 1.

(۱۰) جامع روس، ج ۱ ص ۱۴۳. جامع، ص ۵۲.

(۱۱) منغر (*munγur*) / ترکی /، جام شراب. (Doerfer, Bd. 4).

(۱۲) *Pūr-i Bahā*, p. 271. مونس، ج ۱ ص ۲۷۶.

فنجان ارشد، فنجان برگزیده^۱، وزیر بیدار، — فنجان:

"و چون امیر احمد اعتباری تمام داشت، او را شوفنجان می‌گفتند یعنی وزیر

بیدار و شولقب — فنجانان بزرگ باشد." ^۲

"و مقدم — فنجانان را شوفنجان گویند یعنی زبده — فنجانان." ^۳

شوفنجان/ ترکی، از چینی / — شوفنجان

شینک (*šīng*) / چینی *shēng* / ، شنک

وزارتخانه^۴، دیوان بزرگ (در ولایت ختای):

"و چون — قآن اکثر اوقات در شهر دایدو می‌نشید، جهت دیوان بزرگ

که آن را شینک خوانند، موضعی ساخته که در آنجا — دیوان دارند." ^۵

"و ایشان — بتیکچیانند که حادثات یومی و — یارغو را که امرای شنک

به تفصیل رسانند، ماه به ماه تفصیل آن را احتیاط کرده، نقد و تزییف نمایند." ^۶

— شینک برشش دیوان لوشه، لیشه، چبیون، تونجنیون، ژوشیتائی، سنویشه برتری

داشت و هرامری که پیش می‌آمد، نخست به آن دیوانها رجوع می‌شد و آنگاه به

دیوان بزرگ (شینک) می‌بردند. اداره این دیوان بر عهده چهار چنکسانک و

چهار فنجان و گروهی کاتبان و مقامهای دیگر بود که همه از چنکسانک فرمان

می‌بردند. کار ایشان رسیدگی به مشکلات مردم و انجام کارهای مهم مملکتی

بود و پس از حل و فصل امور، چهار چنکسانک گزارش کارها را به حضور قآن

1) Doerfer, Bd. 3.

(۲) جامع بلوشه، ص ۵۰۹. جامع، ص ۶۵۰.

(۳) جامع بلوشه، ص ۴۷۶. جامع، ص ۶۴۳.

4) Doerfer, Bd. 1.

(۵) جامع بلوشه، ص ۴۲۸. جامع، ص ۶۴۳.

(۶) و صاف، ص ۴۹۸.

می بردند .

هر شینگ به اندازه دهی وسعت داشت و غلامان و خادمان بسیار ، در آنجا کار می کردند . هر روز امرای دیوان به آنجا می رفتند و بر حسب منصب در جای خود می نشستند . در برابر هر یک از بتکچیان کرسی بود و بر آن دواتی نهاده و در اختیار هر یک از امیران نشانی و تمغایی معین و اگر کسی از کارکنان چند روز به دیوان نمی آمد ، یکی از بتکچیان مأمور بود که از جامگی او کم کند و هر گاه آن کارمند عذر موجهی نداشت ، از دیوان اخراج می شد .^۱

۱

---

(۱) جامع بلوشه ، ص ۴۸۴ - ۴۸۳ ، ۴۹۸ - ۴۹۷ . جامع ، ص ۶۴۴ ، ۶۴۶ و نیز وصاف ، ص ۵۵۴ .

ص

صاحب جمع (šāheb-yam') / عربی + عربی /

مأمور تشخیص مالیات و جمع آوری آن:^۱

"و در اول سال ← برات ← متوجهات به موجبی که به قانون در آمده،
 دیه به دیه، مسّی و مفصل می نویسد و ← نواب ← دیوان بزرگ نشان
 می کنند و به ← التون تمغا موکد گردانیده، به ولایت می فرستند تا رعایا آن
 را به دو قسط با ده و نیم و حق ← خزانه با صاحب جمعی که در هر ولایت
 منصوب گشته، می رسانند." ^۲

صاحب دیوان (šāheb-dīvān) / عربی + فارسی /، صاحب دیوانی

کسی که امور مالیّه و عایدات مملکت را اداره می کند^۳، ناظر مالیّه دولت^۴،
 ← فنچانی:

(۱) معین.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۳ و نیز ص ۴۱۰. دستور، ج ۱ ص ۴۵. یزد،

ص ۱۱۷.

(۳) جهانگشا، ج ۱ ص "یا".

(۴) معین.

"و جمال الدین دستجردانی منصب حکومت و تصرف در مال یافت و اوتفأل را، لقب صاحب‌دیوانی به اسم — وزارت استبدال کرد." ^۱

"در ذی قعده سنهٔ اثنین و تسعین و ستمائه امرا حسن و طایجو دولت‌شاه . . . در شکارگاه اهر عرضه داشتند که صاحب‌دیوان اموال ممالک را به خاصهٔ خود به طریق تبذیر و اسراف صرف می‌کند." ^۲

"از فرزندزادگان سید اجل ماضی ابوبکر نام بود. — قآن او را بایان — فنجان لقب داده و با اولجای به هم نوکر کرد و راه — فنجانی یعنی صاحب‌دیوانی بدو ارزانی داشت." ^۳

صاحب‌دیوانی / عربی-فارسی / — صاحب‌دیوان

صده / فارسی / — امیر صده

صریح‌الملک (*ṣarīḥ-ol-melk*) / عربی /

فهرست املاک که شامل نام و حدود آنها باشد: ^۴

"و آن چنان است که شخصی ملکی دارد و جهت مصلحت خود — قبالة آن دو نسخه کرده یا چون املاک بسیار دارد آن را صریح‌الملکی ساخته و باز دو نسخه کرده." ^۵

(۱) و صاف، ۲۸۴.

(۲) و صاف، ص ۲۶۹.

(۳) جامع بلوچه، ص ۵۴۰ و نیز ص ۴۰، ۴۱۹، ۵۹۲. جامع روس، ج ۳ ص ۶۲، ۱۵۷، ۳۶۴. جامع یان، ص ۶۸، ۸۶. جامع سلطنتی، ص ۹۸، ۱۳۴. جامع کاترمر، ص ۴۰۲. غازانی، ص ۹۶، ۱۳۴. جهانگشا، ج ۱ ص ۴، ج ۲ ص ۲۲۴. و صاف، ص ۲۶۵، ۶۱۴. سمط، ص ۴۶، ۸۳. هرات، ص ۱۸۵. بناکتی، ص ۴۴۸. مسامره، ص ۲۰۹. حافظ، ص ۲۰. ابرو، ورق ۸۰۲.

(۴) معین.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۴۳۵. غازانی، ص ۲۲۶. جامع، ص ۱۰۱۱.

"و بعد از آن اگر آن ملک را بعضی از — صکوک یا صریح الملك یا — مقاسمه نامه به دست بایع یا فرزندان یا خویشان او یا دیگران، هر کس که باشد... با دید آید هیچ — قاضی از — قضات اسلام آن را اعتبار نهند." ۱

صکوک (šokūk) / عربی /

جمع صک، قباله‌ها: ۲

"از جمله معظمت امور و انواع منازعات و خصومات میان عالمیان، یکی دعوی باطل است به علت — قبالات کهن و صکوک و — صریح الملك مکرر که در دست هر کس مانده باشد." ۳

"ولا شک چون — قبالات مسجل محکوم به زنده گواه پیش — قاضی حاضر گردانند و به ثبوت رسانند — قاضی به صحت آن حکم کند و چه می‌داند که به وجهی شرعی به دیگری منتقل شده و مشهور است که — قاضی عاجز دو گواه باشد، چون چندین — قاضی متقدم معتبر مشهور آن صکوک را مسجل گردانیده باشند و گواهان عدل مشارالیه زنده و حاضر و غافل از آنکه بعد از آن مبیاعه رفته و آن ملک منتقل گشته و آن صکوک مکرر یا غیر مکرر در دست بایع مانده و به مشتری تسلیم نکرده." ۴

"واسامی عدول مزگی را به — روزنامه‌چیه — دارالقضا ثبت کنند و اجازت تحریر — قبالات و صکوک، ایشان را دهند و — قضات بر خطوط

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۳۶ و نیز ص ۴۴۶، ۴۴۷. جامع، ص ۱۰۲۰.

(۲) دهخدا.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۳۵. جامع، ص ۱۰۱۱.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۴۳۶-۴۳۵.

مجهول سجل نکنند. "۱

---

(۱) و صاف، ص ۳۸۹ و نیز جامع روس، ج ۳ ص ۴۳۱، ۴۳۲. جامع، ص

ط

طاس عدل (ṭās e 'adl) / فارسی + عربی /

کاسه، پر از آبی که در دیوان قضا و محاکم بر کرسی قاضی می‌نهادند و پس از پایان دعواها و خرید و فروش املاک، صکوک و قباله‌های کهنه و مکرر را در آن می‌شستند. این روش از ابتکارات غازان بود:

"والبته باید که — قاضی چون در — دارالقضا به حکم نشیند، طاسی پر آب بر کرسی حاضر گرداند و نام آن طاس عدل فرموده‌ایم و هر مبیعه و دعوی که به قطع رسد، — صکوک آن بطلبند و در آب بشویند." ^۱

"— برلیفها به اطراف ممالک روان فرمود مشتمل بر آنکه در هر محکمه، شرع در هر دارالملکی و در هر شهری طاسی عدل بنهند تا اگر کسی ملکی فروشد — قبالات خریده و منتقلات جریده که در دست بایع باشد، در آن طاس چون دست از ناراستی فروشویند." ^۲

---

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۳۷. جامع، ص ۱۰۱۲.

(۲) و صاف، ص ۳۸۹ و نیز ص ۳۸۸. جامع روس، ج ۳ ص ۴۲۸، ۴۴۳.

حبیب، ج ۳ ص ۱۶۱، ۱۶۳.

فروختن غلات به مردم به زور و اجبار: ۱

"ودرین وقت که به یمن عاطفت و حسن تدبیر پادشاه خلد سلطانہ ممالک معمور گشته از ولایات ارتفاعی مبالغی بر — متصرفان باقی است و غلهء پارینه، جمله در انبار موجود تا به طرح به مردم نباید داد. " ۲

"و چون امسال امساک باران نبود و ارتفاعات شتوی تمام حاصل شد و دودانگ خلایق . . . بواسطهء قحط و وباسیری شده بودند و جلای وطن کرده خرواری گندم که در سال گذشته به مبلغ سی دینار یافت نمی شد به شش دینار در وجه — خزانہ بر مردم طرح می کردند و نفیر و تظلم به فلک می رسید. " ۳

طرخان / ترکی / — ترخان

طرقاق / ترکی / — ترقاق

طغار / ترکی / — تغار

طغرا (*tugrā*) / ترکی / ، تغری ، ۴ ، طغری ۵

خطی قوسی شکل که در بالای فرمانها و منشورها بین علامت سلطان و بسم الله به وضعی خاص می کشیدند ۶ ، امضای پادشاه:

(۱) معین . کشاورزی ، ج ۲ ص ۲۹۵ — ۲۸۹ .

(۲) جامع روس ، ج ۳ ص ۴۶۵ . جامع ، ص ۱۵۳۴ .

(۳) و صاف ، ص ۳۶۳ .

4,5) Doerfer, Bd. 3.

(۶) وزارت ، ص ۲۹ . برهان . دهخدا .

Dozy. Doerfer, Bd. 3. Radloff. Bd. 3, S. 1432.

"عید چون سلطان بود و آن ماه نو، طغرای آن

زان سبب بر نشره طغرای سلطان بگذرد"^۱

"آسمان شد صفحه فرمان جاهش در ازل

ماه نو در شکل همچون خط طغرا بر سرش"^۲

— با آنکه کلمه طغرا در کتابهای دوره مغول به کار رفته است، ولی شاهی در دست نیست که یکی از ایلخانان برای خود طغرای خاصی داشته باشد. در صورتی که اتابکان فارس و قراخانیان کرمان هر یک برای خود طغرای مخصوص داشتند.

"بر صفحات فرامین آئین طغرای او چون نظریه زلف بر عارض خوبان، این بوده: وارث ملک سلیمان سلغر سلطان مظفرالدینا والدین تهمتن سعد بن اتابک زنگی ناصر امیر المؤمنین".^۳

"و طغرای منشور اتابکی بعد از بسمله بنوشتند: وارث ملک سلیمان عادل جهان، سلطان البر و البحر مظفرالدینا والدین ابوبکر سعد ناصر عباد الله المؤمنین".^۴

"طغرای امثله و مناشیر او این بود: السلطان المعظم قطب الدینا والدین، ابوالفتح محمد برهان امیر المؤمنین".^۵

(۱) سراج، ورق ۱۱۲.

(۲) سراج، ورق ۱۱۹.

(۳) و صاف، ص ۱۵۵. ابرو، ورق، ۱۳۲.

(۴) و صاف، ص ۱۷۸.

(۵) ابرو، ورق ۸۲ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۱۲۰، ج ۲ ص ۸۱، ۶۳. سیرت،

ص ۲۶، ۶۲. رشیدی، ص ۲۵، ۸۵. نسائم، ص ۸۲، ۸. و صاف، ص

۱۷۸، ۲۸۵. شمس، ج ۱ ص ۵، ۴۶. عبید، ص ۳. حافظ، ص ۵۰،

۲۸۵، ۳۶۴. سراج، ورق ۳۹، ۴۵، ۶۰، ۷۲. مونس، ج ۱ ص ۱۷۸،

۳۰۶، ج ۲ ص ۴۴۳، ۷۴۹.

طغری/ترکی / ← طغرا

طلایه (*ṭalāye*) / عربی از طلایه /

واحدی از سربازان که در پیش عمده قوا فرستند تا از کم و کیف دشمن آگاه شوند، جلودار: ^۱

"باتو برادر خود شیپاقان را با ده هزار مرد بر سبیل ← یزک و طلایه، در مقدمه بفرستاد. " ^۲

"حالی جاسوسی رسید که حشم ترکان در حوالی جویم با مواشی بیحد در مقام خود ساکن اند و از طلایه و پاس فارغ و آمن. " ^۳

طمغا/مغولی / ← تمغا

طمغاچی/مغولی / ← تمغاچی

طمغه/مغولی / ← تمغا

طورقاق/ترکی / ← ترغاق

طیارات (*ṭayyārāt*) / عربی /

حقّی که سلطان در تصاحب اموال بیصاحب، فراریان، غایبان و مالهای گمشده داشت، ^۴ در آمد تصادفی ^۵:

"و اما طیارات چهار قسم است: اول مالی که او را هیچ میراث خوار نبود. دوم کسی که مال پادشاه خورده باشد. سوم بلارغو و چیزهای گمشده. چهارم غایبانه کسی که مرگ و زیست آن شخص معلوم نباشد و او را وارث نبود

(۱) معین.

(۲) جهانگشا، ج ۱ ص ۲۲۵.

(۳) و صاف، ص ۳۷۱ و نیز ص ۳۷۰. جهانگشا، ج ۲ ص ۱۸۸.

(۴) کشاورزی، ج ۲ ص ۲۸۸.

و آن‌هر دو چون خداوند مال باز آید عوض مال او باز دهند، و این همه مصالح پادشاهی باشد. "۱

"و جماعتی که در بیابان غربت و قفار کربت سرگردان گشته‌اند به مساکن مألوف و اماکن معروف خود باز آیند و به علت ← قلان و ← قبیجور و طیارات و ← تکلیفات ← دیوان کرمان و ← اردوی اعظم تا مدت سه سال از ایشان نطلبند. "۲

---

1) *Naṣīr al-Dīn*, p. 761.

۲) رشیدی، ص ۱۲ و نیز ص ۲۵، ۱۷۰. و صاف، ص ۱۶۰، ۱۶۳.

المعجم، ص ۱۵. *Naṣīr al-Dīn*, p. 759

ع

عارض ('arez) / عربی /

شمار کننده لشکر: ^۱

"و عارض را فرمود تا بتدریج لشکر را اندک اندک عرض می دهد تا آوازه"

ازدحام لشکر در حضرت خلیفه به دور و نزدیک و ترک و تازیک برسد. " ^۲

"و اگر مردم — چریک مال و — قوچور و غیره بیرون از آنچه مفصل

گشته است و به دفاتر قانون و — مؤامره در آمده چیزی طلبند ، عارض

نگذارد و اگر به علف و زور بستانند عارض پنهان ناکرده نامش بنویسد و به ما

عرضه دارد. " ^۳

عناق/ترکی / — ایناق

---

(۱) معین .

(۲) جامع روس ، ج ۳ ص ۴۷ .

(۳) جامع روس ، ج ۳ ص ۵۱۶ و نیز ص ۵۱۵ . غارانی ، ص ۳۵۷ . جامع یان ،

ص ۷۷ . الحامه ، ص ۱۱۹ .

غ

غانچی / مغولی / — فانچی

غروق چی / ترکی / — فرقچی

غروقچی / ترکی / — فرقچی

غول / ترکی / — قول

---

۱) در زبانهای آلتایی حرف "غ" کمتر در آغاز واژه قرار می‌گیرد. در این فرهنگ نیز مادهٔ اصلی که با این حرف آغاز شود، نداریم و فقط چهار مادهٔ ارجاعی غانچی، غروق چی، غروقچی و غول هستند که صورتهای درست و مرجح آنها در حرف "ق" آمده و بحث شده‌اند.

ف

فنجان (*finjān*) مغولی ، از چینی *p'ing chang* " پینگ چانگ " / ، فنجان ،

فنجان

عنوان ، کمک چنکسانک ، طبق سلسله مراتب کارمندان چینی دوره یان ، فنجان
مقام سوم را دارد ، نماینده دیوان بزرگ :^۱

" امرای بزرگ که ایشان را نیابت و — وزارت باشد ، ایشان را — چنکسانک
گویند . . . و امرا و وزرا و — نواب — دیوان که تازیک و ختایی و اویغور
باشد ، فنجان . " ^۲

" مرتبه سوم فنجان ، نایب و — وزیر — دیوان باشد از اهل اقوام
مختلف . " ^۳

" از فرزندان سید اجل ماضی ابوبکر نام بود . — قآن او را بایان
فنجان لقب داده و با اولجای به هم نوکر کرده و راه فنجانی یعنی — صاحب دیوانی

---

1) Doerfer, Bd. 1.

(۲) جامع بلوشه ، ص ۴۷۰ . جامع ، ص ۶۴۲ .

(۳) جامع بلوشه ، ص ۴۷۱ . جامع ، ص ۶۴۳ .

بدوارزاسی داشت. " ۱

فنچان/ مغولی، از چینی / — فنجان

فنچانی/ مغولی، از چینی / — فنجان

---

(۱) جامع بلوشه، ص ۵۴۰. جامع، ص ۶۵۹ و نیز جامع بلوشه، ص ۴۷۶،

۵۰۸، ۵۰۹، ۵۱۵. حبیب، ج ۳ ص ۶۷.

ق

✓ قآن / مغولی / ← قآن

✓ قآنچی / مغولی / ← قآنچی

✓ قآن (qā'an) / مغولی / ، قآن^۱ ، قآن^۲ ، قآنی

خان بزرگ^۳، شاه شاهان^۴، لقب پادشاهان مغولی "خان" و "قآن" بود. "خان" در لهجه‌های تاتاری بسیار معمول بود و چنگیز این لقب را به خود اختصاص داد و پس از او گروهی از فرزندان و نواده هایش با این عنوان نامیده شدند؛ ولی نخستین پادشاهی که نام قآن بر خود نهاد، اوکتای بود. پس از او برخی جانشینانش نیز همین لقب را داشتند. شاهزادگانی که به سلطنت نمی‌رسیدند، نمی‌توانستند این عنوان را بر خود بنهند^۵، ← خان

"بعد از الحاح امرا/کیوک خان/گفت بدان شرط قبول کنم که من بعد قآنی

(۱) جامع یان، ص ۵۷، ۶۶.

2) Doerfer, Bd. 1.

3) Doerfer, Bd. 1.

(۴) سنگلاخ، v 263. Pavet, P. 389

(۵) جامع کاتمر، ص 10 (پانویشت).

بر اوروک من مقرر باشد. همگان باتفاق — موچکا دادند که تا از نسل تو گوشت پاره‌ای باشد که در پیه و علف پیچیده، سگ و گاو آن را قبول نکند خانیت به دیگری ندهیم. "۱

"و ایشان را منصب قآنی و پادشاهی برسانید و سبب معظم قآنی فرزندان او آن بود که چون او کتای قآن وفات یافت تو را کنه خاتون نگذاشت که شیرامون که به موجب وصیت او ولی العهد بود قآن شود. "۲

"و پیغام دادند که ما شهزادگان و امرا باتفاق کنکاج کرده قوبیلای قآن را به قآنی نشانیدیم. "۳

قآن چی / مغولی / — قانچی

قآنی / مغولی + پسوند فارسی / — قآن

قاشقه اختاچی / ترکی + مغولی / — قشقا اختاچی

قاضی (qāzī) / عربی / ، قضا

داور، کسی که به اختلافات ملکی و شرعی مردم رسیدگی می‌کند:

"بهترین وجهی آن است که به وقت مباحثت املاک، بایع و مشتری پیش قاضی حاضر شوند و گواهان عدل را با — صکوک که باشد حاضر گردانند و بایع ملکیت خود ثابت گرداند. "۴

"و تمامت قضا را فرمود تا — قبالات را بر یک طریق بنویسند، چنانکه جمله دقایق شرعی مرعی باشد. "۵

(۱) جامع بلوشه، ص ۲۴۴.

(۲) جامع بلوشه، ص ۲۲۵.

(۳) جامع بلوشه، ص ۳۹۲ و نیز ص ۳۷، ۷۶، ۶۰۶. جامع کاترمر، ص ۱۲۲

320، جامع سلطنتی، ص ۳۳. غازانی، ص ۳۹، ۱۶۴، ۳۱۱، ۳۵۰.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۴۳۶.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۴۲۶.

"دو مدعی که پیش قاضی روند اگر در حمایت کسی روند و جماعتی متغلبان را به — دارالقضا حاضر گردانند تا مدد ایشان دهند، قاضی باید که مادام که ایشان از — دارالقضا بیرون نروند، قضیه و دعوی نشنود." ^۱

قاضی القضاات (qāzī-el-qozāt) / عربی /

سرداور، رئیس قاضیان، قاضی اعظم: ^۲

"در ششم ذی الحجه سه احدی و تسعین و ستمائه به غشلاغ اران — صاحب دیوانی ممالک بر صدرالدین مقرر شد و از بندگی کیخاتو در خواست کرد تا او را صدرجهان لقب دادند و... قاضی القضااتی ممالک به نام برادر بستد." ^۳

"بالضرورة به عزّ عرض رسانید تا حضرت عالیّه شهریاری قاضی القضاات ممالک را که معلوم شده که افضل و اعدل و اعلم و اعقل — قضاات روی زمین است به استکشاف این قضایا امر فرماید." ^۴

"و در روز که مثال شریف رسید، مجموع — متصرفان موقوفات را طلب داشته شد و تفحص قضایای وقفی و صرف محصولات آن به مصارف شرعی در مجلس شریعت پیش قاضی القضاات ممالک محروسه که از قبل این ضعیف منصوب است... به تحقیق امور اوقاف ممالک اشتغال نمود." ^۵

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۲۸ و نیز ص ۴۲۴، ۴۴۸. غازی، ص ۲۱۸،

۲۲۴. جامع، ص ۱۰۱۳، ۱۰۱۸. رشیدی، ص ۶۹. سمط، ص ۳۶.

دستور، ج ۱ ص ۲۱۲ - ۲۰۹، ج ۲ ص ۴۵۵. هرات، ص ۶۱۳.

شیرازنامه، ص ۶۵. عبید، ص ۱۳۱، ۱۵۸.

(۲) معین.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۲۳۸. جامع یان، ص ۸۶.

(۴) دستور، ج ۱ ص ۲۱۱.

(۵) دستور، ج ۱ ص ۳۲۷ - ۳۲۶ و نیز ص ۴۶. جامع روس، ج ۳ ص ۲۰،

۲۳۸، ۴۴۸. جامع یان، ص ۸۶. رشیدی، ص ۲۸. روضات، ج ۱

قان / مغولی / قاتآن

قناچی (qānčī) / مغولی / قانچی^۱، غانچی^۲، قمانچی^۳، قاتآنچی^۴، قناچی^۵،

چهار پادارخان: ۶

"پیش ازین شتران و گوسفندان — قاتآن در ممالک به تحویل قانچیان می بود و آن حسابی و ضبطی نه." ۷

"فرمود که شتران و گوسفندان را به معتمدان مستظهر سپارند و چون یورتهای نیکو دارند و قانچیان بنده و مسلم و معاف، چه بهانه توانند آورد و هر سال جهت نتاج چند بار دهند بر وجهی که بعد از آنچه سقط شود قانچیان را هنوز در آن فایده و توفیر باشد." ۸

قانون الامور (qānūn - ol - 'omūr) / عربی /

دفتر قانون:

"بر وفق فرموده/غازان/ مجموع آن مسودات را بعد از اصلاح باتفاق بردفتری نوشتند و آن را قانون الامور نام نهاد و فرمود که فیما بعد احکام را از آن

ص ۲۱۶ - ۲۱۵ . و صاف، ص ۱۵۸، ۱۶۳، ۲۶۶.

(۱) غازانی، ص ۳۴۰.

(۲) حبیب، ج ۳ ص ۱۸۲ Doerfer, Bd. 1

3) Doerfer, Bd. 1.

(۴) جامع، ص ۱۰۹۶.

5) Doerfer, Bd. 1.

6) Doerfer, Bd. 1.

(۷) جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۵ . جامع، ص ۱۰۹۶.

(۸) جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۶ - ۵۴۵ . جامع، ص ۱۰۹۷.

مستودات نویسند بی زیاده و نقصان. "۱

قبالات (qabālāt) / عربی /

سند مالکیت^۲ زمین و خانه:

"سبب آنکه قبالات کهن و ← صریح الملك مکرر چنانکه این زمان نیز هست بسیاری در دست مردم بود. "۳

"و اسامی عدول مزگی رابه ← روزنامه‌چء ← دارالقضایت کنند و اجازت تحریر قبالات و ← صکوک ایشان را دهند و ← قضات بر خطوط مجهول سجل نکنند و اجرت تحریر قبالات و حق السعی وکلا به نسبتی مقدر مقرر گردانند. "۴

— یکی از گرفتاریهای اجتماعی در دوره مغول، ادعای باطل بر قباله‌های کهنه‌ای بود که هر کس در اختیار داشت، بدین معنا که مثلاً کسی از قباله‌های املاک خود دو نسخه تهیه می‌کرد و پس از مرگش، وارثان آن زمینها را بین خود تقسیم می‌کردند و کم‌کم با فروش و انتقالات به اشخاص دیگر می‌رسید. ولی با این حال نسخه‌هایی از همه اسناد یا تعدادی از آنها در دست فروشنده یا وارثش باقی بود. بعد از مدتی فروشنده بر ملک فروخته ادعای مالکیت می‌کرد و با قباله‌های مسجل و گواهان رنده به نزد قاضی می‌رفت و ثابت می‌کرد که ملک از آن اوست و قاضی غافل از آنکه این ملک به وجهی شرعی به دیگری منتقل شده است، با توجه به امضای چند قاضی معتبر گذشته بر قباله‌ها و

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۳. غارانی، ص ۲۹۵-۲۹۴. جامع، ص

۱۰۶۳. حبیب، ج ۳ ص ۱۸۴-۱۸۳.

(۲) معین.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۴۶.

(۴) و صاف، ص ۳۸۹.

وجود گواهان حاضر به درستی آن حکم می داد. این نابهنجاریها تا حدودی با اصلاحات غازانی مرتفع شد. به این ترتیب که هنگام فروش املاک، می بایست فروشنده و خریدار با گواهان عادل و قباله ها نزد قاضی حاضر شوند و پس از آنکه فروشنده مالکیت خود را ثابت کرد و گواهان بر آن صحه گذاشتند، تمام نسخه های قباله را در آب بشویند و مالک اقرار کند که قباله ای نزد او نیست و اگر از آن پس سندی نزد او پیدا شود، باطل است. دیگر آنکه قاضیان حق نداشتند به دعاوی سی ساله توجه کنند، زیرا امکان داشت در این مدت ملک به افراد دیگر منتقل شده باشد. کسانی که به داشتن چنین قباله هایی ادعا می کردند، مجازات می شدند. همچنین قاضیان موظف بودند که همه قباله ها را به یک شکل و ترتیب بنویسند و تمام دقایق شرعی را در آن مرعی دارند. متأسفانه بعد از مرگ غازان، وضع همان شد که بود بدون آنکه کسی بتواند به این امر چنانکه سزاوار است رسیدگی کند.^۱

قبجور / مغولی / — قبچور

قبجور / مغولی / — قبچور

قبجور (*qubčūr*) / مغولی / قبجور^۲، قپچور^۳، قوپچور^۴، قفچور^۴، قوبجور، قوبچور^۵.

- (۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۲۶، ۴۳۴. غازانی، ص ۲۲۹ - ۲۲۶، ۲۳۹ - ۲۴۰. جامع، ص ۱۰۵۴، ۱۰۱۳ - ۱۰۱۰، ۱۰۲۰، ۱۰۲۲، ۱۰۲۳. دستور، ج ۱ ص ۳۰۳ - ۳۰۲. حبیب، ج ۳ ص ۱۶۱، ۱۶۴. نوایی، ص ۲۳۴ - ۲۲۵. نفایس، ج ۱ ص ۵۴۸ - ۵۴۳.
- (۲) پوربها، ورق ۸، ۱۴، ۱۶، ۲۲، ۴۱، ۶۴، ۷۷، ۹۳. مونس، ج ۲ ص ۹۱۱

3) Pavet, p. 416.

(۴) سنگلاخ، 274 r. و صاف، ص ۱۶۱.

5) Doerfer, Bd. 1.

قفجور^۱، قبقور^۲

مالیات گله^۳، از هر صدسر چهار پای یک سر را به نام قبقور می‌گرفتند:
 "و هم درین سال قوچچور چهار پای را معین گردانیدند. به قرار آنکه از هر
 صد سر یک سر بدهند." ۴

"و مراعی چهارپای که آن را قوچچور خوانند، از یک جنس چهار پای، هرکس که
 صد سر داشته باشد یک سر بدهد و آنچه کم از صد باشد، هیچ ندهد." ۵
 "و پیش ازین که هنوز عادات و رسوم ایشان برقرار بود، از تمامت لشکره‌رسال
 قوچچور اسپ و گوسفند و گاو و نمد و فروت و غیره جهت — آوردوها و لشکری
 که درویش شده بودند، بیرون می‌کردند." ۶

II مالیات بر مال:

"چون — اخراجات گوناگون و التماسات متلون از رعایا بسیار است و
 پراکندگی ایشان ازین سبب، بر شیوه‌ای که صاحب یلواج در ماوراءالنهر مقرر
 کرده است و آن را قوچچور خوانند تعیین می‌باید کرد که یک نفس در سالی به
 حسب استطهار و ثروت چه دهد تا چون آن مقدر مقرر ادا کند بار دیگر به او
 در سال رجوع نمایند و بدان کس حوالتی دیگر نکنند. برین جملت مقررگشت

(۱) وصاف، ص ۲۷۲.

(۲) جامع هولاکو، ص ۵۰. جامع کاترمر، ص ۲۵۶. جامع، ص ۷۰۶.
 رشیدی، ص ۱۱، ۱۲. وصاف، ص ۳۴۷، ۳۶۲. هرات، ص ۱۸۳،
 ۱۸۵. ابن مهنا، ص ۲۲۰. منتخب، ص ۱۳۹.

جامع کاترمر، ص ۲۵۶. Doerfer, Bd. 1. 3)

(۴) جامع بلوشه، ص ۴۲. جامع، ص ۴۷۳.

(۵) جامع بلوشه، ص ۳۱۴. جامع، ص ۵۹۷.

(۶) غازانی، ص ۳۰۰ و نیز ص ۳۰۴. جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۲. جامع،
 ص ۱۰۷۱. وصاف، ص ۱۶۱.

و/منکوقاآن/ فرمان داد که مستظهري را ده دينار معين کنند و بدین نسبت تا درویشی یک دينار و آنچه ازین وجه حاصل شود در وجه — اخراجات حشر و — یام و خرج — ایلجیان صرف کنند.^۱

— زمان سلطنت هولاکو مقدار قبقور افزایش یافت به این ترتیب که نخست از هر ده نفر سالانه هفتاد دينار رکنی می گرفتند و بعد چون مخارج لشکر و یام و الاغ از حد گذشت و این قبقور کفایت نمی کرد بنابراین قرار بر این شد که از هر ثروتمندی پانصد دينار و از هر درویشی یک دينار بگیرند.^۲

در زمان غازان از رعایای ده نشین، در سال دو بار قبقور می گرفتند؛ یکی از اول نوروز جلالی و دیگری از اول میزان و مدت هر کدام بیست روز تمام بود و از رعایای صحرا نشین یک نوبت در سال یعنی از آغاز نوروز تا بیست روز.^۳

قبقور/مغولی / — قبقور

قرا تمغا (qara tamγā) / مغولی^۴ + مغولی /

/ از قرا: سیاه + تمغا: مهر

/ مهر سیاه، مهری که با مرکب سیاه بر فرمانها می زدند: ^۵

"و بر — برآت — دیوان و امثله و مکتوبات سلطانی نشان و قرا تمغا

(۱) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۵۴.

(۲) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۵۶، ۲۶۱.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۴ — ۴۷۳ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۲۲، ج ۲ ص

۲۵۸، ج ۳ ص ۰۶. جامع روس، ج ۳ ص ۵۰، ۴۵۳. غازانی، ص ۲۴۳.

جامع، ص ۹۴، ۱۰۲۴. دستور، ج ۱ ص ۴۵. و صاف، ص ۵۷۸.

روضة، ج ۵ ص ۶۵. منتخب، ص ۲۰۰.

4) Lessing. Grønbech, p. 91. Poppe, p. 21.

(۵) سنگلاخ، ۲۷۱r.

کردند و زدند. "۱

"و چهار امیر را از چهار ← کزیک معین فرموده و هر یک را قراتمغای علی-
حده داده تا چون ← یرلیغ را ← تمغا زنند بر ظهر آن نهند تا هرگز
منکر نتواند شد که به معرفت ما نبوده. "۲

قراقچی / ترکی / ← قرقچی

قراول / مغولی / ← قراول

قراول (*qarāvul*) / مغولی / ، قراول^۳ ، قراولی^۴

مراقب^۵ ، دیده بان^۶ :

"نیم شب از قراولان خبر رسید که لشکر یاغی از پول معین در گذشتند. "۷
"و از سر حد ایشان تا سر حد ملک ← فاآن چهل روزه راه بیابان است و
از جانبین لشکر و قراول بر سر حدها نشسته و محافظت می نمایند و احتیاط
می کنند. "۸

"قراولان لشکر اسلام منزل به منزل از کیفیت هجوم و حرکت ایشان اخبار

(۱) سمط، ص ۸۴.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۰. جامع، ص ۱۰۶۱ و نیز و صاف، ص ۲۳۹،
۳۳۲، ۳۳۷. حبیب، ج ۳ ص ۱۸۳. ابرو، ورق ۹۷.

3) Doerfer, Bd. 1.

(۴) جامع بلوشه، ص ۲۱. جامع، ص ۱۲۳، ۲۶۸، ۳۲۰. و صاف، ص ۵۰۶.
بناکتی، ص ۳۶۷. ابرو، ورق ۲۴۲.

5) Doerfer, Bd. 1.

(۶) سنگلاخ، ۲۷۱، ۷۲.

(۷) جامع روس، ج ۳ ص ۲۶۹.

(۸) جامع بلوشه، ص ۵۰۰.

می کردند. "۱

قراولی / مغولی + پسوند فارسی / ← قراول

قرچی / مغولی / ← قورچی

قرچی / مغولی / ← قورچی

قرقچی (*qoroqčī*) / ترکی / ، غروقچی^۲ ، غروق چی^۳ ، قروقچی^۴ ، قروغچی^۵ ،

قورقچی^۶ ، قراقچی

یاسدار چیزی که حرمت دارد:^۷

"او را آنجا دفن کردند و آن را قروق ساختند و قرقچیان آنجا امرای او را -

یانکفت می باشند. "۸

"و آن درخت اولین و موضع دفن او را باز نمی شناسند تا بحدی که

غروق چیان قدیم نیز راه بر سر آن نمی برند. "۹

۱۱ محافظ:

"و محافظان که قراقچیان گویند بر سر راهها نشاندہ بود و ← یاسا داده که

۱) و صاف، ص ۳۶۹ و نیز ص ۴۲، ۲۳۲، ۵۰۶ - جامع روس، ج ۱ ص ۱۹۵،

ج ۳ ص ۱۸۰، ۳۰۹، ۵۹۵ - جامع بلوشه، ص ۲۱، ۱۱۷، ۳۳۸، ۵۳۶،

۶۰۴ - جامع یان، ص ۹، ۳۲، ۵۱ - جامع، ص ۵۲، ۱۲۳، ۲۶۸،

۳۳۲ - بناکتی، ص ۳۶۷ - اویس، ص ۱۶۹ - پوربها، ورق ۸، ۳۷.

ابرو، ورق ۲۴۲.

2) Doerfer, Bd. 3.

Doerfer, Bd. 3

۳) جامع، ص ۳۸۷.

4,5,6) Doerfer, Bd. 3.

7) Doerfer, Bd. 3.

۸) بناکتی، ص ۳۷۱.

۹) جامع، ص ۳۸۷.

هر کس از بازرگانان که آنجا رسند ایشان را به سلامت بگذرانند. " ۱

قرلتای / مغولی / — قوریلتهای

قروغچی / ترکی / — قرقچی

قروغچی / ترکی / — قرقچی

قرولتای / مغولی / — قوریلتهای

قرولطای / مغولی / — قوریلتهای

قریلتای / مغولی / — قوریلتهای

قزل بیلکا (*qızıl bılka*) / ترکی + ترکی ۲ / ، قیزیل بیلکا ۳

نوعی از یارلیغات خوانین مغول است که طفرای آن به سرخی رقم شود: ۴

"چه بی قزل بیلکا، اطلاق — تغارات — چریک و وجوهات آش —

اردوی خواتین، تعذری داشت. " ۵

"قریب پانصد تومان زر قرض کرده و به موجب قزل بیلکا بر کار ارباب حوالات

نشانند. " ۶

قشنا اختاچی (*qāṣṣā axtačī*) / ترکی + مغولی / ، قاشقه اختاچی ۷

— امیر آخور اسبان پیشانی سفید: ۸

(۱) جهانگشا، ج ۱ ص ۵۹. ابرو، ورق ۳۴۷، ج ۲ ورق ۷۷۰.

(۲) فهرست لغات الترك، ص ۹۲.

(۳) سنگلاخ، ۲۹۶۷.

(۴) سنگلاخ، ۲۹۶۷.

(۵) و صاف، ص ۲۷۱.

(۶) و صاف، ص ۲۷۱.

(۷) سنگلاخ، ۲۷۴ r.

(۸) سنگلاخ، ۲۷۴ r.

"و امیرزادگان حضرت و نام یافتگان دولت، هر یک موسوم به راهی در بندگی
 رکاب آسمان سار تعیین رفت. بدین تفصیل: . . . مصر خواجه پسر محمد اوداجی،
 قرامحمد پسرستای نوین به اتفاق سیورغتمش پسر بغدادی به راه — اختاجی،
 شیخ علی ایرنجین به راه قشغا اختاجی.^۱"

قشمشی/ترکی / — قیشمیشی

قشون (qošūn) / مغولی / ، قوشون^۲

نخست به معنی پوزه، نوک، منقار و بعد به معنی تعداد سپاهی که یک قبیله
 می تواند فراهم کند، قسمتی از لشکر که از نظر قدرت با مقتضیات متغیر موجود
 تطبیق کند، سپاهی که در جلو بوده، قسمتی از لشکر، نیروی دفاعی، لشکر^۳،
 فوج عسکر^۴؛

"برادر کرسبه طغلق بوکا غدر کرد و با یک قشون یعنی جوقی^۵ لشکر به طرف
 یسور رفت.^۶"

"و چغتای چون بغایت بلیک و حکمت دوست بود، آن سخن را پسندیده

(۱) و صاف، ص ۶۱۴.

(۲) Doerfer, Bd. 1. Pavet, p. 433 سنگلاخ، 288 v. جامع کاترم، ص
 200 (پانوش) . اویس، ص ۱۶۹، ۱۸۱ . آل مظفر، ص ۱۲۵. ذیل
 جامع، ص ۱۷۶، ۱۸۶، ۲۰۷. منتخب، ص ۲۱۹، ۲۲۴. روضه، ج ۵
 ص ۴۷۰.

3) Doerfer, Bd. 1.

(۴) سنگلاخ، 288 r.

(۵) جوق (jauq) / ترکی /، تقسیمی از واحد سربازان، بطور یقین کلمه
 فارسی جوق از jauq مشتق شده است به معنی لشکر. تلفظ جوق jauq غلط
 است. (Doerfer, Bd. 3).

(۶) و صاف، ص ۵۱۳.

داشت و آن ختایی را از قشون بخواست و ملازم خود گردانید.^۱

قفجور / مغولی / — قبیچور

قفجور / مغولی / — قبیچور

قضات / عربی / — قاضی

قلان (qalān) / ترکی /

مالیات زمین و ملک مزروعی و مشجر:

"و هر که را باغی مشجر مکروم باشد بر قدر حاصل آن — نواب و ارکان دولت به غور رسیده — خراجی معین گردانند چنانچه خداوندان راضی و شاکر باشند و به هیچ نوع از انواع بر ایشان ظلم نکنند. و املاک ایشان را از — تکلیفات و توزیعات و قلان و — قبیچور معاف شناسند." ^۲

"هرگز نخواستست ز ما هیچکس قلان گرچه داشتیم بسی ملک و مشجره" ^۳
 II مالیات بر مال:

"بعد از آنکه قلان اهالی این طرف هر سال بر هر متمولی هفت دینار و بر نازلی حالی یک دینار مقرر شده بود فرمود که به غیر ازین هیچ مطالبه نرود." ^۴
 — در بیشتر موارد قلان و قبیچور مترادف یکدیگر هستند و هر دو بنیان کن اند و مسبب فقر.

"غرض از تسطیر این تحریر و تدوین این تقریر، آن بود که منہیان اخبار به گوش ما رسانیدند که بر اهالی و متوطنان بم، آن فرزند دست تغلب دراز کرده و ایشان را در بوته آرز بر آتش نیاز می گدازند و به سبب تفاوت و — تکلیفات

(۱) جامع بلوشه، ص ۱۹۵.

(۲) رشیدی، ص ۳۴.

(۳) پوربها، ورق ۷۷.

(۴) جامع بلوشه، ص ۳۴۱.

دیوانی و تواتر حوالات سلطانی و واسطه قلان و ← قبحور و ← چریک و
← اخراجات متفرقه مستأصل شده اند. " ۱

"نی است کلک تو، لیکن به حکم می خواهد

ز چوب خشک قلانی و شاخ تر ← قبحر " ۲

"ز اهل فضل به ← یا سا اگر قلان خواهند

چرا نخواستی از بدرالدین عمر ← قبحر " ۳

— قلان کشیدن: مالیات گرفتن:

"و نیز مردم را فرزندان باشند و مؤنت ایشان بر پدران بود و به هر وقت
ایشان را قلان باید کشید و بعضی را به ← چریک باید رفت و چون مال پدر
به کاوین زن مستهلک گردد، وجه پرورش فرزندان و مایحتاج قلان و کار ایشان
از کجا باشد. " ۴

— قلان کش: مالیات دهنده:

"و یمن که جوقی بیایند کسانی که از قدیم باز دشمن او باشند و یا به دوستی
به یکی تقرب نموده از حاکم تشنیع زنند این معانی را جمله احتیاط کنید و از
عموم رعایای قلان کش تفحص نمایید تا او ظالم است یا نه. " ۵

— در قلان آوردن: وادار کردن کسی به دادن مالیات:

(۱) رشیدی، ص ۱۱.

(۲) پوربها، ورق ۱۴.

(۳) پوربها، ورق ۱۵ و نیز ورق ۸، ۱۶، ۲۱، ۶۳، ۷۷. جامع روس، ج ۱

ص ۳۲۷، ج ۳ ص ۴۲۷، ۵۱۲، ۵۶۹. غازی، ص ۳۰۴. جامع، ص

۱۰۴، ۱۰۷۱. رشیدی، ص ۱۲، ۱۲۱. و صاف، ص ۲۱. هرات، ص

۱۸۳، ۴۳۹.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۳۱. غازی، ص ۳۲۴.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۳۸۸.

"و بکرات و موات/غازان/ امرا و — یارغوچیان و وزرا را نصیحت فرمود که هر وقت که طایفه‌ای به شکایت حاکمی و — متصرفی آیند، سخن ایشان را بر فور قبول مکنید چه ممکن که آن طایفه پیش از آن قلان نداده باشد و بار خود بر دیگران نهاده و آن حاکم ایشان را در قلان آورده باشد و چنین مردم البته متشکی باشند." ۱

— به قلان در آمدن، داخل قلان شدن: جزو گروه مالیات دهندگان به شمار آمدن:

"دیگر بدانند که این — اقطاع بر مردم — چریک که به قلان درآمده‌اند و کوچ دهند، مقرر است." ۲

"و از تاریخ این حکم باز، کسی هرگز جهت — قوشچی و صیادی بزیادت در نیامد و هیچ التماس نتوانستند کرد چه همه داخل مقرر شده‌اند و آنان که در حمایت ایشان بودند، داخل قلان شده‌اند." ۳

قلرتای / مغولی / — قوریل‌تای

قمانچی / مغولی / — قانچی

قموزچی / ترکی + پسوند مغولی / — قمیزچی

قمیزچی (qimīzčī) / ترکی + پسوند مغولی / ، قموزچی

از قمیز: شیر تخمیر شده، مادیان^۴ + چی: پسوندی که به دنبال اسمها می‌آید و برنامه‌های حرفه‌ها دلالت می‌کند. ۵

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۳۸۸. غازی، ص ۱۸۰. جامع، ص ۹۷۷.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۶. جامع، ص ۱۰۷۴.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۹. جامع، ص ۱۱۰۰.

4) Doerfer, Bd. 3.

5) Poppe, p. 4.

شرابدار:

"و /قوبیلای / هولاکو را فرمود تا پیش — باورچیان و قموزچیان بایستد تا هر کس سخن بی حساب نگوید." ^۱

قناچی / مغولی / — قانچی

قنسات / ترکی / — قیشمیشی

قنشمشی / ترکی / — قیشمیشی

قنشمیشی / ترکی / — قیشمیشی

قنیشمیشی / ترکی / — قیشمیشی

قوبچور / مغولی / — قبچور

قوبچور / مغولی / — قبچور

قوبچور / مغولی / — قبچور

قورچی / مغولی / — قورچی

قورچی (qōrcī) / مغولی / ، قورچی ^۲ ، قورچی ، قرجی ^۳

کسی که تیردان را حمل می کند ^۴ ، تیرانداز:

"/آباقاخان/ فریاد برآورد که آن مرغ سیاه چیست؟ و قورچی را فرمود که آن رابه تیر بزنند." ^۵

"و سبب گرفتن این بایاوجین آن بود که پدرش زه کمانی از قورچی خانه بدزدید و در ساق موزه او یافتند و بدان گناه او را — به یاساق رسانیدند." ^۶

(۱) جامع بلوشه، ص ۲۸۳. جامع، ص ۵۸۵.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۹. جامع، ص ۱۰۴۵. بناکتی، ص ۴۳۶.

(۳) مونس، ج ۱ ص ۲۷۷.

4) Doerfer, Bd. 1.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۱۶۴. جامع یان، ص ۴۱. بناکتی، ص ۴۳۶.

(۶) جامع بلوشه، ص ۲۷۱ - ۲۷۰.

۱۱ سلاحدار^۱، شمشیردار:

"و شاقان پری پیکر و ← ایناقان جوزا منظر و قورچیان تیغ گزارو ←

ایاقچیان سیم عذار ممتع باد." ۲

" ← کزک بیان کواکب از انسلال تیغ قورچیان ضیا کرانه گرفتند." ۳

— مقدم قورچیان "امیر" نامیده می شد.

"در آن زمان بعضی از ارتاقان چند دست سلاح از جوشن و برگستان و

آلات حرب و بعضی چند سراسپ نیکو از مال خود ساخته به بندگی اباقا خان

آوردند و به توسط امرای قورچی و ← اختاجی بهای آن بر وجهی بستند." ۴

— گاهی امیر قورچی به کسی گفته می شد که در نظام لشکر، ساقه و ← گیجگه در

اختیار او بود.

"شهباده غازان باودای را که امیر قورچیان بود یعنی ساقه و ← کجکه در

اهتمام او بود، فرمود تا احوال سپاه باز داند." ۵

قورقچی / ترکی / ← قرقچی

قورلتای / مغولی / ← قوریلتهای

قورولتهای / مغولی / ← قوریلتهای

(۱) سنگلاخ، ۲۸۶.

(۲) و صاف، ص ۳۳۵.

(۳) و صاف، ص ۳۷۹.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۲۱. غازانی، ص ۳۱۳ و نیز جامع روس، ج ۳ ص

۵۴۲. جامع کاتمر، ص ۳۳۶. جامع، ص ۱۱۸، ۴۰۶، ۱۰۷۷.

(۵) غازانی، ص ۵۲ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۱۷۵. جامع روس، ج ۱ ص ۱۵۵،

ج ۳ ص ۱۶۸. جامع بلوشد، ص ۲۶. جامع یان، ص ۴۴. جامع، ص

۵۴، ۴۰۳، ۷۸۴، ۱۰۴۵. روضات، ج ۲ ص ۷۵. و صاف، ص ۴۵۶.

اولجایتو، ص ۹۸. حبیب، ج ۳ ص ۵۰، ۱۷۰.

قوريلتا / مغولى / — قوريلتاي

قوريلتاي (qūrītātā) / مغولى / ، قريلتاي^۱ ، قرولتاي^۲ ، قرولتاي^۳ ، قرتاي^۴ ، قورلتاي^۵ ،
قوريلتا^۶ ، قورتاي^۷ ، قوريلتي^۸ ، قورولتاي^۹ .

شورای عالی امرای مغول^{۱۰} ، اجتماع بزرگ مشورتی مغولان^{۱۱} ، شورا و جشن^{۱۲} :
"پسران هر کس با موضع اقامت خود در حرکت آمدند بر آن عزیمت که در سال
نوجمعیست کنند که آن را به زبان مغول قوريلتاي خوانند ." ^{۱۳}

"بهارگاه سنهٔ سبع و ستين و ستمائه تمامت آن شاهزادگان به مرغزار تلاس و
کنجک جمع شدند وبعد از يك هفته طوی ، هشتم روز به کنكاج و قوريلتاي مشغول
شدند ." ^{۱۴}

— قوريلتاي برای مشورت و اتخاذ تصمیمهای مهم کشوری مانند انتخاب یکی از
شاهزادگان به خانی ، تشکیل می شد .

"باتو به وقت واقعهٔ كيوك خان به درد پای مبتلا بود و از راه — آقا وایني
به همه جوانب و به استحضار عشایر و اقارب — ایلچیان متعاقب فرستاد تا

1,2,3) Doerfer, Bd. 1.

۴) مونس ، ج ۱ ص ۲۷۶ . Doerfer, Bd. 1

5,6,7,8) Doerfer, Bd. 1.

9) Radloff, Bd. 2, S. 933. Pavet, p. 429.

۱۰) Doerfer, Bd. 1 سنگلاخ ، ۲۸۶ v . جهانگشا ، ج ۱ ص "کد" . نظام ،
ص ۱۳۱ .

11) Radloff, Bd. 2, S. 925, 933. Pavet, p. 429.

۱۲) فرهنگ و صاف .

۱۳) جهانگشا ، ج ۱ ص ۱۴۴ و نیز ج ۳ ص ۲۱ . روضه ، ج ۵ ص ۴۹ .

حبیب ، ج ۳ ص ۲۱ .

۱۴) جامع روس ، ج ۳ ص ۱۱۰ .

تمامت پسران اینجا آیند و قوريلتای ساخته یکی را که مستعد باشد و مصلحت دانیم، بر تخت نشانیم. " ۱

"گفت ما تمامت — آقاوایینی در قوريلتای سخن تمام کرده ایم و خط داده که اوکتای، — قاآن است و راه مطاوعت و فرمانبرداری مسلوک داریم و بهیچوجه با او مقاومت نکنیم. " ۲

قوريلتی / مغولی / — قوريلتای

قوشچی (qošči) / ترکی /

بازدار: ۳

"و پادشاه اسلام چون قوشچیان را از گرفتن کبوتر و مرغ مردم منع فرمود و آن را از وجه طيور خاصه معین گردانید، فرمود که حکم و — یاساق را در امور مختصر روانه باید داشت. " ۴

"مگر سرور آن طایفه جوانی بود بغایت معتمد و صادق و عارف... و امیر شکار — خان بود و تمامت قوشچیان پادشاه زیر دست او بودند. " ۵

— کار قوشچیان آن بود که هر سال تعدادی قوش بگیرند و به امرای خود بدهند تا نزد خان برند و در مقابل جامگی و مرسوم معین دریافت دارند. ولی اغلب

(۱) جامع بلوشه، ص ۲۷۴.

(۲) جامع بلوشه، ص ۱۸۳ و نیز ص ۱۵، ۲۳۴، ۶۰۲. غازانی، ص ۱۰۲.

۱۵۰. جامع روس، ج ۱ ص ۲۹۸، ج ۳ ص ۲۱، ۱۰۹. جهانگشا، ج

۱ ص ۱۳۱، ۲۲۴، ج ۲ ص ۵۱۵. سمط، ص ۷۵. بناکتی، ص ۴۰۰،

۴۷۴. مختصر، ص ۵۰۶. منتخب، ص ۱۰۹. حبیب، ج ۳ ص ۲۸،

۵۵. مجمل، ج ۲ ص ۳۰۲. روضه، ج ۵ ص ۱۷۸.

3) Doerfer, Bd. 3. Pavet, p. 431. Pūr-i Bahā, p. 271.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۵۶. غازانی، ص ۳۴۸. جامع، ص ۱۱۰۳.

(۵) مناقب، ص ۸۴۴.

آنان از نابسامانی حکومت سوء استفاده می کردند و بدون آنکه به کار خود بپردازند مطالبه مقررری بیشتر داشتند و چون کسی به ایشان توجه نمی کرد به آزار مردم می پرداختند و به غارت کاروانها سرگرم می شدند. اگر گاهی هم حاکمی یا باسقاقتی از آنان باز خواست می کرد، بال پرده ای را می شکستند و به خان شکایت می بردند که فلان حاکم چنین کرد. یا بهانه می آوردند که محلی را قرق کرده اند ولی چون آن حاکم از آنجا گذشته یا شکار کرده است، مرغای پریده اند.

در زمان غازان تا حدی این وضع بهبود یافت. به امرای قوشچی دستور داده شد که افراد مناسبی را بر این کار بگمارند و مقررری کافی بر ایشان در نظر بگیرند و برای پرندگان، طعمه در اختیار شان بگذارند تا دیگر مزاحم مردم نشوند.^۱

قوشون / مغولی / — قشون

قول (qāl) / ترکی / غول^۲

مرکز، میان، وسط؛

"و خویشتن با تولوی در راه میانه که قول گویند، روانه شد تا شهر پی چيو." ^۳

"و سنکفور و بایجور را بر میمنه و سونجاق و دیگر امرا را بر میسر و به نفس

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۹-۵۴۶. غازانی، ص ۳۴۸. جامع، ص

۱۱۰۰-۱۰۹۷. حبیب، ج ۳ ص ۱۸۲-۱۸۱. روضه، ج ۵ ص ۱۸۳

و نیز جامع روس، ج ۱ ص ۵۱۹. جامع بلوشه، ص ۵۲۹، ۶۰۰.

جامع یان، ص ۵۳. جامع، ص ۵۸۷، ۹۶۵، ۱۰۴۵. و صاف، ص ۱۳۴،

۴۱۴، ۵۷۷، ۶۱۴. بناکتی، ص ۴۰۱. حبیب، ج ۳ ص ۱۷۰.

روضه، ج ۵ ص ۳۴۱.

(۲) منتخب، ص ۲۲۰، ۲۲۳:

(۳) جامع بلوشه، ص ۲۱۵.

خویش در قول روز آدینه بیست و دوم رمضان سنهٔ سبع و خمسين و ستمائه به
طالع عقرب متوجه دیار شام گشت. "۱

۱۱ مرکز لشکر، قلب سپاه: ۲

"هنوز کهورگا^۳ قلب نزده بودند و لشکرهای قول در حرکت نیامده، امیر
قتلغ شاه بریشان دوانید و به یک حمله آن لشکر را از جای برگرفتند. "۴

"هم در آن روزها امیر قنچقبال را سیورغامیشی فرمود و منصب جدش ابتای
نویان به وی ارزانی داشت یعنی امارت قول لشکر. "۵

"خود را بر لشکر قول زدند که مقدار ایشان نه هزار سوار بودند، حملات از
طرفین مترادف شد. "۶

— در جنگ قول جای پادشاه و توغ بزرگ بود.

"در این حال قول که جای پادشاه و قرارگاه توق^۷ بزرگ باشد، در جنگ تعیین رفت. "۸

(۱) جامع کاترم، ص 328.

(۲) Doerfer, Bd. 3. جامع کاترم، ص 200 (پانویشت). سنگلاخ، 289 v.

(۳) کورگا (kōrgā) / مغولی /، کهورگه، کهورگا، کورگه، گورگه. طبلی که بر
یک طرف آن می‌توان نواخت، مانند دیگ یا کاسه‌ای بزرگ که بر رویش
پوست کشیده باشند. (Doerfer, Bd. 1).

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۲۸۹.

(۵) جامع یان، ص ۶۹.

(۶) و صاف، ص ۳۷۷ و نیز جامع روس، ج ۳ ص ۳۲، ۱۲۷، ۵۹۶. جامع
لوشه، ص ۴۰۳. جامع کاترم، ص 264, 192. جامع یان، ص ۷۰.
جامع سلطنتی، ص ۵۹، ۸۴. جامع هولاکو، ص ۵۲. بناکتی،
ص ۳۷۵. مجمل، ج ۲ ص ۳۰۰. روضه، ج ۵ ص ۴۱، ۳۷۷.

(۷) توغ (tūγ) / ترکی /، توق، طوق، طوغ (جغتایی). علامتی که بالای
خیمه نصب کنند و از دم اسب ساخته شده است. (Doerfer, Bd. 2).

(۸) و صاف، ص ۶۴۳.

قیزیل بیلکا / ترکی+ترکی / — قزل بیلکا

قیسات / ترکی / — قیشمیشی

قیسمیشی / ترکی / — قیشمیشی

قیشات / ترکی / — قیشمیشی

قیسمیشی (*qışmîşî*) / ترکی / ، قنشمیشی ، قنشمشی ، قیسمیشی^۱ ، قنیشمیشی^۲ ، قشمشی^۳ ، قیسات^۴ ، قنسات^۵

یعنی خم شدن ، در زبان نایمان قیشات و قیشمیشی یعنی چاشنی گیر . هر دو کلمه از یک ریشه مشترک هستند و جدا کردن این دو اصطلاح از یکدیگر کار آسانی نیست .^۶

"و او را اونکوز قیسات گفته اند و به زبان نایمان — بوکاوول را قیسات گویند
یعنی قنشمیشی کردن ."^۷

"تابشمشی^۸ کنیم بهم بی قنشمشی این قصه پیش صاحب آفاق یکسری"^۹

(۱) جامع ، ص ۱۳۷ . Doerfer, Bd. 3

2,3,4,) Doerfer, Bd. 3.

(۵) جامع ، ص ۱۳۷ . Doerfer, Bd. 3

6) Doerfer, Bd. 3.

(۷) جامع روس ، ج ۱ ص ۴۶۲ . جامع ، ص ۱۳۷ .

(۸) تابشمیشی (*tāpišmîşî+kardan*) / ترکی / ، آشتی کردن .

(Doerfer, Bd. 2. *Pür-i Bahā*, p. 269)

(۹) مونس ، ج ۱ ص ۲۷۶ .

ک

کابناول / مغولی / ← کبتاول

کبتاول (*kebtāvül*) / مغولی / ، کبتول ، کتباول^۱ ، کفتاول^۲ ، کابتاول^۳ ، کیتول^۴ ، کیتاول^۵

نگهبان شب: ۶

"وآن امیر راه ← اتابکی اوکتای قاآن داشته به وقتی که پسر از آن خود را به راه کبتاولی به ← کریک اوکتای قاآن در آورده ، ارغون آقا را نیز با آن پسر به هم داده ."^۷

"و بدان سبب فرمود تا چندانکه از مغول پسران بیارند جهت بندگی حضرت بخزند و زر نقد به بها دهند تا نیکنامی و ثواب حاصل آید و از ایشان کبتولان

1,2) Doerfer, Bd. 1.

۳) جامع روس، ج ۱ ص ۱۳۹.

۴) غازی، ص ۳۱۲. جامع، ص ۱۰۷۶.

۵) جامع، ص ۴۱۶، ۱۰۷۶.

6) Doerfer, Bd. 1. Barthold, p. 383.

۷) جامع روس، ج ۱ ص ۲۳۰.

لشکری خاص ملازم باشند. " ۱

کبتول / مغولی / — کبتاول

کتاول / هندی / — کوتوال

کتباول / مغولی / — کبتاول

کجگاه / مغولی / — گیجگه

کجکه / مغولی / — گیجگه

کجیکه / مغولی / — گیجگه

کجیله / مغولی / — گیجگه

کچکا / مغولی / — گیجگه

کچک بتکچی (*küçük bitikçi*) / ترکی + ترکی / کچیک بتکچی

از کچک: توله سگ، در زبان محاوره سگ. ترکی اوزبکی *küçük* یعنی توله سگ

و از کوچک می آید ۲ + بتکچی: نویسنده، محاسب

نویسنده کم مرتبه، محاسب کم مقام، مقابل الغ بتکچی:

"اگر حاصل از وجود — مشرف و — مستوفی حفاظ و نظار — الغ بتکچی

و کچیک بتکچی نواب و صاحب بلوک ولایات شیراز که از حکم — یرلیغ بر

سرولات نصب رفته، جریده^۳ حال سیاه کردن است. " ۳

کچیک بتکچی / ترکی + ترکی / — کچک بتکچی

کراآن / مغولی / — کورن

کران / مغولی / — کورن

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۹. جامع، ص ۱۰۷۶.

2) Doerfer, Bd. 3.

(۳) و صاف، ص ۴۳۹.

کرکیراق (*keräkyarāq*) / ترکی / ، کرک یراق^۱ ، کزک یراق / تصحیف کرک یراق / از

kerāk (احتیاجات) و *yaraq* (تجهیزات)^۲

مساعده‌ای که برای کمک به لشکر از مواجب و مقرری صاحبان مشاغل دیگر دولتی کم می‌شد:

"پس مصلحت چنان نمود که از — اخراجات مقرر ممالک امسال، — ادارات و مسامحات و مواجب عملهء اعمال و کتبهء اشغال و آتش ربّات حضرات و — مرسوم — قوشچیان و — پارسچیان که تمیمهء نحور صدقات عمیمه و لطیمهء بخور مبرات جسیمهء حضرت علیاست به سبیل کرکیراق که عبارت از آن استمدادی است جهت لشکر، تنقیصی کند." ^۳

"و حکم راند که از تمامت مملکت بر سبیل مساعدت و کزک یراق وجوهات استعداد از — تغارات لشکر ولیکن مقید از — اخراجات مقرر اطلاق کردند." ^۴

کرک یراق / ترکی / — کرکیراق

کرن / مغولی / — کورن

کزک بیان / مغولی / — کشیکتان

کزکبیان / مغولی / — کشیکتان

کزک تنان / مغولی / — کشیکتان

کزکتان / مغولی / — کشیکتان

(۱) و صاف، ص ۶۲۰، ۶۵۳.

2) Doerfer, Bd. 1.

(۳) و صاف، ص ۴۱۴.

(۴) و صاف، ص ۶۱۴ و نیز دستور، ج ۲ ص ۱۹۳، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۸۸، ۴۹۰.

۴۹۱، ۴۹۵، ۴۹۶.

کزکتیان / مغولی / — کشیکتان

کزکچی / مغولی / — کشیک

کزیک / مغولی / — کشیک

کزیکبان / مغولی / — کشیکتان

کزیک بان / مغولی / — کشیکتان

کزیکتان / مغولی / — کشیکتان

کزیکتو / مغولی / — کشیکتو

کزیکتیان / مغولی / — کشیکتان

کشکبو / مغولی / — کشیکتو

کشیک (*kesīk*) / مغولی / ، کزیک ، کیشک^۱ ، کوزیک^۲

گروه نگهبانان :

"و در عهد او همه راه انداقودایی داشته‌اند و جمله در کشیک جدّه نوین

/ بوده / و تا غایت هنوز در کشیک فرزندان وی‌اند . " ۳

"و چون آباقاخان را به ولایت خراسان نامزد کرد اوریوس را امیری چهار کزیک

فرمود و راه بزرگ داد . " ۴

۱۱ نگهبانی ، مراقبت :

"او گفت در محافظت ارغون امشب کزیک من است به شراب مشغول نتوانم شد . " ۵

1) Doerfer, Bd. 1.

(۲) جامع ، ص ۴۰۰ .

(۳) جامع روس ، ج ۱ ص ۲۱۷ . جامع ، ص ۷۵ .

(۴) جامع روس ، ج ۱ ص ۵۵۸ . جامع ، ص ۱۵۸ و نیز ص ۱۰۶۱ . جامع

بلوشه ، ص ۵۳۲ . غازی ، ص ۲۹۲ . و صاف ، ص ۴۷۶ .

(۵) جامع روس ، ج ۳ ص ۱۸۸ . جامع یان ، ص ۵۶ . ابرو ، ج ۲ ورق ۸۶۴ .

"امیر مولای که آن روز کزیک او بود، دو نوبت با وی گفت که این طریقه راه تو نیست، گستاخی مکن." ^۱

— سرور و بزرگ نگهبانان "امیر کشیک" یا "امیر کزیک" نامیده می‌شد.

"پسران کوچوکور یکی بورتجین قورجی بود امیر کشیک تولوی خان." ^۲

و در عهد هولاکوخان، قودوسون نویان ازیں قوم منکقوت بود، امیری بزرگ از

امرای کزیک، و هولاکوخان او را از امیری کزیک معزول کرد. ^۳

کشیکتان (*kešiktān*) / مغولی /، کشیک‌تان، کزیکتان، کزیکبان ^۴، کزکتان، کزکتان ^۵،

کرک بیان ^۶، کرکبان ^۷، کزیک بان ^۸، کزکتیان ^۹، کزیکتیان

نگهبان:

"و چون نوبت دار و کشیک‌تان چنین بسیار باشند، کمیت لشکریان دیگر را

حصر که تواند کرد؟" ^{۱۰}

"فرمود تا بیرون بارگاه وثاقی بزدند و تنها در آنجا بنشست و هیچ آفریده را

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۳۰۰ و نیز ص ۲۱۸، ۳۲۶. جامع‌یان، ص ۷۴.

جامع، ص ۸۴، ۱۴۸، ۲۲۶، ۳۲۸، ۸۲۰.

(۲) جامع روس، ج ۱ ص ۵۶۵. جامع، ص ۱۶۰.

(۳) جامع روس، ج ۱ ص ۵۱۰. جامع، ص ۱۴۷ و نیز ص ۱۳۲، ۱۳۶.

جامع روس، ج ۱ ص ۵۰۹. جامع بلوشه، ص ۱۲.

(۴) جامع بلوشه، ص ۲۷، ۹۴، ۱۸۴، ۴۵۷، ۵۴۲. جامع، ص ۵۰۷، ۷۶۱،

۸۷۲.

(۵) و صاف، ص ۴۶۲.

(۶) و صاف، ص ۳۷۹.

(۷) و صاف، ص ۲۰۶.

(۸) جامع، ص ۱۹۱، ۲۸۳.

(۹) و صاف، ص ۴۵۶.

(۱۰) دستور، ج ۲ ص ۲۰۱.

بغیر از خواجه سرای یا کزیکتانی پیش خود راه نمی داد. " ۱
 " من از اسب افتادم و تمامت لشکر بر من گذر می کردند از امرا و کزیکتانان که
 ایشان را می شناختم و فریاد می کردم که براقم پادشاه شما، مرا اسب دهند،
 هیچ آفریده در چنان وقتی بر من التفات نمی کرد و می گذشتند. " ۲
 II گروه نگهبانان: ۳

/ جاموقه ساجان / بامداد بگاه که هنوز توفتای بیکی برنخاسته بود و کزیکتایان
 او غافل بودند و عادت نه چنانکه زود کسی پیش او رود، با سی نوکر خود
 ناگاه در خبرگاه توفتای بیکی رفت. " ۴ .

" به اول خواص کزیکتانیان را بفرستاد و آلافرنگ را که از وجود او قاصر نظران در
 خیالی بودند... در میان زراعتگاهی زرع حیات او را بدرودند. " ۵

کشیک تان / مغولی / ← کشیکتان

کشیکتو (*kēšiktū*) / مغولی / ، کزیکتو^۶ ، کشکبو

کسی که جزو گروه نگهبانان است^۷ ، نگهبان :

" و مرد کشکبو که بر خوردن شراب حریص باشد ، بلای عظیم به وی رسد. " ۸

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۳۶۱. غازانی، ص ۱۵۲.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۲۳۲. جامع بیان، ص ۲۴ و نیز ص ۲۷، ۴۸.

جامع روس، ج ۳ ص ۱۳۹، ۲۸۲، ۴۸۴، ۵۶۹. جامع بلوشه، ص ۲۷،

۱۸۴، ۴۵۷، ۵۴۲. غازانی، ص ۴۳، ۲۷۵، ۳۱۱. جامع، ص ۱۹۱،

۲۸۳، ۵۰۷، ۸۷۲، ۱۰۷۶. اولجایتو، ص ۸۱.

3) Doerfer, Bd. 1.

(۴) جامع روس، ج ۱ ص ۵۳۶. جامع، ص ۱۵۳.

(۵) و صاف، ص ۴۶۳ و نیز ص ۲۰۶، ۳۷۹، ۴۵۶، ۴۶۲.

6) Doerfer, Bd. 1.

7) Doerfer, Bd. 1.

(۸) جامع، ص ۴۳۸.

کفتاول/مغولی / ← کبتاول

کوتاول/هندی / ← کوتوال

کوتوال (*kōtvāl*) / از هندی، سنسکریت ۱، / کتاول ۲، کوتاول ۳، کوتول ۴

فرمانده قلعه: ۵

"و از معتمدان خویش دو سه کس را در مصاحبت ← ایلچیان پادشاه به جانب قلاع شام روان فرمود تا کوتوال آن را آرند." ۶

"و / هولاکو/ صدرالدین را بفرستاد تا تمامت حصنها و قلعه‌ها که آبا و اجداد او به مرور ایام در تملک آورده بودند در قهستان و رودبار و قومش مشحون به آلات و ذخایر تسلیم کرد... و کوتوالان را فرود آوردند و جمله را خراب کردند." ۷

"در اواخر رجب ملک اشرف قلعه الروم را بستد و بعضی اهالی آنجا را بکشت

۱) "کوتوال" شکل فارسی واژه هندی است که سنسکریت آن *kota-pâla* است. *kota* و *kotta* به معنای "قلعه" و "دژ" و *pâla* به معنای "محافظ"، " — بان". در پراکریت نیز *kôṭ* به معنای "قلعه" است. طبق دهخدا "گویا این کلمه را لشکریان سبکتکین و محمود به ایران آورده‌اند." این واژه ضمناً در فردوسی و ناصر خسرو و عنصری آمده است. "کوتوال" به ترکی جغتایی نیز راه یافته و به معنای اصلی و به شکل "کوتوال" و "کوتاول" به کار رفته است. تعیین تاریخ دقیق راه یافتن کوتوال به ترکی جغتایی و مسیر آن فعلاً برای ما ممکن نیست.

۳۰۲) سنگلاخ، 300 r.

۴) سمط، ص ۶۱.

سنگلاخ، 300 r، Doerfer, Bd. 3. Dozy. 5)

۶) جهانگشا، ج ۳ ص ۲۷۴.

۷) جامع روس، ج ۳ ص ۳۵. جامع کاتمر، ص 212. جامع سلطنتی،

ص ۶۲.

و بعضی اسیر برد و قلعه را به کوتوالان خویش سپرد. " ۱

۱۱ حاکم اندرون شهر:

"سلطان چون به سرخس رسید، کوتوال آن پیش نیامد. سلطان قومی را به

محاصره آن بگذاشت تا آن را مستخلص کردند و کوتوال را بگرفتند. " ۲

"از آنجا با لشکریهای بزرگ از تازیان و ترک در حرکت آمد تا به ظاهر هرات سراب

پرده او باز کشیدند و لشکرها برگرد شهر چون سوار بر ساعد خیمه در خیمه

زدند. . . و چون کوتوال عزالدین مرغزی مردی بود به تجارب ایام مهذب و

مشذب جز استیمنان و تضرع حیلتي دیگر ندید. " ۳

کوتول / هندی / — کوتوال

کوراآن / مغولی / — کورن

کوران / مغولی / — کورن

کورن (*kūrān*) / مغولی / ، کوران ۴ ، کوراآن ۵ ، کراآن ۶ ، کران ۷ ، کرن ۸ ، گوران ۹

حلقه، وقتی مغولان در جایی فرود می آمدند، به صورت دایره بزرگ قوم خود را در

میان می گرفتند و بعد از این روش در جنگ بهره گرفتند تا بیگانه نتواند به

میانشان راه یابد.

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۲۳۷. جامع یان، ص ۸۵ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص

۱۳۲، ج ۲ ص ۱۲، ۱۸۵، ۲۰۲، ج ۳ ص ۱۳۶، ۲۷۴. جامع روس، ج

۳ ص ۳۵۵. جامع بلوشه، ص ۳۳. جامع، ص ۲۹۷. سمط، ص ۶۱.

بناکتی، ص ۴۴۸. هرات، ص ۳۰۳. مسامره، ص ۱۰۷. و صاف، ص ۱۶۴،

۳۱۲. پورسها، ورق ۷۶. ابرو، ورق ۲۲۹، ۳۹۰، ج ۲ ص ۹۲۳.

(۲) جهانگشا، ج ۲ ص ۵۰.

(۳) جهانگشا، ج ۲ ص ۵۰ و نیز ص ۱۹۳، ج ۳ ص ۲۷۱. مسامره، ص ۷۱.

4,5,6,7,8) Doerfer, Bd. 1.

9) Doerfer, Bd. 1. Pavet, p. 468.

"و معنی کوران، حلقه است و در قدیم الایام چون قومی به موضعی فرو می‌آمدند بر مثال حلقه و بزرگ ایشان چون نقطه در میان دایره می‌بود، آن را کوران گفته‌اند و این نیز به وقتی که لشکر یاغی نزدیک باشد، بدین هیئت فرو می‌آیند تا بیگانه و یاغی در میان نیاید." ۱

"و معنی کوران آن است که چون در صحرایی خانه‌های بسیار به دور و حلقه فرو آیند، آن را کوران گویند و در آن عهد یک هزار خانه را که برین موجب فرو آمدندی، یک کوران گفته‌اند." ۲

"این سیزده کوران لشکر به موجبی که مفصل نوشته شد، هم بدین ترتیب بر مثال دایره‌ها فرو می‌آمده‌اند." ۳

کوزیک / مغولی / — کشیک

کوک تمغا: (*kōk tamγā*) / ترکی + مغولی /

مهر آبی ۴، — تمغا

"آروق و یوقا پسران او بودند و ملازم بندگی آباقاخان. یک نوبت آروق به رسالت به بندگی — قاآن رفته کوک تمغا از آنجا آورده." ۵

کیناؤل / مغولی / — کبناؤل

کیتول / مغولی / — کبناؤل

کیجکا / مغولی / — گیجگه

(۱) جامع، ص ۲۴۳.

(۲) جامع، ص ۱۷۵.

(۳) جامع، ص ۲۴۴ و نیز ص ۱۳۷، ۲۶۷. جامع روس، ج ۱ ص ۴۶۰، ج ۳ ص ۱۷۷. جامع بیان، ص ۵۰. نظام، ص ۶۴-۶۳.

4) Doerfer, Bd. 3. Barthold, p. 387.

(۵) جامع روس، ج ۱ ص ۱۴۳. جامع، ص ۵۲.

کیجکه / مغولی / — گيجگه

کیچکه / مغولی / — گيجگه

کیشک / مغولی / — کشیک

گ

گجگا / مغولی / ← گيجگه

گجگه / مغولی / ← گيجگه

گجیگه / مغولی / ← گيجگه

گوران / مغولی / ← کورن

گجکا / مغولی / گيجگه

گجگا / مغولی / ← گيجگه

گيجگه (gējigā) / مغولی / ، گجگه ۱ ، گجیگه ۲ ، گجیگه ۳ ، گجگا ۴ ، گجگا ۵ ، گجکا ۶ ،

کيجگه ۷ ، کجگه ، کچکا ۸ ، کجگاه ، کجیکه ، کجیله ۹ ، کيجکا ، گيجکا ۱۰

پس لشکر ، گروهی که در پشت سپاه موضع می‌گیرد ۱۱ ، لشکر عقب :

1,2,3,4,5,6) Doerfer, Bd. 1.

(۷) اویس ، ص ۱۴۱ .

(۸) و صاف ، ص ۶۳۶ .

(۹) غازانی ، ص ۱۹۶ . جامع ، ص ۹۸۹ .

10) Pavet, p. 483.

11) Pavet, p. 483.

"شهرزاده غازان باودای را که امیر ← قورجیان بود یعنی ساقه و کجکه در
اهتمام او بود، فرمود تا احوال آن سپاه باز داند." ^۱

"و ← براون قارو ← جوانقارو ← منغلا و کجگاه معبر از دست راست و
دست چپ و پیش و پس لشکر تسویت پذیرفت." ^۲

۱۱ لشکر کمکی، قوای ذخیره: ^۳

"و دوشنبه بیستم صفر ← ایلچی تبوت پیش احمد رسید و خبر داد که با
ارغون جنگ کردیم و او گریخت و بسیاری از لشکریان او را گرفته می‌آریم لکن
لشکر کجیکه به ما نرسید." ^۴

"می‌باید که / امیر شیخ^۵ محمد / به مهمی که موسوم شده بجد تمام اشتغال نماید و
← امرای هزاره و لشکریان را استمالت داده بر استخلاص فلان مملکت باعث
و محرض گردد و اگر به کجیکا احتیاج افتد بزودی اعلام دهد تا جمعی را از
امرا و عساکر منصوره به مدد فرستاده شود." ^۵

گیجیگه / مغولی / ← گیجگه

گیچکا / مغولی / ← گیجگه

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۸۸.

(۲) و صاف، ص ۶۴۳ و نیز ص ۶۳۶.

3) Doerfer, Bd. 1.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۱۸۲. جامع یان، ص ۵۲.

(۵) دستور، ج ۲ ص ۴۰۶ و نیز ص ۴۰۷، ۴۰۸. جامع روس، ج ۱ ص ۱۹۶.

ج ۳ ص ۴۰۵، ۵۱۸. غازی، ص ۱۹۶. جامع، ص ۶۸، ۳۶۵، ۹۸۹.

اویس، ص ۱۴۱.

ل

لوح عدل (lowh e 'adi) / عربی+عربی /

در زمان‌غازان برای بهبودوضع جاده‌ها و جلوگیری از آزار راهداران برکاروانیان در مکانهای لازم میله‌هایی با گچ و سنگ ساختند و بر آنها تعداد راهداران و قوانین مربوط به راهداری را نوشتند و آنها را لوح عدل نامیدند:

"و سبب آنکه تا ← راهداران در مواضع که ایمن باشد و جایهای آسان ننشینند که مواضع مخوف را معطل گذارند و نیز زیادت از ضروری ننشینند، فرمود تا احتیاط کرده در مواضع ضروری میله‌ها به سنگ و گچ بسازند و لوحی که ذکر عدد ← راهداران آن موضع و شرایط ← یاساق که درین باب معین است بر آنجا نوشته باشند در آن میل محکم کنند تا بیرون از آن مواضع و عدد معین ننشینند و زیادت از مقرر نستانند و آن را نام لوح عدل است." ^۱

---

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۹. غزانی، ص ۲۸۱ - ۲۸۰. جامع، ص

مانکلای/مغولی / ← منغلای

مانگلای/مغولی / ← منغلای

متصرف (motaşarref) / عربی /

محصل مالیاتی، مالیات بگیر:

"هم برین موجب به موجب قانون لوح هر موضعی بنهند تا متصرفان مذکور به دل خود ← متوجهات ← دیوانی زیادت از آن نتوانند ستد و اهل آن موضع نیز در زحمت نباشند." ^۱

" ← نواب ← دیوان با متصرفان و ← تمفاجیان مقرر کرده‌اند که زیادت از حقوق ← تمغا از ایشان / یعنی تجار/ نطلبند تا مرفه الحال و فارغ البال تردد کنند." ^۲

" و قرار بر آن جملت دادند که متصرف ← موجلکا باز دهد که بعد الیوم ترک تصرفات فاحش گرفته، زیادت از ← متوجه ← دیوانی از رعایا

---

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۵.

(۲) دستور، ج ۱ ص ۵۳۲.

نطلبند. "۱

ااکسی که موجب اشخاص به دست او بود:

"درین وقت خواستیم تا او را به عاطفت و عوارف به تجدید مخصوص کنیم و از صدقات و مبارّ برسم — ادرار از حاصل کرمان وجهی تعیین کنیم که در حق اولاد و اعقاب او . . . مجری و صدقه ممضی باشد . . . و به — اخراجات و مصالح خویش مصروف دارد، متصرفان ولایات مذکوره هر سال این مقدار به قصور و احتباس تسلیم وکلای او نمایند. "۲

"اگر احکام شریفه بر متصرفان ولایات و بلوکات خاصه آن جناب صدور یابد که موجب بنده را بی عذر جواب گویند، بعد از وصول — مرسوم به توقف به بندگی شتابد. "۳

متوجه/عربی / — متوجهات

متوجهات (motavajjehāt) /عربی /

مالیات زمینهای مزروعی:

"اول از مواضع آنچه به — اینجوو — دیوان تعلق داشته باشد آن جماعت رعایا که از قدیم الزمان باز رعیت آن موضع بوده اند و زراعت می کرده هم بر آن قاعده زرع کنند و بهره آن براستی به — چریک رسانند و مال و — قوپچور و متوجهات دیوانی بر موجب — مؤامره و تفصیل که ذکر رفت، زیادت و نقصان ناکرده به لشکر رسانند. "۴

(۱) دستور، ج ۲ ص ۴۷۴ و نیز ص ۴۵۴، ۴۹۶، ج ۱ ص ۴۵، ۵۳۵. جامع

روس، ج ۳ ص ۴۶۲، ۴۷۵. رشیدی، ص ۱۷۱، ۲۴۴، ۳۴۸.

(۲) رشیدی، ص ۲۶۱.

(۳) دستور، ج ۲ ص ۴۹۵ و نیز و صاف، ص ۲۷۱.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۳. جامع، ص ۱۰۷۲.

"مقرر شد که — نواب — دیوان بزرگ به تفحص متوجّهات دیه‌ها و مزارع

و واجبات — دیوانی اشتغال نمایند. " ۱

۱۱ مالیات مقرر دیوانی، مالیات بطور کلی: ۲

"و تومات بسیار از اموال و متوجّهات — دیوانی از املاک و مملکات

سلطانی در این وجه استغراق فرموده. " ۳

"و اما از آن ولایاتی که حقوق و متوجّهات دیوانی آن از ارتفاعات وجوه‌العین

است و اکثر آن به — حزر و — مقاسمه حاصل می‌شد. . . تدارک و تلافی

فرمود و متوجّهات را به موجب قانون معین گردانیدند. " ۴

"پس / آریغ / — یرلیغهایی به اطراف ممالک فرستاد تا خزاین موجود با

اموال متوجّهات واجب سالیانه و گله و رمه و انواع مواشی را چندان که ممکن

باشد به پایهء تخت اعلیٰ. . . روان گردانند. " ۵

— در زمان غازان، مالیات مقرر هر دهی معین شد و هر یک از رعایای دانستند

که چه مبلغ باید به دیوان بپردازند و آنچه که جمع می‌شد، صرف مخارج لشکر

می‌شد یا به خزانه می‌رسید. ۶

متوجّهات از رعایای دیه نشین در دو قسط گرفته می‌شد یکی اول نوروز و دیگری

اول میزان و فرصت پرداخت، بیست روز بود و از صحرانشینان یک نوبت، در

(۱) دستور، ج ۱ ص ۳۳۲ و نیز ص ۱۹۶، ۳۱۹. و صاف، ص ۲۰۴.

(۲) کشاورزی، ج ۲ ص ۲۶۲.

(۳) دستور، ج ۱ ص ۲۹۷.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۶.

(۵) و صاف، ص ۱۱ و نیز ص ۱۹۷، ۳۸۴، ۴۹۲. جامع روس، ج ۳ ص ۳۱۲.

۴۶۳، ۵۴۹. دستور، ج ۱ ص ۵۱۰، ج ۲ ص ۱۵۲، ۴۷۴.

(۶) جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۰.

اول سال اخذ می شد.^۱

امکان داشت مالی که از متوجهات به دست آید، صرف ادرار افراد گردد.

"و از اصل مال — دیوانی و متوجهات سلطانی ممالک خویش به نام هر یک

از سادات و — قضا و ائمه و علما . . . — ادرارات مجری داشته‌اند." ^۲

"بلغ سیمد و شصت دینار زر رایج از مال و متوجهات نخجوان بر سبیل —

ادرار به نام بنده مجری و مقرر است و به دفاتر درآمده." ^۳

متولی اوقاف / عربی + عربی، ترکیب فارسی / — تولیت اوقاف

مچلگا / مغولی / — مچلگا

مچلگاه / مغولی / — مچلگا

مچلگه / مغولی / — مچلگا

مچلگا / مغولی / — مچلگا

مچلگاه / مغولی / — مچلگا

مچلگا / مغولی / — مچلگا

مچلگاه / مغولی / — مچلگا

مچلگه / مغولی / — مچلگا

محصل (moḥaṣṣel) / عربی /

مأمور وصول مالیات و هر وجه دیگر: ^۴

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۴ — ۴۷۳.

(۲) دستور، ج ۱ ص ۲۹۵.

(۳) دستور، ج ۲ ص ۵۰۲.

(۴) معین. قزوینی، ج ۷.

"محصل تو گرفته ز شرق و غرب ← خراج

محّرر تو نهاده به بحر و بر ← قبحر " ۱

"و پیش ازین بواسطه شراب خریدن ← ایداجیان از شرابداران، نرخ آن بغایت گران بودی و این زمان در بازارها کاسد می باشد و هرگز هیچ ← ایلچی و محصل به مطالبه و جوه آتش به ولایت نمی رود. " ۲

"جوهی که به موجب احکام ← یرلیغ به ← التون تغای همایون جهت ارباب حوالات تعیین فرموده اند و ← بروات مسطور که به قسط الشهورستانند، بعضی محصلان به تغلب به یک دفعه و دو دفعه می خواهند و حق التحصیل زیادت بر مقرر دیوان می طلبند، اگر حکم نافذ صادر گردد که محصلان بیرون قسطی که در ← بروات مسطور است از اصل و حق التحصیل توقعی دیگر ندارند. " ۳

— در زمان فرمانروایی مغول بر ایران، محصلان برای نقد کردن براتها و به دست آوردن جوه، ستمهای بسیار بر مردم روا می داشتند تا بدانجا که معمولاً "قرض داران از بیم ایشان می گریختند. از این رو هر وقت که محصلی برای گرفتن مالیات به شهرها و دهها می رفت، راهنمایی با خود می برد تا مردم را از گوشه و کنار وزیر زمینها و خرابه ها پیدا کند و اگر مردان را نمی یافت زنان را دستگیر می کرد و چون مالی نزدشان نبود، آنان را از پا با ریسمان آویزان می کرد و می زد تا مگر مخفیگاه مالها و مردان را نشان دهند. در بعضی دهها هم دیگر کسی پیدا نمی شد و آن چند نفر باقیمانده نیز دیده بانی داشتند تا ورود

(۱) پوربها، ورق ۱۵.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۵۳۶. جامع، ص ۱۰۸۹.

(۳) دستور، ج ۲ ص ۴۹۷.

مأموران را به ده اعلام کند و ایشان در کپریزها و میان ریگها پنهان شوند. معمولاً تعداد محصلان بقدری زیاد بود که در حقیقت به هر رعیت دو نفر می‌رسید.^۱

غازان برای رفع این ناراحتیها، اصلاحاتی به عمل آورد. از جمله آنکه محصلان در زمانی معین از سال برای نقد کردن براتها و گرفتن مالیات به شهرها بروند و در تمام مدت اقامت، خیمه‌ای در میان شهر بزنند و از ابتدای میعاد تا آخرین روز مهلت، هر روز پنج نوبت مردم وجوه مقرر را به آنجا بیاورند و تحویل بدهند و دیگر محصلی از کسی، چیزی به نام علوفه و خدمتی نگیرد. اگر رعایا کوتاهی کردند و وجوه را در آن مدت نیاوردند، محصل می‌تواند ایشان را دستگیر کند و در مقابل هر صد دینار اصل مبلغ، یک دینار جریمه کند و هر کس که اهمال بیشتر کند، هفتاد ضربه چوب بزند.^۲

متأسفانه دامنه این اصلاحات به همه جا نمی‌رسید. در فارس که چندان هم مورد توجه غازان نبود، در سال چهارم سلطنت او وقتی امیری برای تهیه ساز و برگ لشکر به شیراز آمد، فرمان آورد که مردم باید علاوه بر ده دینار خراج، یک دینار اضافه بدهند. ملوک و حکام نیز از موقعیت استفاده کردند و برای هر شش دینار، یک دینار و نیم افزودند و چون مردم از محصلان برای آماده کردن وجه مهلت می‌خواستند، آنان به جای مهلت از ایشان رشوه می‌گرفتند تا آنجا که دو برابر مبلغ مقرر از مردم اخذ شد.^۳

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۰ - ۴۵۸. جامع، ص ۱۰۳۰ - ۱۰۲۸.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۳. غازانی، ص ۲۶۳. جامع، ص ۱۰۴۰.

(۳) و صاف، ص ۴۳۹ و نیز ص ۹۷، ۲۴۷، ۴۱۵، ۶۲۵. جامع روس، ج ۳

ص ۴۵۵. دستور، ج ۱ ص ۲۹۹، ج ۲ ص ۱۵۰. اولجایتو، ص ۴۳.

مراسم / عربی / — مرسوم

مرچال / مغولی / — بولجار

مرسوم (marsüm) / عربی / ، موسومات ، مراسم

جیره و مواجب ، حقّی که علاوه بر مواجب به مستخدمان خصوصاً لشکریان هر سال از طرف دولت داده می‌شد^۱ ، آنچه سال به سال به کسی دهند جهت مباشرت شغلی معین^۲:

"و آن جمعی امرا و لشکریان اند که از پادشاه مرسوم و — جامگی یا در عوض آن — اقطاع می‌ستانند تا مملکت را از تعرض یاغیان و مخالفان صیانت کنند." ۳

دیگر فرمودیم که — قضات به علت سچل و دعاوی بر عادت معهود دانگی توقع ندارند و نستانند ، به مرسومّی که فرموده‌ایم قناعت نمایند." ۴

"/هولاکو/ عظیم حکمت دوست بود و حکما را بر بحث علوم اوایل ترغیب فرمودی و همه را — ادرار و مرسوم معین گردانیده بود." ۵

"و جهت — نواب و ملازمان مراسم و وظایف معین گردانیده." ۶

عبید ، ص ۱۶۶ . پوربها ، ورق ۱۴ ، ۶۲ . یزد ، ص ۳۰ . حبیب ، ج

۳ ص ۸۲ ، ۲۰۳ . ابرو ، ج ۲ ورق ۹۵۱ .

(۱) معین .

(۲) نغایس ، ج ۱ ص ۳۲۷ .

(۳) دستور ، ج ۱ ص ۳۰۶ و نیز ص ۲۰۰ ، ۳۶۶ . رشیدی ، ص ۱۷۷ ، ۱۷۸ .

ارشاد ، ص ۲۵ .

(۴) جامع روس ، ج ۳ ص ۴۳۸ .

(۵) جامع روس ، ج ۳ ص ۹۱ .

(۶) دستور ، ج ۱ ص ۲۹۶ .

— مرسوم ممکن بود از حاصل زمینهای مزروعی به دست آید .

"دیگر آنکه ولایت بیات را به رؤسا و صدور آنجا به وجهی معین به ضمان دهد و محصول آن را به وجه — تفار و مرسوم امرای چهار صده و هر بطان مقاصه کند مشروط بر آنکه — تفار و مرسوم در وقت حاصل و اوان حصاد طلبند تا موجب خرابی ولایت نگردد ."^۱

— گاهی مرسوم از اموال مصادره شده^۲ مردم به دست می‌آمد .

"... اجازت داده‌ایم که مشارالیه ایشان را دست بسته به — اردوی اعظم فرستد و مال ایشان — دیوانی کرده به وجه مرسومات لشکر آنجا نشاند."^۳

مرسومات / عربی / — مرسوم

ماساچی / مغولی / — دیوان ماسا

ماساچی / مغولی / — دیوان ماسا

مستخرج (mostaxre) / عربی /

مأمور جمعآوری مالیات :

"اگر صدقات روزگار همایون را حکم جهان مطاع به فرستادن مستخرجی از — دیوان بدین ولایت نافذ گردد تا استخراج تصرفات او کرده، آنچه بیرون از — متوجهات ... از بندگان ستده باشد استرداد نموده تسلیم مستحقان کند."^۳

"بر حسب ملتسم ایشان مستخرجی امین از — دیوان بزرگ فرستاده شد تا

(۱) رشیدی، ص ۱۷۷ . و صاف، ص ۴۳۸ .

(۲) رشیدی، ص ۱۷۸ و نیز ص ۱۱۹ . جامع روس، ج ۳ ص ۴۵۵، ۶۰۶ .
دستور، ج ۱ ص ۲۴۳، ۳۶۷، ج ۲ ص ۱۴۱، ۱۹۴ . جدید یزد، ص ۹۱ .

(۳) دستور، ج ۲ ص ۴۸۳ .

به غور تصرفات او رسیده آنچه بیراه و ناواجب از هر کس گرفته باشند،
استرداد نموده به مستحقان رساند. "۱

مستوفی (*mostowfi*) / عربی /

محاسب عواید مالیاتی^۲، — دیوان استیفا، منصب استیفا:
"و بی بی ترکان و فرزندان و خواجه ظهیرالدین مستوفی نسخه جامع حساب
کرمان به — دیوان بزرگ دادند به مبلغ ششصد هزار دینار زر رایج. "۳
"و در میانه آن احوال معین الدین مستوفی — دیوان بزرگ و جمعی —
بتیکچیان به جانب شاپور می رفتند، ایشان را گرفته به بندگی آوردند. "۴
"بعضی رعایای عاجز که طاقت مکررات دادن نداشتند ترک دیه و خانه کرده،
می گریختند یا قویدستی و متعززی که مانع قسمت زواید شدند رضای ایشان
بدان حاصل کردند که این قسمت آخرین از شمانخواهیم یا یک نیمه تخفیف
کنیم و در دفتر مستوفی و — بتیکچی مجموع قسمت نوشته بودی. "۵

مشاهره (*mošāhere*) / عربی /

- (۱) دستور، ج ۲ ص ۴۸۴ و نیز مسامره، ص ۱۵۳، ۳۰۰. و صاف، ص ۲۰۵.
برای "استخراج" رجوع شود به جامع یان، ص ۷۵. غازانی، ص ۱۰۵.
دستور، ج ۱ ص ۴۵، ج ۲ ص ۴۵۴. سمط، ص ۵۹، ۸۳. پوربها،
ورق ۹۴.
- (۲) معین. و نیز سیرت (تعلیقات) ص ۳۱۸. وزارت، ص ۲۸.
- (۳) سمط، ص ۵۷.
- (۴) جامع روس، ج ۳ ص ۲۷۱. غازانی، ص ۳۰.
- (۵) جامع روس، ج ۳ ص ۴۵۶. جامع، ص ۱۰۲۷ و نیز جامع روس، ج ۳ ص
۳۴۹. غازانی، ص ۱۴۱. سمط، ص ۲۴. مسامره، ص ۱۸۰، ۲۲۸.
دستور، ج ۱ ص ۳۲، ج ۲ ص ۱، ۶۰، ۷۰.

اجرت ماهیانه:^۱

"و آنچه به مشاهره و غیر آن ایشان را فرمودی از جامه‌ها و پوستین و بالش، خود مثل آب جاری که آن را بهیچوجه انقطاع نیفتادی." ^۲

"چون/غازان/ به مبارکی بر تخت نشست — ایلچی فرستاد و او را طلب داشت و اعزاز کرده مقرب حضرت گردانید و زر و جامه و مشاهره تمام ارزانی داشت." ^۳

"کردم تورابه‌نظم ز دیوان هجو خویش هر ماه سی قصیدهء غرامشاهره" ^۴

مشرف (mošref) / عربی / ، اشراف

کسی که مأمور رسیدگی به حسابها و دخل و خرج مملکت^۵ و ناظر اعمال دیگران در دیوانها بود، — دیوان اشراف:

" — یرلیغ نافذ شد که /خواجه بهاء‌الدین/ مشرف ممالک باشد و محاسبات چند ساله را استدراک کند و مظان توفیرات و مواقع تقریرات اموال را استکشاف نماید." ^۶

"و مشرفی را در هر — دارالقضایی نصب کنند تا شرح و بسط و کیفیت آن بیع و شری در — روزنامه‌چهء حال اثبات کنند." ^۷

"خواجه یمین‌الملک قوام‌الدین مسعود بن ضیاء‌الدین را که از قدیم الزمان

(۱) معین.

(۲) جهانگشا، ج ۱ ص ۱۸۴.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۳۷۷. جامع، ص ۹۶۹.

(۴) پوربها، ورق ۷۸ و نیز دستور، ج ۲ ص ۱۴۱، ۳۶۸.

(۵) اخوان. نفیسی. معین. وزارت، ص ۳۲ — ۳۱.

İhtihatınde, p. 217–218

(۶) و صاف، ص ۹۲ و نیز حبیب، ج ۳ ص ۱۱۲.

(۷) و صاف، ص ۳۸۹.

باز کدخدای اعمال و اموال خاص او بودند و چند گاهی مشرف — دیوان
دلای و — اینجوی کرمان و از بظانه و خواص یگانه، بر کشید.^۱

"چون تونسکا نمانده بود بایدو سکورچی به — شحنگی موسوم گشت و
شرف‌الدین سمنانی به ملکی و سعد الدوله به راه مشرفی برسر ایشان و باتفاق
به بغداد رفتند.^۲

"و اشراف تبریز به عم زاده خود مهذب الدوله ابو منصور طبیب داد.^۳
"و نزدیک بود که دیگر بار اشراف ممالک به وی حواله رود.^۴

مفاصات (mofāṣāt) / عربی /

سندی که پس از رسیدگی به حساب شخصی یا مالیات مؤدی مبنی بر تصفیه
حساب او به وی دهند^۵، سندی که در آن شرح مخارجی که عامل ناگزیر از آن
بوده است، نوشته شده باشد:

"و مفاصات در لغت به معنی خلاص است. چنانکه گویند فصی العظم من اللحم
ای خلص منه و به اصطلاح اهل دیوان عبارت است از مکتوب دیوان موشح به
علامات و توقیع حاکم مشتمل بر قرار جمع عامل و تقریر — اخراجات که

- (۱) سمط، ص ۶۴ و نیز هرات، ص ۱۱۸.
- (۲) جامع روس، ج ۳ ص ۲۵۹. جامع یان، ص ۶۸ و نیز آثار، ص ۲۷۶.
- (۳) جامع روس، ج ۳ ص ۲۱۹. جامع یان، ص ۷۵.
- (۴) جامع یان، ص ۴۵ و نیز ص ۶۹. جامع روس، ج ۳ ص ۱۷۱، ۲۱۰.
- جامع، ص ۹۱۸. رشیدی، ص ۱۷. الجامعة، ص ۳۳، ۱۱۹، ۱۷۸،
۴۱۳. و صاف، ص ۱۸۱، ۲۳۷، ۴۳۹. سمط، ص ۴۶، ۵۹، ۸۵.
- اسدی، ص ۶۰. مرصاد، ص ۲۵۷. بناکتی، ص ۴۴۶. الاوامر، ص
۶۵۶، ۶۹۶. مسامره، ص ۷۴، ۱۴۰، ۲۷۹. هرات، ص ۵۹۳.
- دستور، ج ۱ ص ۴۵، ۳۶۸. ابرو، ورق ۹۵، ۲۱۳. عبید، ص ۱۵۷.
- (۵) معین.

عامل را ادای آن واجب بوده باشد و دال بر آنکه اگر تمامت مال به —
 اخراجات مستغرق شد، — دیوان را بواسطه آن مال با عامل هیچ معامله
 نمانده و اگر باقی آمده — دیوان را بیرون از باقی با آن عامل مطالبه
 معاملتی دیگر نماند. "۱

"و — اخراجات مقرری را تنقیح کرده هر سال به مبلغ صد و چهارده تومان
 مفاصات و — مؤامره با — آل داد. "۲

"و میان شاهزادگان بعد از چندین مقالات ملاقات افتد و در عوض مطاولات
 ملاطفات رود و عقد مفاصات بنندند و حساب محاولات را رأساً بر آس نسخه
 مفاصات نویسند. "۳

"در مدت سه سال ابتدای آن شهر سنه ثمان و تسعین و ستمائه الهلالیه به
 مبلغ هزار — تومان زر — مقاطعه را — مؤامره به — التون بیلکا و
 مفاصات با — آل دادند. "۴

مقاسمه (moqāseme) / عربی /

تقسیم و سرشکن کردن مبلغ کل خراج میان افراد مالیات دهنده: ۵

"بعد از آن فرمود که چون در ممالک — حزر و مقاسمه باطل گردانیم حصه
 — دیوانی بایرات نیز به موجبی که در هر ولایت مبصران به قیاس تعیین
 کنند، مقرر و معین گردانند تا به اسم — خراج می‌رسانند و عوانان و ظالمان

(۱) نفایس، ص ۸۴.

(۲) و صاف، ص ۲۶۸.

(۳) و صاف، ص ۶۹.

(۴) و صاف، ص ۳۴۹ و نیز ص ۲۸۴، ۳۴۰، ۴۳۸. جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۱،
 ۶۰۴.

(۵) کشاورزی، ص ۲۵۱.

را دست آویز ← حزر و مقاسمه و تکثیر بر رعایا نباشد و آن زحمات بکلی منقطع گردد. " ۱

" و اما از آن ولایاتی که حقوق و ← متوجهات ← دیوانی آن از ارتفاعات و وجوه العین است و اکثر آن به ← حزر و مقاسمه حاصل می شد. " ۲

II چیزی را با هم تقسیم کردن و هر یک بهره خود را برداشتن: ۳

" و یمن که بعد از آن میان ورثه آن شخص مقاسمه ای رفته و آن املاک به مبايعات و انتقالات به مردم مختلف منتقل شده. " ۴

" و فهرستی پرداختند مشتمل بر مقاسمه تمامت ممالک از زمان اتابک سعید ابوبکر. " ۵

— مقاسمه نامه: تقسیم نامه زمین:

" و بعد از آن اگر آن ملک رابعی از ← صکوک یا ← صریح الملک یا مقاسمه نامه به دست بايع یا فرزندان یا خویشان او یا دیگران، هر کس که باشد... با دید آید هیچ ← قاضی از ← قضات اسلام آن را اعتبار ننهد. " ۶

مقاطعه (moqāṭe'e) / عربی /

ضمان ولایت^۷، در دوره مغول بعضی از مناطق وسیع کشور را، کسانی از حکومت

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۶۱. غازانی، ص ۳۵۴.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۶. غازانی، ص ۲۶۷ و نیز جامع روس، ج ۳ ص ۳۷۱، ۴۶۹. و صاف، ص ۱۶۲، ۴۳۶.

(۳) معین.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۴۳۵.

(۵) و صاف، ص ۲۲۵ و نیز ص ۱۶۱، ۴۴۵.

(۶) جامع روس، ج ۳ ص ۴۳۶.

(۷) نفایس، ج ۱ ص ۳۲۸.

اجاره می‌کردند و موظف بودند که هر سال مبلغ معینی از این راه به دولت بپردازند. این وجه را از مالیات‌هایی که بر مردم مقرر می‌کردند، فراهم می‌کردند؛ "و آن چنان است که این ولایات / عراق عجم و آذربایجان / را به مقاطعه به حکام می‌دادند و هر یک را جمعی معین در می‌بستند و — اخراجات مقرر از مجری می‌داشت و آن حاکم در سالی ده — قوپچور و در بعضی مواضع بیست و سی — قوپچور را از رعیت بستدی. "۱

"هرچند در مقاطعه بلوکات توفیرات بیحد بود و بر رعایا نیز به علت کثرت — اخراجات و استرداد عوض عوارضات زوائد — تکلیفات و قسمت ... معین می‌گردانیدند اما اسراف در — اخراجات — محصولان نازک و ... به اضعاف روی می‌نمود. "۲

"پس به حکم — یرلیغ ممالک بر و بحر شیراز را بر شانزده بلوک چون اشکال رمل قسمت کرده در مدت سه سال ابتدای آن شهورسنه شمان و تسعین و ستمائه الهلالیه به مبلغ هزار تومان زر مقاطعه را — مؤامره به — التون بیلکا و — مفاصات با — آل دادند. "۳

II به عهده گرفتن انجام کاری با اجرت معین؛ ۴

"دیگر آن که تمامت آلات چوب و آهن را به قیمت معین به مقاطعه داده‌اند. "۵

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۵۳. جامع، ص ۱۰۲۴.

(۲) وصاف، ص ۱۹۷.

(۳) وصاف، ص ۳۴۹ و نیز ص ۱۹۵، ۲۶۸، ۳۱۹، ۴۰۴، ۶۳۴. جامع روس،

ج ۳ ص ۳۹۲، ۵۲۶، ۶۰۴. دستور، ج ۱ ص ۱۷۶. سبط، ص ۵۷.

حبیب، ج ۳ ص ۱۷۰ - ۱۶۸. ابرو، ورق ۱۳۵. کشاورزی، ج ۲ ص ۱۱. ۲۱۹.

(۴) معین.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۴۱۱.

"و بعضی به جایی رسانیدند که عمل قضا را به ضمان می‌ستدند و — قاضی باید که به شفاعت و الحاح او را قضا دهد و چیزی از کس نستانند و چون قضا به ضمان و مقاطعه گیرد توان دانست که حال هر چه وجه باشد." ^۱

"و چون قضا به ضمان و مقاطعه بود آن معانی ملایم طبع — قاضی واصحاب — دارالقضا می‌افتاد و مدعیان را تهییج می‌کردند و به وعده‌عشوه می‌دادند." ^۲

ملجار/مغولی / — بولجار

ملجاور/مغولی / — بولجار

ملجور/مغولی / — بولجار

منشی (monšī) / عربی /

نویسنده، دبیر: ^۳

"و همچنین صدر معظم خواجه شهاب الدین مبارکشاه که منشی ممالک است و از جمله ارکان دولت قاهره." ^۴

"یکی از آداب مکاتبات سلاطین به یکدیگر آن است که منشی در آن مکاتبات ذکر اشتیاق و آرزومندی نکند." ^۵

"و بالضرورة برین جرئت و جسارت اقدام نموده مضمون قضیه اخلاص و دولتخواهی را به تجدید معروض آرای علیه منشیان حضرت فلک رفعت گردانیدند تا صورت

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۴۸.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۴۹.

(۳) معین.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۳۶۷. جامع، ص ۹۶۲.

(۵) دستور، ج ۱ ص ۵۷.

مطاوعت و بندگی ایشان را به عَزَّ عرض رسانند. "۱

منصب استیفا (*manṣab e estīfā*) / عربی + عربی، ترکیب فارسی /

مقام گرفتن مالیات، ← دیوان استیفا، مستوفی:

"غرض از تسطیر این رساله و ارسال این مقاله آنکه خواجه شرف الدین حسن

← مستوفی از قدیم الایام منصب استیفای موصل و تلعفر و سنجار و جزیره

بدو متعلق بوده است. "۲

"و / عزالدین مظفر محمد عمید / از ← خالصات اموال خود مبالغی صرف

کرد و منصب استیفای ملک سلیمان فارس از حکم ← یرلیغ بروی مقرر شد. "۳

"سید قطب الدین و معین الدین غانجی منصب ← الغ بتکجی و استیفا در

← دیوان اعلی ... داشتند. "۴

منغلا / مغولی / ← منغلای

منغلای (*manγlāi*) / مغولی /، منکقلی^۵، منغلی^۶، منکقله^۷، منقله^۸، منغله^۹، منقلای^{۱۰}

(۱) دستور، ج ۲ ص ۳۹۹ و نیز ص ۱، ج ۱ ص ۶۲ - ۵۹. و صاف، ص ۱۶۱.

عبید، ص ۱۵۷.

(۲) رشیدی، ص ۴۱.

(۳) و صاف، ص ۳۳۳.

(۴) و صاف، ص ۴۱۹ و نیز ص ۱۲۳، ۲۱۲. سیرت، ص ۱۳۴. الاوامر، ص

۶۵۶. شیرازنامه، ص ۶۹، ۷۱. مسامره، ص ۷۳، ۱۴۹، ۲۳۶.

5,6,7) Doerfer, Bd. 1.

(۸) و صاف، ص ۵۷۰.

(۹) و صاف، ص ۱۲۷.

(۱۰) جامع روس، ج ۳ ص ۱۷۹. غازانی، ص ۲۶. جامع بلوشه، ص ۴۳،

۳۳۸. جامع یان، ص ۲۳. بناکتی، ص ۴۰۶. اولجایتو، ص ۷۷.

مواهب، ص ۲۲۹. تجارب، ص ۳۵۷. و صاف، ص ۵۰۱، ۵۱۷.

مجمل، ج ۲ ص ۳۷۲. ذیل جامع، ص ۵۳، ۸۵. ابرو، ورق ۳۹۲.

۴۶۳، ج ۲ ورق ۸۷۶. روضه، ج ۵ ص ۸۵، ۵۷۹. سنگلاخ، 319۲.

منقلای ۱، منقلا، ۲، منکلای ۳، منغلا ۴، منقلا، مانکلای ۵، مانگلای ۶،
مینغلای ۷

مقدمه لشکر: ۸

"حکم — یرلیغ به احضار سلطان محمد شاه که در بندگی رکاب اعلی بود
در آن موقوف مشهود به خدمات محمود قیام نموده و بر مقدمه و منغلای عساکر
منصور رفته و آثار دلاوری و مردانگی و نیکو بندگی و فرزانی به اظهار
رسانیده. " ۱۹

"اگر پادشاه ما را سیورغامیشی فرماید به کوچ دادن مشغول باشیم و به منغلای
با امرای بزرگ نوروز و قتلغشاه اتفاق کنیم. " ۱۰

"پیش از آنکه — چریک مور عدد رایمین و بیسار و منقلا و — کچکا در
حال خود فرود آمدندی زیارت را کلاه نخوت و سلطنت از سر اختیار بنهاد. " ۱۱

منغله / مغولی / — منغلای

(۱) جامع بیان، ص ۶۸. Doerfer, Bd. 1

2,3) Doerfer, Bd. 1.

(۴) و صاف، ص ۳۶۸، ۶۴۳.

5) Doerfer, Bd. 1.

6) Doerfer, Bd. 1. Pavet, p. 496.

7) Pavet, p. 507.

8) Doerfer, Bd. 1. Pavet, p. 496, 507. 310 r، سنگلاخ،

(۹) سمط، ص ۸۶.

(۱۰) غازانی، ص ۸۳. بناکتی، ص ۳۷۱. نسائم، ص ۵۰.

(۱۱) و صاف، ص ۶۳۶. برای "منقلا" رجوع کنید به جامع بلوشه، ص ۱۶۰.

غازانی، ص ۸۹. جامع، ص ۴۳۴. اویس، ص ۱۷۱. مواهب، ص

۱۹۷. ذیل جامع، ص ۲۰۷، ۲۳۴. ابرو، ج ۲ ورق ۱۶۲، ۸۵۹.

منغلی / مغولی / — منغلای

منقلا / مغولی / — منغلای

منقلاء / مغولی / — منغلای

منقلای / مغولی / — منغلای

منقله / مغولی / — منغلای

منققلای / مغولی / — منغلای

منققله / مغولی / — منغلای

منققلی / مغولی / — منغلای

منکلای / مغولی / — منغلای

مؤامره (mo'āmere) / عربی /

سندی که در آن مبلغ مقرر و هزینهء مخارج نوشته باشد :

" و مؤامره در لغت مساوره است و به اصطلاح این صنعت عبارت از مکتوب

— دیوانی موشح به علامات — دیوان و — توقیع حاکم مشتمل بر ذکر

مال مقرر با عامل و شرح — اخراجات . " ^۱

" و هر کس را به مقدار آنکه ازین یک هزار جانور و سیصد قلاده یوز در عهدهء

اوست وجوه مقرر گردانیده و — یرلیغ به — التون تفاویه مؤامره داد . " ^۲

" . . . و صد و چهل هزار دینار از مال مقرر کرمان در محل نظر و تخفیف آوردند

و برین موجب احکام — یرلیغ و مؤامره دادند . " ^۳

" . . . بنده به تقلد فلان عمل موسوم شد و — متوجهات بر مبلغی که در

(۱) نفایس ، ص ۸۴ .

(۲) جامع روس ، ج ۳ ص ۵۴۹ . غازی ، ص ۳۴۴ .

(۳) سمط ، ص ۹۴ .

مؤامره مبارک مسطور است، مقرر گشت. "۱

۱۱ دفتری که در آن فرمانهای مربوط به جیره و آذوقه روزانه سپاهیان گردآوری

می شود و مهر و امضای سلطان در زیر آن فرمانها نقش شده است: ۲

"اگر مردم ← چریک مال و ← قویچور و غیره بیرون از آنچه مفصل گشته

است و به دفاتر قانون و مؤامره درآمده چیزی طلبند، ← عارض نگذارد. "۳

موچلکا / مغولی / ← موچلکا

موچلکاه / مغولی / ← موچلکا

موچلکا / مغولی / ← موچلکا

موچلکاه / مغولی / ← موچلکا

موچلکه / مغولی / ← موچلکا

موچلکا (mōcālgā) / مغولی / ، موچلکاه ۴، موچلکاه ۵، موچلکا ۶، موچلکه ۷، موچلکا، موچلکه ۸،

موچلکا، موچلکا ۹، موچلکا ۱۰، موچلکا ۱۱، موچلکاه ۱۲، موچلکا ۱۳، موچلکاه ۱۴،

(۱) دستور، ج ۲ ص ۱۵۲ و نیز ص ۴۵۴. جامع روس، ج ۳ ص ۴۲۷، ۵۱۳.

۵۵۲. جامع، ص ۱۰۷۲، ۱۰۹۱. و صاف، ص ۲۶۸، ۳۳۹، ۳۴۹.

(۲) مفاتیح، ص ۵۹.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۶. جامع، ص ۱۰۷۴.

4,5,6,7) Doerfer, Bd. 1.

(۸) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱.

(۹) جامع بلوشه، ص ۲۴۴. جامع بیان، ص ۴۱، ۷۱، ۷۵، ۸۵. غازی،

ص ۸۸. جامع، ص ۵۶۹، ۷۷۸، ۸۰۸، ۸۱۷، ۸۳۳. دستور، ج ۱

ص ۳۸۳. اولجایتو، ص ۱۹۶. و صاف، ص ۳۵۰. سنگلاخ، ۳۱۹۲.

(۱۰) روضه، ج ۵ ص ۱۳۵، ۱۷۸، ۲۰۴، ۳۷۴، ۵۹۹.

(۱۱) و صاف، ص ۲۸۲.

(۱۲) و صاف، ص ۲۵۹، ۳۶۳، ۴۸۰، ۵۰۱، ۶۳۷.

موچلگا ۱، مچلگا ۲، مچلکه ۳.

سند قانونی که برانجام خدمت از یک طرف و دادن پاداش از طرف دیگر حکم می‌کند و اگر قرار داد انجام نگیرد، هر یک از طرفین مجبور به پرداخت جریمه هستند. ۴ سندی که به موجب آن شخص تعهدی را می‌پذیرد ۵، و شقیه محضر را گویند که در عهد و مواثیق درست شود ۶، سند ۷، خجت:

"هر چند پیشتر او وجوشکاب راضی نبودند و سرفتنه داشتند و در آن روز باتفاق همگنان مچلگا دادند." ۸

"دریچین بیل مذکور موافق سنه ۸ ثمان و خمسین و ستمائه هجری در میانه فصل تابستان در شهرکی مینک فوقوبیلای قآن را بر تخت پادشاهی بنشانند و در آن وقت سال او به چهل و شش رسیده بود و چنانکه رسم و عادت ایشان است تمامت شهزادگان و امرا مچلگا دادند و زانو زدند." ۹

(۱۳) ابرو، ورق ۱۷۵.

(۱۴) و صاف، ص ۲۲۴.

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۲۳۶، ۵۱۵، ۶۱۹.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۲۲۰.

(۳) جامع یان، ص ۷۱.

4) Doerfer, Bd. 1.

(۵) جامع بلوشه، ص ۲۴۴.

(۶) سنگلاخ، ۳۱۹۷.

(۷) جامع کاترمر، ص ۲۵۰.

(۸) جامع یان، ص ۶۲.

(۹) جامع بلوشه، ص ۳۹۱. جامع، ص ۶۲۱ - ۶۲۰ و نیز ص ۵۶۹، ۸۳۳.

جامع روس، ج ۳ ص ۱۶۹، ۶۱۹. جامع بلوشه، ص ۲۴۴، ۳۹۱.

جامع یان، ص ۴۵، ۸۵. غارانی، ص ۸۸. و صاف، ص ۲۳، ۲۸۲.

حبیب، ج ۳ ص ۱۴۶. روضه، ج ۵ ص ۱۷۸، ۳۷۴.

"و ← امرای تومان و ← هزاره و ← صده و ← دهه و ← چریک
بسیار خط **موجلکا** داده که به قدر وسع و قدرت در نفاذ و عدل و نشر راستی
کوشند."!

"و قرار بر آن جملت دادند که ← متصرف **موجلکا** بازدهد که بعد الیوم ترک
تصرفات فاحش گرفته زیادت از ← متوجه ← دیوانی از رعایا نطلبد." ۲

موجلگاه / مغولی / ← موجلگا

مورچال / مغولی / ← بولجار

مورچل / مغولی / ← بولجار

مولجر / مغولی / ← بولجار

مهلتانه (*mohlatāne*) / عربی + پسوند فارسی /

وجهی که محصل از رعیت می‌گرفت تا مدتی مالیات اصلی را عقب اندازد:
"و ← ایلچیان نیز که به تحصیل آن / وجوه‌اش / می‌رفتند و خدمتی و مهلتانه
بسیار می‌ستدند، مهمل می‌گذاشتند." ۳

"چون حکم استرجاع ← محصلان نفاذ یافت همین مقدار ← دیوان را از
تفاوت سعر در استعجال فروختن غله و رعایا را از ← اخراجات و مهلتانه
← محصلان خسارت بود." ۴

"← شحنة و ← محصل به حکم استیفای طمع و عامل جرّ منفعت منصوب

(۱) غازانی، ص ۳۰۷.

(۲) دستور، ج ۲ ص ۴۷۴. برای "موجلکا" رجوع کنید به جامع روس، ج ۳ ص
۸۸، ۱۶۹، ۴۲۷. دستور، ج ۱ ص ۳۰۰. و صاف، ص ۲۳، ۱۱۸،
۲۲۱.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۵۳۴. غازانی، ص ۳۲۷. جامع، ص ۱۰۸۸.

(۴) و صاف، ص ۴۱۵.

شدند و فراغ از ارباب — خراج اگر چه شرط ابتدایی نبود مرفوع —
 محصل زیاده از ده یازده مهلتانه هر چند مهلت آن نه که دم زنند بر عادت
 غوایت قدیم می گرفت تا فرع نیز که دست در دامن وصل اصل زده بود، فصلی
 از زواید گشت. "۱

مینغلای / مغولی / — منغلای

ن

نارین / مغولی / خزانه ←

نارین یام (*nārīn yām*) / مغولی + آلتایی /

چاپارخانهٔ خاصهٔ فاآن^۱، ایستگاه پیکهای مخصوص فاآن:

"و از ولایات ختای تا آن شهر ← یامی بغیر از ← تایان یام نهادند
و نارین یام نام کردند و در هر پنج فرسنگ ← یامی سی و هفت ← یام
برآمد و در هر منزل ← هزاره‌ای راجهت محافظت آن ← یام بنشانندند."^۲

ناظر (*nāzer*) / عربی / ناظری، نظر

آن را که برای مراقبت اعمال و رفتار دیگری می‌گمارند، مراقب،^۳ کسی که به
امور مالی و خزانه رسیدگی می‌کرد^۴:

"و ارباب ← ادارات و معایش را از اصحاب ← مرسومات و وظایف مفروز

(۱) جامع بلوشه، ص ۳۱۱ (پانوشه).

(۲) جامع بلوشه، ص ۴۹.

(۳) دهخدا.

گردانیده شد و خازن و ناظر و ← مشرف تعیین کرده آمد. " ۱

" خرلغ نظام بندهی و نجم الدین مرجان خوافی / را / به اسم ← مشرفی
و ناظری ← دیوان هرات نصب گردانید. " ۲

" و ← دیوان اشراف به خواجه قوام الملک فخرالدین یحیی و منصب نظر
به خواجه مجدالملک تاج الدین ابوبکر شاه مغوض شد. " ۳

ناظری / عربی / ← ناظر

نرکه / مغولی / ← جرگه

نرکه / مغولی / ← جرگه

نظر / عربی / ← ناظر

نما / مغولی / ← تما

نماری (nemārī) / مغولی / ، تمار ۴ ، نمازی ۵

مالیات اضافی که در مواقع اضطراری مانند تجهیز لشکر از مردم گرفته می شد: ۶
" و بدان سبب به وقت احتیاج جهت کار لشکر و محافظت غور و مصالح ملک ،
وجوه در ← خزانه نمی بود ، ضرورت می شد که به مصادره و نماری و مساعد
بر عموم خلایق اطلاق کنند. " ۷

(۱) دستور، ج ۱ ص ۳۶۸.

(۲) هرات، ص ۱۱۸.

(۳) سمط، ص ۳۷ و نیز ص ۶۴. دستور، ج ۱ ص ۴۵، ۴۹، ۲۹۹، ج ۲ ص ۱.
وصاف، ص ۳۶۶. هرات، ص ۵۹۳. الاوامر، ص ۶۵۶، ۶۹۶.

(۴) رشیدی، ص ۱۲۱.

(۵) جامع، ص ۱۰۳۶.

6) Doerfer, Bd. 1.

(۷) جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۸.

" حکم — یرلیغ نفاذ یافت تا از تمامت ممالک لشکر متوجه بلاد شرقی شوند. چون وجوهی در — خزانة نبود چه آن سال در مدت هشت ماه بر گوشه یک تخت جلوس سه پادشاه اتفاق افتاد و دو نوبت در چهار سوی مملکت رکوب — چریک بزرگ دست داد و ناچار بر بیشتر اعمال ممالک خصوص فارس خطاب — تقدمة و نماری رفت و مواشی را از ده دو گرفتند. ازین جهت اختلال تمام به احوال رعایا و حشم راه یافت. " ۱

نمازی / مغولی / — نماری

نَوَاب (novvāb) / عربی / .

وکیلها . گماشتگان : ۲

" ویر نَوَاب و گماشتگان ما که در آن ولایت وسیع و مملکت وسیع فارس — متصرف و حاکم اند ، نوشته ام که این — ادرار را هر سال بی توانی بدهند و هر سال حکم مجدد نطلبند . " ۳

" امرای بزرگ . . . را — چنکسانک گویند و امرا و وزرا و نَوَاب — دیوان که تازی و ختایی و اوغور باشند — فنجان . " ۴

— محل کار نَوَاب بیشتر در دیوان بزرگ بود و گاهی در دیوان شرع و یارغو . " اگر تفاوتی فاحش یا سهوی بر کسی رفته بود ، عرضه داشته نَوَاب — دیوان بزرگ تدارک کردند . " ۵

(۱) و صاف ، ص ۳۲۶ و نیز ص ۲۷۲ . جامع روس ، ج ۳ ص ۴۶۴ . غازی ،

ص ۲۵۵ . جامع ، ص ۱۰۳۳ . اویس ، ص ۱۶۸ ، ۱۷۱ ، ۱۷۲ .

(۲) معین .

(۳) رشیدی ، ص ۲۵۶ .

(۴) جامع بلوچه ، ص ۴۷۰ .

(۵) جامع روس ، ج ۳ ص ۴۶۸ .

"مقرر شد که نَوَاب — دیوان بزرگ به تفحص — متوجّهات دیه ها و مزارع و واجبات — دیوانی اشتغال نمایند." ^۱

"و اگر آن جماعت از سفله و اذل باشند . . . . نَوَاب — دیوان شرع و یارغو بی توقف آن جماعت را — به یاسا رسانند." ^۲

— در هر ولایت نیز نَوابی از طرف حکومت به امور رسیدگی می کردند .

" حکام و نَوَاب و — متصرفان و — بتکچیان و سادات و — قضات و ائمه و مشایخ و علما و صدور کدخدایان و متولیان اوقاف بلده شیراز بدانند... " ^۳

— صاحب مقامان کشور مانند صاحب دیوان ، مشرف ممالک و باسقاخان کشور هر — کدام نَوابی زیر دست خود داشتند .

"آباقاخان یا — صاحب دیوان در خشم رفت و به تمامت ممالک — ایلچیان فرستاد تا نَوَاب او را گرفته با دفاتر حاضر گردانند تا در بندگی حضرت به حضور به تدقیق ، تحقیق آن حال رود ." ^۴

"و آباقاخان مجدالملك / مشرف ممالک / را گفت که در کار ملک و مال و — خزینه و — ایراخته عظیم بیدار باشی و بر تمامت واقف و مطلع و بر همه کار — ها نَوَاب تو — مشرف باشند ." ^۵

" — باسقاخان و کتبه دارالملك — شهنه و نَوَاب به اعمال و نواحی نفرستند." ^۶

(۱) دستور، ج ۱ ص ۳۳۲ و نیز ص ۴۴، ۱۴۷، ۲۴۹، ج ۲ ص ۱.

(۲) دستور، ج ۱ ص ۲۱۲.

(۳) رشیدی، ص ۲۵۲ و نیز ص ۱۵۲، ۱۷۲، ۲۴۴. و صاف، ص ۲۶۶.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۱۵۹ و نیز جامع بیان، ص ۴۸.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۱۶۰.

(۶) و صاف، ص ۲۶۸ و نیز ص ۱۴۰، ۴۰۵. رشیدی، ص ۱۶۶، ۱۸۱، ۲۵۶.

جامع بیان، ص ۷۰. جامع کاترمر، ص ۳۴۰. دستور، ج ۲ ص ۲۰۰.

ابرو، ورق ۹۰، ۲۲۹. مناقب، ص ۸۱۲، ۹۰۶، ۹۴۶.

— نواب وظایف گوناگونی بر عهده داشتند. رسیدگی به متوجهات ولایتها، گرفتن خراجی که دیوان تعیین کرده بود، دیوانی کردن املاک مردم، دخالت در تفویض منصب دولتی، نوشتن برات و دادن ادرار.

"اگر فرمان مطاع به نواب دیوان عزیز نفاذ یابد که در رعایت و محافظت او اجمل مساعی میذول دارند و در استیفای حقوق سلطانی و — متوجهات — دیوانی طریق مساهلت و مسامحت مسلوک گردانند." ^۱

"و مقرر کرده‌ایم که اهالی اصفهان از مزروعی ده یک و از — طمغاده نیم و از مواشی از گوسفندی نیم طسوج و از گاوی یک طسوج و از اسپی دو طسوج و از اشتری سه طسوج به نواب — دیوان جواب گویند." ^۲

"بیست و چهارم، املاک عجزه که — بتکچیان متهم و نواب مسلط — دیوانی کرده‌اند، استرداد کن." ^۳

"در ابتدای سال که وقت تفویض اعمال و اشغال است چون آن حناب از بندگی حضرت خلّدت سلطنته غایب بود نواب — دیوان بزرگ به تکلیف تمام آن ولایت را به تقلد و تصرف این دولتخواه مخصوص گردانیدند." ^۴

"و — بروات اصحاب واجبات را بوجه مذکور نواب — دیوان بر ایشان نویسند." ^۵

"و بر نواب و گماشتگان ما که در آن ولایت وسیع و مملکت و شیخ فارس متصرف و حاکم اند، نوشته‌ام که این — ادرار را هر سال بی توانی بدهند و هر سال

(۱) دستور، ج ۱ ص ۵۱۰، ۵۳۲، ج ۲ ص ۱۴۵. جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۸.

(۲) رشیدی، ص ۳۴.

(۳) رشیدی، ص ۸۸.

(۴) دستور، ج ۲ ص ۱۴۷.

(۵) دستور، ج ۱ ص ۲۹۹.

حکم مجدد نطلبند. "۱

نوئین / مغولی / — نوین

نوئین اعظم / مغولی + عربی / — الغ نوین

نوین (nōyān) / مغولی / ، نوین ، نویین ، نوئین

فرمانده، سپاه^۲، امیر ده هزاره: ۳

" / چنگیزخان/ پسران بزرگتر و نوینان را با لشکریهای بسیار به هر موضعی فرستاد. "۴

" و بعد از آنکه شهزادگان و نوینان که معین شده بودند با — هزاره ها و — صدهای لشکر عزم جزم کردند، در مقدمه کیتوقانویان را از قوم با-مان که منصب — باورچی داشت بر سبیل — یزک با دوازده هزار مرد روانه گردانید. "۵

" و آن لشکرها دایرنویان داشت. بعد از آنکه او نماند... دانست و بعد از او... و آنگاه به سالی نوینان از قوم تاتار دادند. "۶

- (۱) رشیدی، ص ۲۵۶ و نیز جامع بلوشه، ص ۷۵، ۳۵۹. جامع روس، ج ۳ ص ۲۳۴. جامع، ص ۴۹۳، ۱۰۲۵. و صاف، ص ۹۲، ۴۵۸. سمط، ص ۸۲. دستور، ج ۱ ص ۲۹۶، ۳۹۷، ۴۹۷. هرات، ص ۱۵۸، ۵۹۳، ۶۷۶. مسامره، ص ۸۹، ۱۲۸. عبید، ص ۱۲۴. مناقب، ص ۱۵۴، ۴۵۸. حبیب، ج ۳ ص ۵۲. مرصاد، ص ۲۵۷.

- (۲) جامع کاترم، ص ۷۶ (پانویس). معین. سنگلاخ. 322 r.

Howorth, vol. 3, p. 152.

- (۳) صبح، ج ۴ ص ۴۲۳.

- (۴) جهانگشا، ج ۱ ص ۷۶.

- (۵) جامع روس، ج ۳ ص ۲۲. جامع کاترم، ص ۱۳۸. جامع سلطنتی، ص ۴۵.

- (۶) جامع کاترم، ص ۱۳۰ و نیز ص ۷۶، ۱۴۴. جامع روس، ج ۳ ص ۸۱، ۱۰۶.

نویں / مغولی / — نویان

نویین / مغولی / — نویان

نویین اعظم / مغولی + عربی / — الغ نویان

-
۶۰۶. جامع بلوشه، ص ۱۸، ۲۴۲، ۳۰۸. جهانگشا، ج ۱ ص ۵۰.
 ۲۰۵، ج ۲ ص ۲۳۸. منہاج، ج ۲ ص ۱۲۹، ۱۷۰. سیرت، ص ۱۶۷.
 و صاف، ص ۱۲، ۱۹۷، ۲۹۶. هرات، ص ۵۰، ۹۹. الاوامر، ص ۶۳۱.
 اولجایتو، ص ۱۱. مسامره، ص ۱۰۶. سمط، ص ۳۵. روضات، ج ۲ ص
 ۱۰۷. بناکتی ص ۴۰۲. مناقب ص ۳۳۲، ۷۹۷، ۹۷۷. مونس ج ۱
 ص ۲۷۴. حبیب، ج ۳ ص ۴۸، ۱۳۶، ۲۲۵.

واسالمشی (*vāsālmīšī*) / مغولی /

حاکم ناحیه:

"باتفاق عرضه داشتند که قبلاً قاآن پدر بزرگ خیشان یعنی جمکین را ولایت عهد دارد و — منقلای پدر آننده را واسالمشی فرمود یعنی برطرفی از اطراف حاکم کرد." ۱

وزارت (*vezārat*) / — وزیر /

نیابت حکومت: ۲

"حکم — یرلیغ به نفاذ پیوست که راه امارت و سبیل وزارت تمامت ممالک و — الوس از آب جیحون تا انتهای شام و مصر از کنار دریای مشرق تا انتهای دریای مغرب در فرمان اوست." ۳

"و/ارغون/ — یرلیغ وزارت ممالک به نام بوقا نافذ گردانید." ۴

(۱) و صاف، ص ۵۰۱.

(۲) معین.

(۳) جامع روس، ج ۳، ص ۶۱۸.

(۴) جامع روس، ج ۳، ص ۲۰۰.

"و/آباقاخان/ منصب وزارت بر قرار و قاعدهء سابق به صاحب سعید شمس -

الدین محمد جوینی ارزانی داشت. " ۱

وزیر (*vazīr*) / فارسی ۲ /

نایب پادشاه :

" و صدرالدین زنجانی که بدان تازگی وزیر شده بود پیوسته خود را منتہز

فرصت می داشت تا در کار نوروز خللی کلی آورد. " ۳

" و چون صدر جاوی وزیر شد حال و کار قرض به سود گرفتن به جایی رسید که

اگر شرح دهند مجال نماند. " ۴

"آن چنان — قضاات متدین معتبر و سلطان و وزیر از دست سیاهکاران در

ماند تا بضرورت چنان حکمی فرمودند. " ۵

وزیر بیدار / فارسی / — فنگان

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۱۵۲. جامع یان، ص ۸ و نیز جامع روس، ج ۳ ص

۳۱۲، ۳۲۸. جامع بلوشه، ص ۳۹. دستور، ج ۲ ص ۱. روضه، ج ۵ ص

۵۶۶. ابرو، ورق ۹۸.

(۲) آگسفورد وزیر را عربی می داند و المنجد آن را زیر ثلاثی مجرد "وزر"

می آورد و دربارهء فارسی بودن آن سکوت می کند. بارتولمه اوستایی وزیر

را *vičira* می داند و دهخدا دربارهء این واژه می نویسد: "این کلمه معرب

است از "وی چیر" *vičir* یا "وجیر" *vačir* پهلوی از اوستایی "وی چیرا"

vičira به معنی فتوی دهنده (پورداد، خرده اوستا ص ۷۸) ارمنی

وی چیر *vičir* نیز ارمنی گزیر *gzir*... فارسی گزیر *qizir* بمعنی ریش -

سفید ده. " بنابراین می بینیم که چگونه کلمهء وزیر از فارسی به عربی رفته

و صورتهایی چون وزراء و وزار از آن ساخته شده است.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۳۱۵.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۲۷.

(۵). جامع روس، ج ۳ ص ۴۴۷ و نیز ص ۱۷۹، ۳۸۴، ۴۴۸، ۵۴۰.

وکیل خرج (*vakīl e xarj*) / عربی + عربی، ترکیب فارسی /

ناظر خرج:

"... چون واقف گردد به اتفاق خواجه صدرالدین وکیل خرج پنج قطار استر

گزیده نیکو بخرد بهای او بدهد و بر دفتر ثبت کند." ^۱

"جامه های تابستانی بر موجب نسخه مفصل به بهای موافق بخرد و تسلیم

دارد. بهای جامه ها و مصالح خیاطت و اجور آن خواجه جمال الدین وکیل خرج

ادا کند." ^۲

---

(۱) دستور، ج ۲ ص ۳۸۶.

(۲) دستور، ج ۲ ص ۳۸۹ و نیز ص ۳۸۲، ۳۸۳. جهانگشا، ج ۲ ص ۲۳۹.

اسدی، ص ۶۰. و صاف، ص ۴۱۹.

هزاره / فارسی / — امیر هزاره

هزاره خاص (*hezāre ye xāṣṣ*) / فارسی + عربی /

هزار نفر سپاهی که تعدادشان بهیچوجه از هزار نگذرد ، هزاره ویژه :

" و در آن عهد چنان معهود بود که هزاره خاص ، زیادت از هزار نفر نباشد. " ^۱

" پس یولاتامور و جور غذای و بولوغان را نوکر ساخته ، با یک هزاره خاص به

طریق — منغله از پیش روان گردانید . " ^۲

" و علم بزرگ که نصرت اسم علم آن بود با هزاره خاص در نظر آلفو مقرر شد. " ^۳

(۱) جامع ، ص ۳۹۹ .

(۲) و صاف ، ص ۱۲۷ .

(۳) و صاف ، ص ۳۷۴ و نیز ص ۱۴۹ ، ۴۷۶ .

ی

یارغو (yārγū) / ترکی / ^۱، یرغو

بازپرسی، پرسش گناه، استنطاق: ^۲

"و در آن مرحله جمعی ایقاقان ^۳ قصد سیف الدین بیتکچی که وزیر خاص بود و خواجه عزیز از ولات گرجستان و خواجه مجدالدین تبریز کرد. ایشان را گرفته به شایران آوردند و بعد از یارغوهر سه را — به یاسا رسانیدند. " ^۴
" تاج الدین به در قلعه رفت. احشاد اکراد او را راه ندادند. بعد از مبالغه و الحاح بسیار به اضطرار بازگشت و پیش ارقیو آمد. او را به حضرت هولاکوخان فرستاد و در یارغو گناهکار گشت و شهید. " ^۵

(۱) Doerfer, Bd. 4 ولی مأخذ دیگر آن را مغولی می دانند. (جامع کاترم،

ص 122. سنگلاخ، 329 r. ابن مهنا، ص ۲۰۸.)

(۲) جامع کاترم، ص 122. فرهنگ و صاف. سنگلاخ، 329 r.

Doerfer, Bd. 4. Pūr-iBahā, p. 268.

(۳) ایقاق (alqāq) / ترکی /، سخن چین، بدگو، چاپلوس. (Doerfer, Bd. 2.)

(۴) جامع روس، ج ۳، ص ۸۸. جامع کاترم، ص 394. جامع سلطنتی،

ص ۱۲۹. بناکتی، ص ۴۲۴.

(۵) جامع کاترم، ص 314. جامع سلطنتی، ص ۱۰۰.

"فرمان نفاذ یافت تا مجدالدین بن الاثیر را بگرفتند و از وی این سخن پرسیدند و در یارغو بالای صد چوب بر وی زدند و گناه بر وی ثابت نشد." ۱
 ۱۱ شکایت: ۲

"یرغو بر شاه چون شاید بردن پس غصه روزگار باید خوردن" ۳
 ۱۱ نزاع، دعوا: ۴

"چون مونکوخان در موضع قراقورم و کلوران که یورت و تختگاه جینککیزخان است، بعد از اجتماع تمامت آقا وایی و امرا و اتفاق جمهور بر تخت نشست و از کلیات یارغوها دل فارغ گردانیده روی به ضبط و ترتیب مصالح ممالک آورد." ۵
 ۱۱ جلسه بازپرسی:

"تکمش او را حالیه یارغو حاضر آورد. چون انکار سخن می کرد چنانکه رسم بود او را برهنه مادر زاد کردند و چوبهایی که بر دهل پزند برو بستند." ۶

- (۱) جامع روس، ج ۳ ص ۱۵۷. جامع یان، ص ۳۸ و نیز ص ۴۶، ۸۳.
 جامع روس، ج ۱ ص ۱۸۵، ج ۳ ص ۱۷۲، ۵۳۲. جامع بلوشه، ص ۶۲.
 غازانی، ص ۱۵۵-۱۴۹. جامع، ص ۶۳، ۴۸۷، ۹۵۶. جهانگشا،
 ج ۲ ص ۲۳۴، ۲۳۶. مسامره، ص ۹۳. وصاف، ص ۱۹۳.
 بناکتی، ص ۳۸۷، ۴۴۵. اولجایتو، ص ۴۳، ۸۴. هرات، ص ۲۸۷.
 پوربها، ورق ۴۸. مونس، ج ۱ ص ۲۷۵.
 (۲) تورک. Radloff, Bd. 3, S. 139.
 (۳) جامع روس، ج ۳ ص ۱۶۱. جامع یان، ص ۴۵. وصاف، ص ۹۵.
 جهانگشا، ج ۱ ص "مب".
 (۴) تورک.
 (۵) جامع روس، ج ۳ ص ۲۵. جامع کاترمر، ص ۱۱۰. جامع سلطنتی،
 ص ۴۲ و نیز جهانگشا، ج ۲ ص ۲۳۴، ۲۳۶.
 (۶) جهانگشا، ج ۱ ص ۳۶.

"و هر یک را پنجاه ← یرلیغ متضاد در دست چنانکه اگر به یارغویی حاضر شدند به ده روز صورت حال ایشان و کیفیت ستدن ← یرلیغ سال به سال به فهم نرسیدی." ۱

۱۱ دادگستری ۲، دیوان یارغو:

"چنانکه این عوانان و حکام که درین سالها خوگر شده‌اند که بر رعایا زیادتی کنند و اموال مکرر ستانند و هیچ با ← دیوان ندهند و هر سال در یارغوروند و رشوت داده به حکایتی چند به سر برند." ۳

— یارغویی: مربوط به محاکمه و شکایت:

"چون بنده را به مهمات یارغویی این ولایت تعیین فرموده‌اند، از استماع شکر و شکایت چاره نباشد." ۴

✓ — یارغوی بزرگ (اعظم): محاکمه‌ای که در پایتخت و زیر نظر خان انجام می‌گرفت:

"گفت: این کار همانا در بیش بالغ به قطع نرسد به حضرت پادشاه جهان رویم تا در یارغوی بزرگ به استقصا و مبالغت بحث و استکشاف آن به تقدیم رسانند." ۵

"مقارن وصول سلطان محمد شاه به بندگی حضرت حکم صدور یافت تا سخن او

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۵۵. جامع، ص ۱۰۶۶ و نیز جامع بلوشه، ص ۳۴۷. جهانگشا، ج ۲ ص ۲۴۱، ۲۷۳. و صاف، ص ۱۴۱، ۱۹۴، ۲۲۰. مونس، ج ۱ ص ۲۷۵.

2) Pavet, p. 522.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۱. جامع، ص ۱۰۳۱.

(۴) دستور، ج ۲ ص ۴۵۹ و نیز منتخب، ص ۱۱۳.

(۵) جهانگشا، ج ۱ ص ۳۶.

و سیوکشاه در یارغوی بزرگ بپرسند. "۱

"و/ شیخ الاسلام / التماس نمود که پادشاه سخن عزالدین مظفر را که چنان القای محالی کرده استماع فرماید. چون او رابه مقام یارغوی اعظم حاضر آوردند و از مجاری احوال استفسار رفت، نمونهء مقال او چون بیاض نههار اشاعت یافت و رموز اباطیل بر صفحهء حال اذاعت. "۲

— یارغو پرسیدن، یارغو داشتن، یارغو رفتن، یارغو فرمودن، یارغو کردن، در یارغو کشیدن: بازپرسی کردن، محاکمه کردن:

"و بعضی تقریر کردند که قامایان^۳ در علم شانه نظر کرده می گویند که سبب رنجوری/ ارغون/ سحر است و آن تهمت را بر طوغانجوق خاتون نهادند و به چوب و شکنجه یارغو می پرسیدند و عاقبة الامر آن خاتون را باجمعی زنان دیگر به آب انداختند. "۴

"و بعد از آن ابوکان پسر شیرامون نویان بن جورماغون را یارغو داشتند و چون از مقربان احمد بود، او را — به یاسا رسانیدند. "۵

(۱) سمط، ص ۸۱.

(۲) و صاف، ص ۳۳۱ و نیز ص ۱۲۵، ۴۷۸. سمط، ص ۵۶، ۳۵. ابرو، ورق ۲۱۳.

(۳) قام (qām) / ترکی / شمن، حادوگر. (Doerfer, Bd. 3, p. 409. pavei)

(۴) جامع یان، ص ۷۸. جامع روس، ج ۳ ص ۲۲۴ و نیز جامع بلوشه، ص ۲۳۸، ۲۴۵، ۲۵۸. جامع، ص ۵۶۶، ۶۳. اویس، ص ۱۴۰.

حبیب، ج ۳ ص ۵، ۱۸.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۱۹۹. جامع یان، ص ۶۲. جامع، ص ۸۰۸ و

نیز ص ۵۸۹. جامع روس، ج ۳ ص ۳۱۷. جامع بلوشه، ص ۲۹۲،

۲۹۵، ۲۹۸. جامع یان، ص ۶۴، ۶۶. غازانی، ص ۱۱۰، ۳۳۰.

جهانگشا، ج ۳ ص ۴۸، ۶۰. سمط، ص ۸۸. الاوامر، ص ۶۶۹.

بناکتی، ص ۴۰۲. هرات، ص ۱۶۴، ۲۳۰. منتخب، ص ۳۴.

"و منکفولاد را نیز چون در تبریز حکمی نافذ نشد به اشارت امیر ارغون‌اونیز از تبریز روان شد به مقام — اردو برسید. یک دو نوبت یارغو‌ها رفت و تفحص احوال او کردند. چون صدق اقوال امیر ارغون از کذب او ظاهر شد و بیّنه^۱ او بر بطلان حجت خصم قاهر آمد جوهر منکفولاد نرم آهن گشت." ^۱

"پادشاه اسلام را چون ازین واقعه . . . . خبر شد . . . در مقام اوجان ششم صفر ثلث و سبعمائه — قوریلتهای مبارک ساخت . . . و امرای لشکر را یارغو فرمود." ^۲

"چون / قداق نوین / به حضرت رسید و — یارغوچیان او را یارغو کردند هر چند گناه او از کفر ابلیس مشهورتر بود اما بعد از اقرار و اعتراف بر عقب یاران و شریکان روان شد." ^۳

"آدینه^۴ بیست هشتم صفر سلطان ایداجی را با طایفه^۵ امرای دیگر گرفتند و در یارغو کشیدند که اطفال شهزادگان مذکور و طوغانجوق خاتون را چرا کشتی؟" ^۴

یارغوچی / ترکی / — یارغوچی

یارغوچی (yār γučī) / ترکی + پسوند مغولی /، یرغوچی^۵، یارغوچی^۶، یرغوچی^۷

(۱) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۴۹.

(۲) و صاف، ص ۴۱۴.

(۳) جهانگشا، ج ۳ ص ۵۲ و نیز ص ۵۹، ج ۲ ص ۲۷۴. و صاف، ص ۲۴۴. بناکتی، ص ۴۴۷. مسامره، ص ۹۴، ۱۰۸، ۱۶۹، ۲۷۵.

(۴) جامع یان، ص ۷۸ و نیز جامع بلوشه، ص ۳۰۴. الاوامر، ص ۶۶۸.

(۵) جهانگشا، ج ۳ ص ۴۸. و صاف، ص ۹۹. الاوامر، ص ۶۳۱، ۶۱۸، ۶۴۶. مسامره، ص ۱۵۴، ۱۵۶. مجمل، ج ۲ ص ۳۶۹. حبیب،

ج ۳ ص ۵۶، ۱۴۴. روضه، ج ۵ ص ۱۷۳.

(۶) جامع روس، ج ۱ ص ۱۴۲. جامع کاترمر، ص ۱۰۸. بناکتی، ص

۴۰۲. سمط، ص ۷۳.

(۷) مسامره، ص ۱۸۱، ۲۳۱. ابن مهنا، ص ۲۰۸.

یورغوچی^۱

قاضی^۲ در محکمه مغولی^۳، بازپرس^۴:

"و/غازان/ بکرات و مرات امرا و یارغوچیان و وزرا را نصیحت فرمود که هر وقت طایفه‌ای به شکایت حاکمی و ← متصرفی آیند، سخن ایشان برفور قبول مکنید." ۵

"چندانکه یارغوچیان و حکام و ← قضات خواستندی که یک قضیه به قطع رسانند حال آن چنان مخطو و به هم برآمده بودی و چندان ← یرلیغ و ← پایزه در دست هر یک که قطعاً به فیصل نتوانستندی رسید." ۶

"و آدینه نوزدهم رجب ← یارغوی صدرالدین داشتند و او بی تحاشی جوابهای مسکت می‌گفت و با یارغوچیان محابا نمی‌کرد و اگر او را مجال سخن دادندی خود را از آن ورطه هایل خلاص دادی." ۷

"و منکاسار یارغوچی او را برهنه کرده ← در یارغو کشید." ۸

(۱) و صاف، ص ۲۲۰.

2) Radloff, Bd. 3, S. 140. Barthold, p. 391. Pavet, p. 522.

ابن مهنا، ص ۲۰۸.

3) Doerfer, Bd. 4.

(۴) معین.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۳۸۸.

(۶) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۶.

(۷) جامع روس، ج ۳ ص ۳۲۷.

(۸) جامع بلوشه، ص ۳۰۴ و نیز ص ۴۰۴، ۵۱۷. جامع، ص ۵۱، ۷۶، ۱۳۸.

۵۸۹. جهانگشا، ج ۳ ص ۵۲. و صاف، ص ۲۱۹. بناکتی، ص

۴۰۵. دستور، ج ۲ ص ۴۵۵. منتخب، ص ۲۳.

یارغونامه (*yārγū nāme*) / ترکی / + فارسی /

صورت جلسه، بازپرسی :

"بعد از آن که رایات همایون به شهراوجان اسلام رسید، دوم روز که دوازدهم ذی القعدة بود آغاز — یارغو پرسیدن کردند و هر چند باریک می پرسیدند چون یارغونامه به محل عرض می رسانیدند پادشاه اسلام، دقایقی چند ایراد می کرد و دیگر باره از سر می پرسیدند." ^۱

یارلیغ / مغولی / — یرلیغ

یارلیق / مغولی / — یرلیغ

یاسا (*yāsā*) / مغولی / ، یاساق ، یساق ، جاساق ، یسه ، یاسق ، یسق ، یاسه
قانون ^۸ ، قانون چنگیزی ^۹ :

"چون امر خانیت بر او قرار گرفت چنانچه پدر خود — فالتان یاسای پدر —
بزرگ را بر قرار مقرر داشت و به احکام آن تغییر و تبدیل راه نداد او نیز یاسا

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۳۵۹.

(۲) جامع بلوشه، ص ۱۷۸ (پانوشت). جامع کاترمر، ص ۳۴ (پانوشت).
ابن مهنا، ص ۲۰۸. منهاج، ج ۲ ص ۱۵۲.

Doerfer, Bd. 1. Dozy. Grønbech, p. 87.

(۳) هرات، ص ۱۵۲، ۱۹۳. منتخب، ص ۲۲۲.

(۴) اویس، ص ۱۵۸.

(۵) منهاج، ج ۲ ص ۱۵۴ — ۱۵۲.

(۶) جامع روس، ج ۳ ص ۲۴۷.

7) *Dozy.*

(۸) *Dozy. Radloff, Bd. 3, S. 214, 215. Doerfer, Bd. 1* جامع

بلوشه، ص ۱۷۸ (پانوشت). جامع کاترمر، ص ۳۴ (پانوشت).

تورک.

تورک *Pūr-i Bahā, p. 267. Radloff, Bd. 3, S. 214, 215, 216.* 9)

و احکام پدر خویش را از عوارض زیادت و نقصان مصون و از فساد تحویل مسلم داشت؛^۱

"هولاکو خان خواتین و سربتان بسیار داشته و آنچه مشهوراند از آنان که به راه یاساق از پدر به او رسید یا خویشتن خواسته اسامی ایشان بدین موجب است،"^۲

"و از آنچه یاسای چنگز خان است که همه طوایف را یکی شناسند و بریکدیگر فرق ننهند، عدول نجویند،"^۳

"و هیچ آفریده را تصور نه که یاسای قدیم چینگیزخان تغیر و تبدیل پذیرد،"^۴
— بعضی از یاساهای چنگیزی؛

"اول در یاسا و آذین مغول آن است که در فصل بهار و تابستان به روز کسی در آب ننشیند و دست در جوی نشوید و به اوانی زر و نقره آب بر ندارد و جامه شسته در صحرا باز نیفکند که در زعم ایشان است که رعد و برق زیادت می شود . . . و هر سال که از قومی شخصی را برق رسد قبیله و خانه او را از میان خیلان بیرون کنند تا مدت سه سال و به — اردوی پادشاه زادگان در نتواند آمد و

(۱) جامع بلوشه، ص ۲۵۴ — ۲۵۳.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۶. جامع کاتمر، ص ۹۲. جامع سلطنتی، ص ۳۲.

(۳) جهانگشا، ج ۱ ص ۱۸.

(۴) جامع بلوشه، ص ۲۸۷ و نیز ص ۴۱، ۵۹۹. جامع روس، ج ۳ ص ۹.

جهانگشا، ج ۱ ص ۱۷، ۱۴۹، ج ۲ ص ۲۳۵. منهاج، ج ۲ ص ۱۵۴.

وصاف، ص ۳۱۷، ۵۹۱. بناکتی، ص ۳۷۱، ۴۷۴. هرات، ص ۱۹۳.

سمط، ص ۵۴. نسائم، ص ۱۰۵، ۱۰۶. مونس، ج ۱ ص ۲۷۴.

یوربها، ورق ۱۴، ۷۲.

همچنین در رمه و گله^۱ ایشان اگر به ستوری رسد چند ماه برین قرار باشد.^۱
 " جایگاه پدر به حکم یاسا و آیین مغول به پسر اصغر رسد که از خاتون بزرگتر
 باشد. " ^۲

" یاسای بزرگ چینکیز خان چنان است که ایقاق و دروغگو را بکشند. " ^۳
 " معهود از یاسای مغول آن است که در هرج و مرج، هر چه خواتین و بنات
 باشند از تعرضات و مطالبات مصون دارند. " ^۴

" و احکامی وضع کرده بود چنگیزخان که جزای بعضی از آن افعال کشتن بودی
 چنانچه دزدی و زنا و دروغ گفتن و خیانت کردن، و هر که را لقمه در گلو
 گیرد بکشند، و هر که در آب خورد و /یا/ بزرگ در رود او را بکشند و هر که
 بر کنار آب روی بشوید چنانچه آب روی شسته^۵ او در آن آب رود او را بکشند
 و هر گناه که کمتر ازین جمله باشد عقوبت /او/ سه چوب و یا پنج چوب و یاده
 چوب بزنند اما به شرطی که او را تمام برهنه کنند و چوب زنند بغایت سخت و
 محکم /و/ این احکام را یسه نام نهاده اند. " ^۵

- (۱) جهانگشا، ج ۱ ص ۱۶۲ - ۱۶۱، ۲۲۷. جامع بلوشه، ص ۶۱.
 جامع، ص ۴۸۷. بناکتی، ص ۳۸۷. روضه، ج ۵ ص ۱۳۸، ۱۴۸.
 حبیب، ج ۳ ص ۵۱.
- (۲) جهانگشا، ج ۳ ص ۳. جامع بلوشه، ص ۱۶، ۲۷۷. و صاف، ص
 ۵۷۶.
- (۳) جامع بلوشه، ص ۵۹. جهانگشا، ج ۲ ص ۲۳۵.
- (۴) و صاف، ص ۱۳۶.
- (۵) منهاج، ج ۲ ص ۱۵۲ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۱۶۳، ۲۲۷. جامع، ص
 ۵۱، ۴۴۰ - ۴۳۶. روضات، ج ۲ ص ۱۰۴. بناکتی، ص ۳۷۲ -
 ۳۷۳. و صاف، ص ۲۱۱، ۲۵۹، ۴۲۵ - ۴۲۴. اولجایتو، ص ۹۸ -
 ۹۹. حبیب، ج ۳ ص ۷۷.

۱۱ فرمان^۱، حکم، دستور:

"بوقا آواز داد که تا امروز به یاسای احمد کوچ می دادیم و گردن انقیاد بر ربقه"

مطاوعت می نهاد اکنون به یاسای هولاجوالیناق را کشتیم." ۲

"و بعد از وفات کیوک خان راهها بر بستند و یاساق شد که هر کس به موضعی

که رسیده باشد به آباد و خراب، نزول کند." ۳

۱۱ مجازات، قصاص: ۴

"و حکم — بیرلیغ تنفیذ کرد که هر کس که بعد از این خلاف اوسخنی عرضه

دارد ناپرسیده عرضه تیغ یاسا گردد." ۵

"باید که سلطان مصر و امرا و متجذبه آن دیار این معنی را مطابق باشند و

معاونت بیضه اسلام را موافق. پس سبب ظهور غدر پادشاه به مؤاخذت برادران

نوروز حاجی ولکزی و ساطلمش که نایب بود و سایر اعیان و متعلقان حکم فرمود

و سخن ناپرسیده همه را سخره تیغ یاسا گردانید." ۶

۱۱ تنبیه: ۷

"وانکس که او رسید به یاساق قهر تو

در خاک قهرخشت لحد گردش اخگری." ۸

۱) Doerfer, Bd. 1. Radloff, Bd. 3, S. 214, 215, 216. منهای، ص ۱۵۲

(۲) و صاف ص ۱۳۳.

(۳) جامع بلوشه، ص ۲۵۰ و نیز جامع روس، ج ۱ ص ۱۰۶، ۱۰۷، ج ۳ ص ۲۴۷.

جامع، ص ۳۴، ۳۵. منهای، ج ۲ ص ۱۵۳. و صاف، ص ۳۷۱.

(۴) Pavet, p. 525 سنگلاخ، 331 v. جامع بلوشه، ص ۱۷۸ (پانوش). تورک.

(۵) و صاف، ص ۲۶۹.

(۶) و صاف، ص ۳۴۱ و نیز ص ۱۴۰.

(۷) Pūr-i Bahā, p. 271 جامع کاتمر، ص 34.

— چوب یاسا : چوب تنبیه :

"وطفان بواسطه آنکه دو نوبت به حکم بوقا چوب یاسا خورده بود و از وی دشنام شنیده بغایت از وی رنجیده بود . " ^۱

"بوقا چون خبر یافت برآیین مفعول تقدیم مراسم تعظیم را از خرگاه بیرون آمد . . . پس خواجه سرای را هفت چوب یاسا فرمود زدند . " ^۲

— محکمه یاسا : محل مجازات :

"در مقدمه صاین قاضی را به محکمه یاسا حاضر آوردند و به گواهی تیغ . . . قضیه زندگانی او به فیصل رسید . " ^۳

— یاسا نامه : کتاب قانون ، دفتری که در آن قوانین را گردآوری کرده بودند :
 "وآن — یاسه ها و احکام برطوامیر ثبت کردند و آن را یاسا نامه بزرگ خوانند و در — خزانه معتبران پادشاه زادگان باشد و به هر وقت که — خانگی بر تخت نشیند یا لشکری بزرگ برنشانند و یا پادشاه زادگان جمعیت سازند و در مصالح ملک و تدبیر آن شروع پیوندند آن طومارها حاضر کنند و بنای کارها برآن نهند و تعبیه لشکرها و تخاریب بلاد و شهرها برآن شیوه پیش گیرند . " ^۴
 — یاسا دادن ، یاسا راندن ، یاسا فرمودن ، یاسا کردن : فرمان دادن :

۸) *Pūr-i Bahā*, p. 271 مونس، ج ۱ ص ۲۷۷.

۱) جامع روس، ج ۳ ص ۲۱۰. جامع یان، ص ۶۹.

۲) و صاف، ص ۲۲۰ و نیز ص ۴۲، ۲۳۱، ۲۶۰، ۳۸۰، ۵۸۷. ذیل جامع، ص ۹۶. حبیب، ج ۳ ص ۱۹۴.

۳) و صاف، ص ۴۲۰.

۴) جهانگشا، ج ۱ ص ۱۷-۱۸. و صاف، ص ۵۶۰. ابن بطوطه (ترجمه)، ص ۳۷۹. روضه، ج ۵ ص ۶۴-۶۳.

" و از اشتعال نایره^۶ غضب، جنود و عساکر را یاسا داد که از بام تا شام نوبت نوبت محاربت کنند. " ^۱

" چون هولاکو خان وفات یافت چنانکه معهود ایشان است راهها بسپردند و یاسا دادند که هیچ آفریده نقل و تحویل نکند. " ^۲

" یاساول نوئین چون قضیه معلوم کرد یاساق راند که — امرای تومان هریک از منازل خود توجه نمایند و به میعاد و سرحد به همدیگر پیوندند. " ^۳

" /جینککیزخان/ بفرمود تا ایشان را قتل عام کنند و هیچیک را زنده نگذارند تا بحدی که یاساق فرمود که زنان و کودکان را نیز بکشند و آبستان را شکم بشکافند. " ^۴

" و در آن هنگام کشتها خوشه بر آورده بود. /آباقاخان/ از کمال معدلت یاسا فرمود که هیچ آفریده یک خوشه را تعرض نرساند. " ^۵

" چنگیز خان را بغایت سخت آمد چنان یساق کرد که هر که به دست آید از صغار و کبار و اطفال بکشند. " ^۶

— یاسا شدن : فرمان صادر شدن :

" ویاسا شد که — چریک از هر ده نفر پنج بر نشینند و هر نفری از لشکریان

(۱) جهانگشا، ج ۱ ص ۶۷.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۱۰۰. جامع یان، ص ۶ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۵۹، ۹۹، ۱۶۳، ج ۲ ص ۱۳۷. جامع بلوشه، ص ۶۲، ۸۴. جامع، ص

۵۰۲، ۴۸۸.

(۳) وصاف، ص ۵۱۳.

(۴) جامع روس، ج ۱ ص ۱۷۵. جامع، ص ۶۲.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۱۷۰. جامع یان، ص ۱۹ و نیز جامع بلوشه، ص ۱۸،

۴۹. جامع، ص ۷۳، ۲۷۷، ۵۸۵. وصاف، ص ۳۷۰.

(۶) مناقب، ص ۲۱ و نیز جامع، ص ۳۲۹.

پنج اسب با ساز و عدّت تمام و آزوق ششماهه مرتب گردانند. " ۱

— به یاسا رسانیدن: اعدام کردن، کشتن:

" ملک رودراور از اعمال همدان آن را چون احکام پیشین پنداشت. —
پروانه داد تا — بتيکچی — براتی چند بر ولایت نوشت. حکم شد تا او
را به یاسا رسانند و — بتيکچی را دست ببرند. " ۲

" و اگر آن جماعت از سفلہ و اذل باشند و از سالیان بسیار این حرکت ذمیمه
را صنعت کرده و به ثبوت رسد — نواب — دیوان شرع و یارغو بی توقف
آن جماعت را به یاسا رسانند و سر و دست و پای ایشان را در ولایت بگردانند. " ۳
— به یاسا رسیدن: کشته شدن، اعدام شدن:

" و سوکای و قرانوقای بواسطه آنکه دل دگرگون کردند به یاسا رسیدند. " ۴
" و امرا صادق و جورغدای و خرمنجی فی الحال با بدرقه به هم روانه بندگی
حضرت گردانیدند و در تبریز — یرغو داشته و پرسیده و او به گناه خود
معترف شده، به یاسا رسید. " ۵

(۱) و صاف، ص ۳۷۳.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۳. جامع، ص ۱۰۳۳.

(۳) دستور، ج ۱ ص ۲۱۲ و نیز جامع روس، ج ۳ ص ۱۲، ۱۴۳، ۷۷، ۲۷۸،

۴۸۸. جامع بلوشه، ص ۱۲۶، ۲۴۵، ۳۰۵، ۵۲۵.

جامع بیان، ص ۳۳، ۶۲. جامع کاترم، ص 394، 360، 338.

جامع سلطنتی، ص ۱۰۷. جامع، ص ۵۰، ۱۲۲، ۲۰۵، ۳۲۷.

۹۵۰. تجارب، ص ۳۵۹. و صاف، ص ۱۸۶، ۳۳۱، ۴۹۸، ۶۲۲.

سمط، ص ۳۴، ۶۲. نسائم، ص ۱۰۷، ۹۷. اويس، ص ۱۳۶.

منتخب، ص ۹۰.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۱۰.

(۵) سمط، ص ۸۸ و نیز جامع روس، ج ۳ ص ۳۱۱. جامع کاترم، ص 106.

جامع سلطنتی، ص ۳۸. جامع، ص ۵۴۳. نسائم، ص ۱۱۲. منتخب، ص ۵.

به یاسا ملحق شدن: اعدام شدن:

"و/جلال الدین طیب شاه/ در عشر جمادی الاولی سنهٔ احدی و ثمانین و

ستمائه از حکم ← یرلیغ سلطان احمد به یاسا ملحق شد." ۱

یاساق / مغولی / ← یاسا

یاساول / مغولی / ← یساول

یاساوول / مغولی / ← یساول

یاسق / مغولی / ← یاسا

یاسه / مغولی / ← یاسا

یافته (Yäfte) / فارسی /

رسید و قبض وصول: ۲

"امیر فلان و حکام باید که این ← یرلیغ با نسخهٔ دستور که می‌رسد به

← قضات بسپارند و یافته گیرند که به ایشان رسید." ۳

"و موجب معین گردانیده واجب چهار ماههٔ اول جهت خود و جهت ایشان

از ← وکیل خرج بستاند و یافتهٔ وصول بدهد." ۴

"اگر وقتی وجوهی به ← خزانه می‌دادند خدمتی داده یکی را دو یافته

می‌ستدند." ۵

(۱) و صاف، ص ۴۲۵.

(۲) نفیسی.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۴۶. جامع، ص ۱۰۱۹.

(۴) دستور، ج ۲ ص ۳۸۲.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۵۳۹. جامع، ص ۱۰۹۲ و نیز جامع روس، ج ۳ ص

۵۰۱، ۵۲۱، ۵۲۲، ۵۲۳، ۵۴۳. جامع یان، ص ۴۶. غازانی،

ص ۳۱۳. جامع، ص ۱۰۶۲، ۱۰۷۸، ۱۰۸۰، ۱۰۹۵. دستور، ج

۲، ص ۳۸۴، ۴۱۹، ۴۶۲.

دربارهٔ ریشهٔ این واژه نظرها گوناگون است. بلوشه آن را مغولی می‌داند^۱ و رادلف و دورفر جغتایی^۲. از زمان هجوم مغولها به روسیه به زبان روسی نیز وارد شده است به معنی "محل عوض کردن اسب" و کلمه‌های مرکبی چون یامشیک؛ عرابه چی هم از آن ساخته شده است. در فرهنگ اوشاکف و دایرة المعارف روسی "ترکی" ذکر می‌شود و در فرهنگ دال "تاتاری".

چاپارخانه^۳، ایستگاه پیک‌ها^۴، ایستگاهی که در آن اسبان خسته را با اسبان تازه نفس عوض کنند: ۵

"و اگر در هر یامی پنج هزار اسب ببستندی اولاغ ایشان را کفایت نبودى." ۶
 "و — یرلیغ شد که در راههای معظم ضرورى به هر سه فرسنگ یامی بنهند پانزده سر اسب فربه در آن بسته." ۷

"نوروز در حال از یام اولاغ خواست و بر صوب طوس با باد شمال همعنان شد." ۸

۱۱ اسب چاپار: ۹

"اما مصالح پادشاهی در/چهار/ وجه صرف کنند... چهارم نهادن یام و در

(۱) جامع بلوشه، ص ۳۱۱.

2) Radloff, Bd. 3, S. 298, 299. Doerfer, Bd. 4.

3) Radloff, Bd. 3, S. 298, 299. Doerfer, Bd. 4.

(۴) معین.

5) *Pūr-i Bahā*, p. 267.

(۶) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۵. جامع، ص ۱۰۴۶.

(۷) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۳.

(۸) جامع روس، ج ۳ ص ۶۰۹. غازی، ص ۸۵.

جامع بلوشه، ص ۳۱۱ (پانوش) 9) Pavet, p. 535. Doerfer, Bd. 4.

قدیم برید بوده است در راهها بر هر چهار فرسنگ ایستاده تاکیه بر زمین
نهند. شب را و روز را بکوبند تا به جایگاه برسانند.^۱

"در سال اول فرمود که ما را یامی مفرد بایدها که — ایلچیان یارالتو جهت
معظمت امور ملک و مهمات ثغور بدان روند و هیچ آفریده دیگر بر آن اسبان
ننشینند.^۲

|| مالیاتی که برای بهبود و ترتیب چاپارخانه‌ها و اسبان چاپار از مردم می‌گرفتند:
"و درین چند سال هرگز دانگی زرویک — تغار و خرواری گاه و گوسفندی و
یک من شراب و مرغی به زوایدو — نماری و یام و ساوری و ترغو و علفه و علوفه
و غیره بر هیچ ولایت حواله نرفته و نسته‌اند.^۳

"اکنون بر همگان پوشیده نیست که پیش ازین در زمان پدران نیکری ما —
اولوس مغول به هرگونه مطالبات و مزاحمت چون — قوپچورمواشی و بستن
یامهای بزرگ و تحمل اعبا — یاساق سخت و — قلانات که این زمان
بیکبارگی رفع فرموده‌ایم مخاطب و مطالب می‌شدند.^۴

— وقتی عرصه حکومت مغولان وسیع شد و برای رسانیدن اخبار مملکتی و اموال
از شرق به غرب و بالعکس دچار زحمت شدند، در همه شهرها یامهایی (چاپار-
خانه‌ها) ترتیب دادند. در آن یامها همیشه مرد، چهارپای، غذا، آب و دیگر
لوازم فراهم بود و مخارجشان بر عهده تومانها. هر یام را دو تومان اداره
می‌کردند. هر سال یامها تفتیش می‌شد و هر چه کم بود عوض آن را از رعیت

1) *Naṣīr al-Dīn*, p. 764–765.

۲) غازانی، ص ۲۷۴.

۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۴. جامع، ص ۱۰۳۳.

۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۲. جامع، ص ۱۰۷۱.

می‌گرفتند.^۱ این یامها "تایان یام" خوانده می‌شد. در زمان اوکتهای قاتان، پس از ساختن شهر قراقروم بین آن شهر و ولایات ختای یامی دیگر به نام "نارین-یام" ترتیب دادند بطوریکه در هر پنج فرسنگ سی و هفت یام بود و در هر منزل هزاره‌ای از یام حفاظت می‌کرد.^۲

مخارج چاپارخانه‌ها و الاغها در سلطنت منکوقاتان از قبچور فراهم می‌شد^۳ ولی کم کم خرجها زیاد شد چنانکه در زمان هولاکو قبچور مقرر کفاف نمی‌داد^۴ و حکام تا آنجا که می‌توانستند از رعیت می‌گرفتند و با آنکه در هریام پانصد سراسب بسته بود ولی هیچوقت دو اسب فربه که ایلچی یارالتو بر آن بنشیند، موجود نبود^۵ و بدتر آنکه بجز ایلچیان کسانی دیگر مانند بارسچیان و قوشچیان نیز به هر یام که می‌رسیدند، اسب می‌گرفتند و به دنبال کار خود می‌رفتند.^۶

این هرج و مرج تا زمان غازان ادامه داشت و او برای بهبود وضع دستور داد،^۷ در راههای بزرگ، به فاصله هرساله فرسنگ‌یامی بسازند و در هریک پانزده سراسب فربه بسته بود و در راههای کم اهمیت اسبان کمتری گذاشته بودند و تا امضا والتون تمغای مخصوص غازان نبود، به کسی اسب نمی‌دادند و هریامی در عهده امیری بزرگ بود و برای مخارج اموال ولایات شخصی را در اختیار داشتند. بجز این،

(۱) جهانگشا، ج ۱ ص ۲۲، ۲۵ - ۲۴.

(۲) جامع بلوشه، ص ۴۹. جامع، ص ۴۷۸.

(۳) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۵۴، ج ۳ ص ۷۶.

(۴) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۶۱.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۲.

(۶) جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۶. جامع، ص ۱۰۹۸ و نیز ص ۱۰۴۶، ۱۰۷۱.

جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۰، ۵۱۲.

غازان به امرای سرحد که می‌بایست برای رسانیدن خبرها، ایلچی یا اسبان چاپار به پایتخت بفرستند، چند مکتوب با امضا و التون تمغای خود داده بود و در اختیار هر کدام چند اسب گذاشته بود که به ایلچیان بدهند و آنان در هر چاپارخانه اسبان خود را عوض می‌کردند و به این ترتیب می‌توانستند شبانه روز شصت فرسنگ راه بروند و خبرهای مهم را در سه چهار روز از خراسان به تبریز برسانند.

در هر یام نیز دو نفر پیک آماده بودند که وقتی مهمی پیش آید تمغای پیکی بر سر مکتوب مهر شده بزنند و مبدأ و مقصد را بنویسند.^۱ اگر پیک بموقع می‌رسید در زیر مهر سبز(?)^۲ که به صورت سواری یا پیاده‌ای بود، این علامت ⑤ را رسم می‌کردند و اگر تأخیر داشت چنین علامتی ⑥ می‌کشیدند و بعد مقصر را نپرسیده به یاسامی رسانیدند و دیگری رابه جای او می‌گماردند.^۳

یام بنجیک / آلتایی + ترکی / — بنجیک یام

یام بنجیک / آلتایی + ترکی / — بنجیک یام

یام پنجیک / آلتایی + ترکی / — بنجیک یام

یامچی / آلتایی + پسوند مغولی / — یامچی

یامچی (yāmčī) / آلتایی + پسوند مغولی / ، یامچی^۴ ، یامچی^۵.

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۴-۴۸۳، ۴۸۶. غازانی، ص ۲۷۵-۲۷۴.

جامع، ص ۱۰۵۰-۱۰۴۸. حبیب، ج ۳ ص ۱۷۲.

(۲) وصاف، ص ۳۸۷ (تنها در اینجا "تمغاء سبز" دیده شد).

(۳) وصاف، ص ۳۸۷ و نیز ص ۹۸، ۳۴۷. سمط، ص ۵۹. مونس، ج ۱ ص

۲۷۵.

(۴) غازانی، ص ۲۷۲. جامع، ص ۱۰۴۷. مونس، ج ۱ ص ۲۷۴.

5) Radloff, Bd. 3, S. 311.

مهراسب،^۱ رئیس چاپارخانه:^۲

"همواره به جهت لاغری اسبان — یام بازخواست یامچیان بایستی کرد." ^۳

"و یامچیان را معین باشد که به غیر از آن نشان اولاغ نمی باید داد." ^۴

یتاق دار (yatāqdār) / ترکی + فارسی / ، یتاق ^۵

پاسداران شبانه، پاسداری شبانه: ^۶

"ساراق بیک — یاسا فرمود که امشب در دارالملک هیچ آتش نکنند و یتاق —

داران و مجنده و محافظان که بر طرف بارواند، آواز ندهند." ^۷

"بعضی یتاق داران دست به تیرگشادند." ^۸

یرغو / ترکی / — یرغو

یرغوچی / ترکی + پسوند مغولی / — یرغوچی

یرغوچی / ترکی + پسوند مغولی / — یرغوچی

یرکا / مغولی / — جرگه

یرکه / مغولی / — جرگه

یرلغ / مغولی / — یرلغ

یرلغ (yarlɪɣ) / مغولی ^۹ / ، یرلغ ^{۱۰}، یرلغ ^{۱۱}، یرلغ ^{۱۲}

1) Radloff, Bd. 3, S. 311.

2) Doerfer, Bd. 4.

۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۲.

۴) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۴ و نیز ص ۴۸۱.

5,6) Doerfer, Bd. 4.

۷) و صاف، ص ۳۷۰.

۸) و صاف، ص ۱۳۳ و نیز منهاج، ج ۲ ص ۱۴۵.

9) Poppe, p. 153. Grønbech, p. 87. Howorth, vol. 3, p. 356. Dozy.

فرمان ۱، فرمان پادشاه ۲، فرمان مکتوب پادشاه ۳:

"و / کیوک خان / امرا و ملوک که تعلق به هر یکی داشتند، همه را یرلیغ و

— پاییزه فرمود و مهمات به ایشان مفوض گشت. " ۴

"و پادشاه فرمود تا شش یرلیغ نوشتند که — قضات و دانشمندان و شیخان و

علویان و ارکانان (بازارگانان) و کسانی که با ما جنگ نکنند ایشان را از ما به

جان امان است. " ۵

"اولجایتو سلطان — ایلچی او را بنواخت و بعد از سه روز یرلیغ جهانگشای

نوشت که از آب آموی تاحد مازندران بر شاهزاده یسور ارزانی داشتیم. " ۶

— برای آنکه یرلیغها به راه درست به کار رود و شاهزادگان مغولی نتوانند از

آنها سوء استفاده کنند، کوششهایی در دورهٔ مغول به عمل آمد. از جمله:

وقتی منکوقاآن به سلطنت رسید، متوجه شد که شاهزادگان بعد از مرگ کیوک —

جامع کاترم، ص ۱۷۹. فرهنگ و صاف. ولی دورفر آن را

ترکی می داند. (Doerfer, Bd. 4).

(۱۰) و صاف، ص ۲۵.

11,12) Radloff, Bd. 3, S. 144. Pavet, p. 523.

1) Radloff, Bd. 3, S. 144. Pūr-iBahā, p. 267. Howorth, vol.

وصاف، ص ۱۱۰. تورک. Doerfer, Bd. 4. 3, p. 356.

(۲) جامع کاترم، ص ۱۷۹. فرهنگ و صاف. سنگلاخ، ۳۲۹.

Doerfer, Bd. 4. İhanîlerde, p. 197. Dozy.

۳) Pavet, p. 523. لغات الترك، ج ۲، ص ۳۱.

(۴) جامع بلوشه، ص ۲۴۸.

(۵) جامع کاترم، ص ۲۸۲. جامع سلطنتی، ص ۹۰.

(۶) هرات، ص ۶۴۴.

خان هر کدام از جانب خود یرلیغها داده وایلچیان به اطراف فرستاده و سوداها کرده اند. از این رو دستور داد تا تمام یرلیغها و پایزه هایی که از زمان چنگیز- خان و اوکتای قاآن و کیوک خان و پسران دیگر در دست مردم است، بازگردانند و به این ترتیب دست شاهزادگان را از دخالت در مصالح کشوری کوتاه کرد.^۱ از آن پس بارها پادشاهان مغولی خواستند یرلیغها و پایزه های گذشته را که به حق و ناحق در دست مردم بود جمع کنند و همیشه فرمان این بود که هر کس یرلیغی پنهان دارد، گناهکار است. در چنین مواقعی معمولاً ایلچیان مزاحم همه می شدند اعم از کسانی که یرلیغ داشتند یا نه و با این حال از صد یرلیغ یکی را هم نمی توانستند به چنگ آورند. زیرا بعضی از دارندگان یرلیغ برای حفظ آبروی خود در نزد مردم، مبالغی خرج می کردند تا یرلیغ به ایشان باز- گردانده شود، حتی اگر به کارشان نخورد به این بهانه که نزد دیگران برای خود احترامی کسب کنند.

گرفتاری دیگری که داشتن یرلیغ برای مردم به وجود می آورد، آن بود که وقتی چند نفری درباره مسئله ای اختلاف داشتند، بتکچیان یرلیغهای باطل را از آنان می گرفتند و در عوض یرلیغهای متضاد فراوانی به ایشان می دادند و به این ترتیب دعوای مردم در مدت ده سال هم حل نمی شد.

گاهی کسی از امیری یرلیغی می گرفت و بنابر مصلحت خود بر پشت آن می نوشت که این حکم کلی امیر قابل تغییر است و بعد آن را دستاویز خود قرار می داد. چه بسیار بتکچیان که منتظر فرصت بودند و بدون مشورت با امرای بزرگ به دلخواه خود به مردم یرلیغ می دادند و این باعث هزاران قضایای متناقض و فتنه ها می شد و چون همه مدعیان صاحب یرلیغ بودند، هر چه قاضیان و حکام

(۱) جهانگشا، ج ۲، ص ۲۴۵، ج ۳، ص ۷۶. جامع بلوشه، ج ۲، ص ۳۱۰.

می‌خواستند قضیه را به فیصله رسانند، از عهده برنمی‌آمدند و گاه منازعه‌ها به جایی می‌رسید که هر سال چندین نفر به سبب آن کشته می‌شدند و متأسفانه جمع آوری یرلیغها نه تنها میسر نبود، بلکه هر سال تعدادی نیز بر آن افزوده می‌شد.^۱

وقتی غازان زمام امور را در دست گرفت، به همه ولایتها یرلیغ فرستاد که از این پس با ساقان و ملوک و حکام به یرلیغهایی که از قدیم نزد اشخاص است، اعتباری ننهند و همه را باطل بشمارند. حتی یرلیغهایی که خود او در سه سال اول سلطنت صادر کرده است. تنها یرلیغی معتبر است که به او عرضه شده باشد و یرلیغهای پادشاهان پیشین نیز هنگامی معتبر خواهد بود که بر پشت آنها تمغا بزنند.

بنابراین مردم یرلیغهای خود را آوردند و هر چه براه بود، غازان آنها را امضا کرد و آنچه براه بود از ایشان گرفتند و به این وسیله حق از باطل شناخته شد.^۲ برای نوشتن یرلیغهای تازه هم دستور داد که همه را به او نشان دهند و سواد آنها را امرا بنویسند. چون ایشان به مصالح مملکتی آشنا بودند و به خواهش کسی یرلیغ نمی‌نوشتند. سپس می‌بایست بتکچیان مغولی یرلیغها را کلمه به کلمه بخوانند و به او عرضه دارند تا اگر محتاج اصلاح باشد، پادشاه با قلم خود آن را درست کند یا فرمان دهد که دیگران چنین کنند و بعدپاکنویس می‌کردند و دوباره به او نشان می‌دادند و آنگاه مهر می‌زدند. بجز این، چهار امیر از چهار کشیک معین کرده بودند و به هر کدام حداکانه قراتمغایی

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۵-۵۰۴. غازانی، ص ۲۹۸-۲۹۷. جامع،

ص ۱۰۶۶-۱۰۶۵. حبیب، ج ۳ ص ۱۸۴.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۷-۵۰۶. غازانی، ص ۳۰۰-۲۹۹. جامع،

ص ۱۰۶۷-۱۰۶۶.

داده بود که بر پشت یرلیغها بزنند تا دیگر کسی نتواند منکر دیدن آن شود و در عین حال به وزرا و اصحاب دیوان هم نشان می دادند تا در فرمان آمیختگی نباشد و آنان نیز بر پشت یرلیغ تمغای دیوان را می زدند و به صاحبش می دادند. بتکچی دیگری هم مأور بود که سواد یرلیغ مهر شده را کلمه به کلمه در دفتری بنویسد و ذکر کند که کدام روز تمغا زدند و چه کسی آن را نوشت و چه کسی به خان عرضه داشت. در پایان سال، دوباره دفتری از نو برای این کار می گذاشتند و یرلیغهایی که در سال جدید نوشته می شد، در آن ثبت می کردند و به این ترتیب برای هر سال دفتری جداگانه بود و اگر به کسی یرلیغی می دادند و دیگری آن را می یافت و می خواست از آن سوء استفاده کند، به آن دفتر رجوع می کردند و حقیقت روشن می شد. اگر به صاحب یرلیغ تهمتی می زدند، باز هم دفتر می توانست مشکل را حل کند.^۱

— یرلیغهای متعلق به اموال و برید را وزیر صادر می کرد و فرمانهای لشکری را امیر اولوس. وقتی مصلحتی پیش می آمد، وزیر به منشیان دستور می داد تا فرمانی بنویسند و به او عرضه دارند و بعد امر به پاکتویس کردن آن می داد و سپس نام سلطان و امرای چهارگانه در زیر یرلیغ نوشته می شد و در پایین جایی سفید برای امضای وزیر خالی نهاده می شد.^۲

یزک (yezük) / ترکی /

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۲-۵۰۱. غازی، ص ۲۹۲. جامع، ص

۱۰۶۱-۱۰۶۲.

(۲) صبح، ج ۴ ص ۴۲۸ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۹۵، ج ۲ ص ۲۷۰. سبط،

ص ۲۵. بناکتی، ص ۳۶۸. مسامره، ص ۹۵، ۲۴۳. الاوامر،

ص ۶۳۲. و صاف، ص ۲۵، ۶۲۲. تجارب، ص ۳۵۷. هرات،

ص ۱۶۵، ۶۹۲. نزّهة، ص ۵۳.

مقدمه^۱ لشکر، متجسس، فرمانده^۲ قسمتهای مختلف؛^۱

"باتو برادر خود شیبقان را با ده هزار مرد بر سبیل یزک و — طلایه در مقدمه بفرستاد." ۲

"و بعد از آنکه شهزادگان و — نوینان که معین شده بودند با — هزاره‌ها و — صدهای لشکر عزم جزم کردند، در مقدمه کیتوقانویان را از قوم نایمان که منصب — باورچی داشت بر سبیل یزک با دوازده هزار مرد روانه گردانید." ۳

یساق / مغولی / — یاسا

یساول (yasāvul) / مغولی /، جاساول^۴، یاساوول، یاساول، یسول^۵، بیسول^۶، ناظم^۷ (لشکر)؛

"کوموس سیجانک با او گفت: پیش روی می‌کنی اما بحقیقت در — قراوول و یاساوول نصب کردن و احتیاط به جای آوردن تقصیر خواهی کرد." ۸

"و او برسم یاساولی و — منقلای، بولارغی را که از اقربا و بطانه طغاجار

1) Doerfer, Bd. 4.

(۲) جهانگشا، ج ۱ ص ۲۲۵.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۲۲. جامع سلطنتی، ص ۴۵. جامع کاتمر، ص

138. جامع، ص ۶۸۶ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۲۵۸، ۲۵۹، ج ۲ ص

۹۷، ۱۶۸، ج ۳ ص ۲۸۴. منهاج، ج ۲ ص ۱۷۱. سیرت، ص ۱۱۴.

۱۳۸. نقشه، ص ۳۷. بناکتی، ص ۳۸۳. الاوامر، ص ۶۳۷.

پوربها، ورق ۸، ۳۸. و صاف، ص ۶۳۷.

4) Doerfer, Bd. 1.

(۵) جامع، ص ۱۲۵.

(۶) جامع روس، ج ۱ ص ۴۱۱.

7) Doerfer, Bd. 1. 7 r، سنگلاخ،

(۸) جامع روس، ج ۱ ص ۱۹۵. جامع، ص ۶۸.

نویان بود به مقدمه روان کرد.^۱

"... تا آنکه از اولاد چنگیزخان، ارغون خان امیر مظفر را تربیت فرموده

و راه یساولی داد.^۲

یسق / مغولی / — یاسا

یسون / مغولی / — یوسون

یسه / مغولی / — یاسا

یطاق / ترکی / — یتاق دار

یلدوزچی / ترکی + پسوند مغولی / — یولدوزچی

یلدوزچی / ترکی + پسوند مغولی / — یولدوزچی

یمچی / آلتایی + پسوند مغولی / — یامچی

یورتچی / ترکی / — یورتچی

یورتچی (yurtçı) / ترکی / ، یورتچی

کسی که محل چادر زدن لشکر، شاهزادگان یا کاروان را تعیین می‌کند،^۳ کسی

که وظیفه‌اش رسیدگی به وضع یورت است.^۴

"و درجاغ^۵ هولاکوخان قرايورچی که پدر مازوق قوشچی بوده بزرگ‌همه یورتجیان

(۱) اولجایتو، ص ۷۷، برای "یاساول" رجوع کنید به وصاف، ص ۲۲۵، ۴۷۶.

دستور، ج ۱ ص ۴۸. آل مظفر، ص ۸.

(۲) روضات، ج ۱ ص ۱۹۵ و نیز وصاف، ص ۶۱۴. آل مظفر، ص ۵، ۵۷.

دولت‌شاه، ص ۲۷۸. جامع مفیدی، ص ۹۶. ابرو، ج ۲ ورق ۹۰۹.

3) Radloff, Bd. 3, S. 550. Pavet, p. 545.

جامع کاترمر، ص ۵۴ (پانویشت)

4) Doerfer, Bd. 4.

(۵) چاغ (čag) / ترکی / ، وقت، دوران حکومت یک فرمانروا. (Doerfer, Bd. 3).

بوده. "۱

"و/غازان/ از یورتچیان امیر مازوق . . . . احضار کرده فرمود ما را محقق است

. . . که ازین مرحلهء فانی به منزل باقی . . . نقل خواهیم کرد. "۲

یورغوچی / ترکی + پسوند مغولی / ← یارغوچی

یوسون (*yösün*) / مغولی / ، یسون

آیین موروثی ۳، آداب و رسوم، آیین ۴:

" شهزادگان و امرا گفتند با وجود تو که ← آقای تمامت پسرانی و رسوم و

یوسون و ← یاسای قدیم و حدیث نیکو می دانی . . . چگونه دیگری بنشیند. "۵

" و رسوم یوسون و ← یاسای جینککیزخان را در کلیات و جزویات امور اقامت کن. "۶

" و نصرت قاعده و راه راست او را مبالغت ننمایند تا بدان چه رسد که برخلاف

یوسون و عادت تیغ مکاشفت در همدگر نهند. "۷

(۱) جامع روس، ج ۱ ص ۲۱۹. جامع، ص ۷۵.

(۲) و صاف، ص ۴۵۶.

3) Doerfer, Bd. 1.

4) Radloff, Bd. 3, S. 441. Pavet, p. 540. Doerfer, Bd. 1.

جامع بلوشه، ج ۲ ص ۱۷۸. جامع کاترم، ص ۳۵ (پانوش).

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۱۰۱.

(۶) جامع روس، ج ۳ ص ۲۳. جامع کاترم، ص ۱۴۰. جامع سلطنتی،

ص ۴۶. جامع، ص ۶۸۶.

(۷) و صاف، ص ۴۵۳ و نیز ص ۳۳۷، ۴۵۳، ۵۶۰. جامع روس، ج ۳ ص ۲۵۱.

جامع بلوشه، ص ۳، ۱۰۷، ۲۳۶، ۲۴۶، ۳۹۳، ۵۹۹. جامع کاترم،

ص ۳۴. جامع سلطنتی، ص ۹. غارانی، ص ۲۹۴. جامع، ص ۶،

۱۱۹، ۲۸۷، ۴۳۸، ۵۶۹. بناکتی، ص ۳۷۱، ۴۰۵، ۴۱۴. نسائم،

ص ۱۰۶. هرات، ص ۱۵۲، ۱۹۳. منتخب، ص ۲۲۲.

یولدوزچی (*yulduzçi*) / ترکی ^۱ + پسوند مغولی / ، الدوزچی ، یلدزچی ^۲ ، یلدوزچی ^۳
منجم: ^۴

" و سلطان به مندور در نزدیکی ایشان نزول کرد و از کثرت سوارخسوم پریشان
بود . بایولدوزچی ، — وزیر و اعیان مملکت در آن باب مشورت کردند. " ^۵
" و بیرون سراپرده — هزاره خاص با هزار آراستگی و امرا . . . باصدمهابت
چون کواکب صف کشیدند . الدوزچیان قبايع مرهفات قواطع در دست گرفته
چون قطب ساکن . . . " ^۶

یولوغ / ترکی / — یولوق

یولوق (*yūlūq*) / ترکی / ، یولوغ ^۷

استنطاق ، استفسار ^۸ ، محکمه اختصاصی ، پولی که در قبال آزاد شدن پرداخت
می شود: ^۹

" و پس به امارت یولوق و — یارغو و اقامت مراسم — دیوان مظالم ثانیاً"
اختصاصش داد. " ^{۱۰}

" و او بزرگی فاضل و ورع و متدین و متصون و در فن ادب و عربیت مشارالیه

(۱) ابن مهنا ، ص ۱۵۷ .

(۲) ابن مهنا ، ص ۱۵۷ .

(۳) جامع بلوشه ، ص ۳۳ .

(۴) ابن مهنا ، ص ۱۵۷ .

(۵) جامع بلوشه ، ص ۲۸ .

(۶) و صاف ، ص ۴۷۶ و نیز جامع بلوشه ، ص ۳۱ ، ۳۳ .

(۷) تورک . Radloff, Bd. 3, S. 433, 435

(۸) تورک .

9) Doerfer, Bd. 4.

(۱۰) سمط ، ص ۲۲ .

عصر، مولانا جلال الدین سمعانی که ادیب سلاطین و امام بارگاه سلطنت و متقلد

منصب خطابت و امانت بود، به قضای یولوق نیز موسوم آمد. " ۱

ییسوئل / مغولی / — یساول

واژه‌های ناشناخته

جایلی: "و این احدوئه" جمیل در شرق و غرب مشهور و مذکور. به شرطی که بی و کیف، لم و کیف نگویند و به علت یاسامیشی و ایلغامیشی و جایلی و دیگر مناقشات — دیوانی متعرض نشوند. "۱

جگری: "چنگیزخان در این سال هر یک از لشکریان را جگری داد. "۲

جولدی: "شیخ علی پسر امیر علی قوشچی مردانگی نمود و جولدی از آن او بود. "۳

دارات: "به نظر استاد دکتر زریاب خوبی نوعی مالیات است.

"پس دارات و طیارات در نفس دارالملک و اعمال وضع کرد. "۴

"...و تمغای دارات و طیارات و قوانین — دیوان و — قفجور مواشی معین

نشده. "۵

دولی: "و بعد از مدتی فرمود که کزیکتانان و ملازمات/ملازمان/ حضرت ماکه شب و

روز در گرما و سرما به شکار و جنگ ملازمت می نمایند و به اولاغ و به علوفه خود

---

(۱) و صاف، ص ۶۵۳.

(۲) جامع، ص ۴۲۸.

(۳) اویس، ص ۱۵۱.

(۴) و صاف، ص ۱۶۲.

(۵) و صاف، ص ۱۶۱.

بر می‌نشینند کسانی که به عمل روند چرا باید که به دولی بروند و علوفه
ستانند. "۱

یوغامیشی: "نوروز را به امارت خراسان نامزد فرمود و از آنجا یوغامیشی کرده کوچ
فرمود. "۲

---

۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۴. غازی، ص ۲۷۵. جامع، ص ۱۰۴۶.
۲) بناکتی، ص ۴۴۲.

فهرست واژه‌هایی که در پانوشت معنی شده است

ایقاق ، ۲۴۴/۳	آزوقه ، ۱۱۴/۲ *
ایلغامیشی ، ۱۳۵/۵	آش ، ۴۳/۷
باریقو ، ۱۳۱/۶	ابوگه ، ۵/۵
بلارغو ، ۱۱۸/۱	ارتاق ، ۵۳/۶
بیلک ، ۳۶/۵	ارغمجی ، ۱۶/۳
تایشمیشی ، ۱۹۷/۹	ارکاون ، ۹۰/۳
تایشی ، ۳۵/۴	اروغ ، ۴/۱
ترغو ، ۷۹/۱	الجا ، ۴۵/۲
تگیشمیشی ، ۶/۳	الوکه ، ۱۰۳/۶
تنسوق ، ۸۳/۵	اندا ، ۵/۲
توسامیشی ، ۶۸/۴	انقرچاق ، ۱۶۰/۲
توغ ، ۱۹۶/۷	اوز ، ۱۵۹/۳
جوق ، ۱۸۷/۵	اولاغ ، ۳۰/۱

---

* شماره سمت راست ممیز ، نشانه ترتیب در پانوشت است و شماره سمت چپ ، نشانه صفحه .

قشلامیسی، ۲۳/۱۲	چاغ، ۲۶۸/۵
قمیز، ۶۶/۱	چلبور، ۱۶/۴
قودا، ۵/۱	چوک، ۹۰/۵
کنگاج، ۴/۲	خاتون، ۷/۵
کوچ، ۳/۱	ساوری، ۴۳/۸
کورگا، ۱۹۶/۳	سنقر، ۹/۳
کونینکلامیسی، ۲۰/۱	سیورغامیسی، ۹/۴
منغر، ۱۶۰/۱۱	شیره، ۴۲/۶
نوکر، ۴۴/۸	طوی، ۲۰/۲
هوجاور، ۲۶/۱	قام، ۲۴۷/۳
یاسامیسی، ۱۲۰/۱	قراچو، ۳۳/۲
یورت، ۲/۳	قشلاق، ۶/۵

راهنمای مأخذها و مرجعهای فارسی خط

نام وارد شده در پانویس	شماره الفبایی کتابنامه	نام وارد شده در پانویس	شماره الفبایی کتابنامه
آثار	۴۸	اسلام *	6
آل مظفر	۵۸	الاوامر	۵
ابرو	۲۵ و ۲۶	اولجایتو	۵۵
ابن بطوطه	۴	اویس	۵۲
ابن مهنا	۹	ایران	۱۹
اخوان	۳۲	برهان	۱۵
ادیب سلطانی	۱۰	بناکتی	۱۶
ارشاد	۸۵	پورها	۲۱
اسدی	۷۱	تاج	۱۷

(*) مشخصات کتابنگاری سه اثری که با "اسلام"، "جامع کاترم" و "سنگلاخ" نمایانده شده‌اند، طبق اصل آنها در کتابنامه لاتین خط وارد گشته‌اند.

نام وارد شده در پانوست	شماره الفبایی کتابنامه	نام وارد شده در پانوست	شماره الفبایی کتابنامه
تجارب	۷۴	دولتشاه	۴۴
ترکستان	۱۴	دهخدا	۳۳
تورک	۵۷	ذیل جامع	۲۷
جامع	۳۸	رشیدی	۳
جامع بلوشه	۳۵	روضات	۴۲
جامع روس	۳۶	روضه	۷۰
جامع سلطنتی	۳۹	سراج	۴۳
جامع کاترمر*	21	سمط	۵۹
جامع مفیدی	۶۴	سنگلاخ*	16
الجامعة	۷	سیرت	۷۵
جامع هولاکو	۴۰	شمس	۶۸
جامع یان	۳۴	شیراز نامه	۴۱
جدید یزد	۵۴	صبح	۵۳
جهانگشا	۲۴	طبرستان	۶۲
حافظ	۲۸	ظفرنامه	۷۹
حبیب	۳۱	عبید	۴۷
دستور	۷۳	غازانی	۳۷

نام وارد شده در پانویشت	شماره الفبایی کتابنامه	نام وارد شده در پانویشت	شماره الفبایی کتابنامه
فرغانی	۴۹	مغول	۱۳
فرهنگ وصاف	۸۱	مفاتیح	۲۹
فره وشی	۵۰	مناقب	۱۱
قزوینی	۵۱	منتخب	۷۸
کشاوری	۱۸	منهاج	۲۳
گزیده	۶۳	مواهب	۸۶
لسان	۸	مونس	۲۰
لغات التترک	۵۶	نزهة	۶۵
مالک	۶۱	نسائم	۶۰
مثنوی	۶۹	نظام	۸۳
مجالس	۴۶	نفایس	۲
مجمل	۳۰	نفیة	۷۶
مختصر	۶	نفیسی	۸۰
مرصاد	۷۲	نوّابی	۸۱
المراقبة	۷۷	وزارت	۱۲
مسامره	۱	وصاف	۸۲
مصاحب	۶۶	هرات	۸۴
المعجم	۴۵	یزد	۲۲
معین	۶۷		

راهنمای مأخذها و مرجعهای لاتین خط

توجه: بین مأخذها و مرجعهای این فرهنگ سه
اثر به زبان روسی و یک اثر به زبان ارمنی وجود
دارند که به خط لاتین حرف نویسی شده‌اند.

شماره الفبایی	نام وارد شده در	شماره الفبایی	نام وارد شده در
کتابنامه	درپانویشت	کتابنامه	درپانویشت
Ač'ar'yan	1	Liddell	10
Barthold	2	Malaja	11
Dal'	3	Mathews	12
Doerfer	4	Nasir al – Dīn	15
Dozy	5	Pavet	17
Grønbech	7	Poppe	18
Howorth	8	Pūr-i Bahā	14
İlhanîlerde	24	Radloff	20
İslam	6	Supuler	22
Khalkha	19	Uşakov	23
Lessing	9		

کتابنامه

- (۱) آقسرائی، محمود بن محمد. مسامرة الاخبار و مسامرة الاخیار، به تصحیح عثمان توران. آنقره، انجمن تاریخ ترک، ۱۹۴۳ م.
- (۲) آملی، شمس الدین محمد. نفائس الفنون فی عرائس العیون، به اهتمام میرزا احمد. تهران، ۱۳۰۹ ق. و به تصحیح میرزا ابوالحسن شعرانی، ۲ ج، تهران، کتابفروشی اسلامیه، ۱۳۷۹-۱۳۷۷ ق.
- (۳) ابرقوهی، محمد/گرد آورنده/. مکاتبات رشیدی، به تصحیح محمد شفیع. از نشریات کلیه پنجاب، پنجاب، ۱۳۶۴ ق= ۱۹۴۵ م.
- (۴) ابن بطوطه، سفرنامه ابن بطوطه، ترجمه محمد علی موحد. تهران بنگاه ترجمه و نشر کتاب، ۱۳۳۷ ش.
- (۵) ابن بی بی، حسین بن محمد. الاوامر العلائیه فی الامور العلائیه، با مقدمه عدنان صدیق ارزی. آنکارا، ۱۹۶۵ م.
- (۶) ابن العبری، غریفوریوس بن هرون. تاریخ مختصر الدول. بیروت، المطبعة کاثولیکه للآباء الیسوعیین، ۱۸۹۰ م.
- (۷) ابن الفوطی، عبد الرزاق بن احمد. الحوادث الجامعة و التجارب النافعة. بغداد، مکتبه العربیة.

- ۸) ابن منظور، محمد بن مکرم . لسان العرب ، بیروت ، دار صادر ،
دار بیروت ، ۱۳۷۵ ق = ۱۹۵۶ م .
- ۹) ابن مهنا ، احمد بن علی . حلیۃ الانسان و حلیۃ اللسان ، مآجمعه و
الفه جمال الدین ابن مهنا . استانبول ، مطبعه عامره ، ۱۳۳۸ .
- ۱۰) ادیب سلطانی ، میرشمس الدین . درآمدی بر چگونگی شیوه خط
فارسی . تهران ، امیرکبیر ، ۱۳۵۴ .
- ۱۱) افلاکی ، شمس الدین احمد . مناقب العارفین ، به کوشش تحسین
یازجی ، ج ۲ . آنقره ، انجمن تاریخ ترک ، ۱۹۶۱ - ۱۹۵۹ م .
- ۱۲) اقبال آشتیانی ، عباس . وزارت در عهد سلاطین بزرگ سلجوقی ، به
کوشش محمد تقی دانش پژوه و یحیی ذکاء . تهران ، دانشگاه تهران ،
۱۳۳۸ ش .
- ۱۳) ——— . تاریخ مغول : از حمله چنگیز تا تشکیل دولت تیموری ، چ
سوم ، ج ۱ . تهران ، امیرکبیر ، ۱۳۴۷ ش .
- ۱۴) بارتولد ، و . و . ترکستان نامه : ترکستان در عهد هجوم مغول ، ترجمه
کریم کشاورز ، ج ۲ . تهران ، بنیاد فرهنگ ایران ، ۱۳۵۲ .
- ۱۵) برهان تبریزی ، محمد حسین . برهان قاطع ، تصحیح دکتر محمد
معین ، چ سوم ، ج ۵ . ابن سینا ، تهران ، ۱۳۴۲ .
- ۱۶) بناکتی ، فخرالدین ابوسلیمان داوود . تاریخ بناکتی : روضة اولی
الالباب فی معرفة التواریخ و الانساب ، به کوشش جعفر شعار .
تهران ، انجمن آثار ملی ، ۱۳۴۸ ش .
- ۱۷) بیهقی ، احمد بن علی . تاج المصادر . چاپ هند ، ۱۳۰۲ ق .
- ۱۸) پطروشفسکی ، ای . پ . کشاورزی و مناسبات ارضی در ایران عهد

مغول ، ترجمه کریم کشاورز، ج ۲. تهران ، مؤسسه مطالعات و

تحقیقات اجتماعی دانشگاه تهران ، ۱۳۴۴ ش.

(۱۹) — و دیگران . تاریخ ایران از دوران باستان تا پایان سده هجدهم ،

ترجمه کریم کشاورز، ج ۲. تهران ، مؤسسه مطالعات و تحقیقات

اجتماعی دانشگاه تهران ، ۱۳۶۴ ش.

(۲۰) جاجرمی ، محمد بن بدر . مونس الاحرار فی دقائق الاشعار ، به اهتمام

میر صالح طبیبی ، ج ۱. چاپ اتحاد ، ۱۳۳۷ ش. ج ۲ ، انجمن آثار

ملی ، ۱۳۵۰ ش.

(۲۱) جامی ، پوربها . دیوان ، کتابت نظام الدین احمد بن عبدالله

شیرازی . رجب ۱۰۲۹ ، فیلم ۸۵۸ ، عکس ۱۳۸۷ کتابخانه مرکزی ،

دانشگاه تهران .

(۲۲) جعفری ، جعفر بن محمد . تاریخ یزد ، به کوشش ایرج افشار . تهران ،

بنگاه ترجمه و نشر کتاب ، ۱۳۳۸ ش.

(۲۳) جوزجانی ، منهاج الدین عثمان بن سراج الدین . طبقات ناصری ، به

تصحیح عبدالحی حبیبی ، ج ۲ . کابل ، انجمن تاریخ افغانستان ،

۱۳۴۳ - ۱۳۴۲ ش.

(۲۴) جوینی ، عطا ملک بن محمد . تاریخ جهانگشای ، به اهتمام محمد قزوینی

ج ۳ . لیدن ، بریل ، ۱۹۳۷ - ۱۹۱۱ م .

(۲۵) حافظ ابرو ، شهاب الدین عبدالله بن لطف الله . منتخبی از جغرافیای

تاریخی ، ج ۱ . عکسی از نسخه موزه بریتانیا ، بنیاد فرهنگ ایران .

(۲۶) — . جغرافیای تاریخی ، ج ۲ ، قسمت اول و دوم . عکسی از نسخه

کتابخانه بادلیان آگسفورد ، بنیاد فرهنگ ایران .

(۲۷) ——— . ذیل جامع التواریخ رشیدی، به اهتمام دکتر خانبابا بیانی،

بخش نخستین . تهران، علمی، ۱۳۱۷ ش.

(۲۸) حافظ شیرازی، شمس الدین محمد . دیوان، به اهتمام محمد قزوینی

و دکتر قاسم غنی . زوار.

(۲۹) خوارزمی، محمد بن احمد . مفاتیح العلوم، ترجمه حسین خدیوچم.

بنیاد فرهنگ ایران، ۱۳۴۷ ش.

(۳۰) خوافی، احمد بن محمد . مجمل فصیحی، به تصحیح محمود فرخ، ج

۲ و ۳ . مشهد، باستان، ۱۳۳۹ ش.

(۳۱) خواندمیر، غیاث الدین . تاریخ حبیب السیر فی اخبار افراد البشر،

ج ۳ . خیام، ۱۳۳۲ ش.

(۳۲) دهار، قاضی خان بدر محمد : دستور الاخوان، به تصحیح سعید نجفی

اسداللهی، ج ۲ . بنیاد فرهنگ ایران، ۱۳۵۰ - ۱۳۴۹ ش.

(۳۳) دهخدا، علی اکبر . لغت نامه، زیر نظر دکتر محمد معین و دکتر سید

جعفر شهیدی . تهران، سازمان لغت نامه، ۱۳۲۵ -

۱۳۵۷ ش.

(۳۴) رشیدالدین فضل الله . تاریخ مبارک غازانی : در داستان آباغ خان و

سلطان احمد و ارغون خان و گیخاتو خان، به تصحیح کارل یان .

گراونهاگ، موتن، ۱۹۵۷ .

(۳۵) ——— . جامع التواریخ : دُر تاریخ پادشاهان مغول از اوکتای قاآن تا

تیمور قاآن، به تصحیح ادگار بلوشه فرنسوی، ج ۲ . لیدن،

بریل، ۱۳۲۹ ق = ۱۹۱۱ م .

(۳۶) ——— . جامع التواریخ، جزء ۱ از ج ۱ و ج ۳، به اهتمام ع. علی زاده،

مسکو ۱۹۶۵، باکو، ۱۹۵۷.

(۳۷) ——— تاریخ مبارک‌غازانی، به اهتمام کارل یان. هرتفورد، اوستین،

اوقاف گیپ، ۱۳۵۸ = ۱۹۴۰ م.

(۳۸) ——— جامع التواریخ، به کوشش بهمن کریمی، ج ۲. تهران، اقبال،

۱۳۳۸.

(۳۹) ——— جامع التواریخ: هولاکوخان مغول. پاریس، مطبعه سلطنتی،

۱۸۴۷ م.

(۴۰) ——— جامع التواریخ: قسمت تاریخ هولاکوخان، به اهتمام سیدجلال

الدین طهرانی. تهران، مطبعه مجلس، ۱۳۵۲ ق = ۱۳۱۲ ش

(۴۱) زرکوب شیرازی، احمد بن ابی‌الخیر. شیراز نامه، به تصحیح بهمن

کریمی. شیراز، کتابخانه احمدی، معرفت، ۱۳۱۰ = ۱۳۵۰ ق.

(۴۲) زمجی اسفزاری، معین الدین محمد. روضات الجنات فی‌اوصاف مدینه

هرات، به تصحیح سید محمد کاظم امام، ج ۲. تهران، دانشگاه

تهران، ۳۹-۱۳۳۸ ش.

(۴۳) سگزی، سراج الدین. دیوان، عکسی ۶۲۶۳. کتابخانه مرکزی دانشگاه

تهران.

(۴۴) سمرقندی، امیر دولتشاه بن علاءالدوله بختیشاه. کتاب تذکرة الشعراء،

به تصحیح ادوارد براون. لیدن، بریل، ۱۳۱۸ ق = ۱۹۰۰ م.

(۴۵) شمس قیس، محمد بن قیس. کتاب المعجم فی معایر اشعار العجم، به

تصحیح محمد قزوینی و مدرس رضوی. تهران، خاور، ۱۳۱۴.

(۴۶) شوشتری، قاضی نورالله. مجالس المؤمنین، به اهتمام سید حسین

تهرانی. تهران، کارخانه باقر تهرانی، ۱۲۶۸ ق.

(۴۷) عبید زاکانی، نظام الدین عبداللّه. کلیّات، به تصحیح عباس اقبال. اقبال، ۱۳۳۲.

(۴۸) عقیلی، حاجی بن نظام. آثار الوزراء، به تصحیح میر جلال الدین حسینی ارموی "محدث". تهران، دانشگاه تهران، ۱۳۳۷.

(۴۹) فرغانی، سیف الدین محمد. دیوان، به اهتمام ذبیح اللّه صفا، ج ۱. تهران، دانشگاه تهران، ۱۳۴۱.

(۵۰) فره‌وشی، بهرام. فرهنگ پهلوی. تهران، بنیاد فرهنگ ایران، ۱۳۶۴.

(۵۱) قزوینی، محمد. یادداشت‌های قزوینی، به کوشش ایرج افشار. دانشگاه تهران، ج ۹-۱.

(۵۲) قطبی‌الاهری، ابوبکر. تاریخ شیخ‌الویس، به اهتمام ین فون. لاهه، چاپخانه ایکسلسیور، ۱۳۷۳ ق.

(۵۳) قلقشندی، شیخ ابی‌العباس احمد. صبح‌الاعشی، الجزء الرابع.

قاهره، دارالکتب الخدیویه، ۱۳۳۲ ق = ۱۹۱۴ م.

(۵۴) کاتب، احمد بن حسین. تاریخ جدید یزد. به دستور وزارت فرهنگ، چاپخانه گل‌بهار، ۱۳۱۷.

(۵۵) کاشانی، ابوالقاسم عبداللّه بن محمد. تاریخ‌الولجایتو، به اهتمام مهین همبلی. تهران، بنگاه ترجمه و نشر کتاب، ۱۳۴۸.

(۵۶) کاشغری، محمود بن الحسین. کتاب دیوان لغات‌الترک. استانبول، دارالخلافه‌العلیه، ۳ ج در ۱ مجلد، ۳۵-۱۳۳۳.

(۵۷) کاظم قدری، حسین. تورک لغتی: تورک دیل‌لرینک اشتقاقی و ادبی لغت‌لری، ج ۴. استانبول، مطبعه دولتی، ۴۵-۱۹۲۸.

(۵۸) کتبی، محمود. تاریخ آل مظفر، به اهتمام عبدالحسن نوائی. تهران، ابن سینا، ۱۳۳۵.

(۵۹) کرمانی، ناصرالدین منشی. سمط‌العلی للحضرة العلیا، به تصحیح اقبال. تهران، شرکت سهامی چاپ، ۱۳۲۸.

(۶۰) ———. نسائم الاسحار من لطائف الاخبار، به تصحیح میر جلال الدین حسینی ارموی "محدث"، دانشگاه تهران.

(۶۱) لمتون، ا.ک.س. مالک و زارع در ایران، ترجمه منوچهر امیری. ایران، بنگاه ترجمه و نشر کتاب، ۱۳۳۹.

(۶۲) مرعشی، ظهیرالدین بن نصیرالدین. تاریخ طبرستان و رویان و مازندران، به کوشش محمد حسین تسبیحی. تهران، مؤسسه شرق.

(۶۳) مستوفی، حمدالله بن ابی بکر. تاریخ گزیده، به تصحیح عبدالحسین نوائی. تهران، امیرکبیر، ۱۳۳۹.

(۶۴) مستوفی بافقی، محمد مفید. جامع مفیدی، به کوشش ایرج افشار، ج ۱. تهران، اسدی، ۱۳۴۲.

(۶۵) ———. کتاب نزهة القلوب، المقالة الثالثة، به تصحیح گای لیسترانج. لیدن، ریل، ۱۳۳۱ ق = ۱۹۱۳ م.

(۶۶) مصاحب، غلامحسین. دایرة المعارف فارسی. تهران، فرانکلین، ۱۳۴۵.

(۶۷) معین، محمد. فرهنگ فارسی، ج ۵. تهران، امیرکبیر، ۱۳۴۲-۴۵.

(۶۸) مولوی، جلال‌الدین محمد. دیوان کبیر شمس، به تصحیح بدیع الزمان فروزانفر، ج ۱۰، تهران، دانشگاه تهران.

(۶۹) ———. کتاب مثنوی معنوی، به تصحیح رینولد الین نیکلسون، ج ۶. لیدن، بریل، ۱۹۲۵ م.

- (۷۰) میرخواند، محمد بن خاوند شاه. تاریخ روضة الصفا، ج ۵. کتابفروشی های مرکزی، خیام، پیروز.
- (۷۱) نجم الدین دایه. مرموزات اسدی در زمزمورات داوودی، به تصحیح محمدرضا شفیعی کدکنی. تهران، مؤسسه مطالعات اسلامی دانشگاه مک گیل، ۱۳۵۲.
- (۷۲) ———. مرصادالعباد من المبدأ الى المعاد، به اهتمام حسین الحسینی شمس العرفا. / بدون ناشر/، تهران، ۱۳۱۲ ش.
- (۷۳) نخجوانی، محمد بن هندوشاه. دستورالکاتب فی تعیین المراتب، به اهتمام ع. علی زاده، جزء ۱ و ۲ از ج ۱. مسکو، ۱۹۷۱-۱۹۶۴.
- (۷۴) نخجوانی، هندوشاه بن سنجر. تجارب السلف، به تصحیح عباس اقبال. تهران، طهوری، ۱۳۴۴.
- (۷۵) نسوی، شهاب الدین محمد خرنزدی. سیرت جلال الدین منیگری، به تصحیح مجتبی مینوی. تهران، بنگاه ترجمه و نشر کتاب، ۱۳۴۴.
- (۷۶) ———. نفثة المصدور، به تصحیح امیر حسین یزدگردی. اداره کل نگارش وزارت آموزش و پرورش، ۱۳۴۳.
- (۷۷) نطنزی، حسین بن ابراهیم. المرقاة، به تصحیح دکتر سید جعفر سجادی. تهران، بنیاد فرهنگ ایران، ۱۳۴۶.
- (۷۸) نطنزی، معین الدین. منتخب التواریخ معینی، به تصحیح ژان اوبن. تهران، خیام، ۱۳۳۶.
- (۷۹) نظام الدین شامی. ظفرنامه، به تصحیح فلکس ناور، ج ۲. چکسلواکی، مؤسسه شرقیه، ۱۹۵۶.
- (۸۰) نفیسی، علی اکبر. فرهنگ نفیسی، ج ۵. خیام، ۱۳۴۳.

- (۸۱) نوّابی ، یحیی ماهیار . " یک سند کهن " . مجله دانشکده ادبیات تبریز دوره ۵ ، شماره ۲ ، ص ۲۳۴ - ۲۲۵ .
- (۸۲) و صاف ، عبداللّه بن فضل اللّه . تاریخ و صاف الحضرة ، به اهتمام محمد مهدوی اصفهانی . ۵ ج در ۱ مجلد . بمبئی ، ۱۲۶۹ ق .
- (۸۳) ولادیمیرتسف ، ب . نظام اجتماعی مغول ، ترجمه شیرین بیانی ، تهران ، بنگاه ترجمه و نشر کتاب ، ۱۳۴۵ .
- (۸۴) هروی ، سیف بن محمد . تاریخ نامه هرات ، به تصحیح پروفیسور محمد زبیرالصدیقی . کلکته ، ۱۳۶۲ ق = ۱۹۴۳ م .
- (۸۵) هروی ، قاسم بن یوسف . ارشاد الزراعه ، به اهتمام محمد مشیری . تهران ، دانشگاه تهران ، ۱۳۴۶ .
- (۸۶) یزدی ، معین بن جلال الدین محمد . مواهب الہی : در تاریخ آل مظفر ، به تصحیح سعید نفیسی ، ج ۱ . تهران ، اقبال ، ۱۳۲۶ .

- 1) Ač'ar'yan, Hr'. *Hayer'en ar'mat'ak'an bar'ar'an*, A hat'or' A-D. iEr'evan, 1971.
- 2) Barthold, V.V. *Turkestan down to the Mongol invasion*. 2d. ed. E.J.W. Gibb Memorial series. London: Lozac, 1928.
- 3) Dal', Vladimir. *Tolkovyj slovar' žīvogo velikoruskogo jazyka*, tom, 4, Moskva, 1956.
- 4) Doerfer, Gerhard. *Türkische und mongolische Elemente im Neupersischen*, 4Bde. Wiesbadeen: Steiner, 1963-75.
- 5) Dozy, R. *Supplément aux dictionnaires arabes*, 2d. ed. Leiden: E.J. Brill, 1927.
- 6) *Encyclopaedia of Islam*, new ed. vol. 2, London; Leiden: E.J. Brill, 1965.
- 7) Grønbech, Kaare and John R. Krueger. *An Introduction to Classical (literary) Mongolian*. Wiesbaden: Otto Harrassowitz, 1955.
- 8) Howorth, Henry H. *History of the Mongols*. Part 3, the Mongols of Persia. New york: Burt Franklin, 1888.
- 9) Lessing, Ferdinand D. *Mongolian-English Dictionary*, Compiled by Mattai Haltod /and others/. Berkeley: University of California Press, 1960.
- 10) Liddell, Henry George; and Robert, Scott. *A Greek English Lexicon*. Oxford: Reprinted, 1966.
- 11) *Malaja sovětskaja enciklopedija*, 3-e izdanie, tom 10. Moskva, 1960.
- 12) *Mathews' Chinese-English Dictionary*, rev. ed. Cambridge, Mass: Harvard University Press, 1972.
- 13) Meillet, Antoine; and Marcel Cohen. *Les langues du monde*, nouv. ed. 2 vols. Paris, Centre National de la Recherche Scientifique, 1952.

- 14) Minorsky, V. "Pūr-ī Bahā's Mongol ode"; *B.S.O.A.S.*, 1956, vol. 18: Part 2, p. 261–278.
- 15) Minovi, M.; and V. Minorsky, "Naṣīr al-Dīn Ṭūsī on Finance"; *B.S.O.A.S.*, 1941, vol. 10: Part 3, 755–789.
- 16) Muhammad Mahdī Xān. *Sanglax*. A Persian Guide to the Turkish Language. E.J.W. Gibb Memorial series. London: Luzac, 1960.
- 17) Pavet de Courteille. Dictionnaire turk-oriental = اللغات النوائيه والاستشهادات الحفثائه. Paris: Imprimerie Impériale, 1870.
- 18) Poppe, Nicholas. *Grammar of Written Mongolian*. Wiesbaden, Otto Harrassowitz, 1954.
- 19) Poppe, Nikolaus. *Khalkha-mongolische Grammatik*. Wiesbaden, Steiner, 1951.
- 20) Radloff, Wilhelm. *Versuch eines Wörterbuches der Türk Dialecte*, 4 Bde. Mouton: 'S-Gravenhage, 1960.
- 21) Raschid-el Din. Histoire des Mongols de la Perse. Publiée, traduite en français accompagnée de notes, et d'un mémoire sur la vie et les ouvrages de l'auteur par M. Quatremère. Paris: Imprimerie Royale, 1836.
- 22) Spuler, Bertold. *Die Mongolen in Iran: Politik, Verwaltung und Kultur der Ilchanzeit 1220–1350*. Berlin: Akademie-Verlag, 1955.
- 23) Ušakov, D.N. *Tolkovyj slovar' russkogo jazyka*, (pod redakciej. . .), tom 4, Moskva, 1940.
- 24) Uzunçarşılı, İsmail Hakki. *Osmanlı Devleti Teşkilâtına Medhal*. Ankara, Türk Torhikurumu Basimevi, 1970.
- 25) Wendt, Heinz F. *Sprachen*. Frankfurt am Main: Fisher, 1972.